

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย การร้องเพลง การเล่นดนตรี การแต่งเพลง การจัดแสดงดนตรี การวิจารณ์เปรียบเทียบ การฝึกทักษะการปฏิบัติ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่นจัดการแสดงดนตรี บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น แต่งเพลงสั้นๆ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

อธิบายความสำคัญนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ และการละครมีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางละครที่เหมาะสมบรรยาย เปรียบเทียบการแสดงอากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดงโดยใช้นาฏยศัพท์ มีทักษะในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ

โดยใช้กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูล การออกแบบ ใช้ทักษะกระบวนการคิด ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะกระบวนการใช้ชีวิต ทักษะกระบวนการสื่อสาร ทักษะกระบวนการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ เห็นคุณค่า กล้าคิดและแสดงออกในงานศิลปะอย่างสร้างสรรค์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๒.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ม.๓/๔ ม.๓/๕ ม.๓/๖ ม.๓/๗

ศ ๒.๒ ม.๓/๑ ม.๓/๒

ศ ๓.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๓ ม.๓/๔ ม.๓/๖ ม.๓/๗

ศ ๓.๒ ม.๓/๑

รวม ๑๕ ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันตัวชี้วัด

- ม.๓/๑ เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
- ม.๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และ คุณภาพเสียง
- ม.๓/๓ แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ
- ม.๓/๔ อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างผลงานดนตรีของตนเอง
- ม.๓/๕ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น
- ม.๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม
- ม.๓/๗ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่ม ศิลปะ

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

- ม.๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละ ยุคสมัย
- ม.๓/๒ อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

- ม.๓/๑ ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร
- ม.๓/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาภักิริยา ผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง

- ม.๓/๓ มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง
- ม.๓/๔ มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง
- ม.๓/๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์
- ม.๓/๖ ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ
- ม.๓/๗ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

- ม.๓/๑ ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ
- ม.๓/๒ อธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน
- ม.๓/๓ แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์



โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๑

รวมเวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์						
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรี ไทยเบื้องต้นและการออกแบบ เครื่องดนตรี	ศ ๒.๑ ม. ๓/๒ ร้อง เพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้น เทคนิคการร้องการ เล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	นำความรู้ ทักษะมา สร้างชิ้นงาน/ผลงาน โดยระบุวิธีการ ทำงาน เพื่อนำไปใช้ ในการแก้ปัญหา การดำเนิน ชีวิตประจำวันและ สถานการณ์ปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	วิธีการบรรเลงดนตรีไทยใน เบื้องต้นจะกล่าวถึงประเด็นที่ สำคัญ ได้แก่ การนั่งบรรเลงด้วย บุคลิกที่สง่างาม การจัดทำทาง การจับไม้หรืออุปกรณ์การ บรรเลงเครื่องดนตรีและการ ปฏิบัติตามวิธีการของเครื่อง ดนตรีแต่ละชนิด	๑. วิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรี ไทยเบื้องต้น ๒. การออกแบบเครื่องดนตรีที่ ดำเนินงานองจากวัสดุที่หาได้ ง่าย	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่อง ดนตรี	ศ ๒.๑ ม. ๓/๒ ร้อง เพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้น เทคนิคการร้องการ	นำความรู้ ทักษะมา สร้างชิ้นงาน/ผลงาน โดยระบุวิธีการ ทำงาน เพื่อนำไปใช้ ในการแก้ปัญหา	การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี ประเภทเครื่องตีที่ดำเนินงาน จากวัสดุที่หาได้ง่าย หรือวัสดุที่อยู่ รอบตัว เช่น ถ้วย ขาม ขวดแก้ว ซึ่งการสร้างสรรค์เครื่องดนตรี	๑. การปฏิบัติทักษะการเล่น เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ ๒. การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี ประเภทเครื่องตีที่ดำเนิน ทำงานองจากวัสดุที่หาได้ง่าย	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		เล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	การดำเนิน ชีวิตประจำวันและ สถานการณ์ปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	ประเภททำนองทำนอง ต้องเป็น เครื่องดนตรีที่มีระดับเสียงสูงและ ต่ำเรียงลำดับกัน (ควรมีระดับ เสียงตั้งแต่ ๕ เสียงขึ้นไป) ที่ สามารถใช้บรรเลงเป็นทำนอง เพลงต่าง ๆ ได้ โดยการ สร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภท ทำนองทำนอง ต้องมีการ ออกแบบและการปรับตั้งเสียงให้ ตรงตามระดับเสียงต่าง ๆ ของ โน้ตดนตรี จึงจะสามารถนำมา บรรเลงเป็นทำนองเพลงได้อย่าง ไพเราะ			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ สร้างสรรค์	ศ ๒.๑ ม. ๓/๒ ร้อง เพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้น เทคนิคการร้องการ เล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	นำความรู้ ทักษะมา สร้างชิ้นงาน/ผลงาน โดยระบุนวิธีการ ทำงาน เพื่อนำไปใช้ ในการแก้ปัญหา การดำเนิน ชีวิตประจำวันและ สถานการณ์ปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึง	พม่าเชว เป็นเพลงไทยเดิม สำเนียงพม่า มีมาแต่เดิมไม่ ปรากฏนามผู้แต่ง เป็นเพลงอัตรา ชั้นเดียว คุรุบุญยงค์ เกตุคง ศิลปินแห่งชาตินำมาแต่งขยายจน ครบเป็นเพลงเถา ตั้งชื่อว่า"ซเวดา กอง เถา" เพลงพม่าเชวเป็นที่รู้จัก กันทั่วประเทศเมื่อคุณหญิงจีน ศิลปบรรเลง ได้ใช้ทำนองเพลง	๑. การปฏิบัติทักษะการเล่น ทำนองเพลงพม่าเชวโดยใช้ เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ ๒. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ เพลงพม่าเชว	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			ผลกระทบต่องสังคม และสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	พม่าเชวแต่งเป็นเพลง“ซ่าง” เพื่อให้นักเรียนร้องตามโครงการ วิทยุโรงเรียน			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ทดสอบการปฏิบัติเครื่อง ดนตรีที่สร้างสรรค์	ศ ๒.๑ ม. ๓/๒ ร้อง เพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้น เทคนิคการร้องการ เล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	นำความรู้ ทักษะมา สร้างชิ้นงาน/ผลงาน โดยระบุวิธีการ ทำงาน เพื่อนำไปใช้ ในการแก้ปัญหา การดำเนิน ชีวิตประจำวันและ สถานการณ์ปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบต่องสังคม และสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	พม่าเชว เป็นเพลงไทยเดิม สำเนียงพม่า มีมาแต่เดิมไม่ ปรากฏนามผู้แต่ง เป็นเพลงอัตรา ชั้นเดียว ครุบุญยงค์ เกตุคง ศิลปินแห่งชาตินำมาแต่งขยายจน ครบเป็นเพลงเถา ตั้งชื่อว่า"ชเวดา กอง เถา" เพลงพม่าเชวเป็นที่รู้จัก กันทั่วประเทศเมื่อคุณหญิงจีน ศิลปบรรเลง ได้ใช้ทำนองเพลง พม่าเชวแต่งเป็นเพลง“ซ่าง” เพื่อให้นักเรียนร้องตามโครงการ วิทยุโรงเรียน	๑. การปฏิบัติทักษะการเล่น ทำนองเพลงพม่าเชวโดยใช้ เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ ๒. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ เพลงพม่าเชว	๑	๑๐
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงาน ดนตรี	ศ ๒.๑ ม. ๓/๑ เปรียบเทียบ องค์ประกอบที่ใช้ใน งานดนตรีและงาน ศิลปะอื่น ๆ	เขียนประเด็นสำคัญ ที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสาร ที่ได้รับ (๑.๑.๔)	ศิลปะแต่ละแขนงทั้งดนตรี นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ มี องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน การ วิเคราะห์เปรียบเทียบ องค์ประกอบในงานศิลปะแขนง	การใช้องค์ประกอบในการ สร้างสรรค์งานดนตรี	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ต่าง ๆ นักเรียนต้องมีความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบใน งานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหา สาระขององค์ประกอบเบื้องต้นใน งานศิลปะ			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบ ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น	ศ ๒.๑ ม. ๓/๑ เปรียบเทียบ องค์ประกอบที่ใช้ใน งานดนตรีและงาน ศิลปะอื่น ๆ	ระบุงคประกอบ ของสิ่งที่วิเคราะห์ ตั้ง เกณฑ์และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญ ของข้อมูล ตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ และ เปรียบเทียบข้อมูล จากสถานการณ์จริง ในชีวิตประจำวันได้ อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑.๑)	ศิลปะแต่ละแขนงทั้งดนตรี นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ มี องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน การ วิเคราะห์เปรียบเทียบ องค์ประกอบในงานศิลปะแขนง ต่าง ๆ นักเรียนต้องมีความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบใน งานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหา สาระขององค์ประกอบเบื้องต้นใน งานศิลปะ	๑. การใช้องค์ประกอบในการ สร้างสรรค์งานศิลปะแขนงอื่น ๒. การเปรียบเทียบ องค์ประกอบ/เทคนิคที่ใช้ใน การสร้างสรรค์งานดนตรีและ งานศิลปะแขนงอื่น	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการ จัดการแสดงดนตรี	ศ ๒.๑ ม. ๓/๗ นำเสนอหรือจัดการ แสดงดนตรีที่ เหมาะสมโดยบูรณา การกับสาระการ	เขียนถ่ายทอด ประเด็นสำคัญ พร้อม ทั้งประเมินความ น่าเชื่อถือของข้อมูล จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๓)	ความรู้พื้นฐานในการจัดแสดง ดนตรีเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับ ขั้นตอนการดำเนินงานในการ จัดการแสดงดนตรี ตั้งแต่การ เขียนโครงการจัดแสดงดนตรี ทั้งหมด จนกระทั่งการ	ความรู้พื้นฐานในการจัดการ แสดงดนตรี	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		เรียนรู้อื่นในกลุ่ม ศิลปะ		ประเมินผล ความรู้ความเข้าใจใน เรื่องของการจัดแสดงดนตรีเป็น สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้ การจัดแสดงดนตรีดำเนินไปอย่าง เป็นระบบ ทำให้การแสดง ดนตรีประสบความสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ มารยาทในการชมการแสดงดนตรี ยังเป็นพื้นฐานสำคัญในฐานะผู้ชม การแสดง			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดง ดนตรีเชิงบูรณาการ	ศ ๒.๑ ม. ๓/๗ นำเสนอหรือจัดการ แสดงดนตรีที่ เหมาะสมโดยบูรณา การกับสาระการ เรียนรู้อื่นในกลุ่ม ศิลปะ	กำหนดเป้าหมายใน การคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ คิด และสามารถ จินตนาการความคิด แปลกใหม่โดยใช้ เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขต ความคิดเดิมจนได้ แนวคิดที่หลากหลาย	ความรู้พื้นฐานในการจัดแสดง ดนตรีเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับ ขั้นตอนการดำเนินงานในการ จัดการแสดงดนตรี ตั้งแต่การ เขียนโครงการจัดแสดงดนตรี ทั้งหมด จนกระทั่งการ ประเมินผล ความรู้ความเข้าใจใน เรื่องของการจัดแสดงดนตรีเป็น สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้ การจัดแสดงดนตรีดำเนินไปอย่าง เป็นระบบ ทำให้การแสดง ดนตรีประสบความสำเร็จตาม	การออกแบบการแสดงดนตรี เชิงบูรณาการ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			มีการประเมินและ คัดเลือกความคิดเพื่อ นำไปสร้างสิ่งใหม่ที่ใช งานได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่ สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ ของตนเองและ สังคม (๒.๒.๒)	วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ มารยาทในการชมการแสดงดนตรี ยังเป็นพื้นฐานสำคัญในฐานะผู้ชม การแสดง			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นำเสนอและอภิปราย ผลงานการออกแบบการแสดง ดนตรี	ศ ๒.๒ ม. ๓/๒ อภิปรายลักษณะเด่น ที่ทำให้ดนตรีนั้น ได้รับความนิยม	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทาง ด้านข้อเท็จจริง ข อโต้แย้งและความ คิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับ ประเด็นที่คิดอย่าง หลากหลาย คิดอย่าง ลึกซึ้งและคาดการณ์ ถึงผลที่จะเกิดขึ้นใน อนาคต วิเคราะห์ ข้อมูลและเลือก ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการ หาคำตอบ โดย ตั้งเกณฑ์ในการ	ดนตรีเป็นมรดกทาง ศิลปวัฒนธรรมของชาติที่ เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับ คนในสังคม การสร้างสรรค์งาน ดนตรีมีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าบางช่วง สมัยดนตรีอาจได้พบกับภาวะ วิกฤติ แต่ก็สามารถดำรงคุณค่าให้ อยู่คู่สังคมในปัจจุบันได้อย่าง สมบูรณ์ โดยจะกล่าวถึงปัจจัยที่ ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ จากสังคม และปัจจัยที่ทำให้งาน ดนตรีได้รับการยอมรับจากบุคคล	ปัจจัยที่ทำให้ดนตรีได้รับการ ยอมรับและการวิเคราะห์ ลักษณะเด่นของการแสดง ดนตรี	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			พิจารณาข้อมูล ประเมินข้อมูลที่ใช่ใน การคิด ตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ พิจารณา ข้อมูล ข้อโต้แย้งและ ความคิดเห็นตาม หลักเหตุผล ระบุ ทางเลือกประเมิน ทางเลือก และเลือก ทางเลือกที่เหมาะสม ที่สุด และไตร่ตรอง ทบทวนทางเลือกที่ เลือกไว้อีกครั้ง (๒.๒.๓)				
๒	เรื่อง เรียนรู้การละคร						
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง รูปแบบและประเภทของ ละคร (๑)	ศ ๓.๑ ม. ๓/๓ มี ทักษะในการใช้ความ คิดในการพัฒนา รูปแบบการแสดง	นำเสนอรูปแบบและ ประเภทของละคร เห็นความสำคัญและ คุณค่าของการละคร ซึ่งสะท้อนความ หลากหลายของ วัฒนธรรมที่มีสืบทอด มาช้านาน	ละครมีรูปแบบและประเภท หลากหลาย ซึ่งสะท้อนความ หลากหลายของวัฒนธรรม มุมมอง และเป้าหมายของการ แสดงออกทางศิลปะ ความเข้าใจ ในลักษณะเฉพาะของรูปแบบและ ประเภทของละครจะช่วยให้ สามารถวิเคราะห์ สื่อสาร และ	๓.๑ รูปแบบการแสดง - การ แสดงเดี่ยว การแสดงหมู่ การ แสดงละคร การแสดงเป็นชุด เป็นตอน ๓.๒ ประเภทของละคร - แบบดั้งเดิม แบบปรับปรุง แบบพัฒนาขึ้นใหม่	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				สร้างสรรค์ผลงานละครได้อย่างมี ประสิทธิภาพ			
	กลางภาค						๑๐
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง รูปแบบและประเภทของ ละคร (๒)	ศ ๓.๑ ม. ๓/๓ มี ทักษะในการใช้ ความคิดในการ พัฒนารูปแบบการ แสดง	นำเสนอรูปแบบและ ประเภทของละคร เห็นความสำคัญและ คุณค่าของการละคร ซึ่งสะท้อนความ หลากหลายของ วัฒนธรรมที่มีสืบทอด มาช้านาน	ละครมีรูปแบบและประเภท หลากหลาย ซึ่งสะท้อนความ หลากหลายของวัฒนธรรม มุมมอง และเป้าหมายของการ แสดงออกทางศิลปะ ความเข้าใจ ในลักษณะเฉพาะของรูปแบบและ ประเภทของละครจะช่วยให้ สามารถวิเคราะห์ สื่อสาร และ สร้างสรรค์ผลงานละครได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	๓.๑ รูปแบบการแสดง - การ แสดงเดี่ยว การแสดงหมู่ การ แสดงละคร การแสดงเป็นชุด เป็นตอน ๓.๒ ประเภทของละคร - แบบดั้งเดิม แบบปรับปรุง แบบพัฒนาขึ้นมาใหม่	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ความสำคัญและบทบาท ของนาฏศิลป์และการละครกับ ชีวิตมนุษย์	ศ ๓.๑ ม. ๓/๓ นำเสนอแนวคิดจาก เนื้อเรื่องของการ แสดงที่สามารถนำไป ปรับใช้ใน ชีวิต ประจำวัน	นำเสนอความสำคัญ และบทบาทของ นาฏศิลป์และการ ละครกับชีวิตมนุษย์ เข้าใจและเห็น ความสำคัญต่อ บทบาทของนาฏศิลป์ และการละครที่ เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ของคนไทย	ละครเป็นศิลปะการแสดงที่ สะท้อนเรื่องราวและ ประสบการณ์ของมนุษย์ ทั้งด้าน อารมณ์ ความคิด ความเชื่อ และ ค่านิยมของสังคม มีบทบาทใน การให้ความบันเทิง ให้ข้อคิด และสร้างความเข้าใจในชีวิตของ ตนเองและผู้อื่น อีกทั้งยังเป็นสื่อ ที่ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ และความ	ความสำคัญและบทบาทของ นาฏศิลป์และการละครกับ ชีวิตมนุษย์ - ความสำคัญของนาฏศิลป์ และการละคร - บทบาทของนาฏศิลป์และ การละครกับชีวิตมนุษย์	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				สามารถในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและ อยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมี ความสุข			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง องค์ประกอบของบท ละคร (๑)	ศ ๓.๑ ม. ๓/๑ ระบุโครงสร้างของ บทละครโดยใช้ศัพท์ ทางการละคร	นำเสนอการเขียน เค้าโครงเรื่องของ ละคร เข้าใจและเห็น ความสำคัญ องค์ประกอบของบท ละคร สร้างสรรค์ และแสดงตามบท ละครได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	บทละครมีองค์ประกอบสำคัญที่ ทำหน้าที่ร่วมกันในการถ่ายทอด เรื่องราวผ่านการแสดง เป็น รูปแบบหนึ่งของวรรณกรรม มี โครงสร้างและองค์ประกอบ เฉพาะ ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก และแนวคิดหลัก องค์ประกอบเหล่านี้ทำงาน ร่วมกันเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวให้ ผู้ชมเข้าใจและเข้าถึงอารมณ์ของ ตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง การเรียนรู้ และเข้าใจองค์ประกอบของบท ละครจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์ สร้างสรรค์ และแสดง ตามบทละครได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	องค์ประกอบของบทละคร - โครงเรื่อง - ตัวละคร - ความคิดหรือแก่นของเรื่อง - บทสนทนา	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง องค์ประกอบของบท ละคร (๒)	ศ ๓.๑ ม. ๓/๑ ระบุโครงสร้างของ	นำเสนอการเขียน เค้าโครงเรื่องของ ละคร เข้าใจและเห็น	บทละครมีองค์ประกอบสำคัญที่ ทำหน้าที่ร่วมกันในการถ่ายทอด เรื่องราวผ่านการแสดง เป็น	องค์ประกอบของบทละคร - การเขียนเค้าโครงเรื่องของ ละคร	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		บทละครโดยใช้ศัพท์ ทางการละคร	ความสำคัญ องค์ประกอบของบท ละคร สร้างสรรค์ และแสดงตามบท ละครได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	รูปแบบหนึ่งของวรรณกรรม มี โครงสร้างและองค์ประกอบ เฉพาะ ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก และแนวคิดหลัก องค์ประกอบเหล่านี้ทำงาน ร่วมกันเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวให้ ผู้ชมเข้าใจและเข้าถึงอารมณ์ของ ตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง การเรียนรู้ และเข้าใจองค์ประกอบของบท ละครจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์ สร้างสรรค์ และแสดง ตามบทละครได้อย่างมี ประสิทธิภาพ			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ออกแบบประดิษฐ์ สรรค์ สร้างเพื่อการแสดง	ศ ๓.๒ ม. ๓/๑ ออกแบบ และ สร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์ และละครที่มาจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ	นำเสนอผลงานการ ประดิษฐ์อุปกรณ์และ เครื่องแต่งกายเพื่อ การแสดง เห็น ประโยชน์ของการนำ วัสดุเหลือใช้มาคิด สร้างสรรค์ ประดิษฐ์ ให้เป็นอุปกรณ์และ เครื่องแต่งกายเพื่อ การแสดง	การออกแบบและสร้างสรรค์ อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อ การแสดงนาฏศิลป์และละคร ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจใน วัฒนธรรมของต้นแบบ และ ความคิดสร้างสรรค์ในการ ดัดแปลงให้เหมาะสมกับการ แสดง เรียนรู้ขั้นตอนในการ ออกแบบ เลือกว่าวัสดุ และเคารพ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม	ออกแบบ สร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายเพื่อการ แสดง - ความประหยัด - ใช้วัสดุในท้องถิ่น - ใช้หลักเรียบ - ใช้ความคิดสร้างสรรค์ - ความสวยงามและสะดวกใน การนำไปใช้	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				เพื่อให้การแสดงออกมาสมจริง และน่าติดตาม			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ออกแบบประดิษฐ์ สร้างสรรค์เพื่อการแสดง (หมวดจากกล่องนม)	ศ ๓.๒ ม.๓/๑ ออกแบบ และ สร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์ และละครที่มาจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ	นำเสนอผลงานการ ประดิษฐ์อุปกรณ์และ เครื่องแต่งกายเพื่อ การแสดง เห็น ประโยชน์ของการนำ วัสดุเหลือใช้มาคิด สร้างสรรค์ ประดิษฐ์ ให้เป็นอุปกรณ์และ เครื่องแต่งกายเพื่อ การแสดง	การออกแบบและสร้างสรรค์ อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อ การแสดงนาฏศิลป์และละคร ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจใน วัฒนธรรมของต้นแบบ และ ความคิดสร้างสรรค์ในการ ดัดแปลงให้เหมาะสมกับการ แสดง เรียนรู้ขั้นตอนในการ ออกแบบ เลือกวัสดุ และเคารพ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อให้การแสดงออกมาสมจริง และน่าติดตาม	ออกแบบ สร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายเพื่อการ แสดง - ความประหยัด - ใช้วัสดุในท้องถิ่น - ใช้หลักเรียบ - ใช้ความคิดสร้างสรรค์ - ความสวยงามและสะดวกใน การนำไปใช้	๑	๕
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง บทบาทหน้าที่ในการ จัดการแสดง	ศ ๓.๑ ม. ๓/๖ ร่วมจัดการแสดงใน บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	นักเรียนรู้และ สามารถแบ่งหน้าที่ ตามบทบาทหน้าที่ใน การจัดการแสดง เห็น ความสำคัญและ ยอมรับต่อบทบาท หน้าที่ในการจัดการ แสดง ที่ได้รับ มอบหมาย	การแสดงละครเป็นกิจกรรมที่ ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มี บทบาทหน้าที่หลากหลาย ทั้ง เบื้องหน้าและเบื้องหลัง เช่น นักแสดง ผู้กำกับเวที ผู้ควบคุม แสงเสียง และทีมงานฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งแต่ละหน้าที่มีความสำคัญและ เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ การ ฝึกปฏิบัติในบทบาทต่าง ๆ ช่วย	บทบาทหน้าที่ในการจัดการ แสดง - ผู้อำนวยการแสดง (Producer) - ผู้กำกับการแสดง (Director) - ผู้กำกับเวที (Stage Manager) - ผู้เขียนบท (Play Wright)	๑	

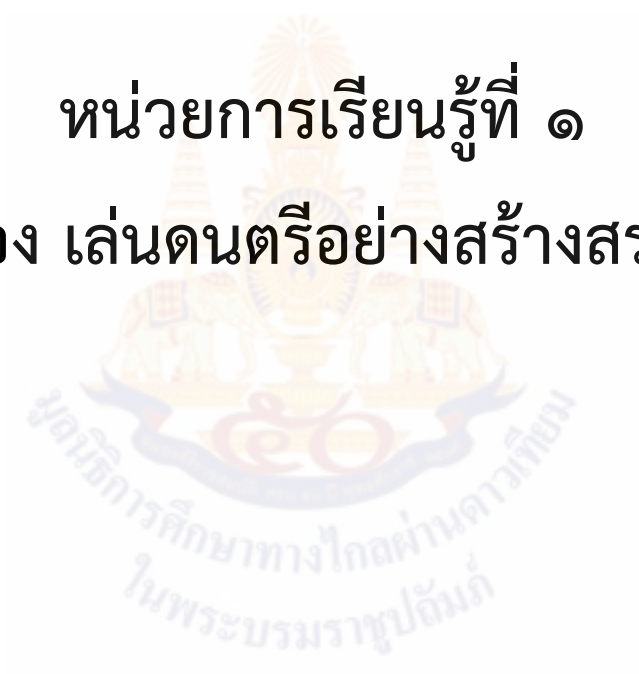
หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ และเสริมสร้าง ความเข้าใจในกระบวนการ จัดการแสดงอย่างรอบด้าน การ แสดงละครที่ประสบความสำเร็จ เกิดจากการมีส่วนร่วมและความ รับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของ แต่ละบุคคลอย่างเหมาะสมและ ประสานสอดคล้องกัน	- ผู้จัดการฝ่ายธุรการ (House Manager) - เจ้าหน้าที่เครื่องแต่งกายและ แต่งหน้า (Costume & Make up) - นักแสดง (Actor)		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดกการ แสดง (การ์ดเชิญ)	ศ ๓.๑ ม. ๓/๖ ร่วม จัดงานการแสดงใน บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	ดำเนินการวางแผน การจัดการแสดง (ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่ นำเสนอการแสดง) และทำบัตรเชิญแขก ให้มาชมการแสดง เห็นความสำคัญและ ยอมรับต่อบทบาท หน้าที่ในการจัดการ แสดง ที่ได้รับ มอบหมาย	การแสดงละครเป็นกิจกรรมที่ ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มี บทบาทหน้าที่หลากหลาย ทั้ง เบื้องหน้าและเบื้องหลัง เช่น นักแสดง ผู้กำกับเวที ผู้ควบคุม แสงเสียง และทีมงานฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งแต่ละหน้าที่มีความสำคัญและ เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ การ ฝึกปฏิบัติในบทบาทต่าง ๆ ช่วย พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ และเสริมสร้าง ความเข้าใจในกระบวนการ จัดการแสดงอย่างรอบด้าน การ แสดงละครที่ประสบความสำเร็จ	บทบาทหน้าที่ในการจัดการ แสดง - ผู้อำนวยการแสดง (Producer) - ผู้กำกับการแสดง (Director) - ผู้กำกับเวที (Stage Manager) - ผู้เขียนบท (Play Wright) - ผู้จัดการฝ่ายธุรการ (House Manager) - เจ้าหน้าที่เครื่องแต่งกายและ แต่งหน้า (Costume & Make up) - นักแสดง (Actor)	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				เกิดจากการมีส่วนร่วมและความ รับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของ แต่ละบุคคลอย่างเหมาะสมและ ประสานสอดคล้องกัน			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดง	ศ ๓.๑ ม. ๓/๖ ร่วม จัดงานการแสดงใน บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	ฝึกซ้อมการแสดง ตามแผนการจัดการ แสดงและทำบัตร เชิญแขกให้มาชมการ แสดง เห็น ความสำคัญและ ยอมรับต่อบทบาท หน้าที่ในการจัดการ แสดง ที่ได้รับ มอบหมาย	การแสดงละครเป็นกิจกรรมที่ ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มี บทบาทหน้าที่หลากหลาย ทั้ง เบื้องหน้าและเบื้องหลัง เช่น นักแสดง ผู้กำกับเวที ผู้ควบคุม แสงเสียง และทีมงานฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งแต่ละหน้าที่มีความสำคัญและ เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ การ ฝึกปฏิบัติในบทบาทต่าง ๆ ช่วย พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ และเสริมสร้าง ความเข้าใจในกระบวนการ จัดการแสดงอย่างรอบด้าน การ แสดงละครที่ประสบความสำเร็จ เกิดจากการมีส่วนร่วมและความ รับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของ แต่ละบุคคลอย่างเหมาะสมและ ประสานสอดคล้องกัน	๑. บทบาทหน้าที่ในการ จัดการแสดง ๒. ฝึกซ้อมการแสดงละคร	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการ จัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง จัดการแสดงละคร	ศ ๓.๑ ม. ๓/๔ มี ทักษะในการแปล ความและการสื่อสาร ผ่านการแสดง ม.๓/๖ ร่วมจัดงาน การแสดงในบทบาท หน้าที่ต่าง ๆ	จัดการแสดงละคร ตามแนวคิดและการ สร้างสรรค์งานละคร ของตนเอง ได้เรียนรู้ การทำงานการ วางแผนแบ่งงาน รับผิดชอบ เห็น ความสำคัญและ คุณค่าของการละคร ซึ่งสะท้อนความ หลากหลายของ วัฒนธรรม สามารถ สร้างสรรค์ละครที่ เหมาะสมกับเนื้อหา จุดมุ่งหมาย และผู้ชม ที่ติงามต่อสังคมไทย	การแสดงละคร ต้องมีการ วางแผนตามขั้นตอนการ ดำเนินการจัดการแสดง แบ่ง หน้าที่ผู้รับผิดชอบและสามารถ สื่อสารท่าทางผ่านการแสดงให้ ผู้ชมเข้าใจ สนุกและให้ข้อคิดกับ การชมละคร	๓.๑ จัดการแสดงละคร ๓.๒ นำเสนอการแสดงละคร	๑	๑๐
ปลายภาค							๑๐
รวม						๒๐	๕๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์



หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๙ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ ๒.๑ ม. ๓/๑ เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น ๆ

ม. ๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้องการเล่น การแสดงออกและ คุณภาพเสียง

ม. ๓/๓ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ

ศ ๒.๒ ม. ๓/๒ อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้ดนตรีนั้นได้รับความนิยม

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ศิลปะแต่ละแขนง ทั้งดนตรี นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการ สร้างสรรค์ผลงาน การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ นักเรียนต้องมีความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระขององค์ประกอบเบื้องต้นในงานศิลปะ โดยอาศัยความรู้พื้นฐานในการจัดแสดงดนตรีเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการ แสดงดนตรี ซึ่งช่วยให้การจัดแสดงดนตรีดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ทำให้การแสดงดนตรีประสบความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อนึ่ง การสร้างสรรค์งานดนตรีมีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แม้ว่า บางช่วงสมัยดนตรีอาจได้พบกับภาวะวิกฤติ แต่ก็สามารถธำรงคุณค่าให้อยู่คู่สังคมในปัจจุบันได้อย่างสมบูรณ์

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑) นักเรียนสามารถจำแนกลักษณะการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้อย่างถูกต้อง

- ๒) นักเรียนสามารถบอกวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยประเภทต่าง ๆ ในเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง
- ๓) นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายอย่างถูกต้อง
- ๔) นักเรียนสามารถบอกประวัติและอัตราจังหวะของเพลงพม่าเขวได้อย่างถูกต้อง
- ๕) นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง
- ๖) นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบพื้นฐานในงานทัศนศิลป์ได้อย่างถูกต้อง
- ๗) นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบพื้นฐานในงานนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง
- ๘) นักเรียนสามารถบอกความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง
- ๙) นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้อย่างถูกต้อง
- ๑๐) นักเรียนสามารถอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานแสดงดนตรีได้รับความสนใจหรือการยอมรับได้อย่างถูกต้อง

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) นักเรียนสามารถออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่สามารถนำไปสร้างเป็นเครื่องดนตรีใช้งานได้จริง
- ๒) นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่นำมาบรรเลงบทเพลงสั้น ๆ ได้
- ๓) นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเขวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง ทั้งทำนองและจังหวะ
- ๔) นักเรียนสามารถสร้างแผนผังความคิดสรุปองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง
- ๕) นักเรียนสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีกับงานทัศนศิลป์หรือนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง
- ๖) นักเรียนสามารถเขียนแผนผังความคิดความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง
- ๗) นักเรียนสามารถเขียนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้
- ๘) นักเรียนสามารถเขียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงานการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้ถูกต้อง

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- ๑) เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๔.๑ เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสารที่ได้รับ (๑.๑.๓)

๔.๒ เขียนประเด็นสำคัญที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ (๑.๑.๔)

๔.๓ ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ ตั้งเกณฑ์และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑.๑)

๔.๔ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด และสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิด เดิมจนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมินและคัดเลือกความคิดเพื่อนำไปสร้างสิ่งใหม่ที่ใช้งานได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (๒.๒.๒)

๔.๕ ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทางดานขอเท็จจริง ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิดอย่างหลากหลาย คิดอย่างลึกซึ้งและคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหาคำตอบ โดยตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาข้อมูล ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิด ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกประเมินทางเลือก และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด และไตร่ตรอง ทบทวนทางเลือกที่เลือกไว้อีกครั้ง (๒.๒.๓)

๔.๖ นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๑ รักความเป็นไทย

๕.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๕.๓ มีวินัย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับวิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้น

๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย

๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรี และการดูแลรักษา

๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับเพลงพม่าเขว

- ๕) การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเขวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
- ๖) ใบงานที่ ๕ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียน เรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี
- ๗) ใบงานที่ ๖ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของงานทัศนศิลป์และนาฏศิลป์
- ๘) ใบงานที่ ๗ เรื่อง การเปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
- ๙) ใบงานที่ ๘ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
- ๑๐) ใบงานที่ ๙ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ
- ๑๑) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงาน

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความครบถ้วน ของคำตอบตาม ประเด็นที่กำหนด	ระบุรายละเอียดของ คำตอบได้ครบถ้วน ได้แก่ - โครงการการแสดง ดนตรีที่สนใจ - ลักษณะเด่นทำให้ งานแสดงดนตรี ได้รับความสนใจ หรือการยอมรับ - ข้อเสนอแนะ	ระบุรายละเอียด ของคำตอบไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๑ หัวข้อ (โครงการการแสดง ดนตรีที่สนใจ , ลักษณะเด่นทำให้ งานแสดงดนตรี ได้รับความสนใจ หรือการยอมรับ , ข้อเสนอแนะ)	ระบุรายละเอียด ของคำตอบไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๒-๓ หัวข้อ (โครงการ การแสดงดนตรีที่ สนใจ , ลักษณะ เด่นทำให้งานแสดง ดนตรีได้รับความ สนใจหรือการ ยอมรับ , ข้อเสนอแนะ)	ระบุรายละเอียดของ คำตอบไม่ครบ ขาด หัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง เพียงมากกว่า ๓ หัวข้อ (โครงการการ แสดงดนตรีที่สนใจ , ลักษณะเด่นทำให้งาน แสดงดนตรีได้รับ ความสนใจหรือการ ยอมรับ , ข้อเสนอแนะ)
๒. การวิเคราะห์ ผลงานตาม ประเด็นที่กำหนด	แสดงความคิดเห็น กับประเด็นที่ กำหนดได้ชัดเจน ทั้งหมด	แสดงความคิดเห็น กับประเด็นที่กำหนด ชัดเจนเป็นส่วนใหญ่	แสดงความคิดเห็น กับประเด็นที่ กำหนดให้ชัดเจน มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของประเด็นที่ กำหนดให้ทั้งหมด	แสดงความคิดเห็นกับ ประเด็นที่กำหนดให้ ชัดเจนน้อยกว่า ครึ่งหนึ่งของประเด็น ที่กำหนดให้ทั้งหมด

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๓. การนำเสนอ ผลงาน	-	-	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วน ทุกประเด็นที่ กำหนดด้วยความ มั่นใจ เสียงดังฟัง ชัด และมี ภาพประกอบการ นำเสนออย่าง ชัดเจน	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วนทุก ประเด็นที่กำหนด หรือขาดประเด็นใด ประเด็นหนึ่ง ขาด ความมั่นใจในการ นำเสนอ เสียงพูดไม่ ค่อยชัด อาจมีหรือไม่ มีภาพประกอบการ นำเสนอ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบ เครื่องดนตรี

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์	
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม. ๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้องการเล่น การแสดงออก
และคุณภาพเสียง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

วิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้นจะกล่าวถึงประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ การนั่งบรรเลงด้วยบุคลิกที่
สง่างาม การจัดทำทางการจับไม้หรืออุปกรณ์การบรรเลงเครื่องดนตรีและการปฏิบัติตามวิธีการของเครื่อง
ดนตรีแต่ละชนิด

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ วิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้น

๓.๒ การออกแบบเครื่องดนตรีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถจำแนกลักษณะการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้อย่างถูกต้อง
- นักเรียนสามารถบอกวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยประเภทต่าง ๆ ในเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนสามารถออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่
สามารถนำไปสร้างเป็นเครื่องดนตรีใช้งานได้จริง

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ นักเรียนสามารถออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่สามารถนำไปสร้างเป็นเครื่องดนตรีใช้งานได้จริง

๕.๒ นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ รักความเป็นไทย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน - นักเรียนสามารถออกแบบ เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี ที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หา ได้ง่ายที่สามารถนำไปสร้าง เป็นเครื่องดนตรีใช้งานได้จริง - นำความรู้ ทักษะมาสร้าง ชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุนวิธีการ ทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการ แก้ปัญหาการดำเนิน ชีวิตประจำวันและ สถานการณ์ปัจจุบันได้อย่าง เหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบต่อสังคมและ	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้ตัวแทนนักเรียน บอกทำความเคารพ และเช็คชื่อนักเรียนที่เข้า เรียน และแจกเอกสารประกอบการเรียนให้แก่ นักเรียนทุกคน ๒. ครูเปิดวิดีโอทัศน์การบรรเลงดนตรีไทยวงมโหรี ประมาณ ๑-๒ นาที โดยครูแจ้งให้นักเรียน สังเกตวิธีการบรรเลงเครื่องเครื่องดนตรีชนิด ต่าง ๆ ที่ประสมอยู่ในวง ๓. ครูตั้งคำถามเชิงท้าทายนักเรียนหลังจากชม วิดีโอทัศน์ ดังนี้ - นักเรียนรู้จักเครื่องดนตรีใดบ้าง จากนั้นครูเว้นช่วงเวลาให้นักเรียนตอบ ประมาณ ๑ นาที แล้วบอกเครื่องดนตรีชนิด ต่าง ๆ ในวงมโหรี โดยเน้นการบอกแบบจำแนก	๑. ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ นักเรียนในชั้นกล่าว “ สวัสดี ” คุณครู จากนั้นนักเรียนรับเอกสารที่ครูแจก ๒. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์การบรรเลงดนตรีไทย วงมโหรีประมาณ ๑-๒ นาที โดยให้สังเกต วิธีการบรรเลงเครื่องเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ที่ประสมอยู่ในวง ๓. นักเรียนตอบคำถามหลังจากชมวิดีโอทัศน์ ดังนี้ - รู้จักระนาดเอก ข้องวง ซอ จะเข้ แต่ อาจไม่ได้สังเกตเห็นขลุ่ย	๑. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง วิธีการ ปฏิบัติเครื่อง ดนตรีไทยใน เบื้องต้น ๒. สื่อ PowerPoint เรื่อง การปฏิบัติ เครื่องดนตรีไทย เบื้องต้นและการ ออกแบบเครื่อง ดนตรี	๑. ใบงานที่ ๑ เรื่อง แผนผัง ความคิดสรุป ความรู้ เกี่ยวกับ วิธีการบรรเลง ดนตรีไทยใน เบื้องต้น ๒. ใบงานที่ ๒ เรื่อง การ ออกแบบ เครื่องดนตรี ประเภท เครื่องตีที่	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียนและการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน ๒. การตอบถาม และใบงาน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมินผลงาน เรื่อง “การ ออกแบบเครื่อง ดนตรีประเภท เครื่องตีที่ดำเนิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑) ด้านความรู้ - นักเรียนสามารถจำแนกลักษณะการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้อย่างถูกต้อง - นักเรียนสามารถบอกวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยประเภทต่าง ๆ ในเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง ด้านทักษะ - นักเรียนสามารถออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่สามารถนำไปสร้างเป็นเครื่องดนตรีใช้งานได้จริง	กลุ่มประเภทเครื่องดนตรี ดังนี้ - กลุ่มเครื่องตี ได้แก่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก - เครื่องดีด ได้แก่ จะเข้ - เครื่องสี ได้แก่ ซอด้วง ซออู้ ซอสามสาย - เครื่องเป่า ได้แก่ ขลุ่ย - เครื่องกำกับจังหวะ ได้แก่ ฉิ่ง โทน-รำมะนา กรับ โหม่ง - วิธีการบรรเลงหรือเล่นเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ในคลิปวิดีโอมีลักษณะอย่างไรบ้าง ๔. จากที่นักเรียนได้สังเกตเห็นวิธีการบรรเลงหรือการเล่นเครื่องดนตรีไทยชนิดต่าง ๆ จากวิดีโอทัศน์ วันนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาหลักและวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยแต่ละประเภทในเบื้องต้น	 ๔. นักเรียนตั้งใจฟังครูชี้แจงเพื่อเข้าสู่บทเรียน		ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย	ทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย” แบบประเมินการออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย เกณฑ์การประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม เห็นคุณค่าและความสำคัญ ของดนตรี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูตั้งคำถามเชิงท้าทายว่า “นักเรียนคิดว่าเครื่องดนตรีสามารถมีวิธีการ บรรเลงได้กี่ลักษณะ” ๒. ครูอธิบายว่า การบรรเลงดนตรีไทยสามารถ แบ่งออกเป็น ๔ ลักษณะ ซึ่งสอดคล้องกับการ แบ่งประเภทเครื่องดนตรีไทยได้แก่ - การบรรเลงด้วยการตีหรือเคาะเครื่อง ดนตรี - การบรรเลงด้วยการเป่าเครื่องดนตรี - การบรรเลงด้วยการดีดสายของเครื่อง ดนตรี - การบรรเลงด้วยการใช้คันชักสีกับสายของ เครื่องดนตรี ๓. ครูอธิบายวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยทั้ง	๑. นักเรียนตอบคำถามเชิงท้าทาย “๒ ลักษณะ ๓ ลักษณะ หรือ ๔ ลักษณะ” ๒. นักเรียนตั้งใจฟังครูอธิบาย ๓. นักเรียนตั้งใจฟังครูอธิบายและชม			ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๔ ลักษณะ โดยมุ่งเน้นที่ทำนั้บรเพลงและการ จับไม้หรืออุปกรณ์ พร้อมทั้งให้นักเรียนชม วีดิทัศน์ตัวอย่างการบรรเลงในแต่ละลักษณะ ๔. ครูแจ้งนักเรียนว่า จะให้นักเรียนฝึกทักษะ การเล่นเครื่องดนตรี แต่ด้วยข้อจำกัดเรื่องความ พร้อมของเครื่องดนตรีไทยของแต่ละคน เราจึง แก้ปัญหาด้วยการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีจาก วัสดุที่สามารถหาได้ง่าย โดยครูนำเสนอ “การ ทำเครื่องดนตรีจากขวดแก้ว หรือ แก้วน้ำ หรือ ถ้วยชามกระเบื้อง” ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่จัดอยู่ ในกลุ่มประเภทเครื่องตีที่ครูคิดว่านักเรียน สามารถทดลองทำได้ วัสดุสามารถหาได้ไม่ยาก และยังสามารถบรรเลงเป็นทำนองเพลงได้ สะดวกด้วย อีกทั้งนักเรียนยังได้พัฒนาความคิด สร้างสรรค์ในการนำวัสดุที่เหลือใช้มาใช้ให้เกิด	วีดิทัศน์ตัวอย่างการบรรเลงในแต่ละ ลักษณะ ๔. นักเรียนตั้งใจฝึกครูชี้แจงและทำความเข้าใจ			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ประโยชน์ในด้านเสียงดนตรี ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ๕. ครูให้นักเรียนชมวีดิทัศน์ตัวอย่างการบรรเลงบทเพลงจากเครื่องดนตรีที่ทำจากวัสดุเหลือใช้ โดยครูพยายามเน้นย้ำในเรื่องของคุณค่าของการนำวัสดุที่สามารถหาได้ง่าย มาสร้างสรรค์เป็นเครื่องดนตรีที่สามารถบรรเลงบทเพลงต่าง ๆ ได้อย่างไพเราะ	๕. นักเรียนตั้งใจชมวีดิทัศน์และตระหนักในเรื่องของคุณค่าของการนำวัสดุที่สามารถหาได้ง่าย มาสร้างสรรค์เป็นเครื่องดนตรีที่สามารถบรรเลงบทเพลงต่าง ๆ ได้อย่างไพเราะ			
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามสมัคร โดยแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ ๓-๔ คน ๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่ม โดยให้มีคัดเลือกผู้นำของกลุ่ม เพื่อเป็นผู้นำและประสานการทำงานของกลุ่ม	๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๒. นักเรียนแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่ม โดยให้มีคัดเลือกผู้นำของกลุ่ม เพื่อเป็นผู้นำและประสานการทำงานของกลุ่ม จากนั้น			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	จากนั้นกำหนดหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่ม ได้แก่ ผู้นำออกแบบ ผู้นำการนำเสนอผลงาน โดยสมาชิกทุกคนต้องร่วมแรง ร่วมพลังกัน ออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนิน ทำนองทั้งในเรื่องวัสดุที่ใช้ รูปแบบของเครื่องดนตรี และอุปกรณ์ที่ใช้ดี พร้อมทั้งการจัดวาง โดยให้สรุปผลการออกแบบลงในใบงาน แจกใบงาน “การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย” ที่ครูแจกให้	กำหนดหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่ม ได้แก่ ผู้นำออกแบบ ผู้นำการนำเสนอผลงาน โดยสมาชิกทุกคนต้องร่วมแรง ร่วมพลังกัน ออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองทั้งในเรื่องวัสดุที่ใช้ รูปแบบของเครื่องดนตรี และอุปกรณ์ที่ใช้ดี พร้อมทั้งการจัดวาง โดยให้สรุปผลการออกแบบลงในใบงาน รับใบงานที่ครูแจกให้ “การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย”			
	๓. ครูให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลการออกแบบ โดยใช้เวลานำเสนอประมาณ ๑ นาที	๓. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลการออกแบบ โดยใช้เวลานำเสนอประมาณ ๑ นาที			
	ขั้นสรุป (๑๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนสรุปเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ โดยเขียนลงในใบงาน เรื่อง แผนผังความคิดสรุป	๑. นักเรียนสรุปเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ โดยเขียนลงในใบงาน เรื่อง แผนผังความคิดสรุป			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้น ตามคำถามดังนี้ - การบรรเลงหรือเล่นเครื่องดนตรีไทยสามารถแบ่งได้เป็นกี่ลักษณะ อะไรบ้าง - หลักและวิธีการบรรเลงดนตรีไทยเบื้องต้นแบ่งเป็น 2 ด้านสำคัญคืออะไรบ้าง - หลักการที่สำคัญในการนั่งบรรเลงดนตรีไทยคืออะไรบ้าง ๒. ครูแจ้งให้นักเรียนแต่ละกลุ่มไปดำเนินการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์สำหรับสร้างเครื่องดนตรีตามที่ออกแบบไว้ เพื่อนำมาสร้างสรรค์เครื่องดนตรีในครั้งถัดไป	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้น และตอบคำถามดังนี้ - การบรรเลงดนตรีไทยแบ่งได้เป็น ๔ ลักษณะ ได้แก่ การบรรเลงด้วยวิธีการตี การบรรเลงด้วยการเป่า การบรรเลงด้วยการดีด และการบรรเลงด้วยการสี - ๑.) ท่าทางการนั่ง ๒.) การจับไม้/อุปกรณ์และวิธีการบรรเลง - นั่งขัดสมาธิหรือพับเพียบ โดยนั่งหลังตรง หน้าตรงให้สว่างาม ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มดำเนินการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์สำหรับสร้างเครื่องดนตรีตามที่ออกแบบไว้ เพื่อนำมาสร้างสรรค์เครื่องดนตรีในครั้งถัดไป			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑.) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง วิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้น
- ๒.) ใบงานที่ ๑ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับวิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้น
- ๓.) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย
- ๔.) สื่อ PowerPoint เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑.) แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับวิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้น
- ๒.) การออกแบบเครื่องดนตรีไทยประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถจำแนกลักษณะของการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยได้อย่างถูกต้อง - นักเรียนสามารถบอกวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยประเภทต่าง ๆ ในเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง	- การตอบคำถามและการสรุปความรู้จากบทเรียนในรูปแบบแผนผังความคิด	ข้อคำถาม/ใบงาน เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนสามารถออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่สามารถนำไปสร้างเป็นเครื่องดนตรีใช้งานได้จริง	- การออกแบบเครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย	แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี	- นักเรียนแสดงความคิดเห็นการตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. นักเรียนสามารถออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่สามารถนำไปสร้างเป็นเครื่องดนตรีใช้งานได้จริง ๒. นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	- ครูมีคำถามทบทวนและซักถามข้อสงสัยอุปสรรคของการออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่สามารถนำไปสร้างเป็นเครื่องดนตรีใช้งานได้จริงเพื่อนำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง “การออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย”

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความครบถ้วน ในการออกแบบ เครื่องดนตรี	ระบุรายละเอียดของ เครื่องดนตรีที่จะ สร้างสรรค์ได้อย่าง ครบถ้วน ได้แก่ - ชื่อเครื่องดนตรี - วัสดุอุปกรณ์ที่ ต้องใช้ - การจัดวาง/ จัดเรียง - อุปกรณ์ที่ใช้ บรรเลง - แบบร่างลักษณะ ของเครื่องดนตรี	ระบุรายละเอียดของ เครื่องดนตรีที่จะ สร้างสรรค์ไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๑ หัวข้อ ชื่อเครื่องดนตรี วัสดุ อุปกรณ์ที่ต้องใช้ การจัดวาง/จัดเรียง อุปกรณ์ที่ใช้บรรเลง แบบร่างลักษณะของ เครื่องดนตรี	ระบุรายละเอียดของ เครื่องดนตรีที่จะ สร้างสรรค์ไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๒-๓ หัวข้อ (ชื่อเครื่อง ดนตรี วัสดุอุปกรณ์ที่ ต้องใช้ การจัดวาง/ จัดเรียง อุปกรณ์ที่ใช้ บรรเลง แบบร่าง ลักษณะของเครื่อง ดนตรี)	ระบุรายละเอียดของ เครื่องดนตรีที่จะ สร้างสรรค์ไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียงมากกว่า ๓ หัวข้อ (ชื่อเครื่อง ดนตรี วัสดุอุปกรณ์ที่ ต้องใช้ การจัดวาง/ จัดเรียง อุปกรณ์ที่ใช้ บรรเลง แบบร่าง ลักษณะของเครื่อง ดนตรี)
๒. การออกแบบ เครื่องดนตรีที่ สร้างสรรค์จากวัสดุ ที่หาได้ง่าย	ออกแบบเครื่อง ดนตรีโดยเลือกใช้ วัสดุที่สามารถหาได้ ง่าย สามารถเคาะให้ เกิดเสียงได้ดัง กังวาน และสามารถ ปรับตั้งระดับเสียงได้ รวมถึงมีการกำหนด ระดับเสียงมากกว่า ๑ ช่วงเสียง (Octave) และมีการ จัดเรียงตัวโน้ตที่ สามารถเล่นเป็น ทำนองเพลงได้อย่าง สะดวก และมีการ	ออกแบบเครื่อง ดนตรีโดยเลือกใช้ วัสดุที่สามารถหาได้ ง่าย สามารถเคาะให้ เกิดเสียงได้ดัง กังวาน และสามารถ ปรับตั้งระดับเสียงได้ รวมถึงมีการกำหนด ระดับเสียงเพียง ๑ ช่วงเสียง และมีการ จัดเรียงตัวโน้ตที่ สามารถเล่นเป็น ทำนองเพลงได้อย่าง สะดวก และมีการ ร่างภาพเครื่องดนตรี	ออกแบบเครื่อง ดนตรีโดยเลือกใช้ วัสดุที่สามารถหาได้ ง่าย สามารถเคาะ ให้เกิดเสียงได้ดังแต่ ไม่กังวาน และ สามารถปรับตั้ง ระดับเสียงได้ รวมถึงมีการ กำหนดระดับเสียง เพียง ๑ ช่วงเสียง หรือน้อยกว่า และ มีการจัดเรียงตัว โน้ตที่สามารถเล่น เป็นทำนองเพลงได้	ออกแบบเครื่องดนตรี โดยเลือกใช้วัสดุที่ สามารถหาได้ง่าย สามารถเคาะให้เกิด เสียงได้ดัง แต่ไม่ กังวาน และสามารถ ปรับตั้งระดับเสียงได้ เพียงเล็กน้อย รวมถึง มีการกำหนดระดับ เสียงน้อยกว่า ๕ เสียง และมีการ จัดเรียงตัวโน้ตที่ สามารถเล่นเป็น ทำนองเพลงได้ ค่อนข้างสะดวก

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
	ร่างภาพเครื่องดนตรี ที่จะสร้างสรรค์ให้ เห็นรายละเอียดที่ เป็นรูปธรรมอย่าง ชัดเจน	ที่จะสร้างสรรค์ให้ เห็นรายละเอียดของ เครื่องดนตรี พอสมควร	อย่างสะดวก ไม่มี การร่างภาพเครื่อง ดนตรีที่จะ สร้างสรรค์	อาจจะมีหรือไม่มี การร่างภาพเครื่องดนตรี ที่จะสร้างสรรค์
๓. การนำเสนอ ผลงานการ ออกแบบ	-	-	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วน ทุกประเด็นที่ กำหนดด้วยความ มั่นใจ เสียงดังฟัง ชัด และมี ภาพประกอบการ นำเสนออย่าง ชัดเจน	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วนทุก ประเด็นที่กำหนด หรือขาดประเด็นใด ประเด็นหนึ่ง ขาด ความมั่นใจในการ นำเสนอ เสียงพูดไม่ ค่อยชัด อาจมีหรือไม่ มีภาพประกอบการ นำเสนอ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ประเด็นการประเมิน												รวม
		ความครบถ้วน ในการออกแบบ เครื่องดนตรี				การออกแบบ เครื่องดนตรีที่ สร้างสรรค์จาก วัสดุที่หาได้ง่าย				การนำเสนอ ผลงานการ ออกแบบ				
		๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง วิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยในเบื้องต้น

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

วิธีการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้น

วิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้นจะกล่าวถึงประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ การนั่งบรรเลงด้วยบุคลิกที่สง่างาม การจัดทำทางกำไลข้อมือหรืออุปกรณ์การบรรเลงเครื่องดนตรีและการปฏิบัติตามวิธีการของเครื่องดนตรีแต่ละชนิด ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น.....กลุ่ม ตามการจำแนกประเภทเครื่องดนตรี ดังนี้

๑. ประเภท.....

การนั่ง นั่งขัดสมาธิหรือพับเพียบกึ่งกลางของเครื่องดนตรี นั่งหลังตรง ลำตัวผู้บรรเลงหันไปสู่งกลางของเครื่องดนตรี หน้าตรง ตามองต่ำไปที่เครื่องดนตรี

การจับไม้และวิธีการบรรเลง จับไม้ด้วยรูปแบบที่ถูกต้อง (คว่ำมือให้กำไม้พาดอยู่ในร่องมือ นิ้วชี้กดบนกำไม้ นิ้วโป้งเหยียดแนบไปกับกำไม้ นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อยกดทับกำไม้ให้กระชับมือ สำหรับการบรรเลง จะใช้ไม้ตีลงบนตำแหน่งของเครื่องดนตรีที่ถูกต้อง เหมาะสม เช่น ระนาดเอกใช้ไม้ระนาดตีลงกึ่งกลางของลูกระนาด ช้องวงใหญ่ใช้ไม้ฆ้องตีลงบนปุ่มของลูกฆ้อง

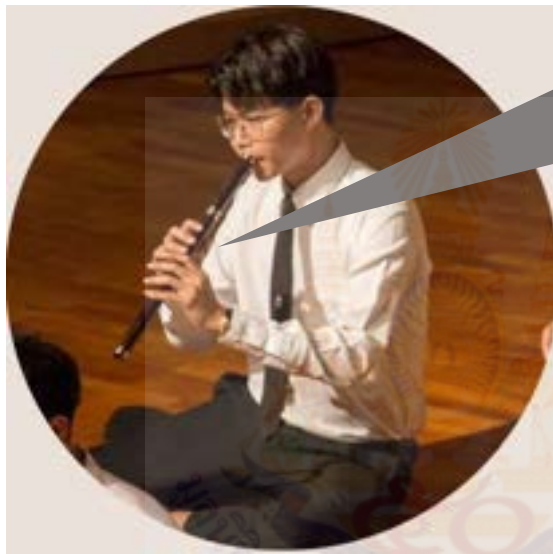


ภาพที่ ๑ การนั่งและวิธีการบรรเลงระนาดเอกและระนาดทุ้ม

๒. ประเภท.....

การนั่ง นั่งขัดสมาธิหรือพับเพียบ ลำตัวตรง หน้าตรง อาจก้มหน้ามองเครื่องดนตรีเล็กน้อย

การจับเครื่องดนตรีและวิธีการบรรเลง : ใช้มือจับเครื่องดนตรี โดยให้ปลายเลาขลุ่ยเอียงลงหาพื้น นิ้วมืออยู่บริเวณรูบังคับเสียง (เมื่อใช้นิ้วโป้ง นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง มือล่างใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย) สำหรับการบรรเลงให้ใช้ลมจากปากเป่าให้เกิดเสียงและใช้นิ้วปิด-เปิดรูบังคับเพื่อให้ได้ระดับเสียงต่าง ๆ



ภาพที่ ๒ การนั่งและวิธีการบรรเลงขลุ่ยเพียงออ

๓. ประเภท.....

การนั่ง นั่งพับเพียบ ลำตัวตรง โดยหันหน้าและลำตัวไปทางเครื่องดนตรี หน้าตรง ตามองต่ำไปที่เครื่องดนตรี

การจับเครื่องดนตรีและวิธีการบรรเลง มือข้างหนึ่งจับเครื่องดนตรี หรือเตรียมสำหรับการกดสายเพื่อบังคับเสียง มืออีกข้างหนึ่งใช้ดีดสายหรือพันอุปกรณ์สำหรับดีดสายให้เกิดเสียง บรรเลงโดยใช้นิ้วหรือไม้ดีดที่สายของเครื่องดนตรีให้เกิดการสั่นสะเทือน แล้วใช้มืออีกข้างกดบริเวณตำแหน่งเสียงต่าง ๆ ของเครื่องดนตรี (จะเข้ เรียกตำแหน่งสำหรับกดเสียงว่า นม)



ภาพที่ ๓ การนั่งและวิธีการบรรเลงจะเข้

๔. ประเภท.....

การนั่ง นั่งพับเพียบ ลำตัวตรง หันหน้าตรง ไม่ก้มหน้าหรือแหงน หน้าเกินไป

การจับเครื่องดนตรีและวิธีการบรรเลง มือข้างซ้ายจับคันท่อ บริเวณใต้รดอกเล็กน้อย โดยให้คันท่อตั้งขึ้นในแนวตั้ง บังคับเสียงโดยใช้นิ้วมือซ้ายกดลงบนตำแหน่งต่าง ๆ ของสายซอเพื่อให้ได้ระดับเสียงที่ต้องการ ส่วนมือข้างขวาจับคันชัก เพื่อเส้เข้ากับสายซอ ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนและเกิดเสียงที่ไพเราะ



ภาพที่ ๔ การนั่งและวิธีบรรเลงซอด้วง

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๑ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับวิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดสรุปวิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย พร้อมทั้งระบุรายละเอียดของวิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยแต่ละประเภท/ลักษณะโดยสังเขป

วิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรี
 แบ่งเป็น.....ลักษณะ

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๕-๖ คน จากนั้นให้ออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย เพื่อใช้ในการปฏิบัติทักษะดนตรี โดยรายละเอียดของเครื่องดนตรีที่ออกแบบมีดังนี้

๑. เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่สามารถเล่นทำนองเพลงได้ (ควรเป็นเครื่องดนตรีที่มีระดับเสียงตั้งแต่ ๕ เสียงขึ้นไป หากมีระดับเสียงมากกว่า ๑ ช่วงเสียง (Octave) จะสามารถเล่นทำนองเพลงได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น)

๒. ใช้วัสดุที่สามารถหาได้ง่าย สามารถเคาะหรือตีให้เกิดเสียงที่ดัง กังวาน และสามารถปรับตั้งระดับเสียงได้สะดวก เช่น การเติมน้ำเพื่อปรับระดับเสียง

๓. กำหนดวัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้เคาะหรือตีให้เกิดเสียง

๔. ออกแบบการจัดวาง จัดเรียงเสียงของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

๕. วาดภาพเครื่องดนตรีที่จะสร้างสรรค์ให้เห็นรูปร่าง ลักษณะและรายละเอียดต่าง ๆ ให้ชัดเจนมาก

ที่สุด



รูปภาพเครื่องดนตรี

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

.....

.....

.....

.....

.....

รายชื่อสมาชิก

ชื่อ - นามสกุล ชั้น..... เลขที่..... หน้าที่.....

ชื่อ - นามสกุล ชั้น..... เลขที่..... หน้าที่.....

ชื่อ - นามสกุล ชั้น..... เลขที่..... หน้าที่.....

ชื่อ - นามสกุล ชั้น..... เลขที่..... หน้าที่.....

ชื่อ - นามสกุล ชั้น..... เลขที่..... หน้าที่.....



ใบความรู้ (สำหรับครู) ที่ ๑ เรื่อง วิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยในเบื้องต้น
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้นและการออกแบบเครื่องดนตรี
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

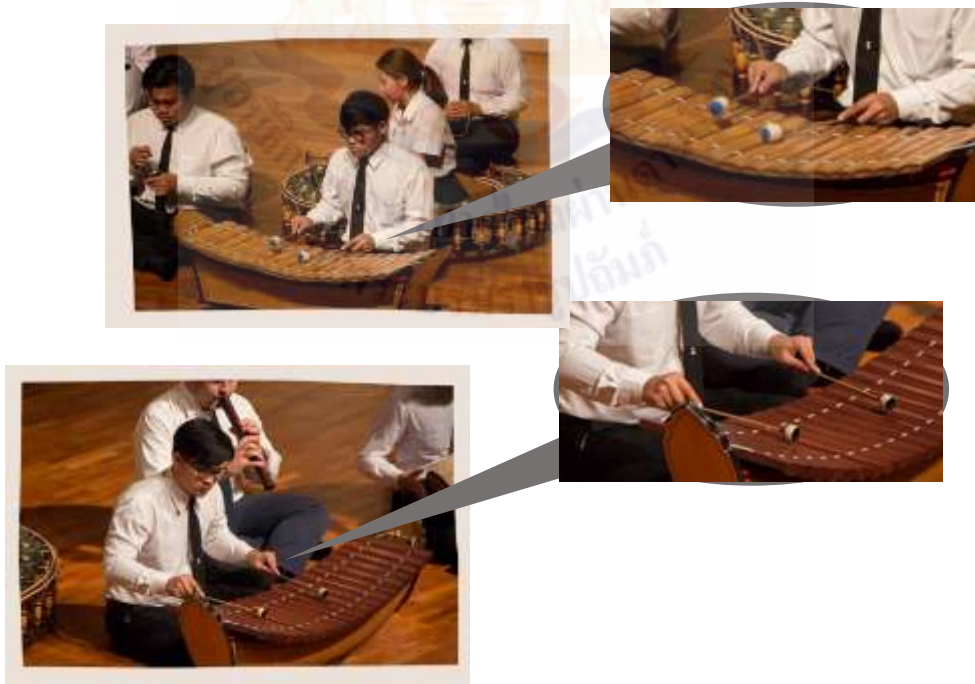
วิธีการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีไทยเบื้องต้น

วิธีการบรรเลงดนตรีไทยในเบื้องต้นจะกล่าวถึงประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ การนั่งบรรเลงด้วยบุคลิกที่สง่างาม การจัดทำทางการจับไม้หรืออุปกรณ์การบรรเลงเครื่องดนตรีและการปฏิบัติตามวิธีการของเครื่องดนตรีแต่ละชนิด ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ตามการจำแนกประเภทเครื่องดนตรี ดังนี้

๑. ประเภทเครื่องตี

การนั่ง นั่งขัดสมาธิหรือพับเพียบกึ่งกลางของเครื่องดนตรี นั่งหลังตรง ลำตัวผู้บรรเลงหันไปสู่งกลางของเครื่องดนตรี หน้าตรง ตามองต่ำไปที่เครื่องดนตรี

การจับไม้และวิธีการบรรเลง จับไม้ด้วยรูปแบบที่ถูกต้อง (คว่ำมือให้ก้านไม้พาดอยู่ในร่องมือ นิ้วชี้กดบนก้านไม้ นิ้วโป้งเหยียดแนบไปกับก้านไม้ นิ้วกลาง นิ้ว无名 นิ้วก้อยกดทับก้านไม้ให้กระชับมือ สำหรับการบรรเลง จะใช้ไม้ตีลงบนตำแหน่งของเครื่องดนตรีที่ถูกต้อง เหมาะสม เช่น ระนาดเอกใช้ไม้ระนาดตีลงกึ่งกลางของลูกระนาด ช้องวงใหญ่ใช้ไม้ฆ้องตีลงบนปุ่มของลูกฆ้อง

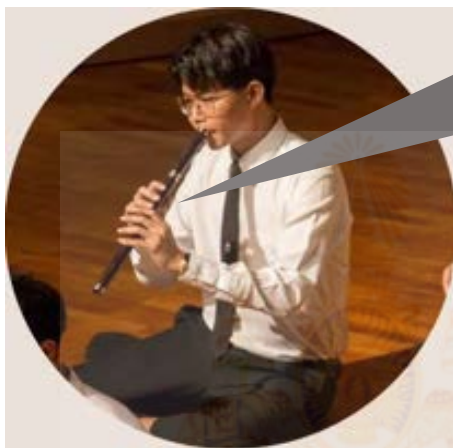


ภาพที่ ๑ การนั่งและวิธีการบรรเลงระนาดเอกและระนาดทุ้ม (เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี)

๒. ประเภทเครื่องเป่า

การนั่ง นั่งขัดสมาธิหรือพับเพียบ ลำตัวตรง หน้าตรง อาจก้มหน้ามองเครื่องดนตรีเล็กน้อย

การจับเครื่องดนตรีและวิธีการบรรเลง : ใช้มือจับเครื่องดนตรี โดยให้ปลายเลาขลุ่ยเอียงลงหาพื้น นิ้วมืออยู่บริเวณรูบังคับเสียง (มือบนใช้นิ้วโป้ง นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง มือล่างใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย) สำหรับการบรรเลงให้ใช้ลมจากปากเป่าให้เกิดเสียงและใช้นิ้วปิด-เปิดรูบังคับเพื่อให้ได้ระดับเสียงต่าง ๆ

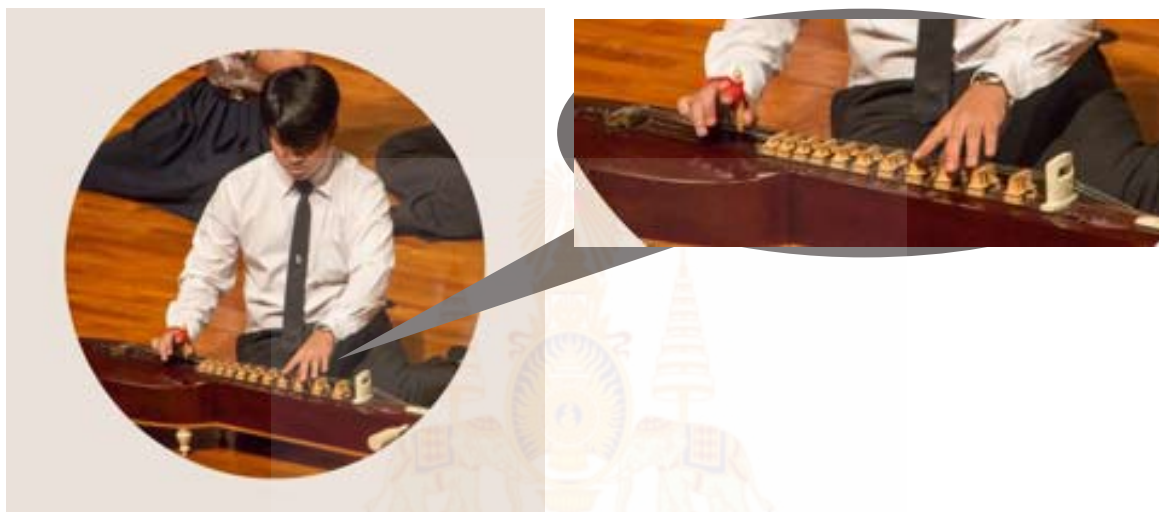


ภาพที่ ๒ การนั่งและวิธีการบรรเลงขลุ่ยเพียงออ (เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า)

๓. ประเภทเครื่องดีด

การนั่ง นั่งพับเพียบ ลำตัวตรง โดยหันหน้าและลำตัวไปทางเครื่องดนตรี หน้าตรง ตามองต่ำไปที่เครื่องดนตรี

การจับเครื่องดนตรีและวิธีการบรรเลง มือข้างหนึ่งจับเครื่องดนตรี หรือเตรียมสำหรับการกดสายเพื่อบังคับเสียง มืออีกข้างหนึ่งใช้ดีดสายหรือพันอุปกรณ์สำหรับดีดสายให้เกิดเสียง บรรเลงโดยใช้นิ้วหรือไม้ดีดที่สายของเครื่องดนตรีให้เกิดการสั่นสะเทือน แล้วใช้มืออีกข้างกดบริเวณตำแหน่งเสียงต่าง ๆ ของเครื่องดนตรี (จะเข้ เรียกตำแหน่งสำหรับกดเสียงว่า นม)



ภาพที่ ๓ การนั่งและวิธีการบรรเลงจะเข้ (เครื่องดนตรีประเภทเครื่องดีด)

๔. ประเภทเครื่องสี

การนั่ง นั่งพับเพียบ ลำตัวตรง หันหน้าตรง ไม่ก้มหน้าหรือแหงน หน้าเกินไป

การจับเครื่องดนตรีและวิธีการบรรเลง มือข้างซ้ายจับคันท่อ บริเวณใต้รดอกเล็กน้อย โดยให้คันท่อตั้งขึ้นในแนวตั้ง บังคับเสียงโดยใช้นิ้วมือซ้ายกดลงบนตำแหน่งต่าง ๆ ของสายซอเพื่อให้ได้ระดับเสียงที่ต้องการ ส่วนมือข้างขวาจับคันชัก เพื่อสีเข้ากับสายซอ ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนและเกิดเสียงที่ไพเราะ



ภาพที่ ๔ การนั่งและวิธีบรรเลงซอด้วง (เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสี)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์	
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม. ๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้องการเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่าย หรือวัสดุที่อยู่รอบตัว เช่น ถ้วย ขาม ขวดแก้ว ซึ่งการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทดำเนินการทำนอง ต้องเป็นเครื่องดนตรีที่มีระดับเสียงสูงและต่ำเรียงลำดับกัน (ควรมีระดับเสียงตั้งแต่ ๕ เสียงขึ้นไป) ที่สามารถใช้บรรเลงเป็นทำนองเพลงต่าง ๆ ได้ โดยการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทดำเนินการทำนอง ต้องมีการออกแบบและการปรับตั้งเสียงให้ตรงตามระดับเสียงต่าง ๆ ของโน้ตดนตรี จึงจะสามารถนำมาบรรเลงเป็นทำนองเพลงได้อย่างไพเราะ

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การปฏิบัติทักษะการเล่นเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

๓.๒ การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่าย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่ายอย่างถูกต้อง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่นำมาบรรเลงบทเพลงสั้น ๆ ได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินงานจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่นำมาบรรเลงบทเพลงสั้น ๆ ได้

๕.๒ นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ รักความเป็นไทย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่นำมาบรรเลงบทเพลงสั้น ๆ ได้ - นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและ	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ เช็กชื่อนักเรียนที่เข้าเรียน และแจกใบความรู้ เรื่อง วิธีการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย ให้แก่นักเรียน ๒. ครูให้นักเรียนช่วยกันทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปในครั้งที่แล้ว โดยใช้คำถามกระตุ้นเชิงท้าทาย ดังนี้ - นักเรียนจำได้ไหมว่าครั้งที่แล้วเราเรียนรู้เรื่องอะไรกันบ้าง - นักเรียนบอกได้ไหมว่าการบรรเลงดนตรีไทยสามารถแบ่งได้เป็นกี่ลักษณะ ๓. ครูแจ้งนักเรียนว่าในวันนี้เราจะมาทำเครื่องดนตรี	๑. ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพนักเรียนในชั้นกล่าว “สวัสดี” คุณครู จากนั้นนักเรียนรับเอกสารที่ครูแจก ๒. นักเรียนร่วมตอบคำถามทบทวนความรู้ - นักเรียนตอบว่า เรียนเรื่องวิธีการเล่นเครื่องดนตรีไทยแบบต่าง ๆ - นักเรียนตอบ ๔ ลักษณะ ๓. นักเรียนเตรียมความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ อาจารย์ถึงพื้นที่สำหรับการทำเครื่องดนตรีตามที่ได้ออกแบบไว้	๑. ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง วิธีการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย ๒. สื่อ PowerPoint เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี	๑. ใบงานที่ ๓ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างเครื่องดนตรีและการดูแลรักษา	วิธีวัด - การสรุปความรู้ในรูปแบบแผนผังความคิด - การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย เครื่องมือวัด - ใบงานที่ ๓ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑) ด้านความรู้ - นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการสร้างเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่ายอย่างถูกต้อง ด้านทักษะ - นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่นำมาบรรเลงบทเพลงสั้น ๆ ได้	ขั้นสอน (๕ นาที) ๑. ครูแนะนำอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับทำเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่ายอย่างถูกต้อง โดยให้นักเรียนตรวจสอบอุปกรณ์ของแต่ละกลุ่มเตรียมมาว่าครบถ้วนหรือไม่	๑. นักเรียนตั้งใจฟังที่ครูอธิบาย พร้อมกับตรวจสอบความครบถ้วนของวัสดุ อุปกรณ์			สร้างสรรค์เครื่องดนตรีและการดูแลรักษา - แบบประเมินการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย
	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูอธิบายขั้นตอนการทำเครื่องดนตรี โดยครูแจ้งให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำไปพร้อมกับที่ครูอธิบาย พร้อมทั้งแจ้งให้ตัวแทนกลุ่มดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน Thai Tuner โดยครูขอความร่วมมือให้ใช้แอปพลิเคชันเหมือนกันเพื่อช่วยหาระดับเสียงของทุกกลุ่มมีความใกล้เคียงกัน ๒. ครูแนะนำการคัดเลือกวัสดุเพื่อจัดเรียงระดับเสียงในเบื้องต้น โดยไล่เคาะวัสดุทีละชิ้น โดยเทียบกับเสียงของเครื่องดนตรี หรือแอป	๑. นักเรียนตั้งใจฟังคำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการทำเครื่องดนตรีของครูและดำเนินการดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน Thai Tuner สำหรับใช้ปรับตั้งเสียงของโน้ตแต่ละตัว ๒. นักเรียนช่วยกันคัดเลือกวัสดุเพื่อจัดเรียงระดับเสียงในเบื้องต้น โดยไล่เคาะวัสดุทีละชิ้น อาจใช้วิธีการเทียบกับเสียงของเครื่อง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	พลิเคชัน Tuner โดยครูเน้นย้ำให้นักเรียนวางวัสดุที่มีเสียงต่ำที่สุดไว้ฝั่งซ้ายมือของตัวเอง ๓. เติมน้ำลงในวัสดุที่ละน้อย (กรณีวัสดุมีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงที่ต้องการ หากวัสดุมีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงที่ต้องการ ให้หาวัสดุที่มีเสียงที่สูงกว่ามาทดแทน) จากนั้นเคาะเทียบกับเครื่องดนตรีมาตรฐานหรือแอปพลิเคชัน Tuner ๔. ปรับเทียบเสียงไปที่ละเสียงจนกระทั่งครบทุกเสียง (ตั้งแต่ ๖ เสียงขึ้นไป แนะนำว่าควรมีเสียง โด เร มี ซอล ลา และ โดสูง แต่หากสามารถทำให้เครื่องดนตรีมีระดับเสียงครบทั้ง ๗ เสียง หรือ มีระดับเสียงมากกว่า ๑ ช่วงเสียง จะสามารถเล่นทำนองเพลงได้หลากหลายยิ่งขึ้น)	ดนตรี หรือแอปพลิเคชัน Tuner ๓. นักเรียนแบ่งหน้าในการเติมน้ำลงในวัสดุที่ละน้อย (กรณีวัสดุมีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงที่ต้องการ) จากนั้นเคาะเทียบกับเครื่องดนตรีมาตรฐานหรือแอปพลิเคชัน Tuner ๔. นักเรียนปรับเทียบเสียงไปที่ละเสียงจนกระทั่งครบทุกเสียง ตามที่กำหนดไว้			พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับพอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๕. เมื่อนักเรียนปรับตั้งเสียงครบทั้งหมดแล้ว ให้เคาะไล่เสียงตั้งแต่เสียงต่ำไปหาเสียงสูงอีกครั้ง เพื่อลองฟังเสียงในภาพรวมอีกครั้ง หากมีเสียงที่ยังไม่ค่อยตรงตามระดับเสียง หรือฟังแล้วแปลกหู ให้มาปรับแก้เฉพาะจุดอีกครั้ง ๖. หลังจากได้ตรวจสอบระดับเสียงตามที่ต้องการทั้งหมดแล้ว แนะนำให้ใช้ปากกาเคมีขีดทำสัญลักษณ์ตรงระดับน้ำไว้ที่ขวดหรือแก้วเพื่อใช้เป็นจุดสังเกตในการเติมน้ำ พร้อมทั้งเขียนตัวอักษรกำกับระดับเสียงไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้สังเกตได้สะดวกเวลาบรรเลง ๗. ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนวิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถใช้งานได้นาน และเป็นการปลูกฝังเรื่องความ	๕. นักเรียนเลือกตัวแทนเคาะไล่เสียงตั้งแต่เสียงต่ำไปหาเสียงสูงอีกครั้ง ส่วนสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มช่วยกันฟังเสียงในภาพรวมอีกครั้ง หากมีเสียงที่ยังไม่ค่อยตรงตามระดับเสียง หรือฟังแล้วแปลกหู ให้มาปรับแก้เฉพาะจุดอีกครั้ง ๖. นักเรียนช่วยกันใช้ปากกาเคมีขีดทำสัญลักษณ์ตรงระดับน้ำไว้ที่ขวดหรือแก้วเพื่อใช้เป็นจุดสังเกตในการเติมน้ำ พร้อมทั้งเขียนตัวอักษรกำกับระดับเสียงไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้สังเกตได้สะดวกเวลาบรรเลง ๗. นักเรียนช่วยกันเขียนวิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ ให้สามารถใช้งานได้นาน ลงในใบงานเรื่อง “แผนผัง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ระมัดระวังในการใช้เครื่องดนตรี และการรักษาเครื่องดนตรีที่นักเรียนได้พยายามสร้างสรรค์ขึ้นมา โดยเขียนในใบงานเรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีและการดูแลรักษา เช่น - จัดวางในที่ที่ปลอดภัยจากการหล่นแตก หรือการกระทบจนเกิดความเสียหาย - เล่นด้วยความระมัดระวัง ออกแรงดีพอประมาณ - เคลื่อนย้ายด้วยความระมัดระวัง	ความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีและการดูแลรักษา - นักเรียนตอบใช้อย่างระมัดระวัง - นักเรียนตอบระวังอย่าให้ตกหล่น แตกเสียหาย			
	ขั้นสรุป (๑๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนเพื่อทดลองเล่นระดับเสียงต่าง ๆ ของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ หรือสามารถเล่นเป็นทำนองเพลงสั้น ๆ ได้จะดีมาก	๑. แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทน ๑ คนเพื่อทดลองเล่นระดับเสียงต่าง ๆ ของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ หรือเล่นทำนองเพลงสั้น ๆ (ถ้ามีพื้นฐานดนตรีอยู่บ้าง)			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการสร้างเครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย และทำใบงานเรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างเครื่องดนตรีและการดูแลรักษา	๒. นักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการสร้างเครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย และทำใบงานเรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างเครื่องดนตรีและการดูแลรักษา			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑.) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง วิธีการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย
- ๒.) ใบงานที่ ๓ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีและการดูแลรักษา
- ๓.) สื่อ PowerPoint เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี
- ๔.) แอปพลิเคชัน Thai Tuner หรือแอปพลิเคชัน Tuner อื่น ๆ เช่น Tuner T๑

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑.) ชิ้นงานการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย
- ๒.) แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีและการดูแลรักษา

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายอย่างถูกต้องได้อย่างถูกต้อง	- การสรุปความรู้ในรูปแบบแผนผังความคิด	ข้อคำถาม/ ใบงาน เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีและการดูแลรักษา	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่นำมาบรรเลงบทเพลงสั้น ๆ ได้	- การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย	แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี	- นักเรียนแสดงความคิดเห็นการตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. นักเรียนสามารถสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่นำมาบรรเลงบทเพลงสั้น ๆ ได้ ๒. นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	- ครูมีคำถามทบทวนและซักถามข้อสงสัยอุปสรรคของการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่ายที่นำมาบรรเลงบทเพลงสั้น ๆ จากการนำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง “การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประดิษฐ์จากวัสดุที่หาได้ง่าย”

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. คุณภาพ เสียงของ เครื่องดนตรี	เสียงดังชัดเจน และ ระดับเสียงของโน้ต แต่ละตัวตรงตาม ระดับเสียงที่ถูกต้อง หรือใกล้เคียงระดับ เสียงที่ถูกต้องทั้งหมด	เสียงดังชัดเจน และ ระดับเสียงของโน้ต แต่ละตัวตรงตาม ระดับเสียงที่ถูกต้อง หรือใกล้เคียงระดับ เสียงที่ถูกต้องเกือบ ทั้งหมด	เสียงค่อนข้างดัง และ ระดับเสียงของโน้ต แต่ละตัวค่อนข้างตรง ตามระดับเสียงที่ ถูกต้องบางเสียง	เสียงไม่ค่อยดัง และ ระดับเสียงของโน้ต แต่ละตัวไม่ตรงตาม ระดับเสียงที่ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่หรือ ทั้งหมด
๒. การ ออกแบบ เครื่องดนตรี		ออกแบบเครื่องดนตรี ที่สามารถนำไป สร้างสรรค์ได้อย่าง เหมาะสม มีระดับ เสียงครบ 1 ช่วงเสียง (Octave) หรือ มากกว่า และ สามารถบรรเลงได้ อย่างสะดวก	ออกแบบเครื่องดนตรี ที่สามารถนำไป สร้างสรรค์ได้ ค่อนข้างเหมาะสม มี ระดับเสียงน้อยกว่า ๑ ช่วงเสียง (Octave) แต่ มากกว่า ๕ ระดับ เสียง และ/หรืออาจ บรรเลงได้ไม่ค่อย สะดวก	ออกแบบเครื่องดนตรี ที่สามารถนำไป สร้างสรรค์ได้ แต่มี ระดับเสียงน้อยกว่า ๕ เสียง
๓. การ บรรเลง ทำนองเพลง		สามารถบรรเลง ทำนองเพลงสั้น ๆ ได้ ถูกต้องตลอดทั้งเพลง หรือมีผิดบ้างเล็กน้อย	บรรเลงทำนองเพลง สั้น ๆ ไม่ถูกต้องหรือ ผิดค่อนข้างมาก	บรรเลงทำนองเพลง สั้น ๆ ถูกต้องน้อย มากหรือผิดเกือบทั้ง เพลง หรือฟังแล้วไม่ เป็นทำนองเพลง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่าย

การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่าย หรือวัสดุที่อยู่รอบตัว เช่น ถ้วย ขาม ขวดแก้ว ซึ่งการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทดำเนินการทำต้องเป็นเครื่องดนตรีที่มีระดับเสียงสูงและต่ำเรียงลำดับกัน (ควรมีระดับเสียงตั้งแต่ ๕ เสียงขึ้นไป) ที่สามารถใช้บรรเลงเป็นทำนองเพลงต่าง ๆ ได้ โดยการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทดำเนินการทำต้องมีการออกแบบและการปรับตั้งเสียงให้ตรงตามระดับเสียงต่าง ๆ ของโน้ตดนตรี จึงจะสามารถนำมาบรรเลงเป็นทำนองเพลงได้อย่างไพเราะ

อุปกรณ์และขั้นตอนการทำเครื่องดนตรี

อุปกรณ์

- ๑.) ขวด แก้วน้ำ ขามหรือถ้วยกระเบื้อง
- ๒.) น้ำสะอาด
- ๓.) ตะเกียบไม้ ไม้ตี หรือ ช้อน ส้อมโลหะ
- ๔.) เครื่องดนตรี หรืออุปกรณ์สำหรับเทียบ/ปรับตั้งเสียง



ขั้นตอนการทำเครื่องดนตรี

๑.) คัดเลือกวัสดุที่จะใช้ทำเครื่องดนตรี เช่น ขวดแก้ว แก้วน้ำ ถ้วย ขามกระเบื้อง โดยพิจารณาขนาดและความหนาของวัสดุซึ่งจะส่งผลต่อระดับเสียง โดยวัสดุขนาดใหญ่ หรือหนาจะมีระดับเสียงต่ำกว่าวัสดุขนาดเล็กหรือบาง วิธีการคัดเลือก ควรให้ไม้หรือส้อมโลหะเคาะวัสดุเพื่อพิจารณาและคัดเลือกระดับเสียงให้ไล่จากเสียงต่ำไปหาระดับเสียงสูง



๒.) จัดเรียงขวด แก้ว หรือถ้วยขาม โดยไล่เรียงระดับเสียงจากต่ำไปหาระดับเสียงสูง โดยขั้นนี้เป็นการพิจารณาเสียงของวัสดุคร่าว ๆ ยังไม่ต้องปรับตั้งเสียงอย่างละเอียด



๓.) ค่อยเติมน้ำลงในขวด แก้ว หรือถ้วยขาม เพื่อปรับตั้งระดับให้ได้โน้ตตามที่ต้องการ โดยใช้วิธีการเคาะเสียงเทียบกับเครื่องดนตรีที่เป็นมาตรฐาน เช่น ขลุ่ย ระนาด หรือใช้อุปกรณ์ Tuner หรือแอปพลิเคชันสำหรับปรับตั้งเสียง หากต้องการเสียงต่ำให้เติมน้ำ ถ้าต้องการเสียงสูงให้เทน้ำออกทีละน้อย โดยให้ทำไปทีละระดับเสียงจนครบตามที่ต้องการ



๔.) หลังจากปรับตั้งระดับเสียงได้ตรงหรือใกล้เคียงกับระดับเสียงของโน้ตแต่ละตัวตามที่ต้องการแล้ว ให้ทดลองเคาะไล่เสียงทั้งหมดอีกครั้ง เพื่อพิจารณาระดับเสียงในภาพรวมของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์อีกครั้ง



ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๓ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรี
และการดูแลรักษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดสรุปขั้นตอนการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีและการดูแลรักษา
โดยสังเขป



ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ (สำหรับครู) ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การสร้างสรรค์เครื่องดนตรี

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่าย

การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการทำจากวัสดุที่หาได้ง่าย หรือวัสดุที่อยู่รอบตัว เช่น ถ้วย ขาม ขวดแก้ว ซึ่งการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทดำเนินการทำต้องเป็นเครื่องดนตรีที่มีระดับเสียงสูงและต่ำเรียงลำดับกัน (ควรมีระดับเสียงตั้งแต่ ๕ เสียงขึ้นไป) ที่สามารถใช้บรรเลงเป็นทำนองเพลงต่าง ๆ ได้ โดยการสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประเภทดำเนินการทำต้องมีการออกแบบและการปรับตั้งเสียงให้ตรงตามระดับเสียงต่าง ๆ ของโน้ตดนตรี จึงจะสามารถนำมาบรรเลงเป็นทำนองเพลงได้อย่างไพเราะ

อุปกรณ์และขั้นตอนการทำเครื่องดนตรี

๑. อุปกรณ์

- ๑.) ขวด แก้วน้ำ ขามหรือถ้วยกระเบื้อง
- ๒.) น้ำสะอาด
- ๓.) ตะเกียบไม้ ไม้ตี หรือ ช้อน ส้อมโลหะ
- ๔.) เครื่องดนตรี หรืออุปกรณ์สำหรับเทียบ/ปรับตั้งเสียง



๒. ขั้นตอนการทำเครื่องดนตรี

๒.๑) คัดเลือกวัสดุที่จะใช้ทำเครื่องดนตรี เช่น ขวดแก้ว แก้วน้ำ ถ้วย ขามกระเบื้อง โดยพิจารณาขนาดและความหนาของวัสดุซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระดับเสียง โดยวัสดุขนาดใหญ่ หรือหนาจะมีระดับเสียงต่ำกว่าวัสดุขนาดเล็กหรือบาง วิธีการคัดเลือก ควรใช้ไม้หรือส้อมโลหะเคาะวัสดุเพื่อพิจารณาและคัดเลือกระดับเสียงให้ได้จากเสียงต่ำไปหาระดับเสียงสูง

ข้อแนะนำ ควรจัดพิจารณาวัสดุเปล่า (ยังไม่เติมน้ำ) ที่มีเสียงใกล้เคียงกับเสียงที่ต้องการ โดยการเคาะฟังเสียง ควรใช้น้ำหนักในการเคาะทั้งหนักและเบา เพื่อช่วยในการวิเคราะห์เสียงได้มากยิ่งขึ้น



๒.๒) จัดเรียงขวด แก้ว หรือถ้วยขาม ให้ไล่เรียงระดับเสียงจากต่ำไปหาระดับเสียงสูง โดยขั้นนี้เป็นการพิจารณาเสียงของวัสดุเปล่า ๆ ยังไม่ต้องปรับตั้งเสียงอย่างละเอียด

ข้อแนะนำ ควรเลือกขวด แก้วน้ำ หรือถ้วยขามกระเบื้องที่ยังไม่ได้เติมน้ำให้เสียงสูงกว่าระดับเสียงที่ต้องการเล็กน้อย หรือถ้าระดับเสียงตรงตามโน้ตที่ต้องการเลยก็จะดีมากวัสดุ



๒.๓) ค่อยเติมน้ำลงในขวด แก้ว หรือถ้วยขาม เพื่อปรับตั้งระดับให้ได้โน้ตตามที่ต้องการ โดยใช้วิธีการเคาะเสียงเทียบกับเครื่องดนตรีที่เป็นมาตรฐาน เช่น ขลุ่ย ระนาด หรือใช้อุปกรณ์ Tuner หรือแอปพลิเคชันสำหรับปรับตั้งเสียง หากต้องการเสียงต่ำให้เติมน้ำ ถ้าต้องการเสียงสูงให้เทน้ำออกทีละน้อย โดยให้ทำไปทีละระดับเสียงจนครบตามที่ต้องการ

ข้อแนะนำ ควรเลือกใช้อุปกรณ์เทียบเสียงชนิดเดียวกันทั้งชิ้น เช่น แอปพลิเคชัน Thai Tuner เพื่อให้ได้เสียงที่ใกล้เคียงกันทั้งชิ้น ซึ่งส่งผลต่อการบรรเลงรวมวงในขั้นตอนการสอนปฏิบัติทำนองเพลง



๒.๔) หลังจากปรับตั้งระดับเสียงได้ตรงหรือใกล้เคียงกับระดับเสียงของโน้ตแต่ละตัวตามที่ต้องการแล้ว ให้ทดลองเคาะไล่เสียงทั้งหมดอีกครั้ง เพื่อพิจารณาระดับเสียงในภาพรวมของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์อีกครั้ง (สามารถปรับแต่งเพียงเล็กน้อยได้อีกครั้ง เพื่อให้ได้เสียงที่สมบูรณ์มากที่สุด)

ข้อแนะนำ แจ้งนักเรียนให้ใช้ปากกาเคมีขีดทำสัญลักษณ์ตรงระดับน้ำไว้ที่ขวดหรือแก้วเพื่อใช้เป็นจุดสังเกตในการเติมน้ำ พร้อมทั้งเขียนตัวอักษรกำกับระดับเสียงไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้สังเกตได้สะดวกเวลาบรรเลง หลังจากปรับตั้งเสียงจนสมบูรณ์ทั้งหมดและทดลองเล่นทำนองเพลงสั้น ๆ แล้ว



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์	
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม. ๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้องการเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

พม่าเชว เป็นเพลงไทยเดิมสำเนียงพม่า มีมาแต่เดิมไม่ปรากฏนามผู้แต่ง เป็นเพลงอัตราชั้นเดียว ๘ จังหวะ ๔/๔ คีตกุณยงค์ เกตุคง ศิลปินแห่งชาตินำมาแต่งขยายจนครบเป็นเพลงเถา ตั้งชื่อว่า "ขเวตากอง เถา" เพลงพม่าเชว เป็นที่รู้จักกันทั่วประเทศเมื่อคุณหญิงชิ้น ศิลปินบรรเลง ได้ใช้ทำนองเพลงพม่าเชวแต่งเป็นเพลง "ช้าง" เพื่อให้ นักเรียนร้องตามโครงการวิทยุโรงเรียน

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การปฏิบัติทักษะการเล่นทำนองเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

๓.๒ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงพม่าเชว

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถบอกประวัติและอัตราจังหวะของเพลงพม่าเชวได้อย่างถูกต้อง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง ทั้ง ทำนองและจังหวะ

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง

๕.๒ นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ รักความเป็นไทย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง - นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ เช็กชื่อนักเรียนที่เข้าเรียน และแจกใบความรู้ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบความพร้อมของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ทั้งเรื่องระดับเสียงและความมั่นคงแข็งแรง ๓. ครูเปิดทำนองเพลงพม่าเชว (เพลงช้าง) ให้นักเรียนฟัง ๑ รอบ แล้วถามนักเรียนว่า รู้จักทำนองเพลงที่ครูเปิดให้ฟังหรือไม่ ครูคิดว่าหลายคนต้องรู้จักแน่ ๆ เลยว่า คือ เพลง “ช้าง” ๔. ครูเปิดทำนองเพลงพม่าเชว (เพลงช้าง) ให้นักเรียนฟังอีก ๑ รอบ พร้อมทั้งเน้นย้ำให้นักเรียนพยายามจำทำนองเพลงให้ได้มากที่สุด เพื่อจะได้เล่นทำนองเพลงโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น	๑. ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ นักเรียนชั้นกล่าว “ สวัสดี” คุณครู จากนั้น ฟังคุณครูเรียกชื่อเพื่อเช็กการเข้าเรียน ๒. นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความพร้อมของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ทั้งเรื่องระดับเสียงและความมั่นคงแข็งแรง ๓. นักเรียนฟังทำนองเพลงที่ครูเปิดอย่างตั้งใจ แล้วตอบคำถามว่าทำนองเพลงที่ฟังคือ “เพลงช้าง” หรือ อาจตอบว่าไม่ทราบ ๔. นักเรียนฟังทำนองเพลงที่ครูต้นทางเปิดอย่างตั้งใจอีกครั้ง โดยครั้งนี้พยายามจำจดทำนองเพลงที่ฟังให้ได้มากที่สุด	๑. ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ ๒. สื่อ PowerPoint เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์	๑. ใบงานที่ ๔ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับเพลงพม่าเชว	วิธีวัด - สรุปความรู้ในรูปแบบแผนผังความคิด - การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเชว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ เครื่องมือวัด - ใบงานที่ ๔ เรื่อง แผนผังความคิดสรุป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านความรู้ - นักเรียนสามารถบอกประวัติและอัตราจังหวะของเพลงพม่าเชวได้อย่างถูกต้อง ด้านทักษะ - นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง ทั้งทำนองและจังหวะ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม เห็นคุณค่าและความสำคัญ	ขั้นสอน (๘ นาที) ๑. ครูบอกนักเรียนว่า ทำนองเพลงที่นักเรียนได้ฟัง ซึ่งรู้จักกันในชื่อเพลง”ซ่าง” จริง ๆ แล้ว เพลงนี้ชื่อว่าเพลง” พม่าเชวจากนั้นครูอธิบายเกี่ยวกับประวัติของเพลงพม่าเชวว่า เป็นเพลงสำเนียงพม่า ที่มีมาแต่เดิม โดยไม่ปรากฏนามผู้แต่ง เป็นเพลงอัตราชั้นเดียว ใช้จังหวะหน้าทับพม่า ซึ่งนิยมใช้กลองยาวบรรเลงกำกับ ต่อมา คุณหญิงชิ้น ศิลปบรรเลงได้ใช้ทำนองเพลงพม่าเชวแต่งเป็นเพลง”ซ่าง”เพื่อให้นักเรียนร้องตามโครงการวิทยุโรงเรียน เพลงพม่าเชวจึงเป็นที่รู้จักกันทั่วประเทศในชื่อเพลง”ซ่าง” ๒. ครูเปิดโน้ตทำนองเพลงพม่าเชวให้นักเรียนชม จากนั้นครูร้องโน้ตทำนองเพลงพม่าเชวให้นักเรียนฟัง ๑ รอบ โดยเน้นย้ำให้นักเรียน	๑. นักเรียนตั้งใจฟังที่ครูอธิบาย อาจจดบันทึกเพื่อช่วยความจำ ๒. นักเรียนฟังทำนองเพลงที่ครูเปิดอย่างตั้งใจอีกครั้ง โดยครั้งนี้พยายามจำจดทำนองเพลงที่ฟังให้ได้มากที่สุด อาจร้องทำนอง			ความรู้เกี่ยวกับเพลงพม่าเชว - แบบประเมินการปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเชว เกณฑ์การประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ของดนตรี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกต จดจำทำนองเพลงให้ได้มากที่สุด ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. แจ้งให้นักเรียนตั้งใจร้องโน้ตทำนองเพลงพม่าเขวตามครูที่ละบรรทัดให้ถูกต้อง พร้อมกับคู่มือโน้ตทำนองเพลงพม่าเขวประกอบการร้องโน้ต และให้นักเรียนปรบมือให้จังหวะไปพร้อมกับการร้องโน้ตด้วย ๒. แจ้งให้นักเรียนตั้งใจและพยายามฝึกร้องโน้ตทำนองเพลงพม่าเขวด้วยตนเองโดยไม่ต้องคู่มือโน้ตทำนองเพลงจนสามารถจดจำและร้องได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว แม่นยำ ๓. ครูให้นักเรียนเตรียมตัวสำหรับการบรรเลงเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ โดยเริ่มจากการตรวจสอบความพร้อมของเครื่องดนตรีอีกครั้ง จากนั้นจึงจับไม้ดี โดยใช้รูปแบบการจับไม้	เพลงไปพร้อมกับที่ครูต้นทางร้องให้ฟัง ๑. นักเรียนร้องโน้ตทำนองเพลงพม่าเขวตามครูที่ละบรรทัด พร้อมกับคู่มือโน้ตทำนองเพลงพม่าเขวประกอบการร้องโน้ต พร้อมทั้งปรบมือให้จังหวะไปพร้อมกับการร้องโน้ต ๒. นักเรียนฝึกร้องโน้ตทำนองเพลงพม่าเขวด้วยตนเองโดยไม่ต้องคู่มือโน้ตทำนองเพลงจนสามารถจดจำและร้องได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว แม่นยำ ๓. นักเรียนตรวจสอบความพร้อมของเครื่องดนตรีอีกครั้ง จากนั้นจึงจับไม้ดีทั้ง ๒ มือ โดยใช้รูปแบบการจับไม้ระนาดหรือไม้ซ้องให้ถูกต้อง โดยสังเกตจากรูปภาพแสดง			เกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับพอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ระนาดหรือไม้ฆ้อง เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้และฝึกการจับไม้ตีตามระเบียบวิธีของดนตรีไทย แม้ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ขึ้นมาเอง โดยครูให้นักเรียนปฏิบัติการจับไม้โดยสังเกตจากรูปภาพแสดงวิธีการและลักษณะการจับไม้ ควบคู่กับการอธิบายของครู ๔. ครูอธิบายท่าทางการนั่งบรรเลงเครื่องดนตรี พร้อมแสดงภาพประกอบการอธิบาย และให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง โดยครูเน้นย้ำให้นักเรียนฝึกนั่งให้อยู่กลางเครื่องดนตรี และนั่งให้หน้าตรง หลังตรง ซึ่งเป็นท่าทางการนั่งที่สง่างาม พร้อมทั้งแจ้งว่า หากจำเป็นต้องยืนบรรเลงขอยืนอยู่กึ่งกลางเครื่องดนตรี โดยพยายามให้หลังตรง อาจก้มศีรษะได้เล็กน้อย เพื่อยังคงความสง่างามในการบรรเลง	วิธีการและลักษณะการจับไม้ ควบคู่กับการอธิบายของครู ๔. ฝึกปฏิบัติท่าทางการนั่งหรือยืนบรรเลงเครื่องดนตรี ตามที่ครูต้องทางอธิบาย และภาพประกอบ โดยเน้นความถูกต้อง สง่างามในการบรรเลง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๕. ครูให้นักเรียนลองเล่นทำนองเพลงพม่าเขวทีละบรรทัด โดยครูร้องโน้ตทำนองเพลงบรรทัดที่ ๑ แล้วให้นักเรียนเล่นเครื่องดนตรีตาม ๒ รอบ จากนั้นครูร้องโน้ตทำนองเพลงบรรทัดที่ ๒ แล้วให้นักเรียนเล่นเครื่องดนตรีตาม ๒ รอบ สำหรับนักเรียนที่ยังไม่ได้เล่นเครื่องดนตรี ขอให้จินตนาการหรือหากระดาษเขียนตัวโน้ตมาทดแทนเครื่องดนตรีในการฝึก พร้อมทั้งร้องโน้ตทำนองเพลงไปด้วย เพื่อให้จดจำทำนองเพลงได้ดียิ่งขึ้น ๖. แจ้งให้นักเรียนเล่นทำนองเพลงพม่าเขวไปพร้อมที่ครูร้องโน้ตทำนองเพลง ๒ รอบ โดยเพื่อนที่ยังไม่ได้เล่นเครื่องดนตรี ขอให้ช่วยปรบมือให้จังหวะเพื่อน พร้อมทั้งร้องโน้ตทำนองเพลงไปด้วย	๕. นักเรียนลองเล่นทำนองเพลงพม่าเขวทีละบรรทัด โดยเครื่องดนตรีตามที่ครูร้องโน้ตทำนองเพลง ๒ รอบ เริ่มจากบรรทัดที่ ๑ บรรทัดที่ ๒ แล้วให้นักเรียนเล่นเครื่องดนตรีตาม ๒ รอบแล้ว สำหรับนักเรียนที่ยังไม่ได้เล่นเครื่องดนตรี ขอให้จินตนาการหรือหากระดาษเขียนตัวโน้ตมาทดแทนเครื่องดนตรีในการฝึก พร้อมทั้งร้องโน้ตทำนองเพลงไปด้วย เพื่อให้จดจำทำนองเพลงได้ดียิ่งขึ้น ๖. นักเรียนฝึกซ้อมเล่นทำนองเพลงพม่าเขวไปพร้อมที่ครูร้องโน้ต ๒ รอบ สำหรับนักเรียนที่ยังไม่ได้เล่นเครื่องดนตรี ขอให้จินตนาการหรือหากระดาษเขียนตัวโน้ตมาทดแทนเครื่องดนตรีในการฝึก พร้อมทั้งร้อง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๗. สลับให้เพื่อนคนอื่น ๆ ได้ทดลองเล่นเครื่องดนตรีเพลงพม่าเขา โดยให้เพื่อนในห้องช่วยร้องโน้ตทำนองเพลงและปรบมือให้จังหวะ โดยให้สลับสับเปลี่ยนกันจนได้เล่นเครื่องดนตรีครบทุกคน	โน้ตทำนองเพลงไปด้วย ๗. สลับให้เพื่อนคนอื่น ๆ ได้ทดลองเล่นเครื่องดนตรีเพลงพม่าเขา โดยให้เพื่อนในห้องช่วยร้องโน้ตทำนองเพลงและปรบมือให้จังหวะ โดยให้สลับสับเปลี่ยนกันจนได้เล่นเครื่องดนตรีครบทุกคน			
	ขั้นสรุป (๑๐ นาที) ๑. นักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา อัตรากังหะ จังหวะหน้าทับของเพลงพม่าเขาอีกครั้งลงในใบงาน เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับเพลงพม่าเขา ๒. ครูขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนเล่นเครื่องดนตรีเพลงพม่าเขากลุ่มละ ๑ คน ส่วนนักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกันปรบมือให้จังหวะ	๑. นักเรียนเขียนสรุปความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา อัตรากังหะ และจังหวะหน้าทับของเพลงพม่าเขาอีกครั้ง ลงในใบงาน เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับเพลงพม่าเขา ๒. แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทน ๑ คน เล่นเครื่องดนตรีเพลงพม่าเขา ๒ รอบ โดยเพื่อนคนอื่น ๆ ช่วยกันปรบมือให้จังหวะ และร้อง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	และร้องโน้ตทำนองเพลงพม่าเขวไปพร้อมกับที่ เพื่อนเล่นเครื่องดนตรี ๒ รอบ ๓. ครูเน้นย้ำให้นักเรียนทบทวนทำนองเพลงให้ แม่นยำ และควรจัดเวลาในการฝึกเล่นเครื่อง ดนตรีไว้ให้คล่องแคล่ว แม่นยำทั้งทำนองและ จังหวะ	โน้ตทำนองเพลงพม่าเขวไปพร้อมกับที่เพื่อน เล่นเครื่องดนตรี ๓. นักเรียนฝึกซ้อมและทบทวนทำนองเพลง ด้วยตัวเองให้แม่นยำในระหว่างสัปดาห์			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑.) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
- ๒.) ใบงานที่ ๔ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับเพลงพม่าเขว
- ๓.) สื่อ PowerPoint เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑.) แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับเพลงพม่าเขว
- ๒.) การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเขวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถบอกประวัติและอัตราจังหวะของเพลงพม่าเขวได้อย่างถูกต้อง	- สรุปความรู้ในรูปแบบ แผนผังความคิด	ข้อคำถาม/ ใบงาน เรื่อง แผนผังความคิดสรุป ความรู้เกี่ยวกับเพลง พม่าเขว	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเขว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง ทั้งทำนองและจังหวะ	- การปฏิบัติทำนอง เพลงพม่าเขว	แบบประเมินการปฏิบัติ ทำนองเพลงพม่าเขว	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี	- นักเรียนแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเขว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง ทั้งทำนองและจังหวะ ๒. นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการ	- ครูมีคำถามทบทวนและ ซักถามข้อสงสัยอุปสรรคของ การบรรเลงเพลงพม่าเขวจาก เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ การนำความรู้ ทักษะมาสร้าง ชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุ	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

ทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการ แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวัน และสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่าง เหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบ ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	วิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการ การแก้ปัญหาการดำเนิน ชีวิตประจำวันและ สถานการณ์ปัจจุบันได้อย่าง เหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม		
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้น เรียน ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้น เรียน	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน



เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเขว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ด้านทำนอง	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง ตลอดทั้งเพลง	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง เป็นส่วนใหญ่ หรือบรรเลงผิดไม่ เกิน ๔ ห้องเพลง	บรรเลงได้ถูกต้องตาม ทำนองเพลงมากกว่า ครึ่งหนึ่งของเพลง ทั้งหมด หรือบรรเลงผิด มากกว่า ๔ ห้องเพลง แต่ไม่เกิน ๑ บรรทัด	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง เป็นส่วนน้อย หรือ บรรเลงถูกต้องไม่ ถึง ๑ บรรทัด
๒. ความถูกต้อง ด้านจังหวะ	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ถูกต้อง และต่อเนื่อง ตลอดทั้งเพลง	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ หรือบรรเลงผิด หรือบรรเลง หยุดชะงักไม่เกิน ๒ ครั้ง	บรรเลงได้ตามจังหวะที่ ถูกต้องเป็นเพียงครึ่งหนึ่ง ของทำนองเพลงทั้งหมด หรือบรรเลงผิด หรือ บรรเลงหยุดชะงัก ๓-๔ ครั้ง	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ถูกต้อง เป็นส่วนน้อย หรือ บรรเลงผิด หรือ บรรเลงหยุดชะงัก มากกว่า ๔ ครั้ง
๓. บุคลิกภาพใน การบรรเลง			การนั่งบรรเลงถูกต้อง เหมาะสม และสง่างาม และจับไม้ได้ถูกต้อง สวยงาม และบรรเลงได้ อย่างสะดวก	การนั่งบรรเลงไม่ ถูกต้อง ไม่ เหมาะสม และไม่ สง่างาม และ/หรือ จับไม้ไม่ถูกต้อง ไม่ สวยงาม และไม่ สะดวกต่อการ บรรเลง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

คะแนน	๙-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๖-๘	หมายถึง	ดี
คะแนน	๓-๕	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๒	หมายถึง	ปรับปรุง
เกณฑ์การผ่าน	ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป		

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๑. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงพม่าเขว

๑.๑ ประวัติเพลงพม่าเขว (โดยสังเขป)

พม่าเขวเป็นเพลงไทยเดิมสำเนียงพม่า มีมาแต่เดิมไม่ปรากฏนามผู้แต่ง เป็นเพลงอัตราชั้นเดียว ครูบุญยงค์ เกตุคง ศิลปินแห่งชาตินำมาแต่งขยายจนครบเป็นเพลงเถา ตั้งชื่อว่า "ชเวดากอง เถา" เพลงพม่าเขวเป็นที่รู้จักกันทั่วประเทศเมื่อคุณหญิงชิ้น ศิลปินบรรเลงได้ใช้ทำนองเพลงพม่าเขวแต่งเป็นเพลง "ช้าง" เพื่อให้ นักเรียนร้องตามโครงการวิทยุโรงเรียน โดยมีเนื้อร้องว่า "ช้าง ช้าง ช้าง น้องเคยเห็นช้างหรือเปล่า ช้างมันตัวโตไม่เบา จมูกยาว ๆ เรียกว่า งวง สองเขี้ยวไต่งวง เรียกว่า งา มีหูมีตาหางยาว"

๑.๒ อัตราจังหวะ

เป็นเพลงอัตราจังหวะ ชั้นเดียว ใช้หน้าทับ พม่า (โดยทั่วไปนิยมใช้กลองยาวบรรเลงกำกับจังหวะ)

๒. โน้ตเพลงพม่าเขว

----	--- ซ	--- ซ	--- ซ	-----	- ซ - ม	-- ร ม	- ซ - ด
----	- ซ - ม	-- ร ม	- ด - ร	- ด - ล	- ด - ด	-- ซ ล	- ด - -
- ด - ล	- ด - ด	-- ซ ล	- ด - -	- ซ - ล	- ซ - ม	--- ร	--- ด

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๔ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับเพลงพม่าเขว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับเพลงพม่าเขว โดยสังเขป



ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ (สำหรับครู) ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๑. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงพม่าเขว

๑.๑ ประวัติเพลงพม่าเขว (โดยสังเขป)

พม่าเขวเป็นเพลงไทยเดิมสำเนียงพม่า มีมาแต่เดิมไม่ปรากฏนามผู้แต่ง เป็นเพลงอัตราชั้นเดียว ครูบุญยงค์ เกตุคง ศิลปินแห่งชาตินำมาแต่งขยายจนครบเป็นเพลงเถา ตั้งชื่อว่า"ขเวดากอง เถา" เพลงพม่าเขวเป็นที่รู้จักกันทั่วประเทศเมื่อคุณหญิงชิ้น ศิลปินบรรเลงได้ใช้ทำนองเพลงพม่าเขวแต่งเป็นเพลง“ช้าง”เพื่อให้นักเรียนร้องตามโครงการวิทยุโรงเรียน โดยมีเนื้อร้องว่า “ช้าง ช้าง ช้าง น้องเคยเห็นช้างหรือเปล่า ช้างมันตัวโตไม่เบา จมูกยาว ๆ เรียกว่า งวง สองเขี้ยวโตงวง เรียกว่า งา มีหูมีตาหางยาว

๑.๒ อัตราจังหวะ

เป็นเพลงอัตราจังหวะ ชั้นเดียว ใช้หน้าทับ พม่า (โดยทั่วไปนิยมใช้กลองยาวบรรเลงกำกับจังหวะ)

๒. โน้ตเพลงพม่าเขว

----	--- ซ	--- ซ	--- ซ	----	- ซ - ม	-- ร ม	- ซ - ด
----	- ซ - ม	-- ร ม	- ด - ร	- ด - ล	- ด - ด	-- ซ ล	- ด - -
- ด - ล	- ด - ด	-- ซ ล	- ด - -	- ซ - ล	- ซ - ม	--- ร	--- ด

๓. การอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการจับไม้

การจับไม้ระนาด เริ่มโดยการหงายฝ่ามือขึ้น แล้ววางไม้ลงตรงร่องระหว่างอุ้งมือ แล้วใช้นิ้วกลาง นิ้วนาบ และนิ้วก้อยกดทับบนก้านไม้ระนาดเอก เพื่อความมั่นคงของก้านไม้ระนาดเอกขณะบรรเลง ส่วนนิ้วหัวแม่มือให้เหยียดตรงทาบทานกับก้านไม้ระนาดเอก แล้วใช้นิ้วชี้ประกบลงบนก้านไม้



ภาพที่ ๑ วิธีการจับไม้ฆ้องระนาดเอก

ที่มา: อุทัย ศาสตรา (๒๕๕๓)

รูปแบบการจับไม้สามารถแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ ตามรูปทรงและตำแหน่งของปลายนิ้วชี้กับนิ้วโป้ง ดังนี้
 ๑. การจับแบบปากกา (รูปทรงของปลายนิ้วชี้กับนิ้วโป้ง คล้ายปากของนกกา) นิ้วหัวแม่มือให้เหยียดตรงทาบขนานกับก้านไม้ระนาดเอก แล้วใช้นิ้วชี้ประกบลงบนก้านไม้ระนาดเอก ให้เป็นลักษณะรูปสามเหลี่ยม

๒. การจับแบบปากไก่ (รูปทรงของปลายนิ้วชี้กับนิ้วโป้ง คล้ายปากของไก่) ตั้งต้นจากรูปแบบการจับไม้แบบปากกา แล้วเลื่อนปลายนิ้วชี้ต่ำลงมาด้านนอกก้านไม้เล็กน้อย โดยจะอยู่ระหว่างปลายนิ้วและข้อแรกของนิ้วชี้ เวลาตีต้องกดแน่นนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือเข้าหากันมาก

๓. จับแบบปากนกแก้ว (รูปทรงของปลายนิ้วชี้กับนิ้วโป้ง คล้ายปากของนกแก้ว) ตั้งต้นจากรูปแบบการจับไม้แบบปากกาเช่นเดิม แล้วเลื่อนปลายนิ้วชี้ต่ำลงมาด้านนอกก้านไม้ประมาณ ๑ องคุลี เน้นหัวไม้ให้มีน้ำหนัก ให้หัวไม้กระทบลูกระนาดเอกเต็มป็นและมีน้ำหนักมาก ๆ



การจับแบบปากกา



จับแบบปากไก่



จับแบบปากนกแก้ว

ภาพที่ ๒ การจับไม้ลักษณะต่าง ๆ

ที่มา: อุทัย ศาสตรา (๒๕๕๓)

การจับไม้ในการเล่นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินการสอนที่นักเรียนสร้างสรรค์ ครูสามารถแนะนำให้นักเรียนเลือกรูปแบบการจับไม้ได้ทั้ง ๓ ลักษณะ ให้เหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพ (รูปร่าง โครงสร้าง การจัดวาง) ของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

รายการอ้างอิง

ดนตรีไทย Thai Classical Music. (๒๕๕๙). เพลงพม่าเขว. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://m.facebook.com/๒๔๗๖๒๓๓๕๓๒๐๔๓๖/posts/๑๐๒๗๗๒๕๖๗๓๑๐๒๓๕/>. [วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔].
 อุทัย ศาสตรา. (๒๕๕๓) การศึกษากระบวนการถ่ายทอดการบรรเลงระนาดเอกของครูประสิทธิ์ ถาวร ศิลปินแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์	
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม. ๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้องการเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

พม่าเชว เป็นเพลงไทยเดิมสำเนียงพม่า มีมาแต่เดิมไม่ปรากฏนามผู้แต่ง เป็นเพลงอัตราชั้นเดียว ๘ จังหวะ ๔/๔ คีตก้อง ๔ สาย ๒ คู่ ขึงด้วยหนังวัว เป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านของชาวมอญและชาวกะเหรี่ยงในภาคใต้ของไทย เพลงพม่าเชว เป็นที่รู้จักกันทั่วประเทศเมื่อคุณหญิงจีน ศิลปินแห่งชาติ ได้ใช้ทำนองเพลงพม่าเชวแต่งเป็นเพลง “ช้าง” เพื่อให้นักเรียนร้องตามโครงการวิทยุโรงเรียน

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การปฏิบัติทักษะการเล่นทำนองเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

๓.๒ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงพม่าเชว

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถบอกประวัติและอัตราจังหวะของเพลงพม่าเชวได้อย่างถูกต้อง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง ทั้ง ทำนองและจังหวะ

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง

๕.๒ นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ รักความเป็นไทย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง - นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุมวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและ	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ และเช็คชื่อนักเรียนที่เข้าเรียน ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบความพร้อมของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ทั้งเรื่องระดับเสียงและความมั่นคงแข็งแรง ๓. ครูเปิดทำนองเพลงพม่าเชวให้นักเรียนฟัง ๒ รอบ เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ในครั้งที่ผ่านมา โดยครูเน้นย้ำให้นักเรียนเคาะเครื่องดนตรีเบา ๆ หรือทำท่าทางการเล่นทำนองเพลงพม่าเชวไปพร้อมกับทำนองเพลงที่ครูเปิดให้ฟัง เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ในวันนี้	๑. ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ นักเรียนชั้นกล่าว “ สวัสดี ” คุณครู จากนั้นฟังคุณครูเรียกชื่อเพื่อเช็คการเข้าเรียน ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตรวจสอบความพร้อมของเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ทั้งเรื่องระดับเสียงและความมั่นคงแข็งแรง ๓. นักเรียนเคาะเครื่องดนตรีเบา ๆ ไปพร้อมกับทำนองเพลงที่ครูเปิดให้ฟัง (ควรร้องโน้ตทำนองเพลงตามไปด้วย) เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนที่ยังไม่ได้เล่นเครื่องดนตรี ขอให้จินตนาการหรือหากระดาษเขียนตัวโน้ตมาทดแทนเครื่องดนตรีในการฝึก พร้อมทั้งร้องโน้ตทำนองเพลงไปด้วย	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์	๑. การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์	วิธีวัด - การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเชว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ เครื่องมือวัด - แบบประเมินการปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเชว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑) ด้านความรู้ - นักเรียนสามารถบอกประวัติและอัตราจังหวะของเพลงพม่าเชวได้อย่างถูกต้อง ด้านทักษะ - นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง ทั้งทำนองและจังหวะ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม	ขั้นสอน (- นาที) - ขั้นปฏิบัติ (๕๐ นาที) ๑. ครูแสดงผังโน้ตทำนองเพลงพม่าเชวให้นักเรียนใช้สำหรับการฝึกซ้อมด้วยตัวเอง โดยใช้เวลาในการทบทวนและฝึกซ้อมสำหรับการทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ประมาณ ๘ นาที ๒. ครูชี้แจงรายละเอียดการทดสอบปฏิบัติเครื่องดนตรี ดังนี้ - นักเรียนเล่นทำนองเพลงพม่าเชวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์รอบละ ๑-๓ คน	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมและทบทวนบรรเลงทำนองเพลงพม่าเชว (ควรบรรเลงโดยไม่ดูโน้ต) คนละ ๑-๒ รอบ โดยสลับกันฝึกซ้อมบนเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ให้ครบทุกคนในกลุ่ม (คนที่บรรเลงได้คล่องและแม่นยำแล้ว อาจฝึกซ้อมเพียง ๑ รอบเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มที่ยังไม่คล่องได้ฝึกซ้อมมากขึ้น) ๒. นักเรียนตั้งใจฟังรายละเอียดการทดสอบปฏิบัติเครื่องดนตรี เพื่อจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง			เกณฑ์การประเมิน เกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับ “พอใช้” ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- เล่นทำนองเพลงพม่าเชว ๒ เที้ยวอย่างต่อเนื่อง โดยไม่หยุดเล่นระหว่างเที้ยวที่ ๑ และเที้ยวที่ ๒ - นักเรียนกำหนดความเร็วของจังหวะได้ตามความเหมาะสมที่จะช่วยสนับสนุนการเล่นของนักเรียนให้ราบรื่นและสมบูรณ์ที่สุด (ไม่เร็ว ไม่ช้าจนเกินไป) ๓. ครูชี้แจงเกี่ยวกับประเด็นในการประเมินการทดสอบการปฏิบัติทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ โดยแบ่งเป็น ๓ ประเด็นดังนี้ ๑.) ความถูกต้องด้านทำนองเพลง ๒.) ความถูกต้องด้านจังหวะ ๓.) บุคลิกภาพในการบรรเลง ๔. ครูเริ่มการทดสอบการปฏิบัติเล่นเครื่อง	๓. นักเรียนตั้งใจฟังรายละเอียดของประเด็นในการประเมินการทดสอบการปฏิบัติทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ ๔. นักเรียนเริ่มทดสอบการปฏิบัติเล่นเครื่อง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ดนตรีที่สร้างสรรค์ โดยจัดลำดับในการทดสอบตามความสมัครใจของนักเรียน โดยครูพยายามชี้แจงให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยคนที่สามารถปฏิบัติได้คล่องแคล่ว แม่นยำดีแล้วอยากให้ทดสอบก่อน เพื่อช่วยเพื่อนที่ยังปฏิบัติไม่ค่อยคล่องแคล่ว หรือยังไม่ค่อยแม่นยำ ได้มีโอกาสฝึกซ้อมไปพร้อมกับที่เพื่อนคนอื่นสอบ ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน (กรณีไม่สามารถจัดลำดับตามความสมัครใจได้ ครูจะใช้วิธีการสุ่มเลขที่)	ดนตรีที่สร้างสรรค์ โดยจัดลำดับในการทดสอบตามความสมัครใจของนักเรียน (กรณีไม่สามารถจัดลำดับตามความสมัครใจได้ ครูจะใช้วิธีการสุ่มเลขที่) โดยในแต่ละรอบจะมีนักเรียนเล่นทำนองเพลงพร้อมกันไม่เกิน 3 คน สำหรับนักเรียนที่ยังไม่ได้ทดสอบ สามารถทำท่าทางการเล่นเครื่องดนตรีเพื่อฝึกซ้อม ทบทวนไปพร้อมกับที่เพื่อนทดสอบได้			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาสาระและทักษะที่นักเรียนรู้และฝึกปฏิบัติอีกครั้ง พร้อมทั้งแนะนำให้นักเรียนพยายามหาโอกาสและ	๑. นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาสาระและทักษะที่นักเรียนรู้และฝึกปฏิบัติอีกครั้ง - หลักและวิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ทดสอบการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	เวลาในการทบทวน ฝึกซ้อมทักษะดนตรีไว้ หรือหากสามารถพัฒนาต่อยอดได้จะดีมาก	- ประสพการณ์การสร้างเครื่องดนตรีจากวัสดุที่หาได้ง่าย - การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเขว นอกจากนี้นักเรียนควรหาโอกาสและ เวลาในการทบทวน ฝึกซ้อมทักษะดนตรี หรืออาจสามารถพัฒนาต่อยอดจากที่เรียน คาบเรียน			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑.) สื่อ PowerPoint เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์
- ๒.) อุปกรณ์สำหรับบรรเลงดนตรี หรือประกอบจังหวะ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑.) การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเขวโดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถบอกประวัติและอัตราจังหวะของเพลงพม่าเขวได้อย่างถูกต้อง	- การตอบคำถามทบทวน	ข้อคำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเขว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง ทั้งทำนองและจังหวะ	- การปฏิบัติทำนอง เพลงพม่าเขว	แบบประเมินการปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเขว	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี	- นักเรียนแสดงความคิดเห็นการตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. นักเรียนสามารถบรรเลงเพลงพม่าเขว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้อง ทั้งทำนองและจังหวะ ๒. นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่าง	- ครูมีคำถามทบทวนและซักถามข้อสงสัยอุปสรรคของการบรรเลงเพลงพม่าเขวจากเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์ การนำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและ	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
เหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบ ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (๔.๑.๑)	สถานการณ์ปัจจุบันได้อย่าง เหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม		
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน



เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเขว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ด้านทำนอง	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง ตลอดทั้งเพลง	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง เป็นส่วนใหญ่ หรือบรรเลงผิดไม่ เกิน ๔ ห้องเพลง	บรรเลงได้ถูกต้องตาม ทำนองเพลงมากกว่า ครึ่งหนึ่งของเพลง ทั้งหมด หรือบรรเลงผิด มากกว่า ๔ ห้องเพลง แต่ไม่เกิน ๑ บรรทัด	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง เป็นส่วนน้อย หรือ บรรเลงถูกต้องไม่ ถึง ๑ บรรทัด
๒. ความถูกต้อง ด้านจังหวะ	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ถูกต้อง และต่อเนื่อง ตลอดทั้งเพลง	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ หรือบรรเลงผิด หรือบรรเลง หยุดชะงักไม่เกิน ๒ ครั้ง	บรรเลงได้ตามจังหวะที่ ถูกต้องเป็นเพียงครึ่งหนึ่ง ของทำนองเพลงทั้งหมด หรือบรรเลงผิด หรือ บรรเลงหยุดชะงัก ๓-๔ ครั้ง	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ถูกต้อง เป็นส่วนน้อย หรือ บรรเลงผิด หรือ บรรเลงหยุดชะงัก มากกว่า ๔ ครั้ง
๓. บุคลิกภาพใน การบรรเลง			การนั่งบรรเลงถูกต้อง เหมาะสม และสง่างาม และจับไม้ได้ถูกต้อง สวยงาม และบรรเลงได้ อย่างสะดวก	การนั่งบรรเลงไม่ ถูกต้อง ไม่ เหมาะสม และไม่ สง่างาม และ/หรือ จับไม้ไม่ถูกต้อง ไม่ สวยงาม และไม่ สะดวกต่อการ บรรเลง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์	
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
ตัวชี้วัด ม. ๓/๑ เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น ๆ

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ศิลปะแต่ละแขนงทั้งดนตรี นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการ
สร้างสรรค์ผลงาน การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ นักเรียนต้องมีความรู้
พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระขององค์ประกอบเบื้องต้นในงานศิลปะ

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การใช้องค์ประกอบในการสร้างสรรค์งานดนตรี

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนสามารถสร้างแผนผังความคิดสรุปองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ นักเรียนสามารถสร้างแผนผังความคิดสรุปองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง

๕.๒ เขียนประเด็นสำคัญที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ (๑.๑.๔)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ รักความเป็นไทย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นักเรียนสามารถสร้างแผนผังความคิดสรุปองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง - เขียนประเด็นสำคัญที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ (๑.๑.๔) ด้านความรู้ - นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ และเช็คชื่อนักเรียนที่เข้าเรียน และแจกเอกสารประกอบการเรียนให้นักเรียนทุกคน ๒. ครูเปิดวิดีโอทัศน์การทำจังหวะจากร่างกาย (Body Percussion) ประมาณ ๒ นาที โดยครูให้นักเรียนสังเกตและวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ตามประเด็นดังนี้ - ช่วงต้นวิดีโอทัศน์มีลักษณะอย่างไร - ช่วงกลางวิดีโอทัศน์มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากช่วงต้น - ช่วงท้ายวิดีโอทัศน์นักเรียนเห็นหรือได้ยินเสียงอะไรบ้าง ๓. หลังจากชมวิดีโอทัศน์ครูถามตั้งคำถามตามประเด็นที่ให้นักเรียนสังเกตก่อนชมวิดีโอทัศน์ดังนี้ - ช่วงต้นวิดีโอทัศน์เสียงที่ผู้แสดงทำ Body	๑. ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ นักเรียนชั้นกล่าว “ สวัสดี ” คุณครู จากนั้นฟังคุณครูเรียกชื่อเพื่อ เช็คการเข้าเรียน ๒. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์การทำจังหวะจากร่างกาย (Body Percussion) และพยายามสังเกตองค์ประกอบต่าง ๆ ตามประเด็นตามประเด็นที่ครูกำหนด ๓. นักเรียนตอบคำถามตามประเด็นที่ครูถาม - นักเรียนตอบว่า ผู้ชายทำเสียงจากส่วน	๑. ใบความรู้ที่ ๔ เรื่ององค์ประกอบเบื้องต้นของงานดนตรี ๒. สื่อ PowerPoint เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี	๑. ใบงานที่ ๕ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียน เรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี	วิธีวัด - การตอบคำถาม/ สรุปความรู้จากบทเรียนในรูปแบบแผนผังความคิด เครื่องมือวัด - ประเด็นคำถาม/ใบงาน แผนผังความคิด สรุปความรู้จากบทเรียน เรื่อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะ - นักเรียนสามารถสร้างแผนผังความคิดสรุปองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	Percussion มีลักษณะอย่างไร - ช่วงกลางวิดิทัศน์มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากช่วงต้น - ช่วงท้ายคลิปนักเรียนเห็นหรือได้ยินเสียงอะไรบ้าง ๔. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของดนตรี จากวิดิทัศน์ที่นักเรียนได้ชมไป จะเห็นว่าช่วงต้นของวิดิทัศน์จะมีเพียงเสียงจังหวะที่เกิดจากส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หรือ ที่เรียกว่า Body Percussion พอช่วงกลางวิดิทัศน์การเพิ่มเสียงเครื่องดนตรีชื่อว่าฮาร์โมนิกา (Harmonica) หรือ เม้าท้อแกน (Mouth organ) ที่เล่นเป็นทำนองเพลงไปพร้อมกับจังหวะ Body Percussion และช่วงท้ายวิดิทัศน์มีการร้องเพลงไปพร้อมกับทำนอง	ต่าง ๆ ของร่างกายเป็นจังหวะ - นักเรียนตอบว่า มีการเป่าเครื่องดนตรีเป็นทำนองเพลง ไปพร้อมกับการทำเสียงจากส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เป็นจังหวะ - นักเรียนตอบว่า มีเสียงร้องมากกว่า ๑ เสียง พร้อมกับการทำนองเพลงจากการเป่าเครื่องดนตรี และจังหวะที่เกิดจากส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ๔. ตั้งใจฟังที่ครูต้นทางอธิบาย เพื่อความเข้าใจที่มาและความสำคัญขององค์ประกอบดนตรี ซึ่งเป็นเนื้อหาที่จะได้เรียนรู้ในคาบเรียนนี้			องค์ประกอบในงานดนตรี เกณฑ์การประเมิน ตอบคำถาม/เขียนสรุปความรู้ถูกต้อง ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	เพลงจากฮาร์โมนิกา หรือเม้าท์ออแกน และ จังหวะ Body Percussion นอกจากนี้ยังมีการ ร้องเพลงในลักษณะของการประสานเสียง เพิ่มเติมด้วย นักเรียนจะเห็นว่าวิถีทัศน์ที่ นักเรียนได้ชมไปแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบ ต่าง ๆ ที่ช่วยให้ดนตรีมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้กันในวันนี้				
	ขั้นสอน (๓๕ นาที) ๑. ครูอธิบายความหมายขององค์ประกอบ ดนตรีโดยสังเขปว่า องค์ประกอบดนตรี รายละเอียดทางดนตรีต่าง ๆ ที่นำมาประกอบ กันเป็นบทเพลง และช่วยให้บทเพลงมีความ สมบูรณ์ เกิดความไพเราะมากยิ่งขึ้น ๒. ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า องค์ประกอบดนตรีมีอะไรบ้าง	๑. นักเรียนตั้งใจฟังที่ครูอธิบาย ควบคู่กับ พิจารณาใบความรู้ เรื่อง องค์ประกอบ เบื้องต้นของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น ๆ ๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น นักเรียนตอบ เสียง ทำนอง เครื่องดนตรี นัก ดนตรี			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบดนตรีมีหลายประการ ได้แก่ เสียง จังหวะ ทำนอง การประสานเสียง รูปพรรณ สีสันของเสียง และรูปแบบ แต่ในวันนี้เราจะเรียนรู้องค์ประกอบด้านเสียง จังหวะ ทำนอง การประสานเสียง และสีสันของเสียง เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับองค์ประกอบของงานศิลปะแขนงอื่น ๆ ๔. ครูตั้งคำถามเชิงท้าทายว่า “นักเรียนคิดว่าเสียงในทางดนตรีสามารถแบ่งย่อยเป็นลักษณะใดได้บ้าง” ๕. ครูแจ้งนักเรียนว่าจะให้ชมวีดิทัศน์ ๓ วีดิทัศน์ สั้น ๆ ให้นักเรียนสังเกตว่า เสียงที่ได้ยินแต่ละวีดิทัศน์มีลักษณะอย่างไรและทั้ง ๓ วีดิทัศน์เหมือนหรือต่างกันอย่างไร จากนั้นครู	๓. ตั้งใจฟังครูอธิบาย และบันทึกความรู้ลงในเอกสารประกอบการเรียน ๔. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม - นักเรียนตอบ เสียงสูงเสียงต่ำ เสียงดัง-เสียงเบา ๕. นักเรียนชมวีดิทัศน์ที่ครูต้นทางเปิด พร้อมทั้งสังเกตลักษณะของเสียงที่ได้ชมจากวีดิทัศน์ หลังจากชมวีดิทัศน์เสร็จจึงร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะ			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	เปิดวิดีโอที่นักเรียนได้ดู ๑.) วิดีทัศน์การไล่เสียงขนาดเอก ๒.) วิดีทัศน์ไล่เสียงขนาดที่ตื้นกว่าคลิปที่ ๑ ๓.) วิดีทัศน์ไล่เสียงขนาดโดยใช้วิธีการกรอเพื่อให้เสียงยาวขึ้น ๖. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของเสียง จากข้อมูลที่นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ โดยสรุปได้ว่า เสียงในดนตรีแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ ได้แก่ ระดับเสียง ความดัง-ค่อยของเสียง และ ความสั้น-ยาวของเสียง ๗. ครูเปิดวิดีโอที่นักเรียนทำนองสนุกสนาน และเพลงที่มีทำนองเศร้าให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสองทำนอง	ของเสียงที่ได้ชม - นักเรียนตอบว่าวิดีโอที่ ๑ เป็นเสียงที่มีระดับต่างกัน ส่วนวิดีโอที่ ๒ เสียงดังกว่าวิดีโอที่ ๑ และวิดีโอที่ ๓ เสียงขนาดแต่ละเสียงยาวกว่าวิดีโอที่ ๑ และวิดีโอที่ ๒ ๖. นักเรียนพิจารณาผลการวิเคราะห์ที่ครูพร้อมทั้งช่วยกันสรุปลักษณะของเสียงในดนตรี ๗. นักเรียนชมวิดีโอที่ครูต้นทางเปิดพร้อมทั้งสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบลักษณะของทำนองเพลงที่ได้ชมจากคลิปวิดีโอทั้ง ๒ คลิป หลังจากชมคลิปเสร็จจึง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๘. ครูอธิบายองค์ประกอบดนตรี เรื่อง ทำนองเพิ่มเติมว่า เป็นการนำตัวโน้ตระดับเสียงต่าง ๆ มาเรียงร้อยกันเป็นประโยค ประกอบกับการจัดเรียงความสั้น-ยาวของเสียง ทำให้ทำนองมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ว่าต้องการให้บทเพลงนั้นถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมาในลักษณะใด เช่น ทำนองสนุกสนาน เศร้าสร้อย ดังคลิปวิดีโอที่นักเรียนได้ชมไป	ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของทำนองเพลงที่ได้ชม ดังนี้ - นักเรียนวิเคราะห์ได้ว่าทั้ง ๒ ทำนองมีความแตกต่างกัน โดยทำนองแรกฟังแล้วรู้สึกสนุกสนาน ส่วนทำนองที่สองฟังแล้วรู้สึกหดหู่ วังเวง หรือเศร้า ๘. ตั้งใจฟังครูอธิบาย และบันทึกความรู้ลงในเอกสารประกอบการเรียน			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๙. ครูให้นักเรียนศึกษาเกี่ยวกับจังหวะจากใบความรู้ จากนั้นครูและนักเรียน ร่วมสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรี เรื่อง จังหวะว่าเป็นลักษณะการเคลื่อนไหวของเสียงในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น เสียงเต้นเป็นจังหวะของซิมพอร์ เสียงตีกองรัว ๆ หรือเสียงเป่าขลุ่ยสั้น ๆ ยาว ๆ จังหวะในดนตรีสามารถจำแนกได้เป็นหลายลักษณะ เช่น จังหวะฉิ่ง จังหวะกลองในดนตรีไทย จังหวะทำนอง อัตราร้อยจังหวะ ความเร็วจังหวะ เป็นต้น จังหวะเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในบทเพลงต่าง ๆ และยังมีผลต่อการสื่ออารมณ์ หรือความหมายของบทเพลงได้ด้วย ดังตัวอย่างวิถีทัศน์ที่นักเรียนได้ชมไปในหัวข้อองค์ประกอบ เรื่อง ทำนอง	๙. นักเรียนศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องจังหวะในดนตรีจากใบความรู้เรื่ององค์ประกอบเบื้องต้นของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น ๆ จากนั้นช่วยกันสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรีเรื่อง จังหวะ ร่วมกับครู			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๑๐. ครูเปิดวิดีโอทัศน์การขับร้องเพลงประสานเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสังเกตและวิเคราะห์ลักษณะของเสียงต่าง ๆ ที่ได้ยิน โดยครูใช้คำถามชี้นำการวิเคราะห์ - นักเรียนสังเกตใหม่นักเรียนมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ซึ่งมีเสียงที่เหมือนหรือต่างกัน - เสียงที่นักเรียนได้ยิน เป็นระดับเสียงเดียวกัน หรือหลากหลายระดับเสียง ๑๑. ครูเปิดวิดีโอทัศน์ที่ครูบรรเลงซอด้วงและบรรเลงซอคู่ให้ดู แล้วให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของเสียง	๑๐. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์ที่ครูเปิด พร้อมทั้งสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบลักษณะของเสียงที่ได้ฟังจากวิดีโอทัศน์ โดยเชื่อมโยงจากประเด็นคำถามของครู ๑๑. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์ที่ครูเปิด พร้อมทั้งสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่ได้ชม ๒ วิดีทัศน์ หลังจากชมวิดีโอทัศน์เสร็จจึงร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่ได้ชมโดยนักเรียนน่าจะวิเคราะห์ว่าเสียงมีลักษณะต่างกันเสียงซอ			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๑๒. ครูบอกนักเรียนว่าลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ คือ องค์ประกอบดนตรี เรื่อง สีสันของเสียง จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอธิบายเรื่องสีสันเสียงร่วมกัน (แนวการสรุป สีสันของเสียง เป็นคุณลักษณะของเสียงการขับร้อง หรือเสียงการบรรเลงเครื่องดนตรีที่มีแหล่งกำเนิดเสียงแตกต่างกัน)	ดั่งเล็ก แหล่มกว่าเสียงขลุ่ย ๑๒. นักเรียนตั้งใจฟังที่ครูแจ้งในเรื่อง สีสันของเสียง จากนั้น ช่วยกันสรุปความหมายขององค์ประกอบดนตรี เรื่อง สีสันของเสียง โดยใช้ข้อมูลการวิเคราะห์จากวิดิทัศน์ที่ชม และข้อมูลจากใบความรู้			
	ขั้นปฏิบัติ (- นาที)				
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ครูให้นักเรียนสรุปเนื้อหาสาระเรื่อง องค์ประกอบดนตรีลงในใบงานเรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียนเรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี	นักเรียนสรุปเนื้อหาสาระเรื่ององค์ประกอบดนตรีลงในใบงานเรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียนเรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑.) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง องค์ประกอบเบื้องต้นของงานดนตรี
- ๒.) ใบงานที่ ๕ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียน เรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี
- ๓.) สื่อ PowerPoint เรื่อง การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียน เรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง	การตอบคำถามและการเขียนแผนผังความคิดสรุปความรู้เรื่อง องค์ประกอบดนตรี	ข้อคำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนสามารถสร้างแผนผังความคิดสรุปองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง	- สรุปความรู้ในรูปแบบแผนผังความคิด	- ใบงานเรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียนเรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี	- นักเรียนแสดงความคิดเห็นการตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. นักเรียนสามารถสร้างแผนผังความคิดสรุปองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้อง ๒. เขียนประเด็นสำคัญที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ (๑.๑.๔)	- ครูมีคำถามและกิจกรรมให้นักเรียนสร้างแผนผังความคิดสรุปองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีได้อย่างถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเขียนประเด็นสำคัญที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน



๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง องค์ประกอบเบื้องต้นของงานดนตรี

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

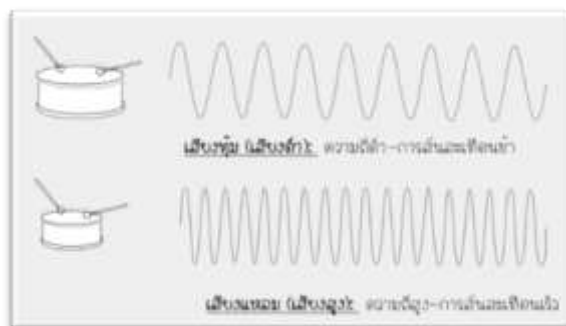
ศิลปะแต่ละแขนงทั้งดนตรี นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ นักเรียนต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระขององค์ประกอบเบื้องต้นในงานศิลปะแต่ละแขนงมีรายละเอียดดังนี้

๑. องค์ประกอบเบื้องต้นในงานดนตรี

การสร้างสรรค์ทำนองเพลงให้มีความสมบูรณ์ได้นั้นต้องมียุทธศาสตร์ประกอบของดนตรีเป็นพื้นฐานสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปประกอบไปด้วย เสียง จังหวะ ทำนอง การประสานเสียง รูปพรรณ สีสันของเสียง และรูปแบบ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555) ไม่ว่าจะเป็นดนตรีตะวันตกหรือดนตรีไทย ต้องมีการเลือกใช้องค์ประกอบดนตรีเหล่านี้มาสร้างสรรค์ผลงานดนตรีให้เกิดความสมบูรณ์และไพเราะยิ่งขึ้น สำหรับองค์ประกอบดนตรีที่นักเรียนควรเรียนรู้เพื่อนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ ในเบื้องต้นมี ๔ องค์ประกอบ ได้แก่ เสียง ทำนอง จังหวะ และสีสันของเสียง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑.๑ เสียง (Tone) เกิดจากการสั่นสะเทือนของวัตถุ ซึ่งถูกโยกไปมาโดยผ่านชั้นบรรยากาศ โดยเสียงที่ได้ยิน จะเป็นเสียงสูงเสียงต่ำ เสียงดังเสียงเบา หรือมีคุณภาพอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับแหล่งกำเนิดเสียง และจำนวนรอบต่อวินาทีของการสั่นสะเทือนที่ทำให้เกิดเสียงนั้น (ดุซนารี มีป้อม และ นิลวรรณ ถมัยรักษ์สัตว์, ม.ป.ป.) เสียงดนตรีที่เกิดจากการตี การเคาะ การเป่า การร้อง การดีด การสี เป็นการสั่นสะเทือนที่เป็นไปอย่างเป็นระบบระเบียบ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕) องค์ประกอบด้านเสียงในดนตรีสามารถจำแนกได้เป็น ๓ คุณลักษณะ ดังนี้

๑.๑.๑ ระดับเสียง (Pitch) คือ ระดับความสูง-ต่ำของเสียง เกิดจากจำนวนความถี่ในการสั่นสะเทือน ถ้าเสียงที่มีความถี่สูง การสั่นสะเทือนก็จะรวดเร็ว ส่งผลให้มีระดับเสียงสูง ตรงกันข้าม หากเสียงที่มีความถี่ต่ำ การสั่นสะเทือนย่อมช้า ส่งผลให้มีระดับเสียงต่ำ (อัศนีย์ เปลี่ยนศรี, ๒๕๕๘) ในทำนองเพลงแต่ละเพลงนั้นอาจสังเกตเห็นได้ว่าการใช้หลายระดับเสียงในการสร้างสรรค์ทำนองเพลง ซึ่งการมีหลายระดับเสียงนั้นทำให้ทำนองเพลงมีความสมดุล เกิดความไพเราะแก่ผู้ฟัง



ภาพที่ ๑ ระดับเสียง

ที่มา : <https://www.thaiedujobs.com/lessons/elementary/science/content/24>

๑.๑.๒ ความยาวของเสียง (Duration) มีลักษณะเช่นเดียวกับภาษาพูดที่มีสระเสียงสั้น และสระเสียงยาว ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญในการกำหนดลีลาและจังหวะ ในดนตรีตะวันตก ความสั้น-ยาวของเสียงแสดงออกในรูปของตัวโน้ต เช่น โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ โน้ตตัวเข้บัต หรือเครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signature) ส่วนในดนตรีไทยนั้น สังเกตความสั้น-ยาวของเสียงได้จากวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี เช่น การตีกรอบของระนาด การเป่าเสียงยาวของขลุ่ย หรือการลากคันชักขอยาว ๆ (อัศนีชัย เปลียนศรี, ๒๕๕๘)

ITEM	NOTE	REST	VALUE (number of beats)
Whole note/rest			4
Half note/rest			2
Quarter note/rest			1
Eighth note/rest			1/2
Sixteenth note/rest			1/4

ภาพที่ ๒ ความสั้น-ยาว ของเสียงที่กำหนดด้วยตัวโน้ต

ที่มา : <http://www.sts.ac.th/0619/หน้าตัวอย่าง/>

๑.๑.๓ ความเข้มของเสียง (Intensity) เป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความหนัก-เบาของเสียง หรือความดัง-ค่อยของเสียง การใช้ความเข้มของเสียงในการสร้างสรรค์ทำนองเพลงเป็นคุณสมบัติที่ก่อประโยชน์ในการเกื้อหนุนเสียงให้มีลีลาจังหวะที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี, 2542) นอกจากนี้ ยังส่งผลต่ออารมณ์ของเพลงที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้ฟังด้วย

๑.๒ จังหวะ (Rhythm) คือ ลักษณะการเคลื่อนไหวที่สม่ำเสมอหรือไม่สม่ำเสมอ ซึ่งโดยปกติจังหวะในทางดนตรีจะเป็นรูปแบบการเคลื่อนไหวที่สม่ำเสมอ และอาจกำหนดให้ช้าหรือเร็วต่างกันไป องค์ประกอบด้านจังหวะจึงมีความเกี่ยวข้องกับเวลา (Time) โดยจังหวะในดนตรีนั้น ถือว่ามีบทบาทสำคัญเช่นเดียวกับทำนองเพลง โดยเป็นการจัดวางเสียงของทำนองเพลงให้ดำเนินไปตามระเบียบเวลาที่เหมาะสม จังหวะที่ใช้ในการบรรเลงดนตรีไทยแบ่งย่อยออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ จังหวะพื้นฐานหรือจังหวะสามัญ

จังหวะฉิ่ง และจังหวะหน้าทับ ในส่วนขององค์ประกอบเรื่องจังหวะในดนตรีตะวันตก อาจจำแนกเป็น ความเร็วจังหวะ (Tempo) อัตราจังหวะ (Meter) และจังหวะ (Rhythm) โดยแต่ละลักษณะจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน

๑.๓ ทำนอง (Melody) คือ เสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ที่สลับกันของดนตรีหรือบทเพลงนั้น โดยจัดระเบียบของเสียงในลักษณะความสั้น-ยาว และความดัง-เบา ทำให้ทำนองมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ว่าต้องการให้บทเพลงนั้นถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมาในลักษณะใด เช่น ทำนองสนุกสนาน เศร้าสร้อย (ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ง่าย และกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจ ทั้งยังสามารถจดจำและแยกแยะความแตกต่างระหว่างเพลงหนึ่งกับอีกเพลงหนึ่งได้เป็นอย่างดี (อัศนีย์ เปลี่ยนศรี, ๒๕๕๘; ดุษฎี มีป้อม และ นิลวรรณ ถมึงรักษ์สัตว์, ม.ป.ป.)



QR Code ทำนองเพลงสนุกสนาน

<https://www.youtube.com/watch?v=MujkD5BSU>



QR Code ทำนองเพลงเศร้าสร้อย

<https://www.youtube.com/watch?v=skXM6M98L6k&t=1s>

๑.๔ การประสานเสียง (Harmony) การผสมผสานของเสียงที่มีมากกว่า ๑ เสียง ในแนวตั้งหรือในเวลาเดียวกัน (ดุษฎี มีป้อม และ นิลวรรณ ถมึงรักษ์สัตว์, ม.ป.ป.)



ภาพที่ ๓ การขับร้องประสานเสียง

ที่มา : <https://workpointtoday.com/suanplu-chorus/>

๑.๕ สีสันของเสียง (Tone Color) เป็นองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องกับคุณภาพของเสียง (Quality) อันเป็นคุณสมบัติของเสียงเครื่องดนตรี หรือเสียงร้องของมนุษย์ ที่มีความแตกต่างกัน เช่น สีสันของเสียงร้องของมนุษย์ ที่สามารถแบ่งได้เป็น ๔ คุณลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่ โซปราโน อัลโต (เสียงของผู้หญิง) เทเนอร์ และเบส (เสียงผู้ชาย) หรือ เสียงของเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ได้แก่ เสียงระนาดไม้ เสียงปี่ เสียงซอ

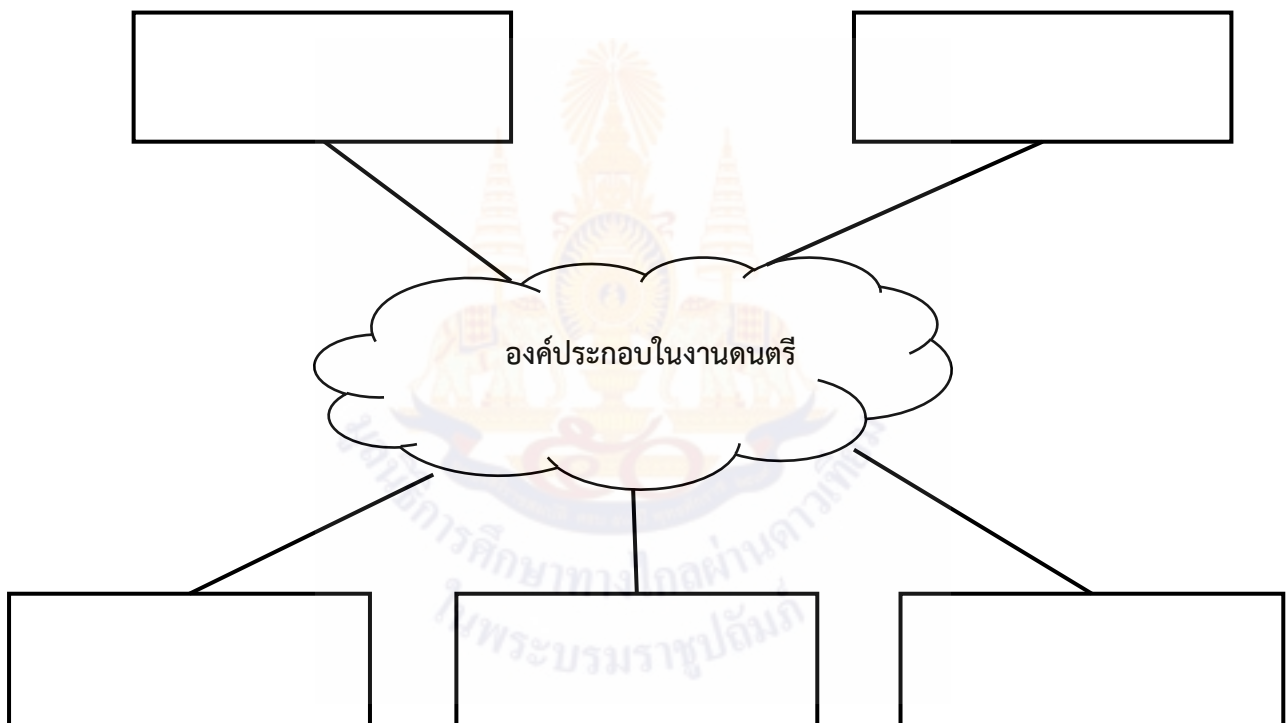
เสียงเปียโน เสียงแซกโซโฟน เป็นต้น (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕) ซึ่งการนำสีสรรของเสียงมาใช้ในการร้องหรือบรรเลงดนตรี ช่วยให้เกิดความหลากหลายของเสียงมากยิ่งขึ้น



ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๕ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียน เรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียน เรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี



ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ (สำหรับครู) ที่ ๔ เรื่อง องค์ประกอบเบื้องต้นของงานดนตรี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เข้าใจองค์ประกอบในงานดนตรี
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ศิลปะแต่ละแขนงทั้งดนตรี นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ นักเรียนต้องมีความรู้

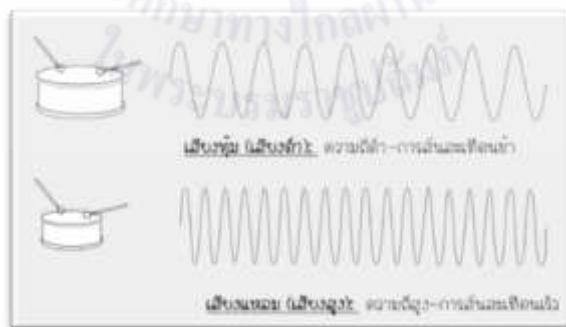
พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระขององค์ประกอบเบื้องต้นในงานศิลปะแต่ละแขนงมีรายละเอียดดังนี้

๑. องค์ประกอบเบื้องต้นในงานดนตรี

การสร้างสรรค์ทำนองเพลงให้มีความสมบูรณ์ได้นั้นต้องมียุทธศาสตร์ประกอบของดนตรีเป็นพื้นฐานสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปประกอบไปด้วย เสียง จังหวะ ทำนอง การประสานเสียง รูปพรรณ สีสันของเสียง และรูปแบบ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555) ไม่ว่าจะเป็นดนตรีตะวันตกหรือดนตรีไทย ต้องมีการเลือกใช้องค์ประกอบดนตรีเหล่านี้มาสร้างสรรค์ผลงานดนตรีให้เกิดความสมบูรณ์และไพเราะยิ่งขึ้น สำหรับองค์ประกอบดนตรีที่นักเรียนควรเรียนรู้เพื่อนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ ในเบื้องต้นมี ๔ องค์ประกอบ ได้แก่ เสียง ทำนอง จังหวะ และสีสันของเสียง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑.๑ เสียง (Tone) เกิดจากการสั่นสะเทือนของวัตถุ ซึ่งถูกโยกไปมาโดยผ่านชั้นบรรยากาศ โดยเสียงที่ได้ยิน จะเป็นเสียงสูงเสียงต่ำ เสียงดังเสียงเบา หรือมีคุณภาพอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับแหล่งกำเนิดเสียง และจำนวนรอบต่อวินาทีของการสั่นสะเทือนที่ทำให้เกิดเสียงนั้น (ดุซนารี มีป้อม และ นิลวรรณ ถมึงรักษ์สัตว์, ม.ป.ป.) เสียงดนตรีที่เกิดจากการตี การเคาะ การเป่า การร้อง การดีด การสี เป็นการสั่นสะเทือนที่เป็นไปอย่างเป็นระบบระเบียบ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕) องค์ประกอบด้านเสียงในดนตรีสามารถจำแนกได้เป็น ๓ คุณลักษณะ ดังนี้

๑.๑.๑ ระดับเสียง (Pitch) คือ ระดับความสูง-ต่ำของเสียง เกิดจากจำนวนความถี่ในการสั่นสะเทือน ถ้าเสียงที่มีความถี่สูง การสั่นสะเทือนก็จะรวดเร็ว ส่งผลให้มีระดับเสียงสูง ตรงกันข้าม หากเสียงที่มีความถี่ต่ำ การสั่นสะเทือนย่อมช้า ส่งผลให้มีระดับเสียงต่ำ (อัศนีย์ เปลียนศรี, ๒๕๕๘) ในทำนองเพลงแต่ละเพลงนั้นอาจสังเกตเห็นได้ว่าการใช้หลายระดับเสียงในการสร้างสรรค์ทำนองเพลง ซึ่งการมีหลายระดับเสียงนั้นทำให้ทำนองเพลงมีความสมดุล เกิดความไพเราะแก่ผู้ฟัง



ภาพที่ ๑ ระดับเสียง

ที่มา : <https://www.thaiedujobs.com/lessons/elementary/science/content/24>

๑.๑.๒ ความยาวของเสียง (Duration) มีลักษณะเช่นเดียวกับภาษาพูดที่มีสระเสียงสั้น และสระเสียงยาว ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญในการกำหนดลีลาและจังหวะ ในดนตรีตะวันตก ความสั้น-ยาวของเสียงแสดงออกในรูปของตัวโน้ต เช่น โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ โน้ตตัวเข้บ็ต หรือเครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signature) ส่วนในดนตรีไทยนั้น สังเกตความสั้น-ยาวของเสียงได้จากวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรี เช่น การตีกรอของระนาด การเป่าเสียงยาวของขลุ่ย หรือการลากคันชักขอยาว ๆ (อัศนีย์ เปลียนศรี, ๒๕๕๘)

ITEM	NOTE	REST	VALUE (number of beats)
Whole note/rest			4
Half note/rest			2
Quarter note/rest			1
Eighth note/rest			1/2
Sixteenth note/rest			1/4

ภาพที่ ๒ ความสั้น-ยาว ของเสียงที่กำหนดด้วยตัวโน้ต

ที่มา : <http://www.sts.ac.th/0619/หน้าตัวอย่าง/>

๑.๑.๓ ความเข้มของเสียง (Intensity) เป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความหนัก-เบาของเสียง หรือความดัง-ค่อยของเสียง การใช้ความเข้มของเสียงในการสร้างสรรค์ทำนองเพลงเป็นคุณสมบัติที่ก่อประโยชน์ในการเกื้อหนุนเสียงให้มีลีลาจังหวะที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี, 2542) นอกจากนี้ ยังส่งผลต่ออารมณ์ของเพลงที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้ฟังด้วย

๑.๒ จังหวะ (Rhythm) คือ ลักษณะการเคลื่อนไหวที่สม่ำเสมอหรือไม่สม่ำเสมอ ซึ่งโดยปกติ จังหวะในทางดนตรีจะเป็นรูปแบบการเคลื่อนไหวที่สม่ำเสมอ และอาจกำหนดให้ช้าหรือเร็วต่างกันไป องค์ประกอบด้านจังหวะจึงมีความเกี่ยวข้องกับเวลา (Time) โดยจังหวะในดนตรีนั้น ถือว่ามีบทบาทสำคัญ เช่นเดียวกับทำนองเพลง โดยเป็นการจัดวางเสียงของทำนองเพลงให้ดำเนินไปตามระเบียบเวลาที่เหมาะสม จังหวะที่ใช้ในการบรรเลงดนตรีไทยแบ่งย่อยออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ จังหวะพื้นฐานหรือจังหวะสามัญ จังหวะฉิ่ง และจังหวะหน้าทับ ในส่วนขององค์ประกอบเรื่องจังหวะในดนตรีตะวันตก อาจจำแนกเป็น ความเร็วจังหวะ (Tempo) อัตราจังหวะ (Meter) และจังหวะ (Rhythm) โดยแต่ละลักษณะจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน

๑.๓ ทำนอง (Melody) คือ เสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ที่สลับกันของดนตรีหรือบทเพลงนั้น โดยจัดระเบียบของเสียงในลักษณะความสั้น-ยาว และความดัง-เบา ทำให้ทำนองมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ว่าต้องการให้บทเพลงนั้นถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมาในลักษณะใด เช่น ทำนองสนุกสนาน เศร้าสร้อย (ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ง่าย และกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจ ทั้งยังสามารถจดจำและแยกแยะความแตกต่างระหว่างเพลงหนึ่งกับอีกเพลงหนึ่งได้เป็นอย่างดี (อัศนีย์ เปลี่ยนศรี, ๒๕๕๘; ดุษฎี มีป้อม และ นิลวรรณ ถมัยรักษ์สัตว์, ม.ป.ป.)



QR Code ทำนองเพลงสนุกสนาน

<https://www.youtube.com/watch?v=MujkD5BSU>



QR Code ทำนองเพลงเศร้าสร้อย

<https://www.youtube.com/watch?v=skXM6M98L6k&t=1s>

๑.๔ การประสานเสียง (Harmony) การผสมผสานของเสียงที่มีมากกว่า ๑ เสียง ในแนวตั้งหรือในเวลาเดียวกัน (ดุซงกี มีป้อม และ นิลวรรณ ถมั่งรักษัสัตว์, ม.ป.ป.)



ภาพที่ ๓ การขับร้องประสานเสียง

ที่มา : <https://workpointtoday.com/suanplu-chorus/>

๑.๕ สีสันทของเสียง (Tone Color) เป็นองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องกับคุณภาพของเสียง (Quality) อันเป็นคุณสมบัติของเสียงเครื่องดนตรี หรือเสียงร้องของมนุษย์ ที่มีความแตกต่างกัน เช่น สีสันทของเสียงร้องของมนุษย์ ที่สามารถแบ่งได้เป็น ๔ คุณลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่ โซปราโน อัลโต (เสียงของผู้หญิง) เทเนอร์ และเบส (เสียงผู้ชาย) หรือ เสียงของเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ได้แก่ เสียงระนาดไม้ เสียงปี่ เสียงฆ้อง เสียงเปียนโน เสียงแซกโซโฟน เป็นต้น (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕) ซึ่งการนำสีสันทของเสียงมาใช้ในการร้องหรือบรรเลงดนตรี ช่วยให้เกิดความหลากหลายของเสียงมากยิ่งขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์	
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
ตัวชี้วัด ม. ๓/๑ เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น ๆ

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ศิลปะแต่ละแขนงทั้งดนตรี นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการ
สร้างสรรค์ผลงาน การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ นักเรียนต้องมีความรู้
พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระขององค์ประกอบเบื้องต้นในงานศิลปะ

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การใช้องค์ประกอบในการสร้างสรรค์งานศิลปะแขนงอื่น
- ๓.๒ การเปรียบเทียบองค์ประกอบ/เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานดนตรีและงานศิลปะแขนงอื่น

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบพื้นฐานในงานทัศนศิลป์ได้อย่างถูกต้อง
- นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบพื้นฐานในงานนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีกับงานทัศนศิลป์หรือนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ นักเรียนสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีกับงานทัศนศิลป์หรือนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง

๕.๒ ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ ตั้งเกณฑ์และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ รักความเป็นไทย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน - นักเรียนสามารถวิเคราะห์ เปรียบเทียบองค์ประกอบของ งานดนตรีกับงานทัศนศิลป์ หรือนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง - ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่ วิเคราะห์ ตั้งเกณฑ์และ จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของ ข้อมูล ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และ เปรียบเทียบข้อมูลจากสถาน การณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑.๑)	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้ตัวแทนนักเรียน บอกทำความเคารพ และเช็คชื่อนักเรียนที่เข้า เรียน และแจกเอกสารประกอบการเรียนให้แก่ นักเรียนทุกคน ๒. ครูเปิดวิดีโอทัศน์การทำจังหวะจากร่างกาย (Body Percussion) ประมาณ ๒ นาที โดยครู ให้นักเรียนสังเกตและวิเคราะห์องค์ประกอบ ต่าง ๆ ตามประเด็นดังนี้ - ช่วงต้นวิดีโอทัศน์มีลักษณะอย่างไร - ช่วงกลางวิดีโอทัศน์มีอะไรเปลี่ยนแปลงไป จากช่วงต้น - ช่วงท้ายวิดีโอทัศน์นักเรียนเห็นหรือได้ยิน เสียงอะไรบ้าง ๓. หลังจากชมวิดีโอทัศน์ครูถามตั้งคำถามตาม ประเด็นที่ให้นักเรียนสังเกตก่อนชมวิดีโอทัศน์ ดังนี้ - ช่วงต้นวิดีโอทัศน์เสียงที่ผู้แสดงทำ Body	๑. ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ นักเรียนชั้นกล่าว “ สวัสดี” คุณครู จากนั้น ฟังคุณครูเรียกชื่อเพื่อ เช็คการเข้าเรียน ๒. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์การทำจังหวะจาก ร่างกาย (Body Percussion) และพยายาม สังเกตองค์ประกอบต่าง ๆ ตามประเด็นตาม ประเด็นที่ครูกำหนด ๓. นักเรียนตอบคำถามตามประเด็นที่ครู ถาม - นักเรียนตอบว่า ผู้ชายทำเสียงจากส่วน	๑. ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง องค์ประกอบของ งานทัศนศิลป์และ นาฏศิลป์ ๒. สื่อ PowerPoint เรื่อง เปรียบเทียบ องค์ประกอบใน งานดนตรีและ งานศิลปะอื่น	๑. ใบงานที่ ๖ เรื่อง แผนผัง ความคิดสรุป ความรู้ เกี่ยวกับ องค์ประกอบ ของงาน ทัศนศิลป์และ นาฏศิลป์ ๒. ใบงานที่ ๗ เรื่อง การ เปรียบเทียบ องค์ประกอบ	วิธีวัด - การสรุปความรู้ เกี่ยวกับ องค์ประกอบ ทัศนศิลป์และ นาฏศิลป์ - การวิเคราะห์ เปรียบเทียบ องค์ประกอบใน งานดนตรีกับงาน ศิลปะแขนงอื่น เครื่องมือวัด - ใบงาน เรื่อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านความรู้ - นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบพื้นฐานในงานทัศนศิลป์ได้อย่างถูกต้อง - นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบพื้นฐานในงานนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง ด้านทักษะ - นักเรียนสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีกับงานทัศนศิลป์หรือนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง ด้านคุณลักษณะ เจตคติ	Percussion มีลักษณะอย่างไร - ช่วงกลางวิดิทัศน์มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากช่วงต้น - ช่วงท้ายคลิปนักเรียนเห็นหรือได้ยินเสียงอะไรบ้าง ๔. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของดนตรี จากวิดิทัศน์ที่นักเรียนได้ชมไป จะเห็นว่าช่วงต้นของวิดิทัศน์จะมีเพียงเสียงจังหวะที่เกิดจากส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หรือ ที่เรียกว่า Body Percussion พอช่วงกลางวิดิทัศน์การเพิ่มเสียงเครื่องดนตรีชื่อว่าฮาร์โมนิกา (Harmonica) หรือ เม้าท้อแกน (Mouth organ) ที่เล่นเป็นทำนองเพลงไปพร้อมกับจังหวะ Body Percussion และช่วงท้ายวิดิทัศน์มีการร้องเพลงไปพร้อมกับทำนอง	ต่าง ๆ ของร่างกายเป็นจังหวะ - นักเรียนตอบว่า มีการเป่าเครื่องดนตรีเป็นทำนองเพลง ไปพร้อมกับการทำเสียงจากส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เป็นจังหวะ - นักเรียนตอบว่า มีเสียงร้องมากกว่า ๑ เสียง พร้อมกับการทำนองเพลงจากการเป่าเครื่องดนตรี และจังหวะที่เกิดจากส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ๔. ตั้งใจฟังที่ครูต้นทางอธิบาย เพื่อความเข้าใจที่มาและความสำคัญขององค์ประกอบดนตรี ซึ่งเป็นเนื้อหาที่จะได้เรียนรู้ในคาบเรียนนี้		ของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น	แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของงานทัศนศิลป์และนาฏศิลป์ - ใบงาน เรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีกับงานศิลปะแขนงอื่น เกณฑ์การประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คำนิยาม เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	เพลงจากฮาร์โมนิกา หรือเม้าท์ออแกน และ จังหวะ Body Percussion นอกจากนี้ยังมีการร้องเพลงในลักษณะของการประสานเสียงเพิ่มเติมด้วย นักเรียนจะเห็นว่าวิถีทัศน์ที่นักเรียนได้ชมไปแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยให้ดนตรีมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้กันในวันนี้				- ตอบคำถาม/ เขียนสรุปความรู้ ถูกต้อง ร้อยละ ๗๐ ขึ้น ไป - ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ “พอใช้” ขึ้นไป
	ขั้นสอน (๓๕ นาที) ๑. ครูอธิบายความหมายขององค์ประกอบดนตรีโดยสังเขปว่า องค์ประกอบดนตรีรายละเอียดทางดนตรีต่าง ๆ ที่นำมาประกอบกันเป็นบทเพลง และช่วยให้บทเพลงมีความสมบูรณ์ เกิดความไพเราะมากยิ่งขึ้น ๒. ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า องค์ประกอบดนตรีมีอะไรบ้าง	๑. นักเรียนตั้งใจฟังที่ครูอธิบาย ควบคู่กับพิจารณาใบความรู้ เรื่อง องค์ประกอบเบื้องต้นของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น ๆ ๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น นักเรียนตอบ เสียง ทำนอง เครื่องดนตรี นักดนตรี			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบดนตรีมีหลายประการ ได้แก่ เสียง จังหวะ ทำนอง การประสานเสียง รูปพรรณ สีสันของเสียง และรูปแบบ แต่ในวันนี้เราจะเรียนรู้องค์ประกอบด้านเสียง จังหวะ ทำนอง การประสานเสียง และสีสันของเสียง เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับองค์ประกอบของงานศิลปะแขนงอื่น ๆ ๔. ครูตั้งคำถามเชิงท้าทายว่า “นักเรียนคิดว่าเสียงในทางดนตรีสามารถแบ่งย่อยเป็นลักษณะใดได้บ้าง” ๕. ครูแจ้งนักเรียนว่าจะให้ชมวีดิทัศน์ ๓ วีดิทัศน์ สั้น ๆ ให้นักเรียนสังเกตว่า เสียงที่ได้ยินแต่ละวีดิทัศน์มีลักษณะอย่างไรและทั้ง ๓ วีดิทัศน์เหมือนหรือต่างกันอย่างไร จากนั้นครู	๓. ตั้งใจฟังครูอธิบาย และบันทึกความรู้ลงในเอกสารประกอบการเรียน ๔. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม - นักเรียนตอบ เสียงสูงเสียงต่ำ เสียงดัง-เสียงเบา ๕. นักเรียนชมวีดิทัศน์ที่ครูต้นทางเปิด พร้อมทั้งสังเกตลักษณะของเสียงที่ได้ชมจากวีดิทัศน์ หลังจากชมวีดิทัศน์เสร็จจึงร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะ			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	เปิดวิดีโอที่สอนเรื่องลำดับดังนี้ ๑.) วิดีทัศน์การไล่เสียงขนาดเอก ๒.) วิดีทัศน์ไล่เสียงขนาดที่ตื้นกว่าคลิป์ที่ ๑ ๓.) วิดีทัศน์ไล่เสียงขนาดโดยใช้วิธีการกรอเพื่อให้เสียงยาวขึ้น ๖. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของเสียง จากข้อมูลที่นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ โดยสรุปได้ว่า เสียงในดนตรีแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ ได้แก่ ระดับเสียง ความดัง-ค่อยของเสียง และความสั้น-ยาวของเสียง ๗. ครูเปิดวิดีโอที่สอนเรื่องทำนองสนุกสนาน และเพลงที่มีทำนองเศร้าให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสองทำนอง	ของเสียงที่ได้ชม - นักเรียนตอบว่าวิดีโอที่ ๑ เป็นเสียงที่มีระดับต่างกัน ส่วนวิดีโอที่ ๒ เสียงดังกว่าวิดีโอที่ ๑ และวิดีโอที่ ๓ เสียงขนาดแต่ละเสียงยาวกว่าวิดีโอที่ ๑ และวิดีโอที่ ๒ ๖. นักเรียนพิจารณาผลการวิเคราะห์ที่ครูพร้อมทั้งช่วยกันสรุปลักษณะของเสียงในดนตรี ๗. นักเรียนชมวิดีโอที่ครูต้นทางเปิดพร้อมทั้งสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบลักษณะของทำนองเพลงที่ได้ชมจากคลิป์วิดีโอทั้ง ๒ คลิป หลังจากชมคลิป์เสร็จจึง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๘. ครูอธิบายองค์ประกอบดนตรี เรื่อง ทำนองเพิ่มเติมว่า เป็นการนำตัวโน้ตระดับเสียงต่าง ๆ มาเรียงร้อยกันเป็นประโยค ประกอบกับการจัดเรียงความสั้น-ยาวของเสียง ทำให้ทำนองมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ว่าต้องการให้บทเพลงนั้นถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมาในลักษณะใด เช่น ทำนองสนุกสนาน เศร้าสร้อย ดังคลิปวิดีโอที่นักเรียนได้ชมไป	ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของทำนองเพลงที่ได้ชม ดังนี้ - นักเรียนวิเคราะห์ได้ว่าทั้ง ๒ ทำนองมีความแตกต่างกัน โดยทำนองแรกฟังแล้วรู้สึกสนุกสนาน ส่วนทำนองที่สองฟังแล้วรู้สึกหดหู่ วังเวง หรือเศร้า ๘. ตั้งใจฟังครูอธิบาย และบันทึกความรู้ลงในเอกสารประกอบการเรียน			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๙. ครูให้นักเรียนศึกษาเกี่ยวกับจังหวะจากใบความรู้ จากนั้นครูและนักเรียน ร่วมสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรี เรื่อง จังหวะว่าเป็นลักษณะการเคลื่อนไหวของเสียงในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น เสียงเต้นเป็นจังหวะของซิมพอร์ เสียงตีกลองร้าว ๆ หรือเสียงเป่าขลุ่ยสั้น ๆ ยาว ๆ จังหวะในดนตรีสามารถจำแนกได้เป็นหลายลักษณะ เช่น จังหวะฉิ่ง จังหวะกลองในดนตรีไทย จังหวะทำนอง อัตรากาลังจังหวะ ความเร็วจังหวะ เป็นต้น จังหวะเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในบทเพลงต่าง ๆ และยังมีผลต่อการสื่ออารมณ์ หรือความหมายของบทเพลงได้ด้วย ดังตัวอย่างวิถีทัศน์ที่นักเรียนได้ชมไปในหัวข้อองค์ประกอบ เรื่อง ทำนอง	๙. นักเรียนศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องจังหวะในดนตรีจากใบความรู้เรื่ององค์ประกอบเบื้องต้นของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น ๆ จากนั้นช่วยกันสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรีเรื่อง จังหวะ ร่วมกับครู			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๑๐. ครูเปิดวิดีโอทัศน์การขับร้องเพลงประสานเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสังเกตและวิเคราะห์ลักษณะของเสียงต่าง ๆ ที่ได้ยิน โดยครูใช้คำถามชี้นำการวิเคราะห์ - นักเรียนสังเกตใหม่นักเรียนมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ซึ่งมีเสียงที่เหมือนหรือต่างกัน - เสียงที่นักเรียนได้ยิน เป็นระดับเสียงเดียวกัน หรือหลากหลายระดับเสียง ๑๑. ครูเปิดวิดีโอทัศน์ที่ครูบรรเลงซอด้วงและบรรเลงขลุ่ยให้ดู แล้วให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของเสียง	๑๐. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์ที่ครูเปิด พร้อมทั้งสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบลักษณะของเสียงที่ได้ฟังจากวิดีโอทัศน์ โดยเชื่อมโยงจากประเด็นคำถามของครู ๑๑. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์ที่ครูเปิด พร้อมทั้งสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่ได้ชม ๒ วิดีทัศน์ หลังจากชมวิดีโอทัศน์เสร็จจึงร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่ได้ชมโดยนักเรียนน่าจะวิเคราะห์ว่าเสียงมีลักษณะต่างกันเสียงซอ			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๑๒. ครูบอกนักเรียนว่าลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ คือ องค์ประกอบดนตรี เรื่อง สีสันของเสียง จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอธิบายเรื่องสีสันเสียงร่วมกัน (แนวการสรุป สีสันของเสียง เป็นคุณลักษณะของเสียงการขับร้อง หรือเสียงการบรรเลงเครื่องดนตรีที่มีแหล่งกำเนิดเสียงแตกต่างกัน)	ด้วงเล็ก แหล่มกว่าเสียงขลุ่ย ๑๒. นักเรียนตั้งใจฟังที่ครูแจ้งในเรื่อง สีสันของเสียง จากนั้น ช่วยกันสรุปความหมายขององค์ประกอบดนตรี เรื่อง สีสันของเสียง โดยใช้ข้อมูลการวิเคราะห์จากวิดิทัศน์ที่ชม และข้อมูลจากใบความรู้			
	ขั้นปฏิบัติ (- นาที)				
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ครูให้นักเรียนสรุปเนื้อหาสาระเรื่อง องค์ประกอบดนตรีลงในใบงานเรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียนเรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี	นักเรียนสรุปเนื้อหาสาระเรื่ององค์ประกอบดนตรีลงในใบงานเรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียนเรื่อง องค์ประกอบในงานดนตรี			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑.) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง องค์ประกอบของงานทัศนศิลป์และนาฏศิลป์
- ๒.) ใบงานที่ ๖ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทัศนศิลป์และนาฏศิลป์
- ๓.) ใบงานที่ ๗ เรื่อง การเปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
- ๔.) สื่อ PowerPoint เรื่อง การเปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑. แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทัศนศิลป์และนาฏศิลป์
๒. การเปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบพื้นฐานในงานทัศนศิลป์ได้อย่างถูกต้อง - นักเรียนสามารถบอกองค์ประกอบพื้นฐานในงานนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง	การตอบคำถามและการสรุปเนื้อหา เกี่ยวกับองค์ประกอบทัศนศิลป์และนาฏศิลป์	- ประเด็นคำถาม/ใบงาน เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทัศนศิลป์และนาฏศิลป์	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีกับงานทัศนศิลป์หรือนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง	- การเปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น	ใบงาน เรื่อง การเปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี	- นักเรียนแสดงความคิดเห็นการตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ “พอใช้” ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. นักเรียนสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีกับงานทัศนศิลป์หรือ	- ครูมีคำถามและกิจกรรมให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบ	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
นาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง ๒. ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ ตั้งเกณฑ์และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑.๑)	ของงานดนตรีกับงานทัศนศิลป์หรือนาฏศิลป์ได้ โดยระบุองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ ตั้งเกณฑ์และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล		“ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนใบงาน เรื่อง การเปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น

หัวข้อการประเมิน	ระดับเกณฑ์การประเมิน				
	๔	๓	๒	๑	๐
ความถูกต้องในการระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบ	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนตามบทเรียน	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง แต่ระบุขาดไป ๑-๒ องค์ประกอบ	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง แต่ระบุขาดไป ๓ องค์ประกอบ	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบได้ แต่ระบุขาดไป ๔ องค์ประกอบ	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบไม่ถูกต้อง และระบุขาดมากกว่า ๔ องค์ประกอบ
การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นได้ถูกต้องทั้งหมด และสามารถเปรียบเทียบได้ทั้งจุดต่างและจุดเหมือน	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นได้ถูกต้องทั้งหมด และแต่ขาดการเปรียบเทียบจุดเหมือน หรือเปรียบเทียบได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ และสามารถเปรียบเทียบได้ทั้งจุดต่างและจุดเหมือน	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่และแต่ขาดการเปรียบเทียบจุดเหมือน	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นได้ถูกต้องเป็นส่วนน้อยและขาดการเปรียบเทียบจุดเหมือน	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นไม่ถูกต้องเป็นส่วนน้อยและขาดการเปรียบเทียบจุดเหมือน
การเพิ่มเติมความคิดจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	-	-	เพิ่มเติมความคิดการวิเคราะห์เปรียบเทียบของตนเองหลังจากการแลกเปลี่ยน	เพิ่มเติมความคิดการวิเคราะห์เปรียบเทียบของตนเองหลังจากการแลกเปลี่ยน	ไม่มีการเพิ่มเติมความคิดการวิเคราะห์เปรียบเทียบของตนเองหลังจาก

หัวข้อการ ประเมิน	ระดับเกณฑ์การประเมิน				
	๔	๓	๒	๑	๐
			เรียนรู้กับเพื่อน ทั้งจุดต่างและจุด เหมือน	เรียนรู้กับเพื่อน เพียงจุดต่างหรือ จุดเหมือนอย่าง ใดอย่างหนึ่ง	การแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับเพื่อน



๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง องค์ประกอบของงานทัศนศิลป์และนาฏศิลป์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ศิลปะแต่ละแขนงทั้งดนตรี นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ นักเรียนต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระขององค์ประกอบเบื้องต้นในงานศิลปะแต่ละแขนงมีรายละเอียดดังนี้

๑. องค์ประกอบเบื้องต้นของนาฏศิลป์

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะการแสดงที่มีความงดงาม อ่อนช้อย และเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยที่อยู่คู่ชาติไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละประเภทที่มีความงดงามนั้นจะต้องมีองค์ประกอบนาฏศิลป์ที่ช่วยให้การแสดงมีความงดงามและสมบูรณ์ ดังนี้

๑.๑ การฟ้อนรำหรือลีลาการใช้ท่ารำ คือ การแสดงนาฏศิลป์ไทยเป็นการแสดงที่มีการร่ายรำสวยงาม โดยการประดิษฐ์คิดค้นท่ารำต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบแบบแผน ให้เหมาะสมกับการแสดงเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว และสื่อความหมายในการแสดง เช่น ระเบียบท่ารำของเทวดา นางฟ้า ที่มีความหมายสวยงาม ดูมีความสุข



ภาพที่ ๑ ผู้แสดงนาฏศิลป์

ที่มา : <https://pantip.com/topic/38963833>

๑.๒ จังหวะในการแสดง การฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย จำเป็นต้องใช้จังหวะเป็น พื้นฐานในการฝึกหัด เพราะจังหวะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติและมีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน หากผู้เรียนมีทักษะทางการฟังจังหวะแล้วก็สามารถรำ ได้สวยงาม แต่ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจจังหวะ ก็จะทำให้รำไม่ถูกจังหวะหรือเรียกว่า "บอดจังหวะ" ทำให้การรำก็จะไม่สวยงามและถูกต้อง

๑.๓ ดนตรีประกอบการแสดง ในการเคลื่อนไหวท่าทางประกอบการแสดง จำเป็นต้องมีดนตรีประกอบการแสดง เพื่อเพิ่มอรรถรสให้การแสดง และเพื่อให้ผู้รำรำตามจังหวะได้อย่างถูกต้อง

๑.๔ คำร้อง บทพากย์ บทเจรจา เป็นเนื้อเรื่องหรือเรื่องราวที่การแสดงในฉากนั้น ๆ ต้องการถ่ายทอด

"เสด็จทรงรถเพชรพชรพราย	พรายแสงแสงฉาย
จารุญจารุศรีศรี	
ยาไฟไฟโรจน์รุจี	สีหราชราชสีห์
ฉกรรกรกรทรง	
คุมกันหันเวียนวง	กีก้องก้องดง
เสฟโองโงโหรโหรวัน	
ยักษาสารถ์โลทัน	เทยณณินณิน
ก่งทรงจะแผลแมลงคนลาญ	

ภาพที่ ๒ ตัวอย่างบทพากย์รถ

ที่มา: <https://khonsite.wordpress.com/2016/04/17/>

๑.๕ การแต่งกาย แต่งหน้า การแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์สามารถบ่งบอกถึงยศ ฐานะ และ บรรดาศักดิ์ของผู้แสดงละครนั้นๆ โดยเฉพาะ การแสดงโขน การแต่งกายจะเปรียบเสมือนแทนสีกายของตัวละคร เช่น เมื่อแสดงเป็นหนุมานจะต้องแต่งกายด้วยชุดสีขาว มีลายปักเป็นลาย ทักษิณาวัตร สวมหัวขลุ่ยสี ขาวปากอ้า เป็นต้น การแต่งหน้าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้แสดงสวยงาม และอำพรางข้อบกพร่องของ ใบหน้าของผู้แสดงได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้วิธีการแต่งหน้าเพื่อบอกรัก บอกลักษณะเฉพาะของตัวละครได้ เช่น แต่งหน้าคนหนุ่มให้เป็นคนแก่ แต่งหน้าให้ผู้แสดง เป็นตัวตลก เป็นต้น



ภาพที่ ๓ การแต่งกาย แต่งหน้าในการแสดงรำเถิดเทิงกลองยาว

ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=7RagnG9K6bw>

๑.๖ อุปกรณ์การแสดง การแสดงนาฏศิลป์บางชุดการแสดงอาจมีอุปกรณ์ประกอบการแสดง เพื่อให้ การแสดงมีความสมบูรณ์สวยงามมากขึ้น ซึ่งการสร้างสรรค์อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการแสดงจะมีการออกแบบ ตกแต่งให้เหมาะสมกับชุดการแสดง เช่น การแสดงระบำตารีกีปัส มีการใช้พัดประกอบการแสดง ซึ่งมีการ ออกแบบพัดให้สวยงามเหมาะสมกับการแสดง



ภาพที่ ๔ อุปกรณ์การแสดงเต้นกำรำเคียว

ที่มา : <https://sites.google.com/site/thaiskitsfoursectors2018/kar-ete-nka-ra-kheiyw>

๒. องค์ประกอบของทัศนศิลป์

องค์ประกอบในงานทัศนศิลป์ หรือทัศนธาตุ (Visual Elements) ในทางทัศนศิลป์ คือ ส่วนประกอบของศิลปะที่ตามองเห็นได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณเรียนศิลปะทุกคนต้องเรียนรู้เป็นพื้นฐาน เพื่อที่จะนำไปใช้ได้ให้เกิดประสิทธิภาพในสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ซึ่งประกอบไปด้วย จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักอ่อน-แก่ สี บริเวณว่าง และพื้นผิว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ จุด (Dot) หมายถึง ทัศนธาตุที่มีขนาดเล็กที่สุด เป็นรอยหรือแต้มที่มีลักษณะกลม ไม่มีความกว้างความยาวความหนาหรือความสูง และถือเป็นหนึ่งในทัศนธาตุพื้นฐาน ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของทัศนศิลป์



ภาพที่ ๕ ตัวอย่างองค์ประกอบเรื่องจุด

๒.๒ เส้น (Line) เส้นเป็นพื้นฐานสำคัญของศิลปะทุกแขนง เป็นการนำจุดหลาย ๆ จุดมาเรียงต่อกันไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งเป็นทางยาว โดยลักษณะของเส้นสามารถส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ชมได้ ดังนี้

เส้นนอน ให้ความรู้สึกกว้างขวาง เจียบสงบ นิ่ง ราบเรียบ ผ่อนคลายสบายตา

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกสูงส่ง่า มั่นคง แข็งแรง รุ่งเรือง

เส้นเฉียง ให้ความรู้สึกไม่มั่นคง เคลื่อนไหว รวดเร็ว แปรปรวน

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกอ่อนไหว สุภาพอ่อนโยน สบาย นุ่มนวล เย้ายวน

เส้นโค้งก้นหอย ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว การคลี่คลาย ขยายตัว มึนงง

เส้นซิกแซกหรือเส้นฟันปลา ให้ความรู้สึกรุนแรง สับสนวุ่นวาย ตื่นเต้น และ การขัดแย้ง

เส้นประ ให้ความรู้สึกไม่ต่อเนื่อง ไม่มั่นคง ไม่แน่นอน



ภาพที่ ๖ ตัวอย่างองค์ประกอบเรื่องเส้น

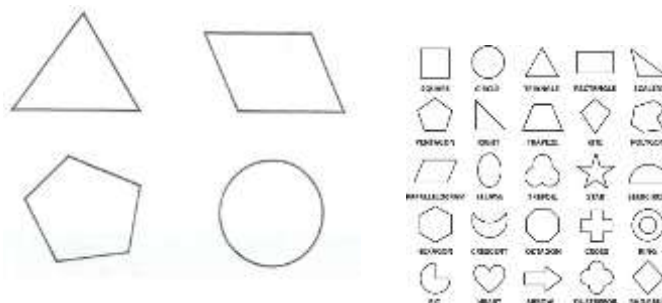
๒.๓ รูปร่าง (Shape) หมายถึง เส้นรอบนอกทางกายภาพของวัตถุ มีลักษณะเป็น ๒ มิติ มีทั้งความกว้างและความยาว โดยรูปร่างแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑.) รูปร่างธรรมชาติ (Natural Shape) หมายถึง รูปร่างที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น คน สัตว์ และพืช เป็นต้น



ภาพที่ ๗ ตัวอย่างรูปร่างธรรมชาติ

๒.) รูปร่างเรขาคณิต (Geometrical Shape) หมายถึง รูปร่างที่มีโครงสร้างแน่นอน เช่น รูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยม และรูปวงกลม เป็นต้น



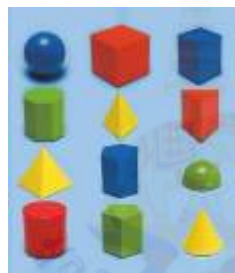
ภาพที่ ๘ รูปร่างเรขาคณิต

๓.) รูปร่างอิสระ (Free Shape) หมายถึง รูปร่างที่เป็นเส้น ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนของตัวเอง เป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เช่น รูปร่างของหยดน้ำ เมฆ และควัน เป็นต้น



ภาพที่ ๙ รูปร่างอิสระ

๒.๔ รูปทรง (Form) หมายถึง โครงสร้างที่มองเห็นได้เป็น 3 มิติ มีทั้งส่วนกว้าง ส่วนยาว ส่วนหนา หรือส่วนลึก ให้ความรู้สึกว่ามีมวล ปริมาตร และน้ำหนัก



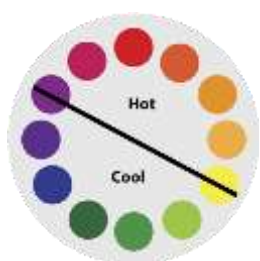
ภาพที่ ๑๐ ตัวอย่างองค์ประกอบรูปทรง

๒.๕ น้ำหนัก (Value) หมายถึง ความเข้ม ความอ่อนของแสงเงาตามที่เราสามารถรับรู้ได้ ทำให้ภาพเกิดมิติ น้ำหนักทำให้รูปทรงมี ปริมาตร และให้ระยะแก่ภาพ มีแสงและเงา(Light & Shade)



ภาพที่ ๑๑ ตัวอย่างองค์ประกอบน้ำหนัก

๒.๖ สี (Color) หมายถึง ลักษณะของแสงที่ปรากฏขึ้นแก่สายตาและมองเห็นได้ สีทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างมากมาย มีทั้งเข้ม อ่อน หนักและเบา ทำให้รู้สึกสดใสร่าเริง ตื่นเต้น ส่งผลต่ออารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างกันไปเมื่อกระทบกับสายตา



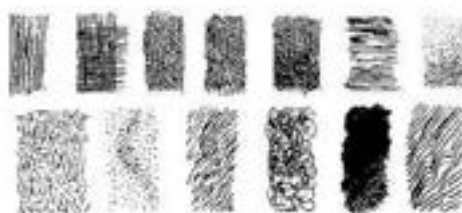
ภาพที่ ๑๒ ตัวอย่างองค์ประกอบสี

๒.๗ บริเวณว่าง (Space) หมายถึง พื้นที่ว่างที่อยู่บริเวณโดยรอบวัตถุในภาพ ทำให้ภาพเกิดจุดเด่นและดูไม่อึดอัดจนเกินไป



ภาพที่ ๑๓ ตัวอย่างองค์ประกอบบริเวณว่าง

๒.๘ พื้นผิว (Texture) หมายถึง พื้นผิวของวัตถุต่างๆ ที่ให้ความรู้สึกแตกต่างกัน เช่น ขรุขระ ลื่น หยาบ เป็นต้น



ภาพที่ ๑๔ ตัวอย่างองค์ประกอบพื้นผิว

แม้ว่าองค์ประกอบศิลปะแต่ละแขนงจะมีความแตกต่างกันดังที่กล่าวข้างต้น แต่ก็สามารถนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาบูรณาการสร้างงานศิลปะที่น่าสนใจได้ บนพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจและจินตนาการ

ของแต่ละคน เช่น การแสดงละครเวทีนั้นใช้องค์ประกอบดนตรี ทัศนศิลป์ นาฏศิลป์มาบูรณาการให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องของละครเวที นักเรียนอาจนำความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบศิลปะแต่ละแขนงที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม



ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๖ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของงานทัศนศิลป์และนาฏศิลป์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของงานทัศนศิลป์และนาฏศิลป์



ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การเปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและงานศิลปะแขนงที่จับสลากได้ โดยเปรียบเทียบทั้งจุดแตกต่างและจุดคล้ายหรือเหมือนกัน (การวิเคราะห์จุดเหมือนให้นักเรียนเชื่อมโยงความหมายหรือหน้าที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น)

องค์ประกอบของดนตรี

องค์ประกอบของ.....

จุดคล้าย/เหมือนขององค์ประกอบ



บันทึกเพิ่มเติมจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ (สำหรับครู) ที่ ๕ เรื่อง องค์ประกอบของงานทัศนศิลป์และนาฏศิลป์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ศิลปะแต่ละแขนงทั้งดนตรี นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ นักเรียนต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบในงานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระขององค์ประกอบเบื้องต้นในงานศิลปะแต่ละแขนงมีรายละเอียดดังนี้

๑. องค์ประกอบเบื้องต้นของนาฏศิลป์

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะการแสดงที่มีความงดงาม อ่อนช้อย และเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยที่อยู่คู่ชาติไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละประเภทที่มีความงดงามนั้นจะต้องมีองค์ประกอบนาฏศิลป์ที่ช่วยให้การแสดงมีความงดงามและสมบูรณ์ ดังนี้

๑.๑ การฟ้อนรำหรือลีลาการใช้ท่ารำ คือ การแสดงนาฏศิลป์ไทยเป็นการแสดงที่มีการร่ายรำสวยงาม โดยการประดิษฐ์คิดค้นท่ารำต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบแบบแผน ให้เหมาะสมกับการแสดงเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว และสื่อความหมายในการแสดง เช่น ระเบียบท่ารำของเทวดา นางฟ้า ที่มีความหมายสวยงาม ดูมีความสุข



ภาพที่ ๑ ผู้แสดงนาฏศิลป์

ที่มา : <https://pantip.com/topic/38963833>

๑.๒ จังหวะในการแสดง การฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย จำเป็นต้องใช้จังหวะเป็น พื้นฐานในการฝึกหัด เพราะจังหวะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติและมีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน หากผู้เรียนมีทักษะทางการฟังจังหวะแล้วก็สามารถรำ ได้สวยงาม แต่ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจจังหวะ ก็จะทำให้รำไม่ถูกจังหวะหรือเรียกว่า "บอดจังหวะ" ทำให้การรำก็จะไม่สวยงามและถูกต้อง

๑.๓ ดนตรีประกอบการแสดง ในการเคลื่อนไหวท่าทางประกอบการแสดง จำเป็นต้องมีดนตรีประกอบการแสดง เพื่อเพิ่มอรรถรสให้การแสดง และเพื่อให้ผู้รำรำตามจังหวะได้อย่างถูกต้อง

๑.๔ คำร้อง บทพากย์ บทเจรจา เป็นเนื้อเรื่องหรือเรื่องราวที่การแสดงในฉากนั้น ๆ ต้องการถ่ายทอด

"เสด็จทรงรถเพชรพชรพราย	พรายแสงแสงฉาย
จารุญจารุศรีศรี	
ยาไฟไฟโรจน์บุรี	สิทธราชสิริ
ฉัตรฉัตรทอง	
คุมทับทันไฉนวง	กีก้องก้องดัง
เสฟโชนโรงโหรโหรวัน	
อักษรสารสีโล่ทัน	เทียนเย็นเย็นเย็น
กษัตริย์แห่งเมืองมลายู	

ภาพที่ ๒ ตัวอย่างบทพากย์รถ

ที่มา: <https://khonsite.wordpress.com/2016/04/17/>

๑.๕ การแต่งกาย แต่งหน้า การแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์สามารถบ่งบอกถึงยศ ฐานะ และ บรรดาศักดิ์ของผู้แสดงละครนั้นๆ โดยเฉพาะ การแสดงโขน การแต่งกายจะเปรียบเสมือนแทนสีกายของตัวละคร เช่น เมื่อแสดงเป็นหนุมานจะต้องแต่งกายด้วยชุดสีขาว มีลายปักเป็นลาย ทักษิณาวัตร สวมหัวขลุ่ยสี ขาวปากอ้า เป็นต้น การแต่งหน้าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้แสดงสวยงาม และอำพรางข้อบกพร่องของ ใบหน้าของผู้แสดงได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้วิธีการแต่งหน้าเพื่อบอกรัก บอกลักษณะเฉพาะของตัวละครได้ เช่น แต่งหน้าคนหนุ่มให้เป็นคนแก่ แต่งหน้าให้ผู้แสดง เป็นตัวตลก เป็นต้น



ภาพที่ ๓ การแต่งกาย แต่งหน้าในการแสดงรำเถิดเทิงกลองยาว

ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=7RagnG9K6bw>

๑.๖ อุปกรณ์การแสดง การแสดงนาฏศิลป์บางชุดการแสดงอาจมีอุปกรณ์ประกอบการแสดง เพื่อให้ การแสดงมีความสมบูรณ์สวยงามมากขึ้น ซึ่งการสร้างสรรค์อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการแสดงจะมีการออกแบบ ตกแต่งให้เหมาะสมกับชุดการแสดง เช่น การแสดงระบำตารีกีปัส มีการใช้พัดประกอบการแสดง ซึ่งมีการ ออกแบบพัดให้สวยงามเหมาะสมกับการแสดง



ภาพที่ ๔ อุปกรณ์การแสดงเต้นกำรำเคียว

ที่มา : <https://sites.google.com/site/thaiskitsfoursectors2018/kar-ete-nka-ra-kheiyw>

๒. องค์ประกอบของทัศนศิลป์

องค์ประกอบในงานทัศนศิลป์ หรือทัศนธาตุ (Visual Elements) ในทางทัศนศิลป์ คือ ส่วนประกอบของศิลปะที่ตามองเห็นได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณเรียนศิลปะทุกคนต้องเรียนรู้เป็นพื้นฐาน เพื่อที่จะนำไปใช้ได้ให้เกิดประสิทธิภาพในสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ซึ่งประกอบไปด้วย จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักอ่อน-แก่ สี บริเวณว่าง และพื้นผิว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ จุด (Dot) หมายถึง ทัศนธาตุที่มีขนาดเล็กที่สุด เป็นรอยหรือแต้มที่มีลักษณะกลม ไม่มีความกว้างความยาวความหนาหรือความสูง และถือเป็นหนึ่งในทัศนธาตุพื้นฐาน ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของทัศนศิลป์



ภาพที่ ๕ ตัวอย่างองค์ประกอบเรื่องจุด

๒.๒ เส้น (Line) เส้นเป็นพื้นฐานสำคัญของศิลปะทุกแขนง เป็นการนำจุดหลาย ๆ จุดมาเรียงต่อกันไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งเป็นทางยาว โดยลักษณะของเส้นสามารถส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ชมได้ ดังนี้

เส้นนอน ให้ความรู้สึกกว้างขวาง เจียบสงบ นิ่ง ราบเรียบ ผ่อนคลายสบายตา

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกสูงส่ง่า มั่นคง แข็งแรง รุ่งเรือง

เส้นเฉียง ให้ความรู้สึกไม่มั่นคง เคลื่อนไหว รวดเร็ว แปรปรวน

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกอ่อนไหว สุภาพอ่อนโยน สบาย นุ่มนวล เย้ายวน

เส้นโค้งก้นหอย ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว การคลี่คลาย ขยายตัว มึนงง

เส้นซิกแซกหรือเส้นฟันปลา ให้ความรู้สึกรุนแรง สับสนวุ่นวาย ตื่นเต้น และ การขัดแย้ง

เส้นประ ให้ความรู้สึกไม่ต่อเนื่อง ไม่มั่นคง ไม่แน่นอน



ภาพที่ ๖ ตัวอย่างองค์ประกอบเรื่องเส้น

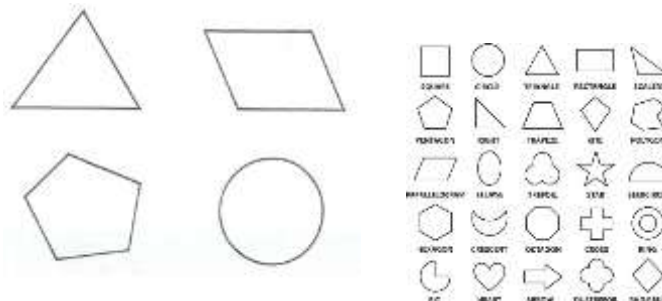
๒.๓ รูปร่าง (Shape) หมายถึง เส้นรอบนอกทางกายภาพของวัตถุ มีลักษณะเป็น ๒ มิติ มีทั้งความกว้างและความยาว โดยรูปร่างแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑.) รูปร่างธรรมชาติ (Natural Shape) หมายถึง รูปร่างที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น คน สัตว์ และพืช เป็นต้น



ภาพที่ ๗ ตัวอย่างรูปร่างธรรมชาติ

๒.) รูปร่างเรขาคณิต (Geometrical Shape) หมายถึง รูปร่างที่มีโครงสร้างแน่นอน เช่น รูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยม และรูปวงกลม เป็นต้น



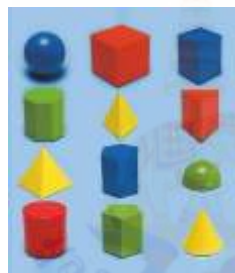
ภาพที่ ๘ รูปร่างเรขาคณิต

๓.) รูปร่างอิสระ (Free Shape) หมายถึง รูปร่างที่เป็นเส้น ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนของตัวเอง เป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เช่น รูปร่างของหยดน้ำ เมฆ และควัน เป็นต้น



ภาพที่ ๙ รูปร่างอิสระ

๒.๔ รูปทรง (Form) หมายถึง โครงสร้างที่มองเห็นได้เป็น 3 มิติ มีทั้งส่วนกว้าง ส่วนยาว ส่วนหนา หรือส่วนลึก ให้ความรู้สึกว่ามีมวล ปริมาตร และน้ำหนัก



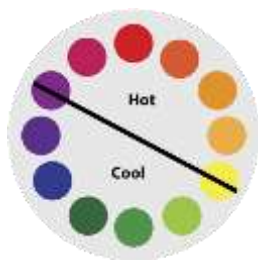
ภาพที่ ๑๐ ตัวอย่างองค์ประกอบรูปทรง

๒.๕ น้ำหนัก (Value) หมายถึง ความเข้ม ความอ่อนของแสงเงาตามที่เราสามารถรับรู้ได้ ทำให้ภาพเกิดมิติ น้ำหนักทำให้รูปทรงมี ปริมาตร และให้ระยะแก่ภาพ มีแสงและเงา(Light & Shade)



ภาพที่ ๑๑ ตัวอย่างองค์ประกอบน้ำหนัก

๒.๖ สี (Color) หมายถึง ลักษณะของแสงที่ปรากฏขึ้นแก่สายตาและมองเห็นได้ สีทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างมากมาย มีทั้งเข้ม อ่อน หนักและเบา ทำให้รู้สึกสดใส ร่าเริง ตื่นเต้น ส่งผลต่ออารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างกันไปเมื่อกระทบกับสายตา



ภาพที่ ๑๒ ตัวอย่างองค์ประกอบสี

๒.๗ บริเวณว่าง (Space) หมายถึง พื้นที่ว่างที่อยู่บริเวณโดยรอบวัตถุในภาพ ทำให้ภาพเกิดจุดเด่น และดูไม่อึดอัดจนเกินไป



ภาพที่ ๑๓ ตัวอย่างองค์ประกอบบริเวณว่าง

๒.๘ พื้นผิว (Texture) หมายถึง พื้นผิวของวัตถุต่างๆ ที่ให้ความรู้สึกแตกต่างกัน เช่น ขรุขระ ลื่น หยาบ เป็นต้น



ภาพที่ ๑๔ ตัวอย่างองค์ประกอบพื้นผิว

แม้ว่าองค์ประกอบศิลปะแต่ละแขนงจะมีความแตกต่างกันดังที่กล่าวข้างต้น แต่ก็สามารถนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาบูรณาการสร้างงานศิลปะที่น่าสนใจได้ บนพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจและจินตนาการ

ของแต่ละคน เช่น การแสดงละครเวทีนั้นใช้องค์ประกอบดนตรี ทัศนศิลป์ นาฏศิลป์มาบูรณาการให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องของละครเวที นักเรียนอาจนำความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบศิลปะแต่ละแขนงที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์	
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม. ๓/๗ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ความรู้พื้นฐานในการจัดแสดงดนตรีเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดงดนตรี ตั้งแต่การเขียนโครงการจัดแสดงดนตรีทั้งหมด จนกระทั่งการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดแสดงดนตรีเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งช่วยให้การจัดแสดงดนตรีดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ทำให้การแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดงดนตรียังเป็นพื้นฐานสำคัญในฐานะผู้ชมการแสดง

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถบอกความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนสามารถเขียนแผนผังความคิดความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ นักเรียนสามารถเขียนแผนผังความคิดความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง

๕.๒ เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสารที่ได้รับ (๑.๑.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ รักความเป็นไทย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นักเรียนสามารถเขียนแผนผังความคิดความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง - เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสารที่ได้รับ (๑.๑.๓) ด้านความรู้ - นักเรียนสามารถบอกความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ และเช็คชื่อนักเรียนที่เข้าเรียน จากนั้นแจกใบความรู้เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี ให้แก่นักเรียนทุกคน ๒. ครูตั้งคำถามเชิงท้าทาย ดังนี้ - นักเรียนเคยชมการแสดงดนตรีหรือคอนเสิร์ตบ้างหรือไม่ ๓. ครูเปิดวีดิทัศน์การแสดงดนตรีให้นักเรียนชมประมาณ ๑-๒ นาที แล้วจึงถามคำถามนักเรียนดังนี้ - ในฐานะผู้ชมการแสดง นักเรียนทราบถึงมารยาทในการชมการแสดงดนตรีมากน้อยเพียงใด (ครูเว้นช่วงเวลาให้นักเรียนตอบประมาณ ๑ นาที)	๑. ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพนักเรียนในชั้นกล่าว “ สวัสดี” คุณครู จากนั้น ฟังคุณครูเรียกชื่อเพื่อเช็คการเข้าเรียน ๒. นักเรียนตอบคำถามที่ครูถาม - มีทั้ง ๒ แบบ คือ เคยชม และไม่เคยชมการแสดง ๓. นักเรียนตั้งใจชมวีดิทัศน์ที่ครูเปิด และตอบคำถามหลังจากชมวีดิทัศน์ - ไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา แต่งการเรียบร้อย ประบมือ ฯลฯ	๑. ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี ๒. สื่อ PowerPoint เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี	๑. ใบงานที่ ๘ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี	วิธีวัด - การตอบคำถาม/ สรุปความรู้จากบทเรียนในรูปแบบแผนผังความคิด เครื่องมือวัด - ใบงานที่ ๘ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานใน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ดนตรีได้อย่างถูกต้อง ด้านทักษะ - นักเรียนสามารถเขียน แผนผังความคิดความรู้ เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการ จัดการแสดงดนตรีได้อย่าง ถูกต้อง	- ในการจัดการแสดงดนตรีแต่ละครั้งต้องมี ขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินงานอย่างไรบ้าง (ครูเว้นช่วงเวลาให้นักเรียนตอบประมาณ ๑ นาที) ๔. จากที่นักเรียนได้ตอบคำถาม วันนี้นักเรียน จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการ จัดการแสดงดนตรีและมารยาทในการชมการ แสดงดนตรี	- การคิดการแสดง การฝึกซ้อม ฯลฯ ๔. ตั้งใจฟังที่ครูชี้แจง และเตรียมพร้อม สำหรับการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานใน การจัดการแสดงดนตรีและมารยาทในการ ชมการแสดงดนตรี			การจัดการแสดง ดนตรี เกณฑ์การ ประเมิน - ตอบคำถาม/ เขียนสรุปความรู้ ถูกต้อง ร้อยละ ๖๐ ขึ้น ไป
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม เห็นคุณค่าและความสำคัญ ของดนตรี	ขั้นสอน (๓๕ นาที) ๑. ครูกล่าวถึงในการจัดแสดงดนตรีต้องมี ขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดง ดนตรี ตั้งแต่การเขียนโครงการจัดแสดงดนตรี ทั้งหมด จนกระทั่งการประเมินผล เชื่อมโยงเข้า สู่ขั้นตอนในการดำเนินการจัดแสดงดนตรี	๑. ตั้งใจฟังครูอธิบาย และบันทึกสาระ ความรู้ที่สำคัญลงในใบความรู้			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	๒. ครูอธิบายว่า ขั้นตอนในการดำเนินการจัด	๒. นักเรียนตั้งใจฟังครูอธิบาย และบันทึก			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	แสดงดนตรี แบ่งออกเป็น ๕ ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้ ๑) การคิดรูปแบบการแสดง ๒) การเขียนโครงการแสดงดนตรี ๓) การดำเนินงานก่อนการแสดงดนตรี ๔) การแสดงดนตรี ๕) การประเมินผลและสรุป ๓. ครูกล่าวถึง ในฐานะผู้ชมการแสดง มารยาทในการชมการแสดงดนตรีเป็นสิ่งที่ผู้ชมการแสดงควรปฏิบัติเพื่อความเรียบร้อย และให้เกียรติแก่ผู้แสดงและสถานที่ เชื่อมโยงเข้าสู่ มารยาทในการชมการแสดงดนตรี ๔. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดงดนตรี ๑) การแต่งการเรียบร้อย เหมาะสม	สาระความรู้ที่สำคัญลงในใบความรู้ ๓. ตั้งใจฟังครูอธิบาย และบันทึกสาระความรู้ที่สำคัญลงในใบความรู้ ๔. นักเรียนตั้งใจฟังครูอธิบาย และบันทึกสาระความรู้ที่สำคัญลงในใบความรู้			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒) ไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา และนั่งตามที่นั่งให้เรียบร้อยก่อนการแสดงจะเริ่มต้น ๓) ควรอ่านรายละเอียดสูจิบัตรขณะรอเวลาเริ่มแสดง ๔) มีสมาธิในการชมการแสดงอย่างจริงจัง ๕) การปรบมือ เป็นมารยาทที่สำคัญ ๖) หากมีการพักครึ่งเวลา ควรกลับมายังที่นั่งของตนก่อนเวลาแสดงครึ่งหลังจะเริ่มต้น ๗) งดใช้เครื่องมือสื่อสาร ๘) ไม่ควรพาเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี เข้าชมการแสดง ยกเว้น บางรายการที่อนุญาต เป็นกรณีพิเศษ ๙) ไม่ควรนำกล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายวิดีโอ เข้าไปบันทึกการแสดงในหอประชุม ยกเว้นได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๑๐) จัดการนำอาหาร และ เครื่องดื่มทุกประเภทเข้าไปในหอประชุม				
	ขั้นปฏิบัติ (- นาที)				
	-	-			
	ขั้นสรุป (๑๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนสรุปเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ โดยเขียนลงในใบงานที่ ๘ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี ตามคำถามดังนี้ - ขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดงดนตรีมีอะไรบ้าง	๑. ตอบคำถามตามประเด็นที่ครูถาม พร้อมทั้งเขียนคำตอบเป็นแผนผังความคิด ในใบงานที่ ๘ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี - นักเรียนตอบ ดังนี้ ๑) การคิดรูปแบบการแสดง ๒) การเขียนโครงการแสดงดนตรี ๓) การดำเนินงานก่อนการแสดงดนตรี ๔) การแสดงดนตรี			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- มารยาทในการชมการแสดงดนตรีควรปฏิบัติ อะไรบ้าง	๕) การประเมินผลและสรุป - นักเรียนตอบ ดังนี้ ๑) การแต่งการเรียบร้อย เหมาะสม ๒) ไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา และนั่ง ตามที่นั่งให้เรียบร้อยก่อนการแสดงจะ เริ่มต้น ๓) ควรอ่านรายละเอียดสูจิบัตรขณะรอเวลา เริ่มแสดง ๔) มีสมาธิในการชมการแสดงอย่างจริงจัง ๕) การปรบมือ เป็นมารยาทที่สำคัญ ๖) หากมีการพักครึ่งเวลา ควรกลับมาอยู่ที่ นั่งของตนก่อนเวลาแสดงครึ่งหลังจะเริ่มต้น ๗) งดใช้เครื่องมือสื่อสาร ๘) ไม่ควรพาเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี เข้าชม การแสดง ยกเว้น บางรายการที่อนุญาต			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
		เป็นกรณีพิเศษ ๙) ไม่ควรนำกล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายวิดีโอ เข้าไปบันทึกการแสดงในหอประชุม ยกเว้น ได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ ๑๐) งดการนำอาหาร และ เครื่องดื่มทุก ประเภทเข้าไปในหอประชุม			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑.) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
- ๒.) ใบงานที่ ๘ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
- ๓.) สื่อ PowerPoint เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถบอกความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนสามารถบอกความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง	- ข้อคำถาม/ ใบงานที่ ๘ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนสามารถเขียนแผนผังความคิดความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง	- การตอบข้อคำถาม	ใบงานที่ ๘ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้จากบทเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี	- นักเรียนแสดงความคิดเห็นการตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ “พอใช้” ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. นักเรียนสามารถเขียนแผนผังความคิดความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีได้อย่างถูกต้อง ๒. เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญของข้อมูลจากสารที่ได้รับ (๑.๑.๓)	- ครูมีคำถามและกิจกรรมให้นักเรียนสามารถเขียนแผนผังความคิดความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรีโดยการเขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญพร้อมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสาร (๑.๑.๓)	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
	ที่ได้รับ		
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน



๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ความรู้พื้นฐานในการจัดแสดงดนตรีเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดงดนตรี ตั้งแต่การเขียนโครงการจัดแสดงดนตรีทั้งหมด จนกระทั่งการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดแสดงดนตรีเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดการแสดงดนตรีดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ทำให้การแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดงดนตรียังเป็นพื้นฐานสำคัญในฐานะผู้ชมการแสดง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนในการดำเนินการจัดแสดงดนตรี

๑. การคิดรูปแบบการแสดง

การคิดรูปแบบการแสดงดนตรีเป็นขั้นแรกของการดำเนินการจัดการแสดงดนตรี โดยปกติการแสดงดนตรีจำเป็นต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อให้สามารถคิดรูปแบบการแสดงดนตรี สาระเนื้อหา ตลอดจนรายละเอียดบางอย่างได้ ทำให้ความคิดเป็นจริงขึ้นมาได้ในที่สุด การคิดรูปแบบการแสดงดนตรีในขั้นแรกควรเน้นความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแสดงออกถึงแนวคิดหรือความต้องการในการจัดแสดงดนตรีที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ในขั้นที่สอง คือ การคิดรายละเอียด ได้แก่ การคิดในกรอบของโครงการ ในขั้นนี้อาจจะมีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติมเพื่อมาช่วยในการพัฒนาโครงการแสดงดนตรีให้เป็นรูปร่าง สำหรับการนำเสนอโครงการแก่ผู้อนุมัติโครงการต่อไป ในการจัดแสดงดนตรีมีรายละเอียดที่ต้องคิดต้องทำ การมีคณะกรรมการจะทำให้การคิดรูปแบบการแสดงเป็นไปด้วยดี เนื่องจากคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ต่าง ๆ กัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการคิดรูปแบบการแสดงดนตรี สำหรับคณะกรรมการคิดรูปแบบการแสดงอาจจะประกอบไปด้วย ๑) ซึ่งควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสาระดนตรีที่ต้องการนำเสนออย่างดี ๒) บุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่สามารถให้รายละเอียดได้ว่าควรคิดคำนึงถึงเรื่องอะไรในรายละเอียดต่าง ๆ ๓) ผู้จัดรายงานการประชุมในแต่ละครั้งไว้ เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงหรือรายละเอียดที่จำเป็นต้องจัดทำ การบันทึกสิ่งต่าง ๆ ไว้เป็นหลักฐานทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเป็นการช่วยเตือนความจำในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้คิดสร้างสรรค์และดำเนินการไปในแต่ละครั้งของการประชุม ๔) เป็นผู้อาวุโสมีประสบการณ์และความรู้ สามารถให้ข้อคิดหรือช่วยเหลือในเรื่องการดำเนินงานได้ ซึ่งคณะกรรมการเองไม่สามารถจะทำได้

๒. การเขียนโครงการแสดงดนตรี

การเขียนโครงการแสดงดนตรีเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนับสนุนได้ทราบถึงรายละเอียดของการจัดแสดงดนตรี เพื่อการตัดสินใจอนุมัติให้ดำเนินโครงการหรือให้ทุนสนับสนุน การเขียนโครงการแสดงดนตรีจึงควรเขียนให้กระชับและชัดเจนโดยไม่ขาดรายละเอียดที่จำเป็น ซึ่งช่วยให้โครงการที่เขียนได้รับการ

อนุมัติและสามารถดำเนินการตามที่คุณเสนอโครงการตั้งใจไว้ได้ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ **ชื่อการแสดงดนตรี** **ควรมีการตั้งชื่อให้สื่อในสิ่งที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนที่สุด** เพื่อใช้เป็นหัวข้อในการขยายรายละเอียดเป็นหัวข้อย่อยในโครงการต่อไป รายละเอียดสาระแต่ละหัวข้อมีดังนี้

๒.๑ หลักการและเหตุผล เป็นการนำเสนอเรื่องความสำคัญของการจัดแสดงดนตรี แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมในการจัดแสดงดนตรีในรูปแบบนี้ การเขียนเริ่มด้วยการนำเสนอสภาพ ความจำเป็นหรือความต้องการในการแสดงดนตรีพร้อมเหตุผลสั้น ๆ เป็นข้อความประมาณ ๑-๒ ย่อหน้า เพื่อนำเสนอความคิด เหตุผลในการจัดแสดงดนตรีตามรูปแบบรายการที่นำเสนอในโครงการ

๒.๒ วัตถุประสงค์ เป็นการนำเสนอวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการจัดการแสดงดนตรี ควรมีการนำเสนอเป็นข้อ ๆ ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการแสดงดนตรี อาจจะมีได้หลายข้อ โดยเขียนสั้น ๆ ให้ได้ใจความสำคัญ การเขียนวัตถุประสงค์ควรเรียงลำดับความสำคัญโดยคำนึงถึงความเหมาะสมในบริบทต่าง ๆ

๒.๓ กลุ่มเป้าหมายหรือผู้ชม เป็นหัวข้อที่นำเสนอให้เห็นว่าผู้ชมรายการแสดงดนตรีเป็นบุคคลกลุ่มใดบ้างซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ

๒.๔ ผลที่คาดว่าจะได้รับ เป็นข้อความสั้น ๆ นำเสนอเป็นข้อ ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าในการจัดแสดงดนตรีนั้นผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นมีอะไรบ้าง มักจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผลที่คาดว่าจะได้รับเป็นกรอบในการประเมินผลการแสดงดนตรีว่าการแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามที่ได้คาดหมายไว้หรือไม่อย่างไร

๒.๕ ผู้รับผิดชอบ เป็นข้อความสั้น ๆ กล่าวถึงผู้รับผิดชอบในการจัดทำโครงการ อาจจะเป็นหน่วยงานหรือบุคคลตามแต่กรณี บางครั้งผู้รับผิดชอบโครงการเป็นการนำเสนอรายชื่อคณะกรรมการที่ดำเนินโครงการ แต่บางโครงการจะแยกรายชื่อคณะกรรมการออกมาเป็นอีกหัวข้อต่างหาก

๒.๖ วัน เวลา สถานที่ เป็นการให้ข้อมูลเรื่องของวันเวลาและสถานที่ในการจัดแสดงดนตรีซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ

๒.๗ รูปแบบการแสดง เป็นการนำเสนอรูปแบบและสาระสำคัญของการแสดงโดยมีการกล่าวถึงแนวคิดในการจัดการแสดงและนำเสนอรายการแสดงทั้งหมด

๒.๘ วิธีดำเนินการ โดยทั่วไปการนำเสนอข้อมูลเรื่องวิธีดำเนินการ แบ่งเป็น ๓ ขั้นตอนคือ ๑) การเตรียมงานก่อนการแสดงดนตรี ๒) ขั้นตอนดำเนินงานหรือการแสดงดนตรี และ ๓) ขั้นสรุปผลการดำเนินงาน โดยในแต่ละขั้นตอนนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำเนินงาน พร้อมกับรายละเอียดของการดำเนินงานให้ครบถ้วน ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการนำเสนอโครงการเพื่ออนุมัติการกำหนดรูปแบบการดำเนินการฝึกซ้อม การติดต่อเกี่ยวกับเรื่องสถานที่ ประชาสัมพันธ์ การจัดทำโปสเตอร์ สุจิบัตรและบัตรเชิญ เป็นต้น

๒.๙ งบประมาณ เนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ ก็ตาม จำเป็นต้องมีการนำเสนองบประมาณเพื่อขออนุมัติในการนำเสนองบประมาณ มีอยู่ด้วยกัน ๒ ส่วนดังนี้

๑) ประมาณการรายรับ ได้แก่ แหล่งที่มาของรายได้ในการดำเนินโครงการจะแสดงดนตรีควรเขียนให้เห็นชัดเจนถึงแหล่งที่มาของรายได้ พร้อมเสนอตัวเลขประมาณการรายรับจากแหล่งนั้น ๆ ตามความที่น่าจะเป็น ไม่ควรให้ต่ำหรือสูงกว่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมากนัก

๒) ประมาณการรายจ่าย ได้แก่ รายละเอียดที่ผู้ดำเนินโครงการประมาณไว้ว่ามีรายจ่ายจำนวนเท่าไร การเขียนประมาณการรายจ่ายคนเขียนโดยแบ่งรายการรายจ่ายต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ตามระเบียบที่ผู้อนุมัติโครงการกำหนดไว้ทุกประการ เพื่อไม่ให้มีปัญหาในการพิจารณาโครงการ ถ้าการเขียนไม่เป็นไปตามระเบียบ ผู้นำเสนอโครงการมักจะได้รับการเสนอแนะจากผู้ประเมินโครงการให้ปรับรายละเอียดต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นการเสียเวลาในการดำเนินงาน

๒.๑๐ คณะกรรมการดำเนินงาน ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ร่วมกันรับผิดชอบในงานที่ตนถนัดหรือมีความสามารถ การตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจึงควรตั้งให้เหมาะสม และควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ นอกจากนี้ในการแสดงดนตรีมักแต่งตั้งที่ปรึกษา เป็นบุคคลที่สามารถช่วยให้การดำเนินงานจะแสดงดนตรีสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งมีบทบาทในการช่วยเหลือการจัดแสดงดนตรีได้ในหลายกรณีที่คณะกรรมการไม่สามารถดำเนินการหรือจัดทำให้สำเร็จลุล่วง

๓. การดำเนินงานก่อนการแสดงดนตรี เป็นขั้นตอนต่อจากการนำเสนอโครงการและใช้เวลามาก มีรายละเอียดและขอบข่ายงานมากมาย จึงควรทำตามแผนที่ได้นำเสนอไว้ใน การนำเสนอโครงการ โดยคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ควรทำหน้าที่ของตนให้ครบถ้วนและประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานดำเนินไปอย่างราบรื่น ซึ่งขอบข่ายหน้าที่รับผิดชอบของกรรมการแต่ละฝ่ายมีดังนี้

๓.๑ ฝ่ายจัดหาทุน ติดต่อขอการสนับสนุนจากหน่วยงาน ติดตามเรื่องการลงโฆษณาเชิญผู้สนับสนุน เก็บค่าสนับสนุนและทำหนังสือขอบคุณ ประสานงานกับฝ่ายเหรียญเรื่องเอกสารการเงิน

๓.๒ ฝ่ายเหรียญ รับผิดชอบการเงิน (รายรับ-รายจ่าย) ควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในงบประมาณรวบรวมเอกสารการเงิน ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ

๓.๓ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ กำหนดรูปแบบและเวลาในการประชาสัมพันธ์ ส่งหนังสือเชิญ ติดโปสเตอร์แผ่นป้ายโฆษณาและส่งบัตรเชิญ ประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์และสื่อต่าง ๆ

๓.๔ ฝ่ายสุจิตร์และบัตรเชิญ รับผิดชอบเรื่องการจัดทำโปสเตอร์ การจัดทำสุจิตร์และบัตรเชิญ ประสานงานกับฝ่ายจัดหาทุนและฝ่ายประชาสัมพันธ์

๓.๕ ฝ่ายการแสดง รับผิดชอบและควบคุมการแสดงในช่วงการซ้อมและวันแสดงจริง แบ่งงานเป็นฝ่ายเวทีแสงเสียงและการจัดการทั่วไป จัดและดูแลเวทีการแสดงทั้งหมด ดูแลและจัดการทั่วไปในเรื่องของการแสดง

๓.๖ ฝ่ายประสานงานสถานที่ รับผิดชอบเรื่องสถานที่ซ้อมและแสดง ติดต่อการเช่าสถานที่การแสดง ประสานงานกับเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก ประสานงานกับฝ่ายการแสดงในการดำเนินงานเรื่องการแสดงเวทีแสงเสียง

๓.๗ ฝ่ายอุปกรณ์และสื่อ รับผิดชอบเรื่องเครื่องดนตรี จัดการเรื่องการซ่อมบำรุง ดูแลเรื่องสื่อที่ใช้ในการแสดง รับผิดชอบเรื่องการถ่ายวิดีโอทัศนและการบันทึกเสียง

๓.๘ ฝ่ายสวัสดิการ อำนวยความสะดวกการฝึกซ้อมและการแสดง จัดเตรียมอาหารและน้ำดื่ม รับฟังปัญหาและประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้จัดการแก้ปัญหาต่อไป

๓.๙ ฝ่ายเครื่องแต่งกาย รับผิดชอบเรื่องการแต่งกายของนักดนตรีและผู้แสดง ดูแลเรื่องห้องแต่งตัว

๓.๑๐ ฝ่ายพิธีการ รับผิดชอบเรื่องพิธีการทั้งหมดในวันแสดง ต้อนรับแขกรับเชิญ ดูแลเรื่องสุจิตเตรียมเรื่องของที่ระลึก ดอกไม้ กำหนดผู้ทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ เช่น ผู้ถือช่อดอกไม้ ผู้นำผู้ที่มาอบดอกไม้ในการมอบช่อดอกไม้หน้าเวที

๓.๑๑ ฝ่ายประเมินผล จัดทำแบบประเมินผลเพื่อแจ้งผู้ชมการแสดงและนักแสดง พร้อมรวบรวมแบบประเมิน จัดการประชุมประเมินผลหลังการแสดง ทำรายงานการประเมินผล

๔. การแสดงดนตรี

ดนตรีเป็นเรื่องของการฝึกซ้อมและการแสดง นักดนตรีควรมีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การแสดงมีความสมบูรณ์มากที่สุด ดังนั้นในการจัดการแสดงดนตรีจึงต้องมีการวางแผน และเตรียมการอย่างรอบคอบ เพราะหากผิดพลาดจะไม่มีโอกาสแก้ไขได้ ผู้เกี่ยวข้องสามารถร่วมกันวางแผนแก้ปัญหาเพื่อไม่ให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในวันแสดงจริง สำหรับในวันแสดงจริงควรเริ่มให้ตรงเวลาที่กำหนดไว้ สถานที่ต้องเรียบร้อย แต่ละฝ่ายที่รับผิดชอบในเรื่องการแสดงควรดำเนินการตามหน้าที่ของตน เมื่อการแสดงดนตรีสิ้นสุดลงเป็นหน้าที่ของกรรมการที่จะต้องทำความสะอาดอุปกรณ์และเก็บของต่าง ๆ ให้เรียบร้อย หลังจากนั้นจึงเป็นขั้นตอนของการสรุปและประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดแสดงดนตรี

๕. การประเมินผลและสรุป

หลังจากการแสดงดนตรีผ่านไปประมาณ ๑ สัปดาห์ ต้องมีการนัดประชุมเพื่อปิดโครงการแสดงดนตรี และนำเสนอผลสรุปตามภาระที่ตนได้รับผิดชอบอย่างครบถ้วน โดยนำเสนอทั้งการพูดและเอกสาร คณะกรรมการแต่ละฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของการสรุปและประเมินผลต้องรวบรวมแบบประเมินที่ได้จากผู้ชม มาสรุปผลการประเมินและเขียนเป็นรายงานให้เรียบร้อย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕)

มารยาทการชมการแสดงดนตรี

ลักษณะที่มักยึดถือกันเพื่อแสดงความเป็นผู้มีวัฒนธรรมในการฟังดนตรี หรือที่รู้จักกันว่า “.....” ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชมการแสดงควรปฏิบัติเพื่อความเรียบร้อย และให้เกียรติแก่ผู้แสดง และสถานที่ ดังต่อไปนี้

๑. การแต่งกายเรียบร้อย ในการไปชมการแสดงดนตรีควรแต่งกายให้เรียบร้อย เหมาะสมโดยเฉพาะการแสดงดนตรีที่เป็นพิธีการมากๆ การแต่งกายแบบสากลนิยมจัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการแสดงดนตรีทั่ว ๆ ไป นักเรียน นิสิต นักศึกษาสามารถแต่งเครื่องแบบไปชมได้ ซึ่งถือว่าเป็นการแต่งกายที่เรียบร้อยเหมาะสมเช่นกัน

๒. การไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา ถือเป็นธรรมเนียมการปฏิบัติที่ผู้เข้าชมควรไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา และนั่งตามที่นั่งให้เรียบร้อยก่อนการแสดงจะเริ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยก่อนที่การแสดงจะเริ่ม และไม่เป็นการรบกวนทั้งผู้ชมที่อยู่ข้างเคียงและผู้แสดง เพราะการมาสายทำให้การเข้านั่งตามที่รบกวนผู้นั่งข้างเคียง และบางครั้งก็เกิดเสียงดังขณะเข้านั่งที่ จนเป็นการรบกวนสมาธิผู้แสดงด้วย ดังนั้น ถ้ามาสายควรหาที่นั่งข้างหลัง จนเพลงที่บรรเลงจบลงก่อน แล้วหาโอกาสรอช่วงที่จะบรรเลงเพลงต่อไป รีบเข้านั่งตามเลขที่นั่งของตน อย่างไรก็ตาม บางครั้งหากเป็นการแสดงที่สำคัญ ๆ หรือเป็นการแสดงของนักร้องนักแสดงที่มีชื่อเสียงมาก ๆ ถ้าผู้ใดมาสาย ผู้เดินตัวก็อาจจะไม่อนุญาตให้เข้าไปในโรง เนื่องจากผู้แสดงต้องการสมาธิอย่างมาก และไม่ต้องการให้มีการรบกวนใด ๆ เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้มาสายจึงจำเป็นต้องรออนอกโรงก่อน จนกว่าเพลงจะจบ หรืออยู่ในช่วงที่สามารถจะเข้าไปยังที่นั่งของตนได้

๓. การอ่านสูจิบัตร การแสดงดนตรีประเภทที่มีเนื้อหาลึกลับ มักจะมีการจัดทำสูจิบัตรจำหน่าย ณ สถานที่ ผู้ชมควรซื้อสูจิบัตรอ่านรายละเอียดขณะรอเวลาเริ่มแสดง เพื่อทำความเข้าใจกับเพลงแต่ละเพลงในรายการ รวมทั้งอ่านประวัติผู้แสดงที่ปรากฏอยู่ในสูจิบัตร เพื่อให้ทราบว่าผู้แสดงคือใคร เพราะการแสดงบางครั้งจุดเด่นอาจมีได้อยู่ที่บท เสียดสีเสียดแทง แต่อาจอยู่ที่ผู้แสดงที่มีชื่อเสียงก็เป็นได้

๔. การมีสมาธิในการชมการแสดง ขณะชมการแสดงควรมีสมาธิในการชมการแสดงอย่างจริงจัง เพื่อให้เข้าถึงความไพเราะ คุณค่าของบทเพลง ซึ่งทำให้ผู้ชมเกิดความซาบซึ้งในบทเพลงนั้น ๆ ในขณะที่ฟังเพลงไม่ควรสนทนา พูดคุย หรือปฏิบัติสิ่งใดให้เป็นที่รบกวนของผู้ชมข้างเคียง การสนทนาพูดคุย ควรทำขณะเพลงหนึ่ง ๆ จบลง และมีช่วงเวลาที่ผู้แสดงเตรียมตัวที่จะบรรเลงเพลงต่อไป แต่ควรกระทำเท่าที่จำเป็น และควรใช้เสียงแต่เพียงเบา ๆ เพื่อให้รบกวนผู้ชมข้างเคียงน้อยที่สุด

๕. การปรบมือ เป็นมารยาทที่สำคัญของผู้ชมการแสดงดนตรีที่ควรปรบมือเป็นเวลานาน เมื่อมีการบรรเลงเพลงแต่ละเพลงจบ ไม่ควรปรบมือเมื่อการบรรเลงเพลงแต่ท่อนจบลง ปกติเพลงประเภทซิมโฟนี คอนแชร์โต หรือ โซนาตา มักมีสามหรือสี่ท่อน เวลาบรรเลงจบแต่ละท่อน ผู้แสดงจะพักประมาณ ๑๐-๑๕ วินาที ในช่วงนี้ไม่ควรปรบมือ เมื่อการบรรเลงเพลงจบลงอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงควรปรบมือเป็นเวลานานเพื่อให้เกียรติแก่ผู้แสดง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเพลงสุดท้ายจบลง ควรปรบมือเป็นเวลานานเพื่อให้เกียรติเป็นครั้งสุดท้าย การปรบมือนานทำให้ผู้อำนวยเพลงหรือผู้แสดงดนตรีเดี่ยวออกมาโค้งคำนับต่อหน้าผู้ชมบนเวทีหลายครั้ง หลังจากเดินเข้าโรงไปแล้ว ซึ่งการกระทำเช่นนี้ ทำให้ผู้แสดงรู้สึกถึงการให้เกียรติอย่างสูงสุด ส่วนการแสดงดนตรีประเภทโอเปร่าและบัลเลต์ เมื่อผู้ร้องเดี่ยว หรือ ผู้เต้นเดี่ยว ขับร้องหรือเต้นจบลง ผู้ชมควรปรบมือหรือแสดงความชื่นชมในช่วงนั้น ซึ่งถือเป็นมารยาทที่ควรปฏิบัติเพื่อให้เกียรติและชื่นชมในความสามารถของผู้แสดงในการขับร้อง หรือเต้นในช่วงนั้น

การอ่านสูจิบัตร จะทำให้ทราบได้ว่าเพลงแต่ละเพลงมีกี่ท่อน และสามารถปรบมือได้ถูกต้องเมื่อเพลงจบลง การให้เกียรติด้วยการปรบมือและยืนขึ้นถือเป็นสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้ โดยเฉพาะการปรบมือหลังจากการบรรเลงเพลงสุดท้ายของรายการแสดงดนตรีจบลง การปรบมือให้ผู้แสดงเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ และไม่ควรเดินออกจากสถานที่แสดงทันทีที่เพลงสุดท้ายจบลงโดยไม่ปรบมือ เพราะโดยมารยาทแล้วถือเป็นการไม่ให้เกียรติผู้แสดง

๖. การพักครึ่งเวลา ปกติการแสดงประเภทนี้จะใช้เวลานาน จึงมีการพักครึ่งเวลา เพื่อให้ผู้แสดงและผู้ชมมีเวลาพักผ่อนเปลี่ยนอิริยาบถประมาณ ๑๕-๒๐ นาที ในช่วงเวลาพักครึ่งเวลานี้ ผู้ชมควรเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อยถ้าจำเป็น และควรกลับมายังที่นั่งของตนก่อนเวลาแสดงครึ่งหลังจะเริ่มต้น และในขณะที่มีการแสดงดนตรีอยู่ ผู้ชมไม่ควรลุกออกจากที่นั่งออกมาด้วยเหตุผลใด ๆ โดยไม่จำเป็น

๗. การงดใช้เครื่องมือสื่อสาร ปัจจุบันเครื่องมือสื่อสารทั้งวิทยุติดตัว และโทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่มีประจำตัว ในขณะที่ชมการแสดงทั่ว ๆ ไป จึงมักจะได้ยินเสียงจากเครื่องมือสื่อสารเหล่านี้อยู่เสมอ สภาพเช่นนี้ไม่ควรเกิดขึ้นในขณะที่ชมการแสดงดนตรีประเภทนี้ เนื่องจากเสียงสัญญาณดังกล่าวจะรบกวนสมาธิทั้งของผู้ฟังและผู้แสดง จึงควรถือปฏิบัติมารยาทด้วยการงดใช้เครื่องมือสื่อสารทุกประเภทตลอดเวลาในขณะที่ชมการแสดง

๘. การนำเด็กเข้ามาชมการแสดง ไม่ควรนำเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี เข้าชมการแสดง ยกเว้นบางรายการที่อนุญาต เป็นกรณีพิเศษ

๙. การถ่ายภาพการแสดง ไม่ควรนำกล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายวิดีโอ เข้าไปบันทึกการแสดงในหอประชุม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ เพราะการแสดงของต่างประเทศหลายประเทศมีลิขสิทธิ์เฉพาะ ไม่อนุญาตให้มีการบันทึกไปเผยแพร่โดยบุคคลภายนอก หรือบ่อยครั้ง แม้จะไม่มีเรื่องลิขสิทธิ์ แต่แสงแฟลชจะรบกวนสมาธิทั้งผู้ชมและผู้แสดง

๑๐. งดการนำอาหารและเครื่องดื่มทุกประเภทเข้าไปในหอประชุม เพราะนอกจากอาหารบางประเภทจะส่งกลิ่นรบกวนผู้อื่น ตลอดจนการแกะหีบห่อและการขบเคี้ยวจะทำให้เกิดเสียงดังแล้ว เศษอาหารและเครื่องดื่มยังทำให้มด แมลงสาบ หรือหนูมาซ่อนตัว และกีดที่นั่งในโรงให้เสียหายอีกด้วย ดังนั้น จึงไม่ควรนำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามารับประทานในโรง ยกเว้นโรงกลางแจ้ง หรือที่ซึ่งได้รับการอนุญาตให้นำเข้าไปได้ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕)

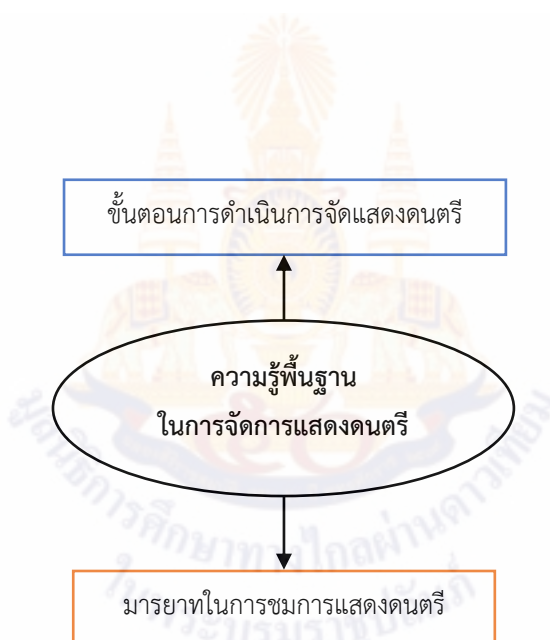
แหล่งอ้างอิง

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๕๕.

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๘ เรื่อง แผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดสรุปความรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี พร้อมทั้ง
 ระบุรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินงานและมารยาทในการรับชมการแสดงดนตรีโดยสังเขป



ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ (สำหรับครู) ที่ ๖ ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ความรู้พื้นฐานในการจัดแสดงดนตรีเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดงดนตรี ตั้งแต่การเขียนโครงการจัดแสดงดนตรีทั้งหมด จนกระทั่งการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดแสดงดนตรีเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดการแสดงดนตรีดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ทำให้การแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดงดนตรียังเป็นพื้นฐานสำคัญในฐานะผู้ชมการแสดง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนในการดำเนินการจัดแสดงดนตรี

๑. การคิดรูปแบบการแสดง

การคิดรูปแบบการแสดงดนตรีเป็นขั้นแรกของการดำเนินการจัดการแสดงดนตรี โดยปกติการแสดงดนตรีจำเป็นต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อให้สามารถคิดรูปแบบการแสดงดนตรี สาระเนื้อหา ตลอดจนรายละเอียดบางอย่างได้ ทำให้ความคิดเป็นจริงขึ้นมาได้ในที่สุด การคิดรูปแบบการแสดงดนตรีในขั้นแรกควรเน้นความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแสดงออกถึงแนวคิดหรือความต้องการในการจัดแสดงดนตรีที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ในขั้นที่สอง คือ การคิดรายละเอียด ได้แก่ การคิดในกรอบของโครงการ ในขั้นนี้อาจจะมีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติมเพื่อมาช่วยในการพัฒนาโครงการแสดงดนตรีให้เป็นรูปร่าง สำหรับการนำเสนอโครงการแก่ผู้อนุมัติโครงการต่อไป ในการจัดแสดงดนตรีมีรายละเอียดที่ต้องคิดต้องทำ การมีคณะกรรมการจะทำให้การคิดรูปแบบการแสดงเป็นไปด้วยดี เนื่องจากคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ต่าง ๆ กัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการคิดรูปแบบการแสดงดนตรี สำหรับคณะกรรมการคิดรูปแบบการแสดงอาจจะประกอบไปด้วย ๑) **ผู้คิดสร้างสรรค์** ซึ่งควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสาระดนตรีที่ต้องการนำเสนออย่างดี ๒) **ผู้มีประสบการณ์ในการจัดการแสดงดนตรี** บุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่สามารถให้รายละเอียดได้ว่าควรคิดคำนึงถึงเรื่องอะไรในรายละเอียดต่าง ๆ ๓) **เลขานุการ** ผู้จัดรายงานการประชุมในแต่ละครั้งไว้ เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงหรือรายละเอียดที่จำเป็นต้องจัดทำ การบันทึกสิ่งต่าง ๆ ไว้เป็นหลักฐานทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเป็นการช่วยเตือนความจำในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้คิดสร้างสรรค์และดำเนินการไปในแต่ละครั้งของการประชุม ๔) **ที่ปรึกษา** เป็นผู้อาวุโสมีประสบการณ์และความรู้ สามารถให้ข้อคิดหรือช่วยเหลือในเรื่องการดำเนินงานได้ ซึ่งคณะกรรมการเองไม่สามารถจะทำได้

๒. การเขียนโครงการแสดงดนตรี

การเขียนโครงการแสดงดนตรีเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนับสนุนได้ทราบถึงรายละเอียดของการจัดแสดงดนตรี เพื่อการตัดสินใจอนุมัติให้ดำเนินโครงการหรือให้ทุนสนับสนุน การเขียนโครงการแสดงดนตรีจึงควรเขียนให้กระชับและชัดเจนโดยไม่ขาดรายละเอียดที่จำเป็น ซึ่งช่วยให้โครงการที่เขียนได้รับการ

อนุมัติและสามารถดำเนินการตามที่คุณเสนอโครงการตั้งใจไว้ได้ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ **ชื่อการแสดงดนตรี** **ควรมีการตั้งชื่อให้สื่อในสิ่งที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนที่สุด** เพื่อใช้เป็นหัวข้อในการขยายรายละเอียดเป็นหัวข้อย่อยในโครงการต่อไป รายละเอียดสาระแต่ละหัวข้อมีดังนี้

๒.๑ หลักการและเหตุผล เป็นการนำเสนอเรื่องความสำคัญของการจัดแสดงดนตรี แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมในการจัดแสดงดนตรีในรูปแบบนี้ การเขียนเริ่มด้วยการนำเสนอสภาพ ความจำเป็นหรือความต้องการในการแสดงดนตรีพร้อมเหตุผลสั้น ๆ เป็นข้อความประมาณ ๑-๒ ย่อหน้า เพื่อนำเสนอความคิดเหตุผลในการจัดแสดงดนตรีตามรูปแบบรายการที่นำเสนอในโครงการ

๒.๒ วัตถุประสงค์ เป็นการนำเสนอวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการจัดการแสดงดนตรี ควรนำเสนอเป็นข้อ ๆ ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการแสดงดนตรี อาจจะมีได้หลายข้อ โดยเขียนสั้น ๆ ให้ได้ใจความสำคัญ การเขียนวัตถุประสงค์ควรเรียงลำดับความสำคัญโดยคำนึงถึงความเหมาะสมในบริบทต่าง ๆ

๒.๓ กลุ่มเป้าหมายหรือผู้ชม เป็นหัวข้อที่นำเสนอให้เห็นว่าผู้ชมรายการแสดงดนตรีเป็นบุคคลกลุ่มใดบ้างซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ

๒.๔ ผลที่คาดว่าจะได้รับ เป็นข้อความสั้น ๆ นำเสนอเป็นข้อ ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าในการจัดแสดงดนตรีนั้นผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นมีอะไรบ้าง มักจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผลที่คาดว่าจะได้รับเป็นกรอบในการประเมินผลการแสดงดนตรีว่าการแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามที่ได้คาดหมายไว้หรือไม่อย่างไร

๒.๕ ผู้รับผิดชอบ เป็นข้อความสั้น ๆ กล่าวถึงผู้รับผิดชอบในการจัดทำโครงการ อาจจะเป็นหน่วยงานหรือบุคคลตามแต่กรณี บางครั้งผู้รับผิดชอบโครงการเป็นการนำเสนอรายชื่อคณะกรรมการที่ดำเนินโครงการ แต่บางโครงการจะแยกรายชื่อคณะกรรมการออกมาเป็นอีกหัวข้อต่างหาก

๒.๖ วัน เวลา สถานที่ เป็นการให้ข้อมูลเรื่องของวันเวลาและสถานที่ในการจัดแสดงดนตรีซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ

๒.๗ รูปแบบการแสดง เป็นการนำเสนอรูปแบบและสาระสำคัญของการแสดงโดยมีการกล่าวถึงแนวคิดในการจัดการแสดงและนำเสนอรายการแสดงทั้งหมด

๒.๘ วิธีดำเนินการ โดยทั่วไปการนำเสนอข้อมูลเรื่องวิธีดำเนินการ แบ่งเป็น ๓ ขั้นตอนคือ ๑) การเตรียมงานก่อนการแสดงดนตรี ๒) ขั้นตอนดำเนินงานหรือการแสดงดนตรี และ ๓) ขั้นตอนสรุปผลการดำเนินงาน โดยในแต่ละขั้นตอนนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำเนินงาน พร้อมกับรายละเอียดของการดำเนินงานให้ครบถ้วน ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการนำเสนอโครงการเพื่ออนุมัติการกำหนดรูปแบบการดำเนินการฝึกซ้อม การติดต่อเกี่ยวกับเรื่องสถานที่ ประชาสัมพันธ์ การจัดทำโปสเตอร์ สุจิบัตรและบัตรเชิญ เป็นต้น

๒.๙ งบประมาณ เนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ ก็ตาม จำเป็นต้องมีการนำเสนองบประมาณเพื่อขออนุมัติในการนำเสนองบประมาณ มีอยู่ด้วยกัน ๒ ส่วนดังนี้

๑) ประเมินการรายรับ ได้แก่ แหล่งที่มาของรายได้ในการดำเนินโครงการจะแสดงดนตรี ควรเขียนให้เห็นชัดเจนถึงแหล่งที่มาของรายได้ พร้อมเสนอตัวเลขประมาณการรายรับจากแหล่งนั้น ๆ ตาม ความที่น่าจะเป็น ไม่ควรให้ต่ำหรือสูงกว่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมากนัก

๒) ประเมินการรายจ่าย ได้แก่ รายละเอียดที่ผู้ดำเนินโครงการประมาณไว้ว่ามีรายจ่าย จำนวนเท่าไร การเขียนประมาณการรายจ่ายคนเขียนโดยแบ่งรายการรายจ่ายต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ตาม ระเบียบที่ผู้อนุมัติโครงการกำหนดไว้ทุกประการ เพื่อไม่ให้มีปัญหาในการพิจารณาโครงการ ถ้าการเขียนไม่ เป็นไปตามระเบียบ ผู้นำเสนอโครงการมักจะได้รับการเสนอแนะจากผู้ประเมินโครงการให้ปรับรายละเอียด ต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นการเสียเวลาในการดำเนินงาน

๒.๑๐ คณะกรรมการดำเนินงาน ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ร่วมกันรับผิดชอบในงานที่ตน ถนัดหรือมีความสามารถ การตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจึงควรตั้งให้เหมาะสม และควรมีการพิจารณาอย่าง รอบคอบ นอกจากนี้ในการแสดงดนตรีมักแต่งตั้งที่ปรึกษา เป็นบุคคลที่สามารถช่วยให้การดำเนินงานจะแสดง ดนตรีสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งมีบทบาทในการช่วยเหลือการจัดแสดงดนตรีได้ในหลายกรณีที่คณะกรรมการ ไม่สามารถดำเนินการหรือจัดทำให้สำเร็จลุล่วง

๓. การดำเนินงานก่อนการแสดงดนตรี เป็นขั้นตอนต่อจากการนำเสนอโครงการและใช้เวลามาก มีรายละเอียดและขอบข่ายงานมากมาย จึงควรทำตามแผนที่ได้นำเสนอไว้ในการนำเสนอโครงการ โดยคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ควรทำหน้าที่ของตนให้ครบถ้วนและประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้การ ทำงานดำเนินไปอย่างราบรื่น ซึ่งขอบข่ายหน้าที่รับผิดชอบของกรรมการแต่ละฝ่ายมีดังนี้

๓.๑ ฝ่ายจัดหาทุน ติดต่อขอการสนับสนุนจากหน่วยงาน ติดตามเรื่องการลงโฆษณา เชิญผู้สนับสนุน เก็บค่าสนับสนุนและทำหนังสือขอบคุณ ประสานงานกับฝ่ายเหรียญเรื่องเอกสารการเงิน

๓.๒ ฝ่ายเหรียญ รับผิดชอบการเงิน (รายรับ-รายจ่าย) ควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในงบประมาณ รวบรวมเอกสารการเงิน ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ

๓.๓ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ กำหนดรูปแบบและเวลาในการ ประชาสัมพันธ์ ส่งหนังสือเชิญ ติดโปสเตอร์แผ่นป้ายโฆษณาและส่งบัตรเชิญ ประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์และ สื่อต่าง ๆ

๓.๔ ฝ่ายสุจิตร์และบัตรเชิญ รับผิดชอบเรื่องการจัดทำโปสเตอร์ การจัดทำสุจิตร์และบัตรเชิญ ประสานงานกับฝ่ายจัดหาทุนและฝ่ายประชาสัมพันธ์

๓.๕ ฝ่ายการแสดง รับผิดชอบและควบคุมการแสดงในช่วงการซ้อมและวันแสดงจริง แบ่งงานเป็น ฝ่ายเวทีแสงเสียงและการจัดการทั่วไป จัดและดูแลเวทีการแสดงทั้งหมด ดูแลและจัดการทั่วไปในเรื่องของการ แสดง

๓.๖ ฝ่ายประสานงานสถานที่ รับผิดชอบเรื่องสถานที่ซ้อมและแสดง ติดต่อการเช่าสถานที่ที่การ แสดง ประสานงานกับเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก ประสานงานกับฝ่ายการแสดงในการดำเนินงานเรื่อง การแสดงเวทีแสงเสียง

๓.๗ ฝ่ายอุปกรณ์และสื่อ รับผิดชอบเรื่องเครื่องดนตรี จัดการเรื่องการซ่อมบำรุง ดูแลเรื่องสื่อที่ใช้ในการแสดง รับผิดชอบเรื่องการถ่ายวิดีโอทัศนและการบันทึกเสียง

๓.๘ ฝ่ายสวัสดิการ อำนวยความสะดวกการฝึกซ้อมและการแสดง จัดเตรียมอาหารและน้ำดื่ม รับฟังปัญหาและประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้จัดการแก้ปัญหาต่อไป

๓.๙ ฝ่ายเครื่องแต่งกาย รับผิดชอบเรื่องการแต่งกายของนักดนตรีและผู้แสดง ดูแลเรื่องห้องแต่งตัว

๓.๑๐ ฝ่ายพิธีการ รับผิดชอบเรื่องพิธีการทั้งหมดในวันแสดง ต้อนรับแขกรับเชิญ ดูแลเรื่องสุจิตเตรียมเรื่องของที่ระลึก ดอกไม้ กำหนดผู้ทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ เช่น ผู้ถือช่อดอกไม้ ผู้นำผู้ที่มาอบดอกไม้ในการมอบช่อดอกไม้หน้าเวที

๓.๑๑ ฝ่ายประเมินผล จัดทำแบบประเมินผลเพื่อแจกผู้ชมการแสดงและนักแสดง พร้อมรวบรวมแบบประเมิน จัดการประชุมประเมินผลหลังการแสดง ทำรายงานการประเมินผล

๔. การแสดงดนตรี

ดนตรีเป็นเรื่องของการฝึกซ้อมและการแสดง นักดนตรีควรมีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การแสดงมีความสมบูรณ์มากที่สุด ดังนั้นในการจัดการแสดงดนตรีจึงต้องมีการวางแผน และเตรียมการอย่างรอบคอบ เพราะหากผิดพลาดจะไม่มีโอกาสแก้ไขได้ ผู้เกี่ยวข้องสามารถร่วมกันวางแผนแก้ปัญหาเพื่อไม่ให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในวันแสดงจริง สำหรับในวันแสดงจริงควรเริ่มให้ตรงเวลาที่กำหนดไว้ สถานที่ต้องเรียบร้อย แต่ละฝ่ายที่รับผิดชอบในเรื่องการแสดงควรดำเนินตามหน้าที่ของตน เมื่อการแสดงดนตรีสิ้นสุดลงเป็นหน้าที่ของกรรมการที่จะต้องทำความสะอาดอุปกรณ์และเก็บของต่าง ๆ ให้เรียบร้อย หลังจากนั้นจึงเป็นขั้นตอนของการสรุปและประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดแสดงดนตรี

๕. การประเมินผลและสรุป

หลังจากการแสดงดนตรีผ่านไปประมาณ ๑ สัปดาห์ ต้องมีการนัดประชุมเพื่อปิดโครงการแสดงดนตรี และนำเสนอผลสรุปตามภาระที่ตนได้รับผิดชอบอย่างครบถ้วน โดยนำเสนอทั้งการพูดและเอกสาร คณะกรรมการแต่ละฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของการสรุปและประเมินผลต้องรวบรวมแบบประเมินที่ได้จากผู้ชม มาสรุปผลการประเมินและเขียนเป็นรายงานให้เรียบร้อย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕)

มารยาทการชมการแสดงดนตรี

ลักษณะที่มักยึดถือกันเพื่อแสดงความเป็นผู้มีวัฒนธรรมในการฟังดนตรี หรือที่รู้จักกันว่า “มารยาทการชมการแสดงดนตรี” ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชมการแสดงควรปฏิบัติเพื่อความเรียบร้อย และให้เกียรติแก่ผู้แสดงและสถานที่ ดังต่อไปนี้

๑. การแต่งกายเรียบร้อย ในการไปชมการแสดงดนตรีควรแต่งกายให้เรียบร้อย เหมาะสมโดยเฉพาะการแสดงดนตรีที่เป็นพิธีการมากๆ การแต่งกายแบบสากลนิยมจัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการแสดงดนตรีทั่ว ๆ ไป นักเรียน นิสิต นักศึกษาสามารถแต่งเครื่องแบบไปชมได้ ซึ่งถือว่าเป็นการแต่งกายที่เรียบร้อยเหมาะสมเช่นกัน

๒. การไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา ถือเป็นธรรมเนียมการปฏิบัติที่ผู้เข้าชมควรไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา และนั่งตามที่นั่งให้เรียบร้อยก่อนการแสดงจะเริ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยก่อนที่การแสดงจะเริ่ม และไม่เป็นการรบกวนทั้งผู้ชมที่อยู่ข้างเคียงและผู้แสดง เพราะการมาสายทำให้การเข้านั่งตามที่รบกวนผู้นั่งข้างเคียง และบางครั้งก็เกิดเสียงดังขณะเข้านั่งที่ จนเป็นการรบกวนสมาธิผู้แสดงด้วย ดังนั้น ถ้ามาสายควรหาที่นั่งข้างหลัง จนเพลงที่บรรเลงจบลงก่อน แล้วหาโอกาสรอช่วงที่จะบรรเลงเพลงต่อไป รีบเข้านั่งตามเลขที่นั่งของตน อย่างไรก็ตาม บางครั้งหากเป็นการแสดงที่สำคัญ ๆ หรือเป็นการแสดงของนักร้องนักแสดงที่มีชื่อเสียงมาก ๆ ถ้าผู้ใดมาสาย ผู้เดินตัวก็อาจจะไม่อนุญาตให้เข้าไปในโรง เนื่องจากผู้แสดงต้องการสมาธิอย่างมาก และไม่ต้องการให้มีการรบกวนใด ๆ เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้มาสายจึงจำเป็นต้องรออนอกโรงก่อน จนกว่าเพลงจะจบ หรืออยู่ในช่วงที่สามารถจะเข้าไปยังที่นั่งของตนได้

๓. การอ่านสูจิบัตร การแสดงดนตรีประเภทที่มีเนื้อหาลึกลับ มักจะมีการจัดทำสูจิบัตรจำหน่าย ณ สถานที่ ผู้ชมควรซื้อสูจิบัตรอ่านรายละเอียดขณะรอเวลาเริ่มแสดง เพื่อทำความเข้าใจกับเพลงแต่ละเพลงในรายการ รวมทั้งอ่านประวัติผู้แสดงที่ปรากฏอยู่ในสูจิบัตร เพื่อให้ทราบว่าผู้แสดงคือใคร เพราะการแสดงบางครั้งจุดเด่นอาจมีได้อยู่ที่บท เสียดสีเสียดแทง แต่อาจอยู่ที่ผู้แสดงที่มีชื่อเสียงก็เป็นได้

๔. การมีสมาธิในการชมการแสดง ขณะชมการแสดงควรมีสมาธิในการชมการแสดงอย่างจริงจัง เพื่อให้เข้าถึงความไพเราะ คุณค่าของบทเพลง ซึ่งทำให้ผู้ชมเกิดความซาบซึ้งในบทเพลงนั้น ๆ ในขณะที่ฟังเพลงไม่ควรสนทนา พูดคุย หรือปฏิบัติสิ่งใดให้เป็นที่รบกวนของผู้ชมข้างเคียง การสนทนาพูดคุย ควรทำขณะเพลงหนึ่ง ๆ จบลง และมีช่วงเวลาที่ผู้แสดงเตรียมตัวที่จะบรรเลงเพลงต่อไป แต่ควรกระทำเท่าที่จำเป็น และควรใช้เสียงแต่เพียงเบา ๆ เพื่อให้รบกวนผู้ชมข้างเคียงน้อยที่สุด

๕. การปรบมือ เป็นมารยาทที่สำคัญของผู้ชมการแสดงดนตรีที่ควรปรบมือเป็นเวลานาน เมื่อมีการบรรเลงเพลงแต่ละเพลงจบ ไม่ควรปรบมือเมื่อการบรรเลงเพลงแต่ท่อนจบลง ปกติเพลงประเภทซิมโฟนี คอนแชร์โต หรือ โซนาตา มักมีสามหรือสี่ท่อน เวลาบรรเลงจบแต่ละท่อน ผู้แสดงจะพักประมาณ ๑๐-๑๕ วินาที ในช่วงนี้ไม่ควรปรบมือ เมื่อการบรรเลงเพลงจบลงอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงควรปรบมือเป็นเวลานานเพื่อให้เกียรติแก่ผู้แสดง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเพลงสุดท้ายจบลง ควรปรบมือเป็นเวลานานเพื่อให้เกียรติเป็นครั้งสุดท้าย การปรบมือนานทำให้ผู้อำนวยเพลงหรือผู้แสดงดนตรีเดี่ยวออกมาโค้งคำนับต่อหน้าผู้ชมบนเวทีหลายครั้ง หลังจากเดินเข้าโรงไปแล้ว ซึ่งการกระทำเช่นนี้ ทำให้ผู้แสดงรู้สึกถึงการให้เกียรติอย่างสูงสุด ส่วนการแสดงดนตรีประเภทโอเปร่าและบัลเลต์ เมื่อผู้ร้องเดี่ยว หรือ ผู้เต้นเดี่ยว ขับร้องหรือเต้นจบลง ผู้ชมควรปรบมือหรือแสดงความชื่นชมในช่วงนั้น ซึ่งถือเป็นมารยาทที่ควรปฏิบัติเพื่อให้เกียรติและชื่นชมในความสามารถของผู้แสดงในการขับร้อง หรือเต้นในช่วงนั้น

การอ่านสูจิบัตร จะทำให้ทราบได้ว่าเพลงแต่ละเพลงมีกี่ท่อน และสามารถปรบมือได้ถูกต้องเมื่อเพลงจบลง การให้เกียรติด้วยการปรบมือและยืนขึ้นถือเป็นสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้ โดยเฉพาะการปรบมือหลังจากการบรรเลงเพลงสุดท้ายของรายการแสดงดนตรีจบลง การปรบมือให้ผู้แสดงเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ และไม่ควรเดินออกจากสถานที่แสดงทันทีที่เพลงสุดท้ายจบลงโดยไม่ปรบมือ เพราะโดยมารยาทแล้วถือเป็นการไม่ให้เกียรติผู้แสดง

๖. การพักครึ่งเวลา ปกติการแสดงประเภทนี้จะใช้เวลานาน จึงมีการพักครึ่งเวลา เพื่อให้ผู้แสดงและผู้ชมมีเวลาพักผ่อนเปลี่ยนอิริยาบถประมาณ ๑๕-๒๐ นาที ในช่วงเวลาพักครึ่งเวลานี้ ผู้ชมควรเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อยถ้าจำเป็น และควรกลับมายังที่นั่งของตนก่อนเวลาแสดงครึ่งหลังจะเริ่มต้น และในขณะที่มีการแสดงดนตรีอยู่ ผู้ชมไม่ควรลุกออกจากที่นั่งออกมาด้วยเหตุผลใด ๆ โดยไม่จำเป็น

๗. การงดใช้เครื่องมือสื่อสาร ปัจจุบันเครื่องมือสื่อสารทั้งวิทยุติดตามตัว และโทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งที่คุณส่วนใหญ่มิได้พกติดตัว ในขณะที่ชมการแสดงทั่ว ๆ ไป จึงมักจะได้ยินเสียงจากเครื่องมือสื่อสารเหล่านี้อยู่เสมอ สภาพเช่นนี้ไม่ควรเกิดขึ้นในขณะที่ชมการแสดงดนตรีประเภทนี้ เนื่องจากเสียงสัญญาณดังกล่าวจะรบกวนสมาธิทั้งของผู้ฟังและผู้แสดง จึงควรถือปฏิบัติมารยาทด้วยการงดใช้เครื่องมือสื่อสารทุกประเภทตลอดเวลาในขณะที่ชมการแสดง

๘. การนำเด็กเข้ามาชมการแสดง ไม่ควรนำเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี เข้าชมการแสดง ยกเว้นบางรายการที่อนุญาต เป็นกรณีพิเศษ

๙. การถ่ายภาพการแสดง ไม่ควรนำกล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายวิดีโอ เข้าไปบันทึกการแสดงในหอประชุม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ เพราะการแสดงของต่างประเทศหลายประเทศมีลิขสิทธิ์เฉพาะ ไม่อนุญาตให้มีการบันทึกไปเผยแพร่โดยบุคคลภายนอก หรือบ่อยครั้ง แม้จะไม่มีเรื่องลิขสิทธิ์ แต่แสงแฟลชจะรบกวนสมาธิทั้งผู้ชมและผู้แสดง

๑๐. งดการนำอาหารและเครื่องดื่มทุกประเภทเข้าไปในหอประชุม เพราะนอกจากอาหารบางประเภทจะส่งกลิ่นรบกวนผู้อื่น ตลอดจนการแกะหีบห่อและการขบเคี้ยวจะทำให้เกิดเสียงดังแล้ว เศษอาหารและเครื่องดื่มยังทำให้มด แมลงสาบ หรือหนูมาซ่อนตัว และกีดที่นั่งในโรงให้เสียหายอีกด้วย ดังนั้น จึงไม่ควรนำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามารับประทานในโรง ยกเว้นโรงกลางแจ้ง หรือที่ซึ่งได้รับการอนุญาตให้นำเข้าไปได้ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕)

แหล่งอ้างอิง

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. *ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๕๕.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์	
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม. ๓/๗ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ความรู้พื้นฐานในการจัดแสดงดนตรีเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดงดนตรี ตั้งแต่การเขียนโครงการจัดแสดงดนตรีทั้งหมด จนกระทั่งการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดแสดงดนตรีเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดแสดงดนตรีดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ทำให้การแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดงดนตรียังเป็นพื้นฐานสำคัญในฐานะผู้ชมการแสดง

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้อย่างถูกต้อง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนสามารถเขียนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ นักเรียนสามารถเขียนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด และสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิมจนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมินและคัดเลือกความคิดเพื่อนำไปสร้างสิ่งใหม่ที่ใช้งานได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ รักความเป็นไทย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - นักเรียนสามารถเขียนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้ - กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด และสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิมจนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมินและคัดเลือกความคิดเพื่อ	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพ และเช็คชื่อนักเรียนที่เข้าเรียน จากนั้นให้นักเรียนเตรียมใบความรู้ที่ ๖ ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี ๒. ครูให้นักเรียนช่วยกันทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปในครั้งที่แล้ว โดยใช้คำถามกระตุ้น - นักเรียนจำได้ไหมว่าครั้งที่แล้วเราเรียนเรื่องอะไรกันบ้าง - ขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดงดนตรีมีอะไรบ้าง	๑. ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเคารพนักเรียนในชั้นกล่าว “ สวัสดี ” คุณครู จากนั้น เตรียมใบความรู้ที่ ๖ ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี ๒. นักเรียนร่วมตอบคำถามทบทวนความรู้ - นักเรียนตอบว่า เรียนเรื่องขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดงดนตรีและมารยาทในการชมการแสดงดนตรี - นักเรียนตอบ ๑) การคิดรูปแบบการแสดง ๒) การเขียนโครงการแสดงดนตรี ๓) การดำเนินงานก่อนการแสดงดนตรี ๔) การแสดงดนตรี	๑. ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี ๒. สื่อ PowerPoint เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ	๑. ใบงานที่ ๙ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ	วิธีวัด - ประเมินการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ เครื่องมือวัด ใบงานที่ ๙ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ เกณฑ์การประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
นำไปสร้างสิ่งใหม่ที่ใช้งาน ได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจน นำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่ สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ ตนเองและสังคม (๒.๒.๒) ด้านความรู้ - นักเรียนสามารถอธิบาย ขั้นตอนการออกแบบการ แสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้ อย่างถูกต้อง ด้านทักษะ - นักเรียนสามารถเขียนการ ออกแบบการแสดงดนตรีเชิง	- มารยาทในการชมการแสดงดนตรีควร ปฏิบัติอะไรบ้าง	๕) การประเมินผลและสรุป - นักเรียนตอบ ๑) การแต่งการเรียบร้อย เหมาะสม ๒) ไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา และนั่ง ตามที่นั่งให้เรียบร้อยก่อนการแสดงจะ เริ่มต้น ๓) ควรอ่านรายละเอียดสูจิบัตรขณะรอเวลา เริ่มแสดง ๔) มีสมาธิในการชมการแสดงอย่างจริงจัง ๕) การปรบมือ เป็นมารยาทที่สำคัญ ๖) หากมีการพักครึ่งเวลา ควรกลับมาอยู่ที่ นั่งของตนก่อนเวลาแสดงครั้งหลังจะเริ่มต้น ๗) งดใช้เครื่องมือสื่อสาร ๘) ไม่ควรพาเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี เข้าชม การแสดง ยกเว้น บางรายการที่อนุญาต			- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “พอใช้” ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
บูรณาการได้ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๓. จากที่นักเรียนได้ตอบคำถาม วันนี้ นักเรียนจะได้ทดลองออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการกัน	เป็นกรณีพิเศษ ๙) ไม่ควรนำกล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายวิดีโอ เข้าไปบันทึกการแสดงในหอประชุม ยกเว้นได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ ๑๐) งดการนำอาหาร และ เครื่องดื่มทุกประเภทเข้าไปในหอประชุม ๓. เตรียมพร้อมสำหรับทำกิจกรรมออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ			
	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูอธิบายความหมายของการบูรณาการ ๒. ครูให้นักเรียนชมวิดีโอที่ค้นตัวอย่างการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ “การแสดงละครเวที เรื่องต่างเข้าใจ เดอะมิวสิคัล” โดยครูแจ้งให้นักเรียนสังเกตการบูรณาการ โดยครูอธิบายลักษณะ	๑. ตั้งใจฟังครูอธิบาย ๒. นักเรียนชมวิดีโอที่ครูค้นทางเปิดพร้อมทั้งสังเกตการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ ประกอบการฟังที่ครูอธิบาย			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ของการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการที่ปรากฏใน วิดีโอทัศน์				
	ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามสมัคร โดยแต่ละ กลุ่มมีสมาชิกประมาณ ๓-๔ คน ๒. ครูชี้แจงการออกแบบการแสดงดนตรีเชิง บูรณาการกับสาระการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการ เรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์ ทัศนศิลป์) หรือกลุ่ม สาระอื่น ๆ (ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ ฯลฯ) โดยใช้กรอบการเขียนโครงการของคาบที่ผ่าน มา พร้อมให้นักเรียนดูตัวอย่างโครงการการ ออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ ๓. ครูมอบหมายให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กัน ภายในกลุ่ม โดยให้มีคัดเลือกผู้นำของกลุ่ม เพื่อ	๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ ๓-๔ คน โดย สมัครใจ เพื่อช่วยกันออกแบบการแสดง ดนตรีเชิงบูรณาการ ๒. ตั้งใจฟังครูอธิบาย เพื่อช่วยกันทำ กิจกรรมออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณา การ ๓. เลือกผู้นำกลุ่ม จากนั้นกำหนดหน้าที่ของ สมาชิกภายในกลุ่ม ได้แก่ ผู้นำออกแบบ			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	เป็นผู้นำและประสานการทำงานของกลุ่ม จากนั้นกำหนดหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่ม ได้แก่ ผู้นำออกแบบ ผู้นำการนำเสนอผลงาน โดยสมาชิกทุกคนต้องร่วมแรงร่วมพลังกัน ออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ โดยให้ สรุปผลการออกแบบลงในใบงานที่ ๙ เรื่อง การ ออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ ที่ครู แจกให้	ผู้นำการนำเสนอผลงาน โดยสมาชิกทุกคน ร่วมแรง ร่วมพลังกันออกแบบการแสดง ดนตรีเชิงบูรณาการกับสาระการเรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หรือกลุ่มสาระ อื่น ๆ พร้อมทั้งวางแผนการนำเสนอผลงาน การออกแบบ โดยเขียนข้อมูลลงในใบงานที่ ๙ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิง บูรณาการ			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระที่ เรียนรู้ ๒. ครูนัดหมายการนำเสนอผลการออกแบบ การแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ เพื่อนำเสนอใน ครั้งถัดไป	๑. นักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวเนื้อหาสาระที่ เรียนรู้ ๒. นักเรียนตั้งใจฟังครูอธิบาย และ ตรวจสอบความเรียบร้อย			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑.) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
- ๒.) ใบงานที่ ๙ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ
- ๓.) สื่อ PowerPoint เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ

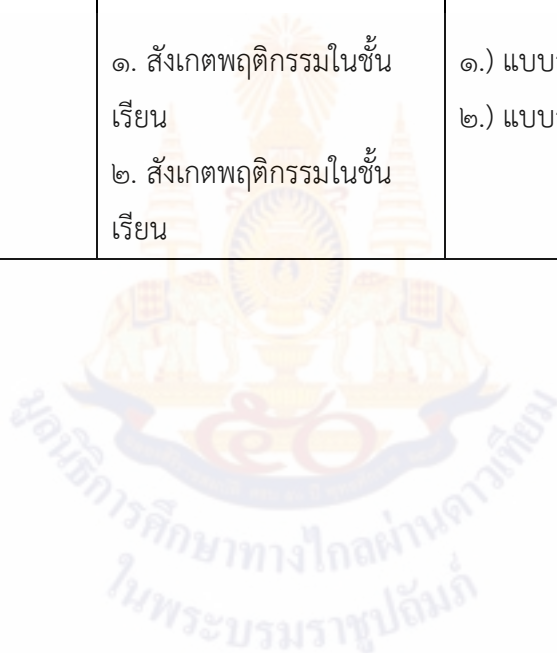
๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้อย่างถูกต้อง	การตอบคำถามและการทบทวนความรู้จากบทเรียน	- ข้อคำถามและแบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนสามารถเขียนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้	- การตอบข้อคำถาม	ใบงานที่ ๙ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี	- นักเรียนแสดงความคิดเห็นการตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ “พอใช้” ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. นักเรียนสามารถเขียนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้ ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้น และสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขต	- ครูมีคำถามและกิจกรรมให้นักเรียนสามารถเขียนการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้โดยการกำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้น และสามารถจินตนาการความคิดแปลก	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

ความคิดเดิมจนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมินและคัดเลือกความคิดเพื่อนำไปสร้างสิ่งใหม่ที่ใช้งานได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ตนเองและสังคม (๒.๒.๒)	ใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิมจนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมินและคัดเลือกความคิดเพื่อนำไปสร้างสิ่งใหม่ที่ใช้งานได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ตนเองและสังคม		
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน



คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ใบงานที่ ๙ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความครบถ้วน ในการออกแบบ การแสดงดนตรีเชิง บูรณาการ	ระบุรายละเอียดของ โครงการได้อย่าง ครบถ้วน ได้แก่ - ชื่อโครงการ - หลักการและ เหตุผล - วัตถุประสงค์ - กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ - ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ - ขั้นตอนการ ทำงาน - รายละเอียดการ แสดง	ระบุรายละเอียด ของโครงการไม่ ครบ ขาดหัวข้อใด หัวข้อหนึ่งเพียง ๑ หัวข้อ (ชื่อโครงการ , หลักการและ เหตุผล , วัตถุประสงค์ , กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ , ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ , ขั้นตอนการ ทำงาน , รายละเอียดการ แสดง)	ระบุรายละเอียด ของโครงการไม่ ครบ ขาดหัวข้อใด หัวข้อหนึ่งเพียง ๒- ๓ หัวข้อ (ชื่อ โครงการ , หลักการ และเหตุผล , วัตถุประสงค์ , กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ , ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ , ขั้นตอนการ ทำงาน , รายละเอียดการ แสดง)	ระบุรายละเอียดของ โครงการไม่ครบ ขาด หัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง เพียงมากกว่า ๓ หัวข้อ (ชื่อโครงการ , หลักการและเหตุผล , วัตถุประสงค์ , กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ , ผลที่คาดว่าจะได้รับ , ขั้นตอนการทำงาน , รายละเอียดการ แสดง)
๒. การออกแบบ การแสดงดนตรีเชิง บูรณาการ	ออกแบบการแสดง ดนตรีโดยเลือก การบูรณาการกับ วิชาได้เหมาะสม ตั้ง ชื่อโครงการชัดเจน สามารถอธิบาย ความจำเป็นและ นำเสนอเหตุผลของ การจัดแสดงดนตรี ได้ชัดเจน เรียงลำดับ ความสำคัญของ วัตถุประสงค์ได้ เหมาะสมและ	ออกแบบการแสดง ดนตรีโดยเลือก การบูรณาการกับ วิชาได้เหมาะสม ตั้ง ชื่อโครงการชัดเจน สามารถอธิบาย ความจำเป็นและ นำเสนอเหตุผลของ การจัดแสดงดนตรีได้ ค่อนข้างชัดเจน เรียงลำดับ ความสำคัญของ วัตถุประสงค์ได้ เหมาะสมและ	ออกแบบการแสดง ดนตรีโดยเลือก การบูรณาการกับ วิชาได้เหมาะสม พอสมควร ตั้งชื่อ โครงการชัดเจน อธิบายความจำเป็น และนำเสนอเหตุผล ของการจัดแสดง ดนตรีไม่ชัดเจน ไม่ เรียงลำดับ ความสำคัญของ วัตถุประสงค์และไม่ สอดคล้องกับผลที่	ออกแบบการแสดง ดนตรีโดยเลือก การบูรณาการกับวิชา ได้เหมาะสม พอสมควร ตั้งชื่อ โครงการไม่ชัดเจน อธิบายความจำเป็น และนำเสนอเหตุผล ของการจัดแสดง ดนตรีไม่ชัดเจน ไม่ เรียงลำดับ ความสำคัญของ วัตถุประสงค์และไม่ สอดคล้องกับผลที่

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
	สอดคล้องกับผลที่ คาดว่าจะได้รับ กำหนด กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ ชัดเจน สามารถ อธิบายขั้นตอนการ ทำงานได้ครบถ้วน และเห็น รายละเอียดของการ แสดงดนตรีอย่าง ชัดเจน	สอดคล้องกับผลที่ คาดว่าจะได้รับ พอสมควร กำหนด กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ ชัดเจน อธิบาย ขั้นตอนการทำงาน ได้ และเห็น รายละเอียดของการ แสดงดนตรี พอสมควร	คาดว่าจะได้รับ กำหนด กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ ชัดเจนพอสมควร อธิบายขั้นตอนการ ทำงานได้พอสมควร และอาจจะมี หรือไม่มีการร่าง ภาพรายละเอียด ของการแสดงดนตรี	คาดว่าจะได้รับ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ไม่ ชัดเจน อธิบาย ขั้นตอนการทำงานได้ ค่อนข้างน้อยและไม่มี การร่างภาพ รายละเอียดของการ แสดงดนตรี
๓. การนำเสนอ ผลงานการ ออกแบบ	-	-	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วน ทุกประเด็นที่ กำหนดด้วยความ มั่นใจ เสียงดังฟัง ชัด และมี ภาพประกอบการ นำเสนออย่าง ชัดเจน	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วนทุก ประเด็นที่กำหนด หรือขาดประเด็นใด ประเด็นหนึ่ง ขาด ความมั่นใจในการ นำเสนอ เสียงพูดไม่ ค่อยชัด อาจมีหรือไม่ มีภาพประกอบการ นำเสนอ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ความรู้พื้นฐานในการจัดแสดงดนตรีเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดงดนตรี ตั้งแต่การเขียนโครงการจัดแสดงดนตรีทั้งหมด จนกระทั่งการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดแสดงดนตรีเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดการแสดงดนตรีดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ทำให้การแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดงดนตรียังเป็นพื้นฐานสำคัญในฐานะผู้ชมการแสดง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนในการดำเนินการจัดแสดงดนตรี

๑. การคิดรูปแบบการแสดง

การคิดรูปแบบการแสดงดนตรีเป็นขั้นแรกของการดำเนินการแสดงดนตรี โดยปกติการแสดงดนตรีจำเป็นต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อให้สามารถคิดรูปแบบการแสดงดนตรี สาระเนื้อหา ตลอดจนรายละเอียดบางอย่างได้ ทำให้ความคิดเป็นจริงขึ้นมาได้ในที่สุด การคิดรูปแบบการแสดงดนตรีในขั้นแรกควรเน้นความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแสดงออกถึงแนวคิดหรือความต้องการในการจัดแสดงดนตรีที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ในขั้นที่สอง คือ การคิดรายละเอียด ได้แก่ การคิดในกรอบของโครงการ ในขั้นนี้อาจจะมีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติมเพื่อมาช่วยในการพัฒนาโครงการแสดงดนตรีให้เป็นรูปร่าง สำหรับการนำเสนอโครงการแก่ผู้อนุมัติโครงการต่อไป ในการจัดแสดงดนตรีมีรายละเอียดที่ต้องคิดต้องทำ การมีคณะกรรมการจะทำให้การคิดรูปแบบการแสดงเป็นไปด้วยดี เนื่องจากคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ต่าง ๆ กัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการคิดรูปแบบการแสดงดนตรี สำหรับคณะกรรมการคิดรูปแบบการแสดงอาจจะประกอบไปด้วย ๑) ซึ่งควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสาระดนตรีที่ต้องการนำเสนออย่างดี ๒) บุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่สามารถให้รายละเอียดได้ว่าควรคิดคำนึงถึงเรื่องอะไรในรายละเอียดต่าง ๆ ๓) ผู้จัดรายงานการประชุมในแต่ละครั้งไว้ เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงหรือรายละเอียดที่จำเป็นต้องจัดทำการบันทึกสิ่งต่าง ๆ ไว้เป็นหลักฐานทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเป็นการช่วยเตือนความจำในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้คิดสร้างสรรค์และดำเนินการไปในแต่ละครั้งของการประชุม ๔) เป็นผู้อาวุโสมีประสบการณ์และความรู้ สามารถให้ข้อคิดหรือช่วยเหลือในเรื่องการดำเนินงานได้ ซึ่งคณะกรรมการเองไม่สามารถจะทำได้

๒. การเขียนโครงการแสดงดนตรี

การเขียนโครงการแสดงดนตรีเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนับสนุนได้ทราบถึงรายละเอียดของการจัดแสดงดนตรี เพื่อการตัดสินใจอนุมัติให้ดำเนินโครงการหรือให้ทุนสนับสนุน การเขียนโครงการแสดงดนตรีจึงควรเขียนให้กระชับและชัดเจนโดยไม่ขาดรายละเอียดที่จำเป็น ซึ่งช่วยให้โครงการที่เขียนได้รับการ

อนุมัติและสามารถดำเนินการตามที่คุณเสนอโครงการตั้งใจไว้ได้ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ **ชื่อการแสดงดนตรี** **ควรมีการตั้งชื่อให้สื่อในสิ่งที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนที่สุด** เพื่อใช้เป็นหัวข้อในการขยายรายละเอียดเป็นหัวข้อย่อยในโครงการต่อไป รายละเอียดสาระแต่ละหัวข้อมีดังนี้

๒.๑ หลักการและเหตุผล เป็นการนำเสนอเรื่องความสำคัญของการจัดแสดงดนตรี แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมในการจัดแสดงดนตรีในรูปแบบนี้ การเขียนเริ่มด้วยการนำเสนอสภาพ ความจำเป็นหรือความต้องการในการแสดงดนตรีพร้อมเหตุผลสั้น ๆ เป็นข้อความประมาณ ๑-๒ ย่อหน้า เพื่อนำเสนอความคิดเหตุผลในการจัดแสดงดนตรีตามรูปแบบรายการที่นำเสนอในโครงการ

๒.๒ วัตถุประสงค์ เป็นการนำเสนอวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการจัดการแสดงดนตรี ควรมีการนำเสนอเป็นข้อ ๆ ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการแสดงดนตรี อาจจะมีได้หลายข้อ โดยเขียนสั้น ๆ ให้ได้ใจความสำคัญ การเขียนวัตถุประสงค์ควรเรียงลำดับความสำคัญโดยคำนึงถึงความเหมาะสมในบริบทต่าง ๆ

๒.๓ กลุ่มเป้าหมายหรือผู้ชม เป็นหัวข้อที่นำเสนอให้เห็นว่าผู้ชมรายการแสดงดนตรีเป็นบุคคลกลุ่มใดบ้างซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ

๒.๔ ผลที่คาดว่าจะได้รับ เป็นข้อความสั้น ๆ นำเสนอเป็นข้อ ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าในการจัดแสดงดนตรีนั้นผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นมีอะไรบ้าง มักจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผลที่คาดว่าจะได้รับเป็นกรอบในการประเมินผลการแสดงดนตรีว่าการแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามที่ได้คาดหมายไว้หรือไม่อย่างไร

๒.๕ ผู้รับผิดชอบ เป็นข้อความสั้น ๆ กล่าวถึงผู้รับผิดชอบในการจัดทำโครงการ อาจจะเป็นหน่วยงานหรือบุคคลตามแต่กรณี บางครั้งผู้รับผิดชอบโครงการเป็นการนำเสนอรายชื่อคณะกรรมการที่ดำเนินโครงการ แต่บางโครงการจะแยกรายชื่อคณะกรรมการออกมาเป็นอีกหัวข้อต่างหาก

๒.๖ วัน เวลา สถานที่ เป็นการให้ข้อมูลเรื่องของวันเวลาและสถานที่ในการจัดแสดงดนตรีซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ

๒.๗ รูปแบบการแสดง เป็นการนำเสนอรูปแบบและสาระสำคัญของการแสดงโดยมีการกล่าวถึงแนวคิดในการจัดการแสดงและนำเสนอรายการแสดงทั้งหมด

๒.๘ วิธีดำเนินการ โดยทั่วไปการนำเสนอข้อมูลเรื่องวิธีดำเนินการ แบ่งเป็น ๓ ขั้นตอนคือ ๑) การเตรียมงานก่อนการแสดงดนตรี ๒) ขั้นตอนดำเนินงานหรือการแสดงดนตรี และ ๓) ขั้นตอนสรุปผลการดำเนินงาน โดยในแต่ละขั้นตอนนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำเนินงาน พร้อมกับรายละเอียดของการดำเนินงานให้ครบถ้วน ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการนำเสนอโครงการเพื่ออนุมัติการกำหนดรูปแบบการดำเนินการฝึกซ้อม การติดต่อเกี่ยวกับเรื่องสถานที่ ประชาสัมพันธ์ การจัดทำโปสเตอร์ สุจิบัตรและบัตรเชิญ เป็นต้น

๒.๙ งบประมาณ เนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ ก็ตาม จำเป็นต้องมีการนำเสนองบประมาณเพื่อขออนุมัติในการนำเสนองบประมาณ มีอยู่ด้วยกัน ๒ ส่วนดังนี้

๑) ประมาณการรายรับ ได้แก่ แหล่งที่มาของรายได้ในการดำเนินโครงการจะแสดงดนตรี ควรเขียนให้เห็นชัดเจนถึงแหล่งที่มาของรายได้ พร้อมเสนอตัวเลขประมาณการรายรับจากแหล่งนั้น ๆ ตาม ความที่น่าจะเป็น ไม่ควรให้ต่ำหรือสูงกว่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมากนัก

๒) ประมาณการรายจ่าย ได้แก่ รายละเอียดที่ผู้ดำเนินโครงการประมาณไว้ว่ามีรายจ่าย จำนวนเท่าไร การเขียนประมาณการรายจ่ายคนเขียนโดยแบ่งรายการรายจ่ายต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ตาม ระเบียบที่ผู้อนุมัติโครงการกำหนดไว้ทุกประการ เพื่อไม่ให้มีปัญหาในการพิจารณาโครงการ ถ้าการเขียนไม่ เป็นไปตามระเบียบ ผู้นำเสนอโครงการมักจะได้รับการเสนอแนะจากผู้ประเมินโครงการให้ปรับรายละเอียด ต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นการเสียเวลาในการดำเนินงาน

๒.๑๐ คณะกรรมการดำเนินงาน ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ร่วมกันรับผิดชอบในงานที่ตน ถนัดหรือมีความสามารถ การตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจึงควรตั้งให้เหมาะสม และควรมีการพิจารณาอย่าง รอบคอบ นอกจากนี้ในการแสดงดนตรีมักแต่งตั้งที่ปรึกษา เป็นบุคคลที่สามารถช่วยให้การดำเนินงานจะแสดง ดนตรีสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งมีบทบาทในการช่วยเหลือการจัดแสดงดนตรีได้ในหลายกรณีที่คณะกรรมการ ไม่สามารถดำเนินการหรือจัดทำให้สำเร็จลุล่วง

๓. การดำเนินงานก่อนการแสดงดนตรี เป็นขั้นตอนต่อจากการนำเสนอโครงการและใช้เวลามาก มีรายละเอียดและขอบข่ายงานมากมาย จึงควรทำตามแผนที่ได้นำเสนอไว้ในการนำเสนอโครงการ โดยคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ควรทำหน้าที่ของตนให้ครบถ้วนและประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้การ ทำงานดำเนินไปอย่างราบรื่น ซึ่งขอบข่ายหน้าที่รับผิดชอบของกรรมการแต่ละฝ่ายมีดังนี้

๓.๑ ฝ่ายจัดหาทุน ติดต่อขอการสนับสนุนจากหน่วยงาน ติดตามเรื่องการลงโฆษณา เชิญผู้สนับสนุน เก็บค่าสนับสนุนและทำหนังสือขอบคุณ ประสานงานกับฝ่ายเหรียญเรื่องเอกสารการเงิน

๓.๒ ฝ่ายเหรียญ รับผิดชอบการเงิน (รายรับ-รายจ่าย) ควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในงบประมาณ รวบรวมเอกสารการเงิน ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ

๓.๓ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ กำหนดรูปแบบและเวลาในการ ประชาสัมพันธ์ ส่งหนังสือเชิญ ติดโปสเตอร์แผ่นป้ายโฆษณาและส่งบัตรเชิญ ประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์และ สื่อต่าง ๆ

๓.๔ ฝ่ายสุจิตร์และบัตรเชิญ รับผิดชอบเรื่องการจัดทำโปสเตอร์ การจัดทำสุจิตร์และบัตรเชิญ ประสานงานกับฝ่ายจัดหาทุนและฝ่ายประชาสัมพันธ์

๓.๕ ฝ่ายการแสดง รับผิดชอบและควบคุมการแสดงในช่วงการซ้อมและวันแสดงจริง แบ่งงานเป็น ฝ่ายเวทีแสงเสียงและการจัดการทั่วไป จัดและดูแลเวทีการแสดงทั้งหมด ดูแลและจัดการทั่วไปในเรื่องของการ แสดง

๓.๖ ฝ่ายประสานงานสถานที่ รับผิดชอบเรื่องสถานที่ซ้อมและแสดง ติดต่อการเช่าสถานที่ที่การ แสดง ประสานงานกับเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก ประสานงานกับฝ่ายการแสดงในการดำเนินงานเรื่อง การแสดงเวทีแสงเสียง

๓.๗ ฝ่ายอุปกรณ์และสื่อ รับผิดชอบเรื่องเครื่องดนตรี จัดการเรื่องการซ่อมบำรุง ดูแลเรื่องสื่อที่ใช้ในการแสดง รับผิดชอบเรื่องการถ่ายวิดีโอทัศนและการบันทึกเสียง

๓.๘ ฝ่ายสวัสดิการ อำนวยความสะดวกการฝึกซ้อมและการแสดง จัดเตรียมอาหารและน้ำดื่ม รับฟังปัญหาและประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้จัดการแก้ปัญหาต่อไป

๓.๙ ฝ่ายเครื่องแต่งกาย รับผิดชอบเรื่องการแต่งกายของนักดนตรีและผู้แสดง ดูแลเรื่องห้องแต่งตัว

๓.๑๐ ฝ่ายพิธีการ รับผิดชอบเรื่องพิธีการทั้งหมดในวันแสดง ต้อนรับแขกรับเชิญ ดูแลเรื่องสุจิตเตรียมเรื่องของที่ระลึก ดอกไม้ กำหนดผู้ทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ เช่น ผู้ถือช่อดอกไม้ ผู้นำผู้ที่มาอบดอกไม้ในการมอบช่อดอกไม้หน้าเวที

๓.๑๑ ฝ่ายประเมินผล จัดทำแบบประเมินผลเพื่อแจกผู้ชมการแสดงและนักแสดง พร้อมรวบรวมแบบประเมิน จัดการประชุมประเมินผลหลังการแสดง ทำรายงานการประเมินผล

๔. การแสดงดนตรี

ดนตรีเป็นเรื่องของการฝึกซ้อมและการแสดง นักดนตรีควรมีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การแสดงมีความสมบูรณ์มากที่สุด ดังนั้นในการจัดการแสดงดนตรีจึงต้องมีการวางแผน และเตรียมการอย่างรอบคอบ เพราะหากผิดพลาดจะไม่มีโอกาสแก้ไขได้ ผู้เกี่ยวข้องสามารถร่วมกันวางแผนแก้ปัญหาเพื่อไม่ให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในวันแสดงจริง สำหรับในวันแสดงจริงควรเริ่มให้ตรงเวลาที่กำหนดไว้ สถานที่ต้องเรียบร้อย แต่ละฝ่ายที่รับผิดชอบในเรื่องการแสดงควรดำเนินตามหน้าที่ของตน เมื่อการแสดงดนตรีสิ้นสุดลงเป็นหน้าที่ของกรรมการที่จะต้องทำความสะอาดอุปกรณ์และเก็บของต่าง ๆ ให้เรียบร้อย หลังจากนั้นจึงเป็นขั้นตอนของการสรุปและประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดแสดงดนตรี

๕. การประเมินผลและสรุป

หลังจากการแสดงดนตรีผ่านไปประมาณ ๑ สัปดาห์ ต้องมีการนัดประชุมเพื่อปิดโครงการแสดงดนตรี และนำเสนอผลสรุปตามภาระที่ตนได้รับผิดชอบอย่างครบถ้วน โดยนำเสนอทั้งการพูดและเอกสาร คณะกรรมการแต่ละฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของการสรุปและประเมินผลต้องรวบรวมแบบประเมินที่ได้จากผู้ชม มาสรุปผลการประเมินและเขียนเป็นรายงานให้เรียบร้อย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕)

มารยาทการชมการแสดงดนตรี

ลักษณะที่มักยึดถือกันเพื่อแสดงความเป็นผู้มีวัฒนธรรมในการฟังดนตรี หรือที่รู้จักกันว่า “.....” ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชมการแสดงควรปฏิบัติเพื่อความเรียบร้อย และให้เกิดแก่ผู้แสดง และสถานที่ ดังต่อไปนี้

๑. การแต่งกายเรียบร้อย ในการไปชมการแสดงดนตรีควรแต่งกายให้เรียบร้อย เหมาะสมโดยเฉพาะการแสดงดนตรีที่เป็นพิธีการมากๆ การแต่งกายแบบสากลนิยมจัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการแสดงดนตรีทั่ว ๆ ไป นักเรียน นิสิต นักศึกษาสามารถแต่งเครื่องแบบไปชมได้ ซึ่งถือว่าเป็นการแต่งกายที่เรียบร้อยเหมาะสมเช่นกัน

๒. การไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา ถือเป็นธรรมเนียมการปฏิบัติที่ผู้เข้าชมควรไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา และนั่งตามที่นั่งให้เรียบร้อยก่อนการแสดงจะเริ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยก่อนที่การแสดงจะเริ่ม และไม่เป็นการรบกวนทั้งผู้ชมที่อยู่ข้างเคียงและผู้แสดง เพราะการมาสายทำให้การเข้านั่งตามที่รบกวนผู้นั่งข้างเคียง และบางครั้งก็เกิดเสียงดังขณะเข้านั่งที่ จนเป็นการรบกวนสมาธิผู้แสดงด้วย ดังนั้น ถ้ามาสายควรหาที่นั่งข้างหลัง จนเพลงที่บรรเลงจบลงก่อน แล้วหาโอกาสรอช่วงที่จะบรรเลงเพลงต่อไป รีบเข้านั่งตามเลขที่นั่งของตน อย่างไรก็ตาม บางครั้งหากเป็นการแสดงที่สำคัญ ๆ หรือเป็นการแสดงของนักร้องนักแสดงที่มีชื่อเสียงมาก ๆ ถ้าผู้ใดมาสาย ผู้เดินตัวก็อาจจะไม่อนุญาตให้เข้าไปในโรง เนื่องจากผู้แสดงต้องการสมาธิอย่างมาก และไม่ต้องการให้มีการรบกวนใด ๆ เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้มาสายจึงจำเป็นต้องรออนอกโรงก่อน จนกว่าเพลงจะจบ หรืออยู่ในช่วงที่สามารถจะเข้าไปยังที่นั่งของตนได้

๓. การอ่านสูจิบัตร การแสดงดนตรีประเภทที่มีเนื้อหาลึกลับ มักจะมีการจัดทำสูจิบัตรจำหน่าย ณ สถานที่ ผู้ชมควรซื้อสูจิบัตรอ่านรายละเอียดขณะรอเวลาเริ่มแสดง เพื่อทำความเข้าใจกับเพลงแต่ละเพลงในรายการ รวมทั้งอ่านประวัติผู้แสดงที่ปรากฏอยู่ในสูจิบัตร เพื่อให้ทราบว่าผู้แสดงคือใคร เพราะการแสดงบางครั้งจุดเด่นอาจมีได้อยู่ที่บท เสียดสีเสียดแทง แต่อาจอยู่ที่ผู้แสดงที่มีชื่อเสียงก็เป็นได้

๔. การมีสมาธิในการชมการแสดง ขณะชมการแสดงควรมีสมาธิในการชมการแสดงอย่างจริงจัง เพื่อให้เข้าถึงความไพเราะ คุณค่าของบทเพลง ซึ่งทำให้ผู้ชมเกิดความซาบซึ้งในบทเพลงนั้น ๆ ในขณะที่ฟังเพลงไม่ควรสนทนา พูดคุย หรือปฏิบัติสิ่งใดให้เป็นที่รบกวนของผู้ชมข้างเคียง การสนทนาพูดคุย ควรทำขณะเพลงหนึ่ง ๆ จบลง และมีช่วงเวลาที่ผู้แสดงเตรียมตัวที่จะบรรเลงเพลงต่อไป แต่ควรกระทำเท่าที่จำเป็น และควรใช้เสียงแต่เพียงเบา ๆ เพื่อให้รบกวนผู้ชมข้างเคียงน้อยที่สุด

๕. การปรบมือ เป็นมารยาทที่สำคัญของผู้ชมการแสดงดนตรีที่ควรปรบมือเป็นเวลานาน เมื่อมีการบรรเลงเพลงแต่ละเพลงจบ ไม่ควรปรบมือเมื่อการบรรเลงเพลงแต่ท่อนจบลง ปกติเพลงประเภทซิมโฟนี คอนแชร์โต หรือ โซนาตา มักมีสามหรือสี่ท่อน เวลาบรรเลงจบแต่ละท่อน ผู้แสดงจะพักประมาณ ๑๐-๑๕ วินาที ในช่วงนี้ไม่ควรปรบมือ เมื่อการบรรเลงเพลงจบลงอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงควรปรบมือเป็นเวลานานเพื่อให้เกียรติแก่ผู้แสดง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเพลงสุดท้ายจบลง ควรปรบมือเป็นเวลานานเพื่อให้เกียรติเป็นครั้งสุดท้าย การปรบมือนานทำให้ผู้อำนวยเพลงหรือผู้แสดงดนตรีเดี่ยวออกมาโค้งคำนับต่อหน้าผู้ชมบนเวทีหลายครั้ง หลังจากเดินเข้าโรงไปแล้ว ซึ่งการกระทำเช่นนี้ ทำให้ผู้แสดงรู้สึกถึงการให้เกียรติอย่างสูงสุด ส่วนการแสดงดนตรีประเภทโอเปร่าและบัลเลต์ เมื่อผู้ร้องเดี่ยว หรือ ผู้เต้นเดี่ยว ขับร้องหรือเต้นจบลง ผู้ชมควรปรบมือหรือแสดงความชื่นชมในช่วงนั้น ซึ่งถือเป็นมารยาทที่ควรปฏิบัติเพื่อให้เกียรติและชื่นชมในความสามารถของผู้แสดงในการขับร้อง หรือเต้นในช่วงนั้น

การอ่านสูจิบัตร จะทำให้ทราบได้ว่าเพลงแต่ละเพลงมีกี่ท่อน และสามารถปรบมือได้ถูกต้องเมื่อเพลงจบลง การให้เกียรติด้วยการปรบมือและยืนขึ้นถือเป็นสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้ โดยเฉพาะการปรบมือหลังจากการบรรเลงเพลงสุดท้ายของรายการแสดงดนตรีจบลง การปรบมือให้ผู้แสดงเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ และไม่ควรเดินออกจากสถานที่แสดงทันทีที่เพลงสุดท้ายจบลงโดยไม่ปรบมือ เพราะโดยมารยาทแล้วถือเป็นการไม่ให้เกียรติผู้แสดง

๖. การพักครึ่งเวลา ปกติการแสดงประเภทนี้จะใช้เวลานาน จึงมีการพักครึ่งเวลา เพื่อให้ผู้แสดงและผู้ชมมีเวลาพักผ่อนเปลี่ยนอิริยาบถประมาณ ๑๕-๒๐ นาที ในช่วงเวลาพักครึ่งเวลานี้ ผู้ชมควรเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อยถ้าจำเป็น และควรกลับมายังที่นั่งของตนก่อนเวลาแสดงครึ่งหลังจะเริ่มต้น และในขณะที่มีการแสดงดนตรีอยู่ ผู้ชมไม่ควรลุกออกจากที่นั่งออกมาด้วยเหตุผลใด ๆ โดยไม่จำเป็น

๗. การงดใช้เครื่องมือสื่อสาร ปัจจุบันเครื่องมือสื่อสารทั้งวิทยุติดตัว และโทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่มีประจำตัว ในขณะที่ชมการแสดงทั่ว ๆ ไป จึงมักจะได้ยินเสียงจากเครื่องมือสื่อสารเหล่านี้อยู่เสมอ สภาพเช่นนี้ไม่ควรเกิดขึ้นในขณะที่ชมการแสดงดนตรีประเภทนี้ เนื่องจากเสียงสัญญาณดังกล่าวจะรบกวนสมาธิทั้งของผู้ฟังและผู้แสดง จึงควรถือปฏิบัติมารยาทด้วยการงดใช้เครื่องมือสื่อสารทุกประเภทตลอดเวลาในขณะที่ชมการแสดง

๘. การนำเด็กเข้ามาชมการแสดง ไม่ควรนำเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี เข้าชมการแสดง ยกเว้นบางรายการที่อนุญาต เป็นกรณีพิเศษ

๙. การถ่ายภาพการแสดง ไม่ควรนำกล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายวิดีโอ เข้าไปบันทึกการแสดงในหอประชุม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ เพราะการแสดงของต่างประเทศหลายประเทศมีลิขสิทธิ์เฉพาะ ไม่อนุญาตให้มีการบันทึกไปเผยแพร่โดยบุคคลภายนอก หรือบ่อยครั้ง แม้จะไม่มีเรื่องลิขสิทธิ์ แต่แสงแฟลชจะรบกวนสมาธิทั้งผู้ชมและผู้แสดง

๑๐. งดการนำอาหารและเครื่องดื่มทุกประเภทเข้าไปในหอประชุม เพราะนอกจากอาหารบางประเภทจะส่งกลิ่นรบกวนผู้อื่น ตลอดจนการแกะหีบห่อและการขบเคี้ยวจะทำให้เกิดเสียงดังแล้ว เศษอาหารและเครื่องดื่มยังทำให้มด แมลงสาบ หรือหนูมาซ่อนตัว และกีดที่นั่งในโรงให้เสียหายอีกด้วย ดังนั้น จึงไม่ควรนำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามารับประทานในโรง ยกเว้นโรงกลางแจ้ง หรือที่ซึ่งได้รับการอนุญาตให้นำเข้าไปได้ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕)

แหล่งอ้างอิง

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. *ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๕๕.

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๙ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มประมาณ ๓-๔ คน จากนั้นให้ออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการกับสาระการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์ ทัศนศิลป์) หรือกลุ่มสาระอื่น ๆ (ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ ฯลฯ) พร้อมทั้งชื่อการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการที่ออกแบบ โดยมีหัวข้อดังนี้

หลักการและเหตุผล

วัตถุประสงค์

กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ขั้นตอนการทำงาน

รายละเอียดของการแสดงโดยสังเขป

*หมายเหตุ : ใส่รูปภาพหรือวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับการแสดงที่ออกแบบ

สมาชิกในกลุ่ม

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ (สำหรับครู) ที่ ๖ ความรู้พื้นฐานในการจัดการแสดงดนตรี
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ความรู้พื้นฐานในการจัดแสดงดนตรีเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการแสดงดนตรี ตั้งแต่การเขียนโครงการจัดแสดงดนตรีทั้งหมด จนกระทั่งการประเมินผล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดแสดงดนตรีเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดแสดงดนตรีดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ทำให้การแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดงดนตรียังเป็นพื้นฐานสำคัญในฐานะผู้ชมการแสดง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนในการดำเนินการจัดแสดงดนตรี

๑. การคิดรูปแบบการแสดง

การคิดรูปแบบการแสดงดนตรีเป็นขั้นแรกของการดำเนินการจัดการแสดงดนตรี โดยปกติการแสดงดนตรีจำเป็นต้องมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อให้สามารถคิดรูปแบบการแสดงดนตรี สาระเนื้อหา ตลอดจนรายละเอียดบางอย่างได้ ทำให้ความคิดเป็นจริงขึ้นมาได้ในที่สุด การคิดรูปแบบการแสดงดนตรีในขั้นแรกควร **เน้นความคิดสร้างสรรค์** เพื่อแสดงออกถึงแนวคิดหรือความต้องการในการจัดแสดงดนตรีที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ในขั้นที่สอง คือ การคิดรายละเอียด ได้แก่ การคิดในกรอบของโครงการ ในขั้นนี้อาจจะมีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติมเพื่อมาช่วยในการพัฒนาโครงการแสดงดนตรีให้เป็นรูปร่าง สำหรับการนำเสนอโครงการแก่ผู้อนุมัติโครงการต่อไป ในการจัดแสดงดนตรีมีรายละเอียดที่ต้องคิดต้องทำ การมีคณะกรรมการจะทำให้การคิดรูปแบบการแสดงเป็นไปด้วยดี เนื่องจากคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ต่าง ๆ กัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการคิดรูปแบบการแสดงดนตรี สำหรับคณะกรรมการคิดรูปแบบการแสดงอาจจะประกอบไปด้วย **๑) ผู้คิดสร้างสรรค์** ซึ่งควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสาระดนตรีที่ต้องการนำเสนออย่างดี **๒) ผู้มีประสบการณ์ในการจัดการแสดงดนตรี** บุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่สามารถให้รายละเอียดได้ว่าควรคิดคำนึงถึงเรื่องอะไรในรายละเอียดต่าง ๆ **๓) เลขานุการ** ผู้จัดรายงานการประชุมในแต่ละครั้งไว้ เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงหรือรายละเอียดที่จำเป็นต้องจัดทำ การบันทึกสิ่งต่าง ๆ ไว้เป็นหลักฐานทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเป็นการช่วยเตือนความจำในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้คิดสร้างสรรค์และดำเนินการไปในแต่ละครั้งของการประชุม **๔) ที่ปรึกษา** เป็นผู้อาวุโสมีประสบการณ์และความรู้ สามารถให้ข้อคิดหรือช่วยเหลือในเรื่องการดำเนินงานได้ ซึ่งคณะกรรมการเองไม่สามารถจะทำได้

๒. การเขียนโครงการแสดงดนตรี

การเขียนโครงการแสดงดนตรีเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนับสนุนได้ทราบถึงรายละเอียดของการจัดแสดงดนตรี เพื่อการตัดสินใจอนุมัติให้ดำเนินโครงการหรือให้ทุนสนับสนุน การเขียนโครงการแสดงดนตรีจึงควรเขียนให้กระชับและชัดเจนโดยไม่ขาดรายละเอียดที่จำเป็น ซึ่งช่วยให้โครงการที่เขียนได้รับการ

อนุมัติและสามารถดำเนินการตามที่คุณเสนอโครงการตั้งใจไว้ได้ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ **ชื่อการแสดงดนตรี** **ควรมีการตั้งชื่อให้สื่อในสิ่งที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนที่สุด** เพื่อใช้เป็นหัวข้อในการขยายรายละเอียดเป็นหัวข้อย่อยในโครงการต่อไป รายละเอียดสาระแต่ละหัวข้อมีดังนี้

๒.๑ หลักการและเหตุผล เป็นการนำเสนอเรื่องความสำคัญของการจัดแสดงดนตรี แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมในการจัดแสดงดนตรีในรูปแบบนี้ การเขียนเริ่มด้วยการนำเสนอสภาพ ความจำเป็นหรือความต้องการในการแสดงดนตรีพร้อมเหตุผลสั้น ๆ เป็นข้อความประมาณ ๑-๒ ย่อหน้า เพื่อนำเสนอความคิด เหตุผลในการจัดแสดงดนตรีตามรูปแบบรายการที่นำเสนอในโครงการ

๒.๒ วัตถุประสงค์ เป็นการนำเสนอวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการจัดการแสดงดนตรี ควรมีการนำเสนอเป็นข้อ ๆ ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการแสดงดนตรี อาจจะมีได้หลายข้อ โดยเขียนสั้น ๆ ให้ได้ใจความสำคัญ การเขียนวัตถุประสงค์ควรเรียงลำดับความสำคัญโดยคำนึงถึงความเหมาะสมในบริบทต่าง ๆ

๒.๓ กลุ่มเป้าหมายหรือผู้ชม เป็นหัวข้อที่นำเสนอให้เห็นว่าผู้ชมรายการแสดงดนตรีเป็นบุคคลกลุ่มใดบ้างซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ

๒.๔ ผลที่คาดว่าจะได้รับ เป็นข้อความสั้น ๆ นำเสนอเป็นข้อ ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าในการจัดแสดงดนตรีนั้นผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นมีอะไรบ้าง มักจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผลที่คาดว่าจะได้รับเป็นกรอบในการประเมินผลการแสดงดนตรีว่าการแสดงดนตรีประสบความสำเร็จตามที่ได้คาดหมายไว้หรือไม่อย่างไร

๒.๕ ผู้รับผิดชอบ เป็นข้อความสั้น ๆ กล่าวถึงผู้รับผิดชอบในการจัดทำโครงการ อาจจะเป็นหน่วยงานหรือบุคคลตามแต่กรณี บางครั้งผู้รับผิดชอบโครงการเป็นการนำเสนอรายชื่อคณะกรรมการที่ดำเนินโครงการ แต่บางโครงการจะแยกรายชื่อคณะกรรมการออกมาเป็นอีกหัวข้อต่างหาก

๒.๖ วัน เวลา สถานที่ เป็นการให้ข้อมูลเรื่องของวันเวลาและสถานที่ในการจัดแสดงดนตรีซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ

๒.๗ รูปแบบการแสดง เป็นการนำเสนอรูปแบบและสาระสำคัญของการแสดงโดยมีการกล่าวถึงแนวคิดในการจัดการแสดงและนำเสนอรายการแสดงทั้งหมด

๒.๘ วิธีดำเนินการ โดยทั่วไปการนำเสนอข้อมูลเรื่องวิธีดำเนินการ แบ่งเป็น ๓ ขั้นตอนคือ ๑) การเตรียมงานก่อนการแสดงดนตรี ๒) ขั้นตอนดำเนินงานหรือการแสดงดนตรี และ ๓) ขั้นตอนสรุปผลการดำเนินงาน โดยในแต่ละขั้นตอนนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำเนินงาน พร้อมกับรายละเอียดของการดำเนินงานให้ครบถ้วน ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการนำเสนอโครงการเพื่ออนุมัติการกำหนดรูปแบบการดำเนินการฝึกซ้อม การติดต่อเกี่ยวกับเรื่องสถานที่ ประชาสัมพันธ์ การจัดทำโปสเตอร์ สุจิบัตรและบัตรเชิญ เป็นต้น

๒.๙ งบประมาณ เนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ ก็ตาม จำเป็นต้องมีการนำเสนองบประมาณ เพื่อขออนุมัติในการนำเสนองบประมาณ มีอยู่ด้วยกัน ๒ ส่วนดังนี้

๑) ประมาณการรายรับ ได้แก่ แหล่งที่มาของรายได้ในการดำเนินโครงการจะแสดงดนตรีควรเขียนให้เห็นชัดเจนถึงแหล่งที่มาของรายได้ พร้อมเสนอตัวเลขประมาณการรายรับจากแหล่งนั้น ๆ ตามความที่น่าจะเป็น ไม่ควรให้ต่ำหรือสูงกว่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมากนัก

๒) ประมาณการรายจ่าย ได้แก่ รายละเอียดที่ผู้ดำเนินโครงการประมาณไว้ว่ามีรายจ่ายจำนวนเท่าไร การเขียนประมาณการรายจ่ายคนเขียนโดยแบ่งรายการรายจ่ายต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ตามระเบียบที่ผู้อนุมัติโครงการกำหนดไว้ทุกประการ เพื่อไม่ให้มีปัญหาในการพิจารณาโครงการ ถ้าการเขียนไม่เป็นไปตามระเบียบ ผู้นำเสนอโครงการมักจะได้รับการเสนอแนะจากผู้ประเมินโครงการให้ปรับรายละเอียดต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นการเสียเวลาในการดำเนินงาน

๒.๑๐ คณะกรรมการดำเนินงาน ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ร่วมกันรับผิดชอบในงานที่ตนถนัดหรือมีความสามารถ การตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจึงควรตั้งให้เหมาะสม และควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ นอกจากนี้ในการแสดงดนตรีมักแต่งตั้งที่ปรึกษา เป็นบุคคลที่สามารถช่วยให้การดำเนินงานจะแสดงดนตรีสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งมีบทบาทในการช่วยเหลือการจัดแสดงดนตรีได้ในหลายกรณีที่คณะกรรมการไม่สามารถดำเนินการหรือจัดทำให้สำเร็จลุล่วง

๓. การดำเนินงานก่อนการแสดงดนตรี เป็นขั้นตอนต่อจากการนำเสนอโครงการและใช้เวลาหากมีรายละเอียดและขอบข่ายงานมากมาย จึงควรทำตามแผนที่ได้นำเสนอไว้ในการนำเสนอโครงการ โดยคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ควรทำหน้าที่ของตนให้ครบถ้วนและประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานดำเนินไปอย่างราบรื่น ซึ่งขอบข่ายหน้าที่รับผิดชอบของกรรมการแต่ละฝ่ายมีดังนี้

๓.๑ ฝ่ายจัดหาทุน ติดต่อขอการสนับสนุนจากหน่วยงาน ติดตามเรื่องการลงโฆษณาเชิญผู้สนับสนุน เก็บค่าสนับสนุนและทำหนังสือขอบคุณ ประสานงานกับฝ่ายเหรียญเรื่องเอกสารการเงิน

๓.๒ ฝ่ายเหรียญ รับผิดชอบการเงิน (รายรับ-รายจ่าย) ควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในงบประมาณรวบรวมเอกสารการเงิน ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ

๓.๓ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ กำหนดรูปแบบและเวลาในการประชาสัมพันธ์ ส่งหนังสือเชิญ ติดโปสเตอร์แผ่นป้ายโฆษณาและส่งบัตรเชิญ ประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์และสื่อต่าง ๆ

๓.๔ ฝ่ายสุจิตร์และบัตรเชิญ รับผิดชอบเรื่องการจัดทำโปสเตอร์ การจัดทำสุจิตร์และบัตรเชิญ ประสานงานกับฝ่ายจัดหาทุนและฝ่ายประชาสัมพันธ์

๓.๕ ฝ่ายการแสดง รับผิดชอบและควบคุมการแสดงในช่วงการซ้อมและวันแสดงจริง แบ่งงานเป็นฝ่ายเวทีแสงเสียงและการจัดการทั่วไป จัดและดูแลเวทีการแสดงทั้งหมด ดูแลและจัดการทั่วไปในเรื่องของการแสดง

๓.๖ ฝ่ายประสานงานสถานที่ รับผิดชอบเรื่องสถานที่ซ้อมและแสดง ติดต่อการเช่าสถานที่การแสดง ประสานงานกับเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก ประสานงานกับฝ่ายการแสดงในการดำเนินงานเรื่องการแสดงเวทีแสงเสียง

๓.๗ ฝ่ายอุปกรณ์และสื่อ รับผิดชอบเรื่องเครื่องดนตรี จัดการเรื่องการซ่อมบำรุง ดูแลเรื่องสื่อที่ใช้ในการแสดง รับผิดชอบเรื่องการถ่ายวิดีโอทัศนและการบันทึกเสียง

๓.๘ ฝ่ายสวัสดิการ อำนวยความสะดวกการฝึกซ้อมและการแสดง จัดเตรียมอาหารและน้ำดื่ม รับฟังปัญหาและประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้จัดการแก้ปัญหาต่อไป

๓.๙ ฝ่ายเครื่องแต่งกาย รับผิดชอบเรื่องการแต่งกายของนักดนตรีและผู้แสดง ดูแลเรื่องห้องแต่งตัว

๓.๑๐ ฝ่ายพิธีการ รับผิดชอบเรื่องพิธีการทั้งหมดในวันแสดง ต้อนรับแขกรับเชิญ ดูแลเรื่องสุจิตเตรียมเรื่องของที่ระลึก ดอกไม้ กำหนดผู้ทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ เช่น ผู้ถือช่อดอกไม้ ผู้นำผู้ที่มาอบดอกไม้ในการมอบช่อดอกไม้หน้าเวที

๓.๑๑ ฝ่ายประเมินผล จัดทำแบบประเมินผลเพื่อแจกผู้ชมการแสดงและนักแสดง พร้อมรวบรวมแบบประเมิน จัดการประชุมประเมินผลหลังการแสดง ทำรายงานการประเมินผล

๔. การแสดงดนตรี

ดนตรีเป็นเรื่องของการฝึกซ้อมและการแสดง นักดนตรีควรมีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การแสดงมีความสมบูรณ์มากที่สุด ดังนั้นในการจัดการแสดงดนตรีจึงต้องมีการวางแผน และเตรียมการอย่างรอบคอบ เพราะหากผิดพลาดจะไม่มีโอกาสแก้ไขได้ ผู้เกี่ยวข้องสามารถร่วมกันวางแผนแก้ปัญหาเพื่อไม่ให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในวันแสดงจริง สำหรับในวันแสดงจริงควรเริ่มให้ตรงเวลาที่กำหนดไว้ สถานที่ต้องเรียบร้อย แต่ละฝ่ายที่รับผิดชอบในเรื่องการแสดงควรดำเนินตามหน้าที่ของตน เมื่อการแสดงดนตรีสิ้นสุดลงเป็นหน้าที่ของกรรมการที่จะต้องทำความสะอาดอุปกรณ์และเก็บของต่าง ๆ ให้เรียบร้อย หลังจากนั้นจึงเป็นขั้นตอนของการสรุปและประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดแสดงดนตรี

๕. การประเมินผลและสรุป

หลังจากการแสดงดนตรีผ่านไปประมาณ ๑ สัปดาห์ ต้องมีการนัดประชุมเพื่อปิดโครงการแสดงดนตรี และนำเสนอผลสรุปตามภาระที่ตนได้รับผิดชอบอย่างครบถ้วน โดยนำเสนอทั้งการพูดและเอกสาร คณะกรรมการแต่ละฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของการสรุปและประเมินผลต้องรวบรวมแบบประเมินที่ได้จากผู้ชม มาสรุปผลการประเมินและเขียนเป็นรายงานให้เรียบร้อย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕)

มารยาทการชมการแสดงดนตรี

ลักษณะที่มักยึดถือกันเพื่อแสดงความเป็นผู้มีวัฒนธรรมในการฟังดนตรี หรือที่รู้จักกันว่า “มารยาทการชมการแสดงดนตรี” ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชมการแสดงควรปฏิบัติเพื่อความเรียบร้อย และให้เกียรติแก่ผู้แสดงและสถานที่ ดังต่อไปนี้

๑. การแต่งกายเรียบร้อย ในการไปชมการแสดงดนตรีควรแต่งกายให้เรียบร้อย เหมาะสมโดยเฉพาะการแสดงดนตรีที่เป็นพิธีการมากๆ การแต่งกายแบบสากลนิยมจัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการแสดงดนตรีทั่ว ๆ ไป นักเรียน นิสิต นักศึกษาสามารถแต่งเครื่องแบบไปชมได้ ซึ่งถือว่าเป็นการแต่งกายที่เรียบร้อยเหมาะสมเช่นกัน

๒. การไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา ถือเป็นธรรมเนียมการปฏิบัติที่ผู้เข้าชมควรไปถึงสถานที่แสดงก่อนเวลา และนั่งตามที่นั่งให้เรียบร้อยก่อนการแสดงจะเริ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยก่อนที่การแสดงจะเริ่ม และไม่เป็นการรบกวนทั้งผู้ชมที่อยู่ข้างเคียงและผู้แสดง เพราะการมาสายทำให้การเข้านั่งตามที่นั่งรบกวนผู้นั่งข้างเคียง และบางครั้งก็เกิดเสียงดังขณะเข้านั่งที่ จนเป็นการรบกวนสมาธิผู้แสดงด้วย ดังนั้น ถ้ามาสายควรหาที่นั่งข้างหลัง จนเพลงที่บรรเลงจบลงก่อน แล้วหาโอกาสรอช่วงที่จะบรรเลงเพลงต่อไป รีบเข้านั่งตามเลขที่นั่งของตน อย่างไรก็ตาม บางครั้งหากเป็นการแสดงที่สำคัญ ๆ หรือเป็นการแสดงของนักร้องนักแสดงที่มีชื่อเสียงมาก ๆ ถ้าผู้ใดมาสาย ผู้เดินตัวก็อาจจะไม่อนุญาตให้เข้าไปในโรง เนื่องจากผู้แสดงต้องการสมาธิอย่างมาก และไม่ต้องการให้มีการรบกวนใด ๆ เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้มาสายจึงจำเป็นต้องรออนอกโรงก่อน จนกว่าเพลงจะจบ หรืออยู่ในช่วงที่สามารถจะเข้าไปยังที่นั่งของตนได้

๓. การอ่านสูจิบัตร การแสดงดนตรีประเภทที่มีเนื้อหาลึกลับ มักจะมีการจัดทำสูจิบัตรจำหน่าย ณ สถานที่ ผู้ชมควรซื้อสูจิบัตรอ่านรายละเอียดขณะรอเวลาเริ่มแสดง เพื่อทำความเข้าใจกับเพลงแต่ละเพลงในรายการ รวมทั้งอ่านประวัติผู้แสดงที่ปรากฏอยู่ในสูจิบัตร เพื่อให้ทราบว่าผู้แสดงคือใคร เพราะการแสดงบางครั้งจุดเด่นอาจมีได้อยู่ที่บท เสียดสีเสียดแทง แต่อาจอยู่ที่ผู้แสดงที่มีชื่อเสียงก็เป็นได้

๔. การมีสมาธิในการชมการแสดง ขณะชมการแสดงควรมีสมาธิในการชมการแสดงอย่างจริงจัง เพื่อให้เข้าถึงความไพเราะ คุณค่าของบทเพลง ซึ่งทำให้ผู้ชมเกิดความซาบซึ้งในบทเพลงนั้น ๆ ในขณะที่ฟังเพลงไม่ควรสนทนา พูดคุย หรือปฏิบัติสิ่งใดให้เป็นที่รบกวนของผู้ชมข้างเคียง การสนทนาพูดคุย ควรทำขณะเพลงหนึ่ง ๆ จบลง และมีช่วงเวลาที่ผู้แสดงเตรียมตัวที่จะบรรเลงเพลงต่อไป แต่ควรกระทำเท่าที่จำเป็น และควรใช้เสียงแต่เพียงเบา ๆ เพื่อให้รบกวนผู้ชมข้างเคียงน้อยที่สุด

๕. การปรบมือ เป็นมารยาทที่สำคัญของผู้ชมการแสดงดนตรีที่ควรปรบมือเป็นเวลานาน เมื่อมีการบรรเลงเพลงแต่ละเพลงจบ ไม่ควรปรบมือเมื่อการบรรเลงเพลงแต่ท่อนจบลง ปกติเพลงประเภทซิมโฟนี คอนแชร์โต หรือ โซนาตา มักมีสามหรือสี่ท่อน เวลาบรรเลงจบแต่ละท่อน ผู้แสดงจะพักประมาณ ๑๐-๑๕ วินาที ในช่วงนี้ไม่ควรปรบมือ เมื่อการบรรเลงเพลงจบลงอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงควรปรบมือเป็นเวลานานเพื่อให้เกียรติแก่ผู้แสดง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเพลงสุดท้ายจบลง ควรปรบมือเป็นเวลานานเพื่อให้เกียรติเป็นครั้งสุดท้าย การปรบมือนานทำให้ผู้อำนวยเพลงหรือผู้แสดงดนตรีเดี่ยวออกมาโค้งคำนับต่อหน้าผู้ชมบนเวทีหลายครั้ง หลังจากเดินเข้าโรงไปแล้ว ซึ่งการกระทำเช่นนี้ ทำให้ผู้แสดงรู้สึกถึงการให้เกียรติอย่างสูงสุด ส่วนการแสดงดนตรีประเภทโอเปร่าและบัลเลต์ เมื่อผู้ร้องเดี่ยว หรือ ผู้เต้นเดี่ยว ขับร้องหรือเต้นจบลง ผู้ชมควรปรบมือหรือแสดงความชื่นชมในช่วงนั้น ซึ่งถือเป็นมารยาทที่ควรปฏิบัติเพื่อให้เกียรติและชื่นชมในความสามารถของผู้แสดงในการขับร้อง หรือเต้นในช่วงนั้น

การอ่านสูจิบัตร จะทำให้ทราบได้ว่าเพลงแต่ละเพลงมีกี่ท่อน และสามารถปรบมือได้ถูกต้องเมื่อเพลงจบลง การให้เกียรติด้วยการปรบมือและยืนขึ้นถือเป็นสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้ โดยเฉพาะการปรบมือหลังจากการบรรเลงเพลงสุดท้ายของรายการแสดงดนตรีจบลง การปรบมือให้ผู้แสดงเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ และไม่ควรเดินออกจากสถานที่แสดงทันทีที่เพลงสุดท้ายจบลงโดยไม่ปรบมือ เพราะโดยมารยาทแล้วถือเป็นการไม่ให้เกียรติผู้แสดง

๖. การพักครึ่งเวลา ปกติการแสดงประเภทนี้จะใช้เวลาานาน จึงมีการพักครึ่งเวลา เพื่อให้ผู้แสดงและผู้ชมมีเวลาพักผ่อนเปลี่ยนอิริยาบถประมาณ ๑๕-๒๐ นาที ในช่วงเวลาพักครึ่งเวลานี้ ผู้ชมควรเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อยถ้าจำเป็น และควรกลับมายังที่นั่งของตนก่อนเวลาแสดงครึ่งหลังจะเริ่มต้น และในขณะที่มีการแสดงดนตรีอยู่ ผู้ชมไม่ควรลุกออกจากที่นั่งออกมาด้วยเหตุผลใด ๆ โดยไม่จำเป็น

๗. การงดใช้เครื่องมือสื่อสาร ปัจจุบันเครื่องมือสื่อสารทั้งวิทยุติดตามตัว และโทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่มีประจำตัว ในขณะที่ชมการแสดงทั่ว ๆ ไป จึงมักจะได้ยินเสียงจากเครื่องมือสื่อสารเหล่านี้อยู่เสมอ สภาพเช่นนี้ไม่ควรเกิดขึ้นในขณะที่ชมการแสดงดนตรีประเภทนี้ เนื่องจากเสียงสัญญาณดังกล่าวจะรบกวนสมาธิทั้งของผู้ฟังและผู้แสดง จึงควรถือปฏิบัติมารยาทด้วยการงดใช้เครื่องมือสื่อสารทุกประเภทตลอดเวลาในขณะที่ชมการแสดง

๘. การนำเด็กเข้ามาชมการแสดง ไม่ควรนำเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี เข้าชมการแสดง ยกเว้นบางรายการที่อนุญาต เป็นกรณีพิเศษ

๙. การถ่ายภาพการแสดง ไม่ควรนำกล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายวิดีโอ เข้าไปบันทึกการแสดงในหอประชุม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ เพราะการแสดงของต่างประเทศหลายประเทศมีลิขสิทธิ์เฉพาะ ไม่อนุญาตให้มีการบันทึกไปเผยแพร่โดยบุคคลภายนอก หรือบ่อยครั้ง แม้จะไม่มีเรื่องลิขสิทธิ์ แต่แสงแฟลชจะรบกวนสมาธิทั้งผู้ชมและผู้แสดง

๑๐. งดการนำอาหารและเครื่องดื่มทุกประเภทเข้าไปในหอประชุม เพราะนอกจากอาหารบางประเภทจะส่งกลิ่นรบกวนผู้อื่น ตลอดจนการแกะหีบห่อและการขบเคี้ยวจะทำให้เกิดเสียงดังแล้ว เศษอาหารและเครื่องดื่มยังทำให้มด แมลงสาบ หรือหนูมาซ่อนตัว และกีดที่นั่งในโรงให้เสียหายอีกด้วย ดังนั้น จึงไม่ควรนำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามารับประทานในโรง ยกเว้นโรงกลางแจ้ง หรือที่ซึ่งได้รับการอนุญาตให้นำเข้าไปได้ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, ๒๕๕๕)

แหล่งอ้างอิง

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. *ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๕๕.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นำเสนอและอภิปรายผลงานการออกแบบการแสดงดนตรี		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์	
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย
ตัวชี้วัด ม. ๓/๒ อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้ดนตรีนั้นได้รับความนิยม

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ดนตรีเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติที่เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับคนในสังคม การสร้างสรรค์งานดนตรีมีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าบางช่วงสมัยดนตรีอาจได้พบกับภาวะวิกฤติ แต่ก็สามารถธำรงคุณค่าให้อยู่คู่สังคมในปัจจุบันได้อย่างสมบูรณ์ โดยจะกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากสังคม และปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากบุคคล

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ปัจจัยที่ทำให้ดนตรีได้รับการยอมรับและการวิเคราะห์ลักษณะเด่นของการแสดงดนตรี

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนสามารถอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานแสดงดนตรีได้รับความสนใจหรือการยอมรับได้อย่างถูกต้อง

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนสามารถเขียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงานการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้ถูกต้อง

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ นักเรียนสามารถเขียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงานการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้ถูกต้อง

๕.๒ ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทางดานขอเท็จจริง ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิดอย่างหลากหลาย คิดอย่างลึกซึ้งและคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูล และเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหาคำตอบ โดยตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาข้อมูล ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิดตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกประเมินทางเลือก และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด และไตร่ตรองทบทวนทางเลือกที่เลือกไว้อีกครั้ง (๒.๒.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ รักความเป็นไทย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นำเสนอและอภิปรายผลงานการออกแบบการแสดงดนตรี
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน - นักเรียนสามารถเขียน วิเคราะห์ลักษณะเด่นที่ น่าสนใจของผลงานการ ออกแบบการแสดงดนตรีเชิง บูรณาการได้ถูกต้อง - ระบุประเด็นที่คิด ประมวล ข้อมูลทั้งทางด้านข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นที่ เกี่ยวข้องกับประเด็นที่คิด อย่างหลากหลาย คิดอย่าง ลึกซึ้งและคาดการณ์ถึงผลที่ จะเกิดขึ้นในอนาคต วิเคราะห์ ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะ	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้ตัวแทนนักเรียน บอกทำความเข้าใจ และเช็คชื่อนักเรียนที่เข้า เรียน จากนั้นแจกใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ปัจจัยที่ ทำให้นดนตรีได้รับการยอมรับ ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบความ พร้อมสำหรับการนำเสนอผลการออกแบบการ แสดงดนตรีเชิงบูรณาการ ๓. จากที่นักเรียนได้ออกแบบการแสดงดนตรี เชิงบูรณาการ วันนี้นักเรียนจะได้วิเคราะห์ ลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีได้รับความสนใจ หรือยอมรับ ซึ่งครูจะอธิบายความรู้เกี่ยวกับ ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ เพื่อ เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ อภิปรายผลงาน ของเพื่อน	๑. ตัวแทนนักเรียนบอกทำความเข้าใจความเคารพ นักเรียนในชั้นกล่าว “ สวัสดี” คุณครู จากนั้นรับใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ ดนตรีได้รับการยอมรับจากคุณครู ๒. นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความพร้อม สำหรับการนำเสนอผลการออกแบบการ แสดงดนตรีเชิงบูรณาการ ๓. เตรียมพร้อมสำหรับทำกิจกรรมวิเคราะห์ ลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีได้รับความ สนใจหรือยอมรับ และตั้งใจฟังครูอธิบาย ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับ การยอมรับ	๑. ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ ดนตรีได้รับการ ยอมรับ ๒. สื่อ PowerPoint เรื่อง การ ออกแบบการ แสดงดนตรีเชิง บูรณาการ	๑. ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การ วิเคราะห์ ลักษณะเด่นที่ น่าสนใจของ ผลงาน	วิธีวัด - ประเมินการ วิเคราะห์ ลักษณะเด่นที่ น่าสนใจของ ผลงานการ ออกแบบการ แสดงดนตรีเชิง บูรณาการ เครื่องมือวัด ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การ วิเคราะห์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นำเสนอและอภิปรายผลงานการออกแบบการแสดงดนตรี
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
นำมาใช้ในการหาคำตอบ โดย ตั้งเกณฑ์ในการพิจารณา ข้อมูล ประเมินข้อมูลที่ใช่ใน การคิด ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและ ความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกประเมิน ทางเลือก และเลือกทางเลือก ที่เหมาะสมที่สุด และไตร ตรองทบทวนทางเลือกที่เลือก ไว้อีกครั้ง (๒.๒.๓) ด้านความรู้ - นักเรียนสามารถอธิบาย ลักษณะเด่นที่ทำงานแสดง	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูอธิบายเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้งานดนตรี ได้รับการยอมรับ เชื่อมโยงเข้าสู่กิจกรรมการ วิเคราะห์ลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีได้รับ ความสนใจหรือยอมรับ	๑. ตั้งใจฟังครูอธิบาย			ลักษณะเด่นที่ น่าสนใจของ ผลงาน เกณฑ์การ ประเมิน - ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “พอใช้” ขึ้นไป
	ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมการวิเคราะห์ ลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีได้รับความสนใจ หรือยอมรับ โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมลงใน ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่ น่าสนใจของผลงานที่ครูแจกให้ ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการ ออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ ๑๐ นาที พร้อมวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่ทำงาน ดนตรีได้รับความสนใจหรือยอมรับ ลงในใบงาน	๑. ตั้งใจฟังที่ครูชี้แจงการทำกิจกรรมการ วิเคราะห์ลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีได้รับ ความสนใจหรือยอมรับ โดยทำกิจกรรมลง ในใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะ เด่นที่น่าสนใจของผลงานที่ครูแจกให้ ๒. นักเรียนนำเสนอผลการออกแบบการ แสดงดนตรีเชิงบูรณาการ พร้อมทำใบงานที่ ๑๐			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นำเสนอและอภิปรายผลงานการออกแบบการแสดงดนตรี
หน่วยที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือ วัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ดนตรีได้รับความสนใจหรือการยอมรับได้อย่างถูกต้อง ด้านทักษะ - นักเรียนสามารถเขียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงานการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้ถูกต้อง ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม เห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	ที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงาน				
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ ๒. ครูให้นักเรียนตรวจสอบความเรียบร้อยและเก็บรวบรวมใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงาน ๓. ครูชี้แจงเนื้อหาในสัปดาห์ถัดไปเข้าสู่หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ โดยเป็นสาระนาฏศิลป์ และหมั่นทบทวนเนื้อหาเพราะจะมีการบูรณาการเข้าสู่สาระนาฏศิลป์	๑. นักเรียนสรุปความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ ๒. นักเรียนตรวจสอบความเรียบร้อยพร้อมส่ง ๓ นักเรียนตั้งใจฟังครูชี้แจง			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑.) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ดนตรีได้รับการยอมรับ
- ๒.) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงาน
- ๓.) สื่อ PowerPoint เรื่อง นำเสนอและอภิปรายผลงานการออกแบบการแสดงดนตรี

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานการวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงาน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้งานแสดงดนตรีได้รับความสนใจหรือการยอมรับได้อย่างถูกต้อง	การตอบคำถามและการทบทวนความรู้จากบทเรียน	- ข้อคำถามและแบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนสามารถเขียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงานการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้ถูกต้อง	- การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงานการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ	- ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของดนตรี	- นักเรียนแสดงความคิดเห็นการตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ “พอใช้” ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. นักเรียนสามารถเขียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงานการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้ถูกต้อง ๒. ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทางด้านข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นที่เกี่ยวข้อง	- ครูมีคำถามและกิจกรรมให้นักเรียนสามารถเขียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงานการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการได้	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
กับประเด็นที่คิดอย่างหลากหลาย คิดอย่างลึกซึ้งและคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหาคำตอบ โดยตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาข้อมูล ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิด ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกประเมินทางเลือก และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด และไตร่ตรองทบทวนทางเลือกที่เลือกไว้อีกครั้ง (๒.๒.๓)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักความเป็นไทย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑.) แบบสังเกต ๒.) แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความครบถ้วน ของคำตอบตาม ประเด็นที่กำหนด	ระบุนรายละเอียดของ คำตอบได้ครบถ้วน ได้แก่ - โครงการการแสดง ดนตรีที่สนใจ - ลักษณะเด่นทำให้ งานแสดงดนตรี ได้รับความสนใจ หรือการยอมรับ - ข้อเสนอแนะ	ระบุนรายละเอียด ของคำตอบไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๑ หัวข้อ (โครงการการแสดง ดนตรีที่สนใจ , ลักษณะเด่นทำให้ งานแสดงดนตรี ได้รับความสนใจ หรือการยอมรับ , ข้อเสนอแนะ)	ระบุนรายละเอียด ของคำตอบไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๒-๓ หัวข้อ (โครงการ การแสดงดนตรีที่ สนใจ , ลักษณะ เด่นทำให้งานแสดง ดนตรีได้รับความ สนใจหรือการ ยอมรับ , ข้อเสนอแนะ)	ระบุนรายละเอียดของ คำตอบไม่ครบ ขาด หัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง เพียงมากกว่า ๓ หัวข้อ (โครงการการ แสดงดนตรีที่สนใจ , ลักษณะเด่นทำให้งาน แสดงดนตรีได้รับ ความสนใจหรือการ ยอมรับ , ข้อเสนอแนะ)
๒. การวิเคราะห์ ผลงานตาม ประเด็นที่กำหนด	แสดงความคิดเห็น กับประเด็นที่ กำหนดได้ชัดเจน ทั้งหมด	แสดงความคิดเห็น กับประเด็นที่กำหนด ชัดเจนเป็นส่วนใหญ่	แสดงความคิดเห็น กับประเด็นที่ กำหนดให้ชัดเจน มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของประเด็นที่ กำหนดให้ทั้งหมด	แสดงความคิดเห็นกับ ประเด็นที่กำหนดให้ ชัดเจนน้อยกว่า ครึ่งหนึ่งของประเด็น ที่กำหนดให้ทั้งหมด
๓. การนำเสนอ ผลงาน	-	-	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วน ทุกประเด็นที่ กำหนดด้วยความ มั่นใจ เสียงดังฟัง ชัด และมี ภาพประกอบการ นำเสนออย่าง ชัดเจน	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วนทุก ประเด็นที่กำหนด หรือขาดประเด็นใด ประเด็นหนึ่ง ขาด ความมั่นใจในการ นำเสนอ เสียงพูดไม่ ค่อยชัด อาจมีหรือไม่ มีภาพประกอบการ นำเสนอ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ดนตรีได้รับการยอมรับ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นำเสนอและอภิปรายผลงานการออกแบบการแสดงดนตรี
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ดนตรีเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติที่เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับคนในสังคม การสร้างสรรค์งานดนตรีมีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าบางช่วงสมัยดนตรีอาจได้พบกับภาวะวิกฤติ แต่ก็สามารถดำรงคุณค่าให้อยู่คู่สังคมในปัจจุบันได้อย่างสมบูรณ์ โดยจะกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากสังคม และปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากบุคคล ดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากสังคม

๑. ปัจจัยด้านความเจริญทางวัฒนธรรม

ดนตรีมีความสำคัญและมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อวัฒนธรรมของชาติ ในอดีตประเทศไทยมีการนำดนตรีไทยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทางประเพณีต่าง ๆ ทั้งในพระราชพิธี และพิธีกรรมต่าง ๆ ของประชาชน เช่น ในอดีตเมื่อสมเด็จพระบรมราชินีทรงมีพระประสูติกาลเป็นพระราชธิดาก็จะมีการบรรเลงวงปี่พาทย์ เป็นต้น (สุนนมาลย์ นิมนต์พันธ์ และคณะ, ๒๕๕๑)

สำหรับกิจกรรมทางประเพณีของประชาชนจะมีการนำวงดนตรีไปบรรเลงเป็นส่วนหนึ่งของงานนั้น เช่น งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ งานทำขวัญนาคน งานมงคลสมรส งานวันเกิด งานสมโภชเฉลิมฉลองต่าง ๆ งานเทศกาลตามประเพณี งานศพ เป็นต้น ซึ่งได้ยึดถือปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบันทำให้คนไทยมีความรัก ความผูกพัน กับวิถีชีวิตและประเพณีไทย มีความคิดและมีทัศนคติที่ดีต่อดนตรีจนเกิดความรู้สึกว่าดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต โดยเฉพาะดนตรีไทยที่ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมของไทยได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันทุกประเทศในโลกต่างมีงานศิลปวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ดังที่พบเห็นได้เสมอในงานสำคัญต่าง ๆ เช่น ในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจะแสดงออกอย่างชัดเจนในการนำศิลปวัฒนธรรมของชาติตนมาแสดงเพื่ออวดให้ชาวโลกได้ชื่นชม สะท้อนให้เห็นความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมซึ่งประเทศไทยก็เช่นเดียวกันเมื่อได้รับหน้าที่เป็นประเทศเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศหรืองานต้อนรับอาคันตุกะจากต่างประเทศรัฐบาลไทยก็จะนำศิลปะการแสดงประเภทต่าง ๆ และการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยมาจัดแสดง

๒. ปัจจัยด้านความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้งานดนตรีกลายมาเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมอย่างกว้างขวาง ซึ่งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นมา เพื่อนำมาใช้พัฒนางานดนตรีให้คนในสังคมเข้าถึงดนตรีได้ง่ายมากขึ้นนั้น เกิดขึ้นมาตั้งแต่เมื่อโทมัส อัลวา เอดิสัน (Thomas Alva Edison) นักวิทยาศาสตร์ชาวอเมริกันได้

คิดประดิษฐ์เครื่องบันทึกเสียงขึ้นเมื่อ พ.ศ.๒๔๒๐ วงการดนตรีทั้งไทยและสากลก็นำเครื่องบันทึกเสียงดังกล่าวมาสร้างสรรค์งานดนตรี บันทึกเสียงเพลง เสียงขับร้อง เสียงปราศรัยและข้อมูลเสียงต่าง ๆ ไว้เป็นสมบัติให้ชนรุ่นหลัง ซึ่งนักเรียนสามารถนำมาใช้ศึกษาหาความรู้ได้มาจนถึงปัจจุบัน

๓. ปัจจัยด้านค่านิยมและการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัย

ค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลาซึ่งงานดนตรีก็เช่นเดียวกันงานดนตรีสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัยได้ โดยในอดีตพระมหากษัตริย์ไทยทรงถือเป็นพระราชกรณียกิจประการหนึ่งที่ทรงส่งเสริมงานดนตรีของชาติให้เจริญรุ่งเรือง บรรดาพระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการผู้ใหญ่มีค่านิยมในการส่งเสริมดนตรีไทย มีการพัฒนางานดนตรีและอุปถัมภ์นักดนตรี ส่วนในหมู่ประชาชนก็มีค่านิยมในการนำงานดนตรีไทยไปบรรเลงเป็นส่วนหนึ่งของงานต่าง ๆ ทั้งงานมงคลและงานอวมงคล

แม้ในปัจจุบันระบบสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก โครงสร้างทางวัฒนธรรมก็เปลี่ยนแปลงไป แต่ค่านิยมของคนไทยที่มีต่อดนตรียังคงอยู่ รัฐบาลไทยยังสนับสนุนและทำนุบำรุงดนตรีโดยเฉพาะดนตรีไทยอยู่เสมอ เช่น การจัดตั้งสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการผลิตนักดนตรีไทย มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็ได้เปิดการศึกษาวิชาเอกดนตรี ระดับโรงเรียนทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีการจัดรายวิชาดนตรีให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติดนตรี ผู้เรียนจึงมีค่านิยมที่ดีต่อดนตรีไทย ทำให้คนรุ่นใหม่เล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาเรียนรู้และใช้ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตได้อย่างมีคุณค่า

ตัวอย่างของการปรับเปลี่ยนดนตรีให้เข้ากับยุคสมัยและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น เมื่อวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกเข้ามาแพร่หลายในสังคมไทยจึงเกิดวงแตรวง โดยมีการนำเพลงไทยมาบรรเลงด้วยวงแตรวงเป็นจำนวนมาก และเมื่อสังคมไทยนิยมฟังเพลงที่บรรเลงด้วยวงดนตรีสากล ศิลปินดนตรีจึงนำเพลงไทยมาขับร้องเนื้อเต็มและบรรเลงด้วยวงดนตรีสากลเป็นศิลปะผสมผสาน รวมทั้งบางส่วนก็ได้พัฒนาไปเป็นเพลงลูกทุ่ง เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้มีการนำดนตรีไทยและดนตรีสากลมาผสมผสานบรรเลงเข้าด้วยกันจนได้รับความนิยมชมชอบจากผู้ฟัง ในขณะเดียวกันก็ยังมีผู้นำเครื่องดนตรีชาติต่าง ๆ มาบรรเลงประกอบเพลงไทย เช่น กุ๋เจิง ซอเอ้อหู เป็นต้น ดังนั้น ในปัจจุบันดนตรีในประเทศไทยจึงมีทั้งดนตรีไทยเดิม ดนตรีสากล และดนตรีไทยสากลในสังคม

๔. ปัจจัยด้านการสืบทอดดนตรีของศิลปิน

ในอดีตการสืบทอดดนตรีของศิลปินดนตรีจะเป็นการเรียนรู้ในสำนักดนตรี มีครูเป็นศูนย์กลางของความรู้ มีสำนักดนตรีที่เจ้านาย ข้าราชการหรือผู้มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจอุปถัมภ์ ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ครูดนตรีรุ่นเก่าตัวเองไปเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในสถานศึกษาต่าง ๆ การสืบทอดดนตรีไทยพัฒนาให้สอดคล้องกับการก้าวไปของโลกสมัยใหม่ โดยได้เข้าสู่ระบบการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาแทนที่การศึกษาในวังหรือในวัดเหมือนในอดีต ขณะเดียวกัน นักเรียนที่เรียนใน

โรงเรียนและก้าวเข้าสู่การเรียนดนตรีในระดับปริญญาตรีปริญญาโทและปริญญาเอก ก็ได้กลับเข้ามาเป็นมาเป็นครูอาจารย์ร่วมกับครูผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีไทยและมาเป็นครูสอนดนตรีให้นักเรียนรุ่นต่อ ๆ มา ระบบการสืบทอดดนตรีไทยที่กล่าวมา ส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสรียนดนตรีไทยกันอย่างกว้างขวาง มีตำราเรียนดนตรี เครื่องดนตรีและสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เอื้ออำนวยให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้วิชาการดนตรีไทยดำรงอยู่คู่กับสังคมและวัฒนธรรมไทยต่อไป

ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากบุคคล

๑. บทเพลงมีจังหวะทำนองและเนื้อหาที่ไพเราะ
๒. นักดนตรีบรรเลงได้ไพเราะซาบซึ้งใจ
๓. ผู้ขับร้องมีน้ำเสียงดี ไพเราะเหมาะสมกับบทเพลง
๔. การแสดงดนตรีมีความสนุกสนาน น่าสนใจ
๕. บทเพลงมีเอกลักษณ์ เช่น จังหวะ และทำนองเพลง
๖. บทเพลงมีความทันสมัย เข้ากับกลุ่มผู้ฟัง

แหล่งอ้างอิง

ราสิยศ วงศ์ศิลปกุล และ ศิริรัตน์ วุฒิสกุล. (๒๕๕๗). ดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.

สุนมมาลย์ นิมนต์พันธ์ และคณะ. (๒๕๕๑). คู่มือครูดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ อจก. จำกัด.

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นำเสนอและอภิปรายผลงานการออกแบบการแสดงดนตรี
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกโครงการการแสดงดนตรีที่สนใจ พร้อมอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานแสดงดนตรี
 ได้รับความสนใจหรือการยอมรับ โดยนักเรียนสามารถให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้
 ให้งานดนตรีได้รับการยอมรับทั้งจากสังคมและบุคคลมาเป็นพื้นฐานในการอภิปราย

โครงการการแสดงดนตรีที่สนใจ คือ.....

วิเคราะห์ลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีได้รับความสนใจหรือยอมรับ

.....

ข้อเสนอเพิ่มเติม (ใช้ความรู้และปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ)

.....

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบความรู้ (สำหรับครู) ที่ ๗ เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ดนตรีได้รับการยอมรับ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เล่นดนตรีอย่างสร้างสรรค์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นำเสนอและอภิปรายผลงานการออกแบบการแสดงดนตรี
 รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ดนตรีเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติที่เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับคนในสังคม การสร้างสรรค์งานดนตรีมีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าบางช่วงสมัยดนตรีอาจได้พบกับภาวะวิกฤติ แต่ก็สามารถดำรงคุณค่าให้อยู่คู่สังคมในปัจจุบันได้อย่างสมบูรณ์ โดยจะกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากสังคม และปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากบุคคล ดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากสังคม

๑. ปัจจัยด้านความเจริญทางวัฒนธรรม

ดนตรีมีความสำคัญและมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อวัฒนธรรมของชาติ ในอดีตประเทศไทยมีการนำดนตรีไทยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทางประเพณีต่าง ๆ ทั้งในพระราชพิธี และพิธีกรรมต่าง ๆ ของประชาชน เช่น ในอดีตเมื่อสมเด็จพระบรมราชินีทรงมีพระประสูติกาลเป็นพระราชธิดาก็จะมีการบรรเลงวงปี่พาทย์ เป็นต้น (สุนนมาลย์ นิมนต์พันธ์ และคณะ, ๒๕๕๑)

สำหรับกิจกรรมทางประเพณีของประชาชนจะมีการนำวงดนตรีไปบรรเลงเป็นส่วนหนึ่งของงานนั้น เช่น งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ งานทำขวัญนาคน งานมงคลสมรส งานวันเกิด งานสมโภชเฉลิมฉลองต่าง ๆ งานเทศกาลตามประเพณี งานศพ เป็นต้น ซึ่งได้ยึดถือปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบันทำให้คนไทยมีความรัก ความผูกพัน กับวิถีชีวิตและประเพณีไทย มีความคิดและมีทัศนคติที่ดีต่อดนตรีจนเกิดความรู้สึกว่าดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต โดยเฉพาะดนตรีไทยที่ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมของไทยได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันทุกประเทศในโลกต่างมีงานศิลปวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ดังที่พบเห็นได้เสมอในงานสำคัญต่าง ๆ เช่น ในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจะแสดงออกอย่างชัดเจนในการนำศิลปวัฒนธรรมของชาติตนมาแสดงเพื่ออวดให้ชาวโลกได้ชื่นชม สะท้อนให้เห็นความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมซึ่งประเทศไทยก็เช่นเดียวกันเมื่อได้รับหน้าที่เป็นประเทศเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศหรืองานต้อนรับอาคันตุกะจากต่างประเทศรัฐบาลไทยก็จะนำศิลปะการแสดงประเภทต่าง ๆ และการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยมาจัดแสดง

๒. ปัจจัยด้านความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้งานดนตรีกลายมาเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมอย่างกว้างขวาง ซึ่งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นมา เพื่อนำมาใช้พัฒนางานดนตรีให้คนในสังคมเข้าถึงดนตรีได้ง่ายมากขึ้นนั้น เกิดขึ้นมาตั้งแต่เมื่อโทมัส อัลวา เอดิสัน (Thomas Alva Edison) นักวิทยาศาสตร์ชาวอเมริกันได้

คิดประดิษฐ์เครื่องบันทึกเสียงขึ้นเมื่อ พ.ศ.๒๔๒๐ วงการดนตรีทั้งไทยและสากลก็นำเครื่องบันทึกเสียงดังกล่าวมาสร้างสรรค์งานดนตรี บันทึกเสียงเพลง เสียงขับร้อง เสียงปราศรัยและข้อมูลเสียงต่าง ๆ ไว้เป็นสมบัติให้ชนรุ่นหลัง ซึ่งนักเรียนสามารถนำมาใช้ศึกษาหาความรู้ได้มาจนถึงปัจจุบัน

๓. ปัจจัยด้านค่านิยมและการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัย

ค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลาซึ่งงานดนตรีก็เช่นเดียวกันงานดนตรีสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัยได้ โดยในอดีตพระมหากษัตริย์ไทยทรงถือเป็นพระราชกรณียกิจประการหนึ่งที่ทรงส่งเสริมงานดนตรีของชาติให้เจริญรุ่งเรือง บรรดาพระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการผู้ใหญ่มีค่านิยมในการส่งเสริมดนตรีไทย มีการพัฒนางานดนตรีและอุปถัมภ์นักดนตรี ส่วนในหมู่ประชาชนก็มีค่านิยมในการนำงานดนตรีไทยไปบรรเลงเป็นส่วนหนึ่งของงานต่าง ๆ ทั้งงานมงคลและงานอวมงคล

แม้ในปัจจุบันระบบสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก โครงสร้างทางวัฒนธรรมก็เปลี่ยนแปลงไป แต่ค่านิยมของคนไทยที่มีต่อดนตรียังคงอยู่ รัฐบาลไทยยังสนับสนุนและทำนุบำรุงดนตรีโดยเฉพาะดนตรีไทยอยู่เสมอ เช่น การจัดตั้งสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการผลิตนักดนตรีไทย มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็ได้เปิดการศึกษาวิชาเอกดนตรี ระดับโรงเรียนทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีการจัดรายวิชาดนตรีให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติดนตรี ผู้เรียนจึงมีค่านิยมที่ดีต่อดนตรีไทย ทำให้คนรุ่นใหม่เล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาเรียนรู้และใช้ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตได้อย่างมีคุณค่า

ตัวอย่างของการปรับเปลี่ยนดนตรีให้เข้ากับยุคสมัยและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น เมื่อวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกเข้ามาแพร่หลายในสังคมไทยจึงเกิดวงแตรวง โดยมีการนำเพลงไทยมาบรรเลงด้วยวงแตรวงเป็นจำนวนมาก และเมื่อสังคมไทยนิยมฟังเพลงที่บรรเลงด้วยวงดนตรีสากล ศิลปินดนตรีจึงนำเพลงไทยมาขับร้องเนื้อเต็มและบรรเลงด้วยวงดนตรีสากลเป็นศิลปะผสมผสาน รวมทั้งบางส่วนก็ได้พัฒนาไปเป็นเพลงลูกทุ่ง เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้มีการนำดนตรีไทยและดนตรีสากลมาผสมผสานบรรเลงเข้าด้วยกันจนได้รับความนิยมชมชอบจากผู้ฟัง ในขณะเดียวกันก็ยังมีผู้นำเครื่องดนตรีชาติต่าง ๆ มาบรรเลงประกอบเพลงไทย เช่น กุ๋เจิง ซอเอ้อหู เป็นต้น ดังนั้น ในปัจจุบันดนตรีในประเทศไทยจึงมีทั้งดนตรีไทยเดิม ดนตรีสากล และดนตรีไทยสากลในสังคม

๔. ปัจจัยด้านการสืบทอดดนตรีของศิลปิน

ในอดีตการสืบทอดดนตรีของศิลปินดนตรีจะเป็นการเรียนรู้ในสำนักดนตรี มีครูเป็นศูนย์กลางของความรู้ มีสำนักดนตรีที่เจ้านาย ข้าราชการหรือผู้มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจอุปถัมภ์ ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ครูดนตรีรุ่นเก่าตัวเองไปเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในสถานศึกษาต่าง ๆ การสืบทอดดนตรีไทยพัฒนาให้สอดคล้องกับการก้าวไปของโลกสมัยใหม่ โดยได้เข้าสู่ระบบการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาแทนที่การศึกษาในวังหรือในวัดเหมือนในอดีต ขณะเดียวกัน นักเรียนที่เรียนใน

โรงเรียนและก้าวเข้าสู่การเรียนดนตรีในระดับปริญญาตรีปริญญาโทและปริญญาเอก ก็ได้กลับเข้ามาเป็นมาเป็นครูอาจารย์ร่วมกับครูผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีไทยและมาเป็นครูสอนดนตรีให้แก่นักเรียนรุ่นต่อ ๆ มา ระบบการสืบทอดดนตรีไทยที่กล่าวมา ส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสดูเรียนดนตรีไทยกันได้อย่างกว้างขวาง มีตำราเรียนดนตรี เครื่องดนตรีและสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เอื้ออำนวยให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้วิชาการดนตรีไทยดำรงอยู่คู่กับสังคมและวัฒนธรรมไทยต่อไป

ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับจากบุคคล

๑. บทเพลงมีจังหวะทำนองและเนื้อหาที่ไพเราะ
๒. นักดนตรีบรรเลงได้ไพเราะซาบซึ้งใจ
๓. ผู้ขับร้องมีน้ำเสียงดี ไพเราะเหมาะสมกับบทเพลง
๔. การแสดงดนตรีมีความสนุกสนาน น่าสนใจ
๕. บทเพลงมีเอกลักษณ์ เช่น จังหวะ และทำนองเพลง
๖. บทเพลงมีความทันสมัย เข้ากับกลุ่มผู้ฟัง



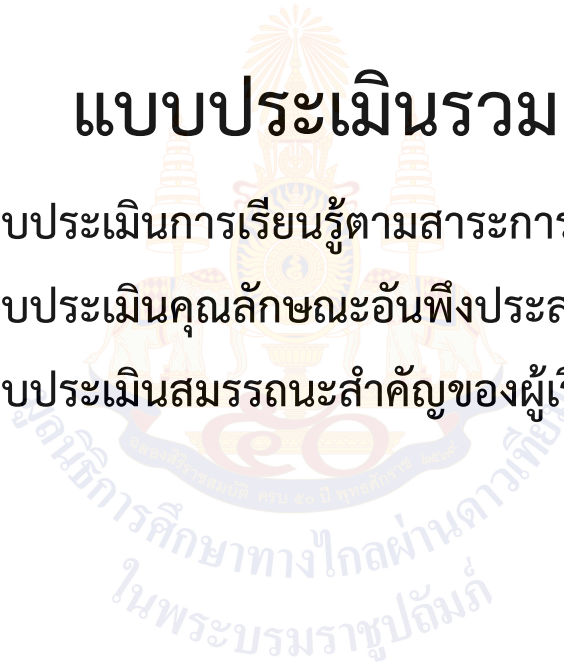
แหล่งอ้างอิง

- ราสิยศ วงศ์ศิลปะกุล และ ศิริรัตน์ วุฒิสกุล. (๒๕๕๗). *ดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓*. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- สุนนมาลย์ นิ่มเนติพันธ์ และคณะ. (๒๕๕๑). *คู่มือครูดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ อจก. จำกัด.

ภาคผนวก ก

แบบประเมินรวม

- แบบประเมินการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้
- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน



ดนตรี

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง “การออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินทำนองจากวัสดุที่หาได้ง่าย”

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความครบถ้วน ในการออกแบบ เครื่องดนตรี	ระบุรายละเอียดของ เครื่องดนตรีที่จะ สร้างสรรค์ได้อย่าง ครบถ้วน ได้แก่ - ชื่อเครื่องดนตรี - วัสดุอุปกรณ์ที่ ต้องใช้ - การจัดวาง/ จัดเรียง - อุปกรณ์ที่ใช้ บรรเลง - แบบร่างลักษณะ ของเครื่องดนตรี	ระบุรายละเอียดของ เครื่องดนตรีที่จะ สร้างสรรค์ไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๑ หัวข้อ ชื่อเครื่องดนตรี วัสดุ อุปกรณ์ที่ต้องใช้ การจัดวาง/จัดเรียง อุปกรณ์ที่ใช้บรรเลง แบบร่างลักษณะของ เครื่องดนตรี	ระบุรายละเอียดของ เครื่องดนตรีที่จะ สร้างสรรค์ไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๒-๓ หัวข้อ (ชื่อเครื่อง ดนตรี วัสดุอุปกรณ์ที่ ต้องใช้ การจัดวาง/ จัดเรียง อุปกรณ์ที่ใช้ บรรเลง แบบร่าง ลักษณะของเครื่อง ดนตรี)	ระบุรายละเอียดของ เครื่องดนตรีที่จะ สร้างสรรค์ไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียงมากกว่า ๓ หัวข้อ (ชื่อเครื่อง ดนตรี วัสดุอุปกรณ์ที่ ต้องใช้ การจัดวาง/ จัดเรียง อุปกรณ์ที่ใช้ บรรเลง แบบร่าง ลักษณะของเครื่อง ดนตรี)
๒. การออกแบบ เครื่องดนตรีที่ สร้างสรรค์จากวัสดุ ที่หาได้ง่าย	ออกแบบเครื่อง ดนตรีโดยเลือกใช้ วัสดุที่สามารถหาได้ ง่าย สามารถเคาะให้ เกิดเสียงได้ดัง กังวาน และสามารถ ปรับตั้งระดับเสียงได้ รวมถึงมีการกำหนด ระดับเสียงมากกว่า ๑ ช่วงเสียง (Octave) และมีการ จัดเรียงตัวโน้ตที่ สามารถเล่นเป็น ทำนองเพลงได้อย่าง	ออกแบบเครื่อง ดนตรีโดยเลือกใช้ วัสดุที่สามารถหาได้ ง่าย สามารถเคาะให้ เกิดเสียงได้ดัง กังวาน และสามารถ ปรับตั้งระดับเสียงได้ รวมถึงมีการกำหนด ระดับเสียงเพียง ๑ ช่วงเสียง และมีการ จัดเรียงตัวโน้ตที่ สามารถเล่นเป็น ทำนองเพลงได้อย่าง สะดวก และมีการ	ออกแบบเครื่อง ดนตรีโดยเลือกใช้ วัสดุที่สามารถหาได้ ง่าย สามารถเคาะ ให้เกิดเสียงได้ดังแต่ ไม่กังวาน และ สามารถปรับตั้ง ระดับเสียงได้ รวมถึงมีการ กำหนดระดับเสียง เพียง ๑ ช่วงเสียง หรือน้อยกว่า และ มีการจัดเรียงตัว โน้ตที่สามารถเล่น	ออกแบบเครื่องดนตรี โดยเลือกใช้วัสดุที่ สามารถหาได้ง่าย สามารถเคาะให้เกิด เสียงได้ดัง แต่ไม่ กังวาน และสามารถ ปรับตั้งระดับเสียงได้ เพียงเล็กน้อย รวมถึง มีการกำหนดระดับ เสียงน้อยกว่า ๕ เสียง และมีการ จัดเรียงตัวโน้ตที่ สามารถเล่นเป็น ทำนองเพลงได้

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
	สะดวก และมีการ ร่างภาพเครื่องดนตรี ที่จะสร้างสรรค์ให้ เห็นรายละเอียดที่ เป็นรูปธรรมอย่าง ชัดเจน	ร่างภาพเครื่องดนตรี ที่จะสร้างสรรค์ให้ เห็นรายละเอียดของ เครื่องดนตรี พอสมควร	เป็นทำนองเพลงได้ อย่างสะดวก ไม่มี การร่างภาพเครื่อง ดนตรีที่จะ สร้างสรรค์	ค่อนข้างสะดวก อาจจะมีหรือไม่มี การร่างภาพเครื่องดนตรี ที่จะสร้างสรรค์
๓. การนำเสนอ ผลงานการ ออกแบบ	-	-	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วน ทุกประเด็นที่ กำหนดด้วยความ มั่นใจ เสียงดังฟัง ชัด และมี ภาพประกอบการ นำเสนออย่าง ชัดเจน	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วนทุก ประเด็นที่กำหนด หรือขาดประเด็นใด ประเด็นหนึ่ง ขาด ความมั่นใจในการ นำเสนอ เสียงพูดไม่ ค่อยชัด อาจมีหรือไม่มี ภาพประกอบการ นำเสนอ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการออกแบบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีที่ดำเนินงานจากวัสดุที่หาได้ง่าย
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ประเด็นการประเมิน												รวม
		ความครบถ้วน ในการออกแบบ เครื่องดนตรี				การออกแบบ เครื่องดนตรีที่ สร้างสรรค์จาก วัสดุที่หาได้ง่าย				การนำเสนอ ผลงานการ ออกแบบ				
		๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง “การสร้างสรรค์เครื่องดนตรีประดิษฐ์จากวัสดุที่หาได้ง่าย”

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. คุณภาพ เสียงของ เครื่องดนตรี	เสียงดังชัดเจน และ ระดับเสียงของโน้ต แต่ละตัวตรงตาม ระดับเสียงที่ต้องการ หรือใกล้เคียงระดับ เสียงที่ต้องการทั้งหมด	เสียงดังชัดเจน และ ระดับเสียงของโน้ต แต่ละตัวตรงตาม ระดับเสียงที่ต้องการ หรือใกล้เคียงระดับ เสียงที่ต้องการเกือบ ทั้งหมด	เสียงค่อนข้างดัง และ ระดับเสียงของโน้ต แต่ละตัวค่อนข้างตรง ตามระดับเสียงที่ ถูกต้องบางเสียง	เสียงไม่ค่อยดัง และ ระดับเสียงของโน้ต แต่ละตัวไม่ตรงตาม ระดับเสียงที่ต้องการ เป็นส่วนใหญ่หรือ ทั้งหมด
๒. การ ออกแบบ เครื่องดนตรี		ออกแบบเครื่องดนตรี ที่สามารถนำไป สร้างสรรค์ได้อย่าง เหมาะสม มีระดับ เสียงครบ 1 ช่วงเสียง (Octave) หรือ มากกว่า และ สามารถบรรเลงได้ อย่างสะดวก	ออกแบบเครื่องดนตรี ที่สามารถนำไป สร้างสรรค์ได้ ค่อนข้างเหมาะสม มี ระดับเสียงน้อยกว่า ๑ ช่วงเสียง (Octave) แต่ มากกว่า ๕ ระดับ เสียง และ/หรืออาจ บรรเลงได้ไม่ค่อย สะดวก	ออกแบบเครื่องดนตรี ที่สามารถนำไป สร้างสรรค์ได้ แต่มี ระดับเสียงน้อยกว่า ๕ เสียง
๓. การ บรรเลง ทำนองเพลง		สามารถบรรเลง ทำนองเพลงสั้น ๆ ได้ ถูกต้องตลอดทั้งเพลง หรือมีผิดบ้างเล็กน้อย	บรรเลงทำนองเพลง สั้น ๆ ไม่ถูกต้องหรือ ผิดค่อนข้างมาก	บรรเลงทำนองเพลง สั้น ๆ ถูกต้องน้อย มากหรือผิดเกือบทั้ง เพลง หรือฟังแล้วไม่ เป็นทำนองเพลง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเขว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ด้านทำนอง	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง ตลอดทั้งเพลง	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง เป็นส่วนใหญ่ หรือบรรเลงผิดไม่ เกิน ๔ ห้องเพลง	บรรเลงได้ถูกต้องตาม ทำนองเพลงมากกว่า ครึ่งหนึ่งของเพลง ทั้งหมด หรือบรรเลงผิด มากกว่า ๔ ห้องเพลง แต่ไม่เกิน ๑ บรรทัด	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง เป็นส่วนน้อย หรือ บรรเลงถูกต้องไม่ ถึง ๑ บรรทัด
๒. ความถูกต้อง ด้านจังหวะ	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ต้องการ และต่อเนื่อง ตลอดทั้งเพลง	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ต้องการ เป็นส่วนใหญ่ หรือบรรเลงผิด หรือบรรเลง หยุดชะงักไม่เกิน ๒ ครั้ง	บรรเลงได้ตามจังหวะที่ ถูกต้องเป็นเพียงครึ่งหนึ่ง ของทำนองเพลงทั้งหมด หรือบรรเลงผิด หรือ บรรเลงหยุดชะงัก ๓-๔ ครั้ง	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ต้องการ เป็นส่วนน้อย หรือ บรรเลงผิด หรือ บรรเลงหยุดชะงัก มากกว่า ๔ ครั้ง
๓. บุคลิกภาพใน การบรรเลง			การนั่งบรรเลงถูกต้อง เหมาะสม และสง่างาม และจับไม้ได้ถูกต้อง สวยงาม และบรรเลงได้ อย่างสะดวก	การนั่งบรรเลงไม่ ถูกต้อง ไม่ เหมาะสม และไม่ สง่างาม และ/หรือ จับไม้ไม่ถูกต้อง ไม่ สวยงาม และไม่ สะดวกต่อการ บรรเลง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การปฏิบัติทำนองเพลงพม่าเขว โดยใช้เครื่องดนตรีที่สร้างสรรค์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ด้านทำนอง	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง ตลอดทั้งเพลง	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง เป็นส่วนใหญ่ หรือบรรเลงผิดไม่ เกิน ๔ ห้องเพลง	บรรเลงได้ถูกต้องตาม ทำนองเพลงมากกว่า ครึ่งหนึ่งของเพลง ทั้งหมด หรือบรรเลงผิด มากกว่า ๔ ห้องเพลง แต่ไม่เกิน ๑ บรรทัด	บรรเลงได้ถูกต้อง ตามทำนองเพลง เป็นส่วนน้อย หรือ บรรเลงถูกต้องไม่ ถึง ๑ บรรทัด
๒. ความถูกต้อง ด้านจังหวะ	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ต้องการ และต่อเนื่อง ตลอดทั้งเพลง	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ต้องการ เป็นส่วนใหญ่ หรือบรรเลงผิด หรือบรรเลง หยุดชะงักไม่เกิน ๒ ครั้ง	บรรเลงได้ตามจังหวะที่ ถูกต้องเป็นเพียงครึ่งหนึ่ง ของทำนองเพลงทั้งหมด หรือบรรเลงผิด หรือ บรรเลงหยุดชะงัก ๓-๔ ครั้ง	บรรเลงได้ตาม จังหวะที่ต้องการ เป็นส่วนน้อย หรือ บรรเลงผิด หรือ บรรเลงหยุดชะงัก มากกว่า ๔ ครั้ง
๓. บุคลิกภาพใน การบรรเลง			การนั่งบรรเลงถูกต้อง เหมาะสม และสง่างาม และจับไม้ได้ถูกต้อง สวยงาม และบรรเลงได้ อย่างสะดวก	การนั่งบรรเลงไม่ ถูกต้อง ไม่ เหมาะสม และไม่ สง่างาม และ/หรือ จับไม้ไม่ถูกต้อง ไม่ สวยงาม และไม่ สะดวกต่อการ บรรเลง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

คะแนน ๙-๑๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๖-๘	หมายถึง ดี
คะแนน ๓-๕	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๑-๒	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนใบงาน เรื่อง การเปรียบเทียบองค์ประกอบของงานดนตรีและงานศิลปะอื่น

หัวข้อการประเมิน	ระดับเกณฑ์การประเมิน				
	๔	๓	๒	๑	๐
ความถูกต้องในการระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบ	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง และครบถ้วนตามบทเรียน	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง แต่ระบุขาดไป ๑-๒ องค์ประกอบ	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง แต่ระบุขาดไป ๓ องค์ประกอบ	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง แต่ระบุขาดไป ๔ องค์ประกอบ	ระบุองค์ประกอบของงานศิลปะที่นำมาเปรียบเทียบไม่ถูกต้อง และระบุขาดมากกว่า ๔ องค์ประกอบ
การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นได้ถูกต้องทั้งหมด และสามารถเปรียบเทียบได้ทั้งจุดต่างและจุดเหมือน	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นได้ถูกต้องทั้งหมด และแต่ขาดการเปรียบเทียบจุดเหมือน หรือเปรียบเทียบได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ และสามารถเปรียบเทียบได้ทั้งจุดต่างและจุดเหมือน	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่และแต่ขาดการเปรียบเทียบจุดเหมือน	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นได้ถูกต้องเป็นส่วนน้อยและขาดการเปรียบเทียบจุดเหมือน	วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของดนตรีและศิลปะแขนงอื่นไม่ถูกต้องเป็นส่วนน้อยและขาดการเปรียบเทียบจุดเหมือน

หัวข้อการ ประเมิน	ระดับเกณฑ์การประเมิน				
	๔	๓	๒	๑	๐
การเพิ่มเติม ความคิดจาก การแลกเปลี่ยน เรียนรู้	-	-	เพิ่มเติมความคิด การวิเคราะห์ เปรียบเทียบของ ตนเองหลังจาก การแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับเพื่อน ทั้งจุดต่างและจุด เหมือน	เพิ่มเติมความคิด การวิเคราะห์ เปรียบเทียบของ ตนเองหลังจาก การแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับเพื่อน เพียงจุดต่างหรือ จุดเหมือนอย่าง ใดอย่างหนึ่ง	ไม่มีการเพิ่มเติม ความคิดการ วิเคราะห์ เปรียบเทียบของ ตนเองหลังจาก การแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับเพื่อน



แบบประเมินการออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ประเด็นการประเมิน												รวม
		ความครบถ้วน ในการออกแบบ การแสดงดนตรี เชิงบูรณาการ				การออกแบบ การแสดงดนตรี เชิงบูรณาการ				การนำเสนอ ผลงานการ ออกแบบ				
		๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	
</														

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ใบงานที่ ๙ เรื่อง การออกแบบการแสดงดนตรีเชิงบูรณาการ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความครบถ้วน ในการออกแบบ การแสดงดนตรีเชิง บูรณาการ	ระบุรายละเอียดของ โครงการได้อย่าง ครบถ้วน ได้แก่ - ชื่อโครงการ - หลักการและ เหตุผล - วัตถุประสงค์ - กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ - ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ - ขั้นตอนการ ทำงาน - รายละเอียดการ แสดง	ระบุรายละเอียด ของโครงการไม่ ครบ ขาดหัวข้อใด หัวข้อหนึ่งเพียง ๑ หัวข้อ (ชื่อโครงการ , หลักการและ เหตุผล , วัตถุประสงค์ , กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ , ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ , ขั้นตอนการ ทำงาน , รายละเอียดการ แสดง)	ระบุรายละเอียด ของโครงการไม่ ครบ ขาดหัวข้อใด หัวข้อหนึ่งเพียง ๒- ๓ หัวข้อ (ชื่อ โครงการ , หลักการ และเหตุผล , วัตถุประสงค์ , กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ , ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ , ขั้นตอนการ ทำงาน , รายละเอียดการ แสดง)	ระบุรายละเอียดของ โครงการไม่ครบ ขาด หัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง เพียงมากกว่า ๓ หัวข้อ (ชื่อโครงการ , หลักการและเหตุผล , วัตถุประสงค์ , กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ , ผลที่คาดว่าจะได้รับ , ขั้นตอนการทำงาน , รายละเอียดการ แสดง)
๒. การออกแบบ การแสดงดนตรีเชิง บูรณาการ	ออกแบบการแสดง ดนตรีโดยเลือก การบูรณาการกับ วิชาได้เหมาะสม ตั้ง ชื่อโครงการชัดเจน สามารถอธิบาย ความจำเป็นและ นำเสนอเหตุผลของ การจัดแสดงดนตรี ได้ชัดเจน เรียงลำดับ ความสำคัญของ วัตถุประสงค์ได้ เหมาะสมและ สอดคล้องกับผลที่	ออกแบบการแสดง ดนตรีโดยเลือก การบูรณาการกับ วิชาได้เหมาะสม ตั้ง ชื่อโครงการชัดเจน สามารถอธิบาย ความจำเป็นและ นำเสนอเหตุผลของ การจัดแสดงดนตรีได้ ค่อนข้างชัดเจน เรียงลำดับ ความสำคัญของ วัตถุประสงค์ได้ เหมาะสมและ สอดคล้องกับผลที่	ออกแบบการแสดง ดนตรีโดยเลือก การบูรณาการกับ วิชาได้เหมาะสม พอสมควร ตั้งชื่อ โครงการชัดเจน อธิบายความจำเป็น และนำเสนอเหตุผล ของการจัดแสดง ดนตรีไม่ชัดเจน ไม่ เรียงลำดับ ความสำคัญของ วัตถุประสงค์และไม่ สอดคล้องกับผลที่ คาดว่าจะได้รับ	ออกแบบการแสดง ดนตรีโดยเลือก การบูรณาการกับวิชา ได้เหมาะสม พอสมควร ตั้งชื่อ โครงการไม่ชัดเจน อธิบายความจำเป็น และนำเสนอเหตุผล ของการจัดแสดง ดนตรีไม่ชัดเจน ไม่ เรียงลำดับ ความสำคัญของ วัตถุประสงค์และไม่ สอดคล้องกับผลที่ คาดว่าจะได้รับ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
	คาดว่าจะได้รับ กำหนด กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ ชัดเจน สามารถ อธิบายขั้นตอนการ ทำงานได้ครบถ้วน และเห็น รายละเอียดของการ แสดงดนตรีอย่าง ชัดเจน	คาดว่าจะได้รับ พอสมควร กำหนด กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ ชัดเจน อธิบาย ขั้นตอนการทำงาน ได้ และเห็น รายละเอียดของการ แสดงดนตรี พอสมควร	กำหนด กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ ชัดเจนพอสมควร อธิบายขั้นตอนการ ทำงานได้พอสมควร และอาจจะมี หรือไม่มีการร่าง ภาพรายละเอียด ของการแสดงดนตรี	กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ไม่ ชัดเจน อธิบาย ขั้นตอนการทำงานได้ ค่อนข้างน้อยและไม่มี การร่างภาพ รายละเอียดของการ แสดงดนตรี
๓. การนำเสนอ ผลงานการ ออกแบบ	-	-	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วน ทุกประเด็นที่ กำหนดด้วยความ มั่นใจ เสียงดังฟัง ชัด และมี ภาพประกอบการ นำเสนออย่าง ชัดเจน	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วนทุก ประเด็นที่กำหนด หรือขาดประเด็นใด ประเด็นหนึ่ง ขาด ความมั่นใจในการ นำเสนอ เสียงพูดไม่ ค่อยชัด อาจมีหรือไม่ มีภาพประกอบการ นำเสนอ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของผลงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความครบถ้วน ของคำตอบตาม ประเด็นที่กำหนด	ระบุรายละเอียดของ คำตอบได้ครบถ้วน ได้แก่ - โครงการการแสดง ดนตรีที่สนใจ - ลักษณะเด่นทำให้ งานแสดงดนตรี ได้รับความสนใจ หรือการยอมรับ - ข้อเสนอแนะ	ระบุรายละเอียด ของคำตอบไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๑ หัวข้อ (โครงการการแสดง ดนตรีที่สนใจ , ลักษณะเด่นทำให้ งานแสดงดนตรี ได้รับความสนใจ หรือการยอมรับ , ข้อเสนอแนะ)	ระบุรายละเอียด ของคำตอบไม่ครบ ขาดหัวข้อใดหัวข้อ หนึ่งเพียง ๒-๓ หัวข้อ (โครงการ การแสดงดนตรีที่ สนใจ , ลักษณะ เด่นทำให้งานแสดง ดนตรีได้รับความ สนใจหรือการ ยอมรับ , ข้อเสนอแนะ)	ระบุรายละเอียดของ คำตอบไม่ครบ ขาด หัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง เพียงมากกว่า ๓ หัวข้อ (โครงการการ แสดงดนตรีที่สนใจ , ลักษณะเด่นทำให้งาน แสดงดนตรีได้รับ ความสนใจหรือการ ยอมรับ , ข้อเสนอแนะ)
๒. การวิเคราะห์ ผลงานตาม ประเด็นที่กำหนด	แสดงความคิดเห็น กับประเด็นที่ กำหนดได้ชัดเจน ทั้งหมด	แสดงความคิดเห็น กับประเด็นที่กำหนด ชัดเจนเป็นส่วนใหญ่	แสดงความคิดเห็น กับประเด็นที่ กำหนดให้ชัดเจน มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของประเด็นที่ กำหนดให้ทั้งหมด	แสดงความคิดเห็นกับ ประเด็นที่กำหนดให้ ชัดเจนน้อยกว่า ครึ่งหนึ่งของประเด็น ที่กำหนดให้ทั้งหมด
๓. การนำเสนอ ผลงาน	-	-	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วน ทุกประเด็นที่ กำหนดด้วยความ มั่นใจ เสียงดังฟัง ชัด และมี ภาพประกอบการ นำเสนออย่าง ชัดเจน	นำเสนอผลงานการ ออกแบบครบถ้วนทุก ประเด็นที่กำหนด หรือขาดประเด็นใด ประเด็นหนึ่ง ขาด ความมั่นใจในการ นำเสนอ เสียงพูดไม่ ค่อยชัด อาจมีหรือไม่ มีภาพประกอบการ นำเสนอ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙-๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๖-๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๓-๕ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑-๒ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป



นาฏศิลป์

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (ปานกลาง)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา				
๒. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม				
๓. การให้ความร่วมมือในการทำงาน				
๔. การแสดงความคิดเห็น				
๕. การนำเสนอความคิดสร้างสรรค์				
รวม				

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๓ หมายถึง ดี

คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของพฤติกรรมบ่งชี้

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม คะแนน ๓ คะแนน	สิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา
		นำเสนอรูปแบบการ แสดงนาฏศิลป์ เห็นคุณค่า ของการแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละประเภทและแนวทาง ในการสร้างสรรค์งาน นาฏศิลป์ไทย				
		๓	๒	๑		

เกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับความสามารถ		
	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
นำเสนอรูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ เห็นคุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละ ประเภทและแนวทางในการ สร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ไทย			

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

(* พฤติกรรมบ่งชี้เปลี่ยนตามเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้)

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๓ (ดีมาก)	๒ (ดี)	๑ (พอใช้)	๐ (ปรับปรุง)
เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน - เนื้อหาตรงตามหัวเรื่อง - เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- เนื้อหาเป็นไปตามที่กำหนด - รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	- รายละเอียดครอบคลุม - เนื้อหาสอดคล้อง	เนื้อหาไม่สอดคล้อง
การสร้างสรรค์ใบงาน	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามดีมาก	ตกแต่งชิ้นงานได้สวยงามเรียบร้อยดี	ตกแต่งชิ้นได้เรียบร้อยพอใช้	ตกแต่งชิ้นงานไม่เรียบร้อย
ใบงานมีความเป็นระเบียบ	ใบงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ใบงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบแต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ใบงานมีความเป็นระเบียบแต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่องมาก
วิธีการนำเสนอ	การนำเสนอความมั่นใจในตนเองดีมาก	การนำเสนอความมั่นใจในตนเองดี	การนำเสนอความมั่นใจในตนเองพอใช้	การนำเสนอขาดความมั่นใจ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๙ - ๑๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง ดี

คะแนน ๕ - ๖ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๔ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

[illegible]

แบบประเมินผลงานการประดิษฐ์หมวกจากกล่องนม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียนตามรายการที่กำหนด แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนน
๑.ความสวยงาม	๑.การออกแบบชิ้นงาน มีความสมบูรณ์ สวยงาม	๔
	๒.การออกแบบชิ้นงาน มีความสมบูรณ์ ไม่ค่อยสวยงาม	๓
	๓.การออกแบบชิ้นงาน ขาดความสมบูรณ์ แค่นิดเดียว	๒
	๔.การออกแบบชิ้นงาน ขาดความสมบูรณ์ ไม่สวยงาม	๑
๒.ความคิดสร้างสรรค์	๑.มีการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานแตกต่างไปจากตัวอย่าง	๔
	๒.มีการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานแตกต่างไปจากตัวอย่างบางส่วน	๓
	๓.มีการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานคล้ายคลึงตัวอย่าง	๒
	๔.มีการออกแบบสร้างสรรค์ชิ้นงานเหมือนกับตัวอย่าง	๑
๓.การนำไปปฏิบัติ	๑.ชิ้นงานจากการออกแบบสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	๔
	๒.ชิ้นงานจากการออกแบบสามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นบางส่วน	๓
	๓.ชิ้นงานจากการออกแบบสามารถนำไปปฏิบัติได้น้อย	๒
	๔.ชิ้นงานจากการออกแบบไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้เลย	๑

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคะแนน	๑๐-๙	หมายถึง	ดีมาก
ระดับคะแนน	๘-๗	หมายถึง	ดี
ระดับคะแนน	๖-๕	หมายถึง	พอใช้
ระดับคะแนน	๔-๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง (ทำการ์ดเชิญ)
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/.....

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน				รวม
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
๑	มีการลำดับขั้นตอน					
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน					
๓	ทุกคนมีหน้าที่ในการทำงาน					
๔	แสดงความคืบหน้าและปัญหาชัดเจน					
๕	ความสะอาดของใบงาน					

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๓ หมายถึง ดี

คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง วางแผนการจัดการแสดง
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน				รวม
		ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
๑	มีการลำดับขั้นตอน					
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน					
๓	ทุกคนมีหน้าที่ในการทำงาน					
๔	แสดงความคืบหน้าและปัญหาชัดเจน					
๕	ความสะอาดของใบงาน					

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๔ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๓ หมายถึง ดี
 คะแนน ๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

แบบประเมิน เรื่อง จัดการแสดงละคร

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ที่	ประเด็นการประเมิน	ความถูกต้อง สมบูรณ์ของงาน					
		คะแนน	ห้อง๒/๑	ห้อง๒/๒	ห้อง๒/๓	ห้อง๒/๔	ห้อง๒/๕
๑	ขั้นตอนในการทำงาน	๕					
๒	การแบ่งหน้าที่ชัดเจน	๕					
๓	สีหน้าแววตาสื่ออารมณ์	๑๕					
๔	การวางท่าทางในการแสดง	๑๐					
๕	เครื่องแต่งกาย	๑๕					
๖	อุปกรณ์ประกอบการแสดง	๑๐					
๗	ฉาก	๑๐					
รวม		๗๐					

เกณฑ์การตัดสิน

- ๕๖-๗๐ หมายถึง ดีมาก = ๑๐ คะแนน
 ๓๖-๕๕ หมายถึง ดี = ๘ คะแนน
 ๑๖-๓๕ หมายถึง พอใช้ = ๖ คะแนน
 ๑-๑๕ หมายถึง ปรับปรุง = ๔ คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

ภาคผนวก ข

ผังกราฟิก

(Graphic Organizers)



นาฏศิลป์

รูปแบบการ แสดง นาฏศิลป์ไทย

รูปแบบการแสดง
นาฏศิลป์ไทย
นาฏศิลป์ไทย คือ
ศิลปะการฟ้อนรำที่
มนุษย์สร้างสรรค์
และประดิษฐ์ขึ้น
มีความงดงาม
ประณีตและให้
ความบันเทิงใจแก่
ผู้ชม รูปแบบการ
แสดงนาฏศิลป์
ไทยแบ่งประเภท
ตามลักษณะการรำ
ได้ ดังนี้

๑. รำ คือการแสดงที่มุ่งเน้น
ถึงศิลปะท่วงท่า ดนตรี ไม่มี
การแสดงเป็นเรื่องราว รำบาง
ชุดเป็นการชมความงาม บาง
ชุดตัดตอนมาจากวรรณคดี
หรือบางที่ก็ไม่จำเป็นที่จะต้อง
มีเนื้อเพลงเช่นการรำหน้า
พาทย์เป็นต้น รำจะแบ่ง
ออกเป็น ๔ ประเภทดังนี้

๑.๑ รำเดี่ยว คือ การแสดงที่มีผู้แสดงเพียงคน
เดียว เป็นการแสดงที่มุ่งอวดศิลปะทางนาฏศิลป์
อย่างแท้จริง

๑.๒ รำคู่ การแสดงชุดนี้ไม่จำเป็นจะต้องพร้อม
เพียงกันแต่อาจมีท่าที่เหมือนกันได้ เพราะการรำคู่นี้
เป็นการใช้ลีลาที่แตกต่างกันระหว่างผู้แสดงสอง
คน

๑.๓ รำหมู่ การแสดงเป็นหมู่ คือ การแสดงที่มีผู้
แสดงตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ใช้เพลงบรรเลง
ประกอบการแสดงทั้งมีเนื้อร้องและไม่มีเนื้อร้อง
เน้นความพร้อมเพรียงความสมดุลในการแสดง
หรือที่เรียกว่า “ระบำ”

๑.๔ รำละคร คือการรำที่ใช้ในการแสดงละคร
หรือโขน เป็นการแสดงท่าทางสื่อความหมายไป
กับบทหรือบทละคร และเพลงหน้าพาทย์
ต่างๆ ในการแสดงละคร

๒. ระบำ คือการแสดงที่มี
ความหมายในตัวใช้ผู้แสดงสอง
คนขึ้นไป คือผู้คิดได้มีวิสัยทัศน์
และต้องการสื่อการแสดงชุด
นั้นผ่านทางบทหรือเพลง หรือ
การแต่งกายแบบที่มาจากแรง
บันดาลใจ จากเรื่องต่างๆเช่น
วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี
และเป็นการแสดงที่จบในชุดๆ
เดียว เป็นต้น ระบำ จะแบ่ง
ออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑ ระบำมาตรฐาน หมายถึง การแสดงที่มี
ลักษณะการแต่งกายยืนเครื่องพระ-นาง ตลอดจน
ทำรำเพลงร้องและดนตรีได้กำหนดไว้เป็นแบบแผน

๒.๒ ระบำเบ็ดเตล็ด หมายถึง การแสดงที่
ประดิษฐ์คิดค้นหรือปรับปรุงขึ้นใหม่ตามความ
ประสงค์ตามเหตุการณ์ ตามสมัยนิยม ตามเนื้อเรื่อง
ที่ผู้ประพันธ์ต้องการ

๓. การแสดงละคร คือ การแสดงที่ดำเนินเป็นเรื่องราว ผู้แสดงที่รับบทบาทตัว ละคร เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ

ประเภทละครไทย
๓.๑ ละครแบบดั้งเดิม - ละครชาตรี ละครนอก ละครใน
๓.๒ ละครรูปแบบปรับปรุง - ละครดึกดำบรรพ์ ละครพันทาง ละครเสภา
๓.๓ ละครที่พัฒนาขึ้นใหม่ - ละครพูด ละครร้อง ละครสังคีต ละครอิงประวัติศาสตร์ ละครเพลง ละครวิทยุ ละครโทรทัศน์

๔. การแสดงเป็นชุดเป็นตอน คือ การแสดงที่สอดแทรกอยู่ใน การแสดงละครที่ตัดตอนนำมาแสดงเป็นชุดเป็นตอนสั้น ๆ จุดประสงค์เพื่อเป็นการรื้อฟื้นฝีมือของผู้

ประเภทของละคร

ละคร หมายถึง การแสดงประเภทหนึ่งซึ่งแสดงเรื่องราวความเป็นไปของชีวิตที่ปรากฏในวรรณกรรม มีศิลปะการแสดงและดนตรีเป็นสื่อสำคัญ
ละคร ตามความหมายนี้หมายถึงละครร่ำ เพราะว่าเป็นการแสดงออกทางความคิดโดยมุ่งเน้นถึงลักษณะท่าทางอิริยาบถในขณะเคลื่อนไหวตัวในระหว่างการร่ำ

ละครไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑. ละครร่ำ คือละครที่ใช้ศิลปะการร่ายรำในการดำเนินเรื่อง แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท

๑.๑ ละครรูปแบบมาตรฐานดั้งเดิม มี ๓ ชนิด คือ

- ละครชาตรี
- ละครนอก
- ละครใน

๑.๒ ละครที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ มี ๓ ชนิด คือ

- ละครดึกดำบรรพ์
- ละครพันทาง
- ละครเสภา

๒. ละครร้อง คือละครที่ใช้ศิลปะการร้องดำเนินเรื่อง เป็นละครแบบใหม่ที่ได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตก แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑ ละครร้องล้วน ๆ

๒.๒ ละครร้องสลับพูด

๓. ละครพูด คือละครที่ใช้ศิลปะการพูดในการดำเนินเรื่อง เป็นละครแบบใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๓.๑ ละครพูดล้วน ๆ

๓.๒ ละครพูดสลับรำ

๔. ละครสังคีต เป็นละครที่ใช้ศิลปะการพูดและการร้องดำเนินเรื่องเหมือนกัน นอกจากนั้นยังมีการแสดงที่เกิดขึ้นใหม่ในสมัย รัชกาลที่ ๕ อีก ๒ อย่างคือ ลิเก และหุ่น (หุ่นเล็ก, หุ่นกระบอก, หุ่นละครเล็ก)

ละครชาตรี

ละครชาตรี เป็นรูปแบบละครรำที่เก่าแก่ของไทยที่ได้รับการฟื้นฟูจนถึงทุกวันนี้ เรื่องของละครชาตรี มีกำเนิดมาจากเรื่องมโนราห์

การแสดงโนราเป็นที่นิยมอยู่ทางภาคใต้ ส่วนละครชาตรีมีความนิยมทางภาคกลาง ซึ่งมักหาดูได้ในงานกำนัน แบบแผนการแสดงโนราชาตรีคล้ายคลึงกับละครของทางมลายูที่เรียกกันว่า “มะโย่ง” แต่ต่างกันที่ภาษาและทำนองดนตรี

ละครโนราชาตรีอาจจะมีการนำมาแสดงในภาคกลางตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา แต่ที่มีหลักฐานแน่ชัดคือในสมัยที่สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรียกทัพไปปราบก๊กเจ้านครครั้งหนึ่ง และต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

อีก ๒ ครั้ง ในครั้งหลังพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดให้ชาวภาคใต้ที่อพยพเข้ามาในกรุงเทพ ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ตำบลสนามกระบือได้จัดตั้งคณะละครแสดงกันแพร่หลาย

ละครชาตรี แต่เดิมผู้แสดงเป็นชายล้วนมีเพียง ๓ คนเท่านั้น ได้แก่ นายโรง ซึ่งแสดงเป็นตัวพระ อีก ๒ คน คือ ตัวนาง และตัวจำเວด ซึ่งแสดงตลกและเป็นตัวเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ เช่น ฤๅษี พราณสัตว์ แต่เดิมนิยมแสดงเพียงไม่กี่เรื่อง เช่น เรื่องมโนราห์ นายโรงจะแสดงเป็นตัวพระสุธน ตัวนางเป็นมโนราห์ และตัวจำเວดเป็นพราณบุญ และอีกเรื่องหนึ่งที่นิยมแสดงไม่แพ้กัน คือ เรื่องพระรถเสน นายโรงเป็น ตัวพระรถ ตัวนางเป็น เมรี และตัวจำเວดเป็น ม้าพระรถเสน และในสมัยหลังละครชาตรี เพิ่มผู้แสดงให้มากขึ้นและใช้ผู้หญิง ร่วมแสดงด้วย

ละครนอก

ละครนอก มีการดำเนินเรื่องที่รวดเร็ว กระชับ สนุก การแสดงมีชีวิตชีวา ส่วนมากใช้ผู้ชายแสดง และมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เข้าใจว่าละครนอกมีวิวัฒนาการมาจากละครชาตรี เพราะมุ่งที่จะให้คนดูเกิดความขบขัน ผู้แสดงละครนอกแต่เดิมมีผู้แสดงอยู่เพียง ๒-๓ คน เช่นเดียวกับละครชาตรี ละครนอกไม่คำนึงถึงขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับยศศักดิ์และฐานะของตัวละครแต่อย่างใด ตัวละครที่เป็นท้าวพระยามหากษัตริย์ก็สามารถโต้ตอบตลกกับเสนาอำมาตย์หรือไพร่พลได้ ละครนอกที่นิยมเล่น ได้แก่ เรื่อง สังข์ทอง ไกรทอง สุวรรณหงส์ พระอภัยมณี เป็นต้น

ละครใน

จากรูปแบบของละครนอกที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาเป็นตัวละครในวัง ผู้แสดงหญิงล้วน แบบอย่างละครในนี้ได้สืบทอดมาเฉพาะในวังหลวงเท่านั้น เพราะว่าผู้ชายนั้นจะถูกห้ามให้เข้าไปในพระราชฐานชั้นใน บริเวณตำหนักของพระมหากษัตริย์ ซึ่งจะประกอบไปด้วยดนตรีที่มีเสียงไพเราะอ่อนหวาน ใช้บทร้อยกรองได้อย่างวิจิตรบรรจง ทั้งดนตรีที่นำมาผสมผสานอย่างไพเราะ รวมทั้งจะมีท่าทางสง่างาม ไม่มีการสอดแทรกหยาบโลนหรือตลก และอนุรักษ์วัฒนธรรมและคุณลักษณะที่เป็นประเพณีสืบทอดกันมา

เรื่องที่ใช้แสดงละครในนั้นมีอยู่ ๔ เรื่อง ได้แก่ รามเกียรติ์ อนุรุทธ อีเหนา และดาหลัง เข้าใจกันว่าละครในสมัยเริ่มแรกเล่นกันแต่เรื่องรามเกียรติ์ และอนุรุทธเท่านั้น เพราะถือว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับบารายณ์อวตาร ใช้สำหรับเฉลิมพระเกียรติพระมหากษัตริย์ ผู้อื่นจึงไม่สามารถนำไปเล่นได้ ต่อมาละครในไม่ค่อยได้เล่น ๒ เรื่องนี้ เหลือแต่โขนและหนังใหญ่ที่เล่นเรื่องรามเกียรติ์ ส่วนเรื่องดาหลังไม่ค่อยนิยมแสดงนัก เพราะชื่อ ตัวละครเรียกยาก จำยาก เนื้อเรื่องก็สับสนไม่สนุกสนานเท่าเรื่องอีเหนา ต่อมาพวกละครนอกและลิเกจึงนำไปแสดงบ้าง ดังนั้นในสมัยรัตนโกสินทร์ นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงพระราชนิพนธ์ บทละครเรื่องอีเหนาขึ้นใหม่ ละครในจึงนิยมแสดงอยู่เพียงเรื่องเดียวนาน ๆ จึงจะมีผู้จัดแสดงเรื่องรามเกียรติ์และอนุรุทธสักครั้งหนึ่ง

บทละครในเป็นกลอนบทละครที่ผู้แต่งใช้ความประณีตบรรจงในการเลือกเฟ้นถ้อยคำมาร้อยกรองอย่างไพเราะและมีความหมายดี เพื่ออวดฝีมือในการแต่งด้วย ทั้งนี้เนื่องจากละครในเล่นกันอยู่ไม่กี่ตอน คนดูมักรู้เรื่องดีอยู่แล้ว ผู้แต่งจึงมุ่งพรรณนาเนื้อความในรายละเอียดอย่างถี่ถ้วน ดังจะเห็นได้จากบทชมธรรมชาติชมพาหนะ ชมเครื่องแต่งตัว บทพรรณนาความรู้สึก ซึ่งปรากฏอยู่ตลอดเรื่อง บทละครในที่แต่งได้ดีเยี่ยม ได้แก่ เรื่องรามเกียรติ์ และอีเหนา ซึ่งเป็นบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

การแสดงละครใน มุ่งที่ความประณีตสวยงามเป็นหลัก ทั้งศิลปะการรำที่มีลีลาท่าทางงดงาม นุ่มนวล เครื่องแต่งกายสวยประณีต ดนตรีและเพลงที่ไพเราะ ผู้ชมละครในไม่มุ่งความสนุกสนานตื่นเต้นเหมือนดูละครนอก แต่จะมุ่งดูศิลปะการรำรำ ลีลาท่าทางที่ประณีตงดงามและเพลงที่ไพเราะมากกว่าละครในที่นิยมกันมากที่สุด คือ อีเหนา

ละครดึกดำบรรพ์

ละครดึกดำบรรพ์ เป็นการแสดงละครแบบหนึ่งในประเภทละครรำเกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๕ เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ ๕ มีเจ้านายชาวต่างชาติเข้าเฝ้าอยู่หลายครั้ง จึงโปรดให้มีการละเล่นให้แขกบ้านแขกเมืองได้รับชม โดยเจ้าพระยาเทเวศรวงศ์วิวัฒน์ (ม.ร.ว. หลาน กุญชร) ได้คิดการแสดงในรูปแบบคอนเสิร์ตโดยเนื้อเรื่องตัดตอนมาจากวรรณคดีไทย โดยมีสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงเลือกเพลงและอำนวยการซ้อม จึงถือว่าการแสดงในครั้งนั้นนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของละครดึกดำบรรพ์ ต่อมาภายหลังเจ้าพระยาเทเวศรวงศ์วิวัฒน์ได้มีโอกาสชมละครโอเปร่า จึงเกิดความชอบใจและ นำปรับปรุงให้เข้ากับละครดึกดำบรรพ์ของไทย ละครดึกดำบรรพ์ที่นิยมเล่น ได้แก่ เรื่องสังข์ทอง คาวี ฯลฯ

การแสดงละครดึกดำบรรพ์แสดงในโรงปิดขนาดเล็ก ดนตรีประกอบการแสดง ใช้วงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ดัดแปลงมาจากวงปี่พาทย์ไม้นวมเครื่องใหญ่ ประกอบด้วยระนาดเอกไม้นวม ระนาดทุ้ม(ไม้) ระนาดเหล็กทุ้ม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องหุ่ย ฆ้องเพียงออ ฆ้องอู้ ซออู้ ตะโพน กลองตะโพน กลองแขกและฉิ่ง

ละครพันทาง

ละครพันทาง หมายถึงละครแบบผสม คือ การนำเอาลีลาท่าทีของชนต่างชาติเข้ามาปรับปรุงกับทำรำแบบไทยๆ การแสดงละครชนิดนี้แต่เดิมเป็นการริเริ่มของเจ้าพระยามหินทรศักดิ์ธำรง เป็นผู้คิดค้นนำเอาเรื่องของพงศาวดารของชาติต่างๆมาแต่งเป็นบทละครสำหรับแสดง

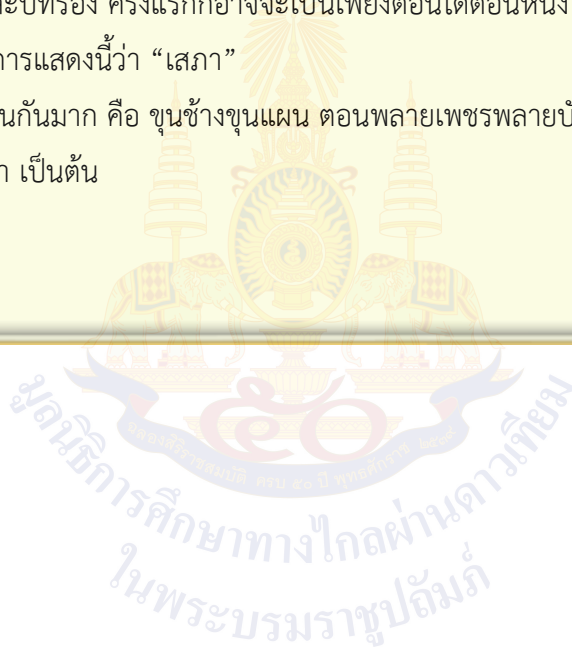
พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ ได้กำหนดชื่อนี้และทรงปรับปรุงให้มีฉากประกอบการแสดงเพื่อให้แลเห็นสมจริงสมเนื่อร้องซึ่งยังปรับปรุงลีลาท่ารำของชนชาติกับท่าทางอิริยาบถของสามัญชนเข้ามาผสมกัน เพลงร้องประกอบการแสดงนั้นส่วนมากต้นเสียงกับลูกคู่เป็นผู้ร้อง แต่ก็มีบ้างที่กำหนดให้ตัวละครเป็นผู้ร้อง ปี่พาทย์ประกอบการแสดงใช้วงปี่พาทย์ไม้นวม บทที่ใช้มักเป็นบทที่กล่าวถึง ตัวละครที่มีเชื้อชาติต่างๆ เช่น พม่า มอญ จีน ลาว บทที่นิยมนำมาเล่นในปัจจุบันมีเรื่องลิลิตพระลอและราชาธิราชตอนสมิงพระรามอาสา ลักษณะการแต่งตัวของละครพันทางจะแต่งตามเชื้อชาติและความเป็นจริงของตัวละครในบทนั้น ๆ



ละครเสภา

ละครเสภา คือ ละครที่มีลักษณะการแสดงคล้ายละครนอก รวมทั้งเพลงร้องนำ ทำนองดนตรี และการแต่งกายของตัวละคร แต่มีข้อบังคับอย่างหนึ่งคือต้องมีขับเสภาแทรกอยู่ด้วยจึงจะเป็นละครเสภา ก่อนที่จะเกิดละครเสภาขึ้นนั้น เข้าใจว่าจะมีการขับเสภาเป็นเรื่องราวก่อน เรื่องที่นำขับเสภาและนิยมกันอย่างแพร่หลาย คือ เรื่องขุนช้างขุนแผน การขับเสภาตั้งแต่โบราณนั้นไม่มีเครื่องดนตรีชนิดใดประกอบ นอกจากกรับ ที่ผู้ขับขับประกอบแทรกในทำนองขับของตนเท่านั้น ครั้นเวลาต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ซึ่งทรงโปรดสัดับการขับเสภาได้โปรดเกล้าฯ ให้จัดวงปี่พาทย์เข้าประกอบเป็นอุปกรณ์ขับเสภา โดยให้แทรกเพลงร้องส่งให้ปี่พาทย์รับและบรรเลงเพลงหน้าพาทย์เหมือนอย่างการแสดงละครนอก ตอนใดดำเนินเรื่องก็ขับเสภา ตอนใดเป็นถ้อยคำรำพันหรือข้อความอื่นที่ควรแก่การร้องส่งก็ร้อง จะเป็นเพลงซ้ำปี่หรือโอ้ปี่อย่างละครนอกก็ได้ ตอนใดเป็นบทไปมาหรือรบกัน ปี่พาทย์ก็บรรเลงเพลงเชิดประกอบ ต่อมาได้วิวัฒนาการให้มีผู้แสดงออกมาแสดงตามบทเสภาและบทร้อง ครั้งแรกก็อาจจะเพียงตอนใดตอนหนึ่ง ครั้นต่อมาก็เลยปรับปรุงให้เป็นการแสดงทั้งหมด และเรียกการแสดงนี้ว่า “เสภา”

ละครเสภาที่นิยมเล่นกันมาก คือ ขุนช้างขุนแผน ตอนพลายเพชรพลายบัวออกศึก , พระไวยแตกทัพ , ขุนแผนเข้าห้องนางแก้วกิริยา เป็นต้น



ประเภทของละคร

ละคร หมายถึง การแสดงประเภทหนึ่งซึ่งแสดงเรื่องราวความเป็นไปของชีวิตที่ปรากฏในวรรณกรรม มีศิลปะการแสดงและดนตรีเป็นสื่อสำคัญ

ละคร ตามความหมายนี้หมายถึงละครร่ำ เพราะว่าเป็นการแสดงออกทางความคิดโดยมุ่งเน้นถึงลักษณะท่าทางอิริยาบถในขณะเคลื่อนไหวตัวในระหว่างการร่ำ

ละครไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑. ละครร่ำ คือละครที่ใช้ศิลปะการร่ำรำในการดำเนินเรื่อง แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท

๑.๑ ละครร่ำแบบมาตรฐานดั้งเดิม มี ๓ ชนิด คือ

- ละครชาตรี
- ละครนอก
- ละครใน

๑.๒ ละครที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ มี ๓ ชนิด คือ

- ละครดึกดำบรรพ์
- ละครพันทา
- ละครเสภา

๒. ละครร้อง คือละครที่ใช้ศิลปะการร้องดำเนินเรื่อง เป็นละครแบบใหม่ที่ได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตก แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑ ละครร้องล้วน ๆ

๒.๒ ละครร้องสลับพูด

๓. ละครพูด คือละครที่ใช้ศิลปะการพูดในการดำเนินเรื่อง เป็นละครแบบใหม่ที่ได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตก แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๓.๑ ละครพูดล้วน ๆ

๓.๒ ละครพูดสลับรำ

๔. ละครสังคีต เป็นละครที่ใช้ศิลปะการพูดและการร้องดำเนินเรื่องเหมือนกัน นอกจากนั้นยังมีการแสดงที่เกิดขึ้นใหม่ในสมัย รัชกาลที่ ๕ อีก ๒ อย่างคือ ลิเก และหุ่น (หุ่นเล็ก, หุ่นกระบอก, หุ่นละครเล็ก)



ละครร้อง

กำเนิดขึ้นในตอนปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ละครร้อง ได้ปรับปรุงขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากละครต่างประเทศ ละครร้องนั้นต้นกำเนิด มาจากจากแสดงของชาวมลายู เรียกว่า “บังสาวัน” (Malay Opera) ได้เคยเล่นถวายเป็นรัชกาลที่ ๕ ทอดพระเนตรครั้งแรกที่เมืองไทรบุรี และต่อมาละครบังสาวันได้เข้ามาแสดงในกรุงเทพฯ พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ ทรงแก้ไขปรับปรุงเป็นละครร้องเล่นที่โรงละครปรีดาลัย ละครของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์นี้ต่อมาภายหลังได้เปลี่ยนเรียกชื่อว่า “ละครหลวงนฤมิตร” บางครั้งคนยังเรียกว่า “ละครปรีดาลัย” ต่อมาเกิดคณะละครร้องแบบปรีดาลัยขึ้นมากมายเช่นละครปราโมทัย ปราโมทัยเมือง ประเทืองไทย วิไลกรุง ไฉวเวียง เสรีสำเร็จ บ้านเทิงไทย และนาครบ้านเทิง เป็นต้น ละครนี้ได้นิยมกันมาจนถึงสมัยรัชกาลที่ ๖ และรัชกาลที่ ๗

นอกจากนี้ได้เกิดละครร้องขึ้นอีกแบบหนึ่งดัดแปลงละครของชาวตะวันตก จากละครอุปรากร ที่เรียกว่า “โอเปอเรติก ลิเบรโต” (Operatic Libretto) มาเป็นละครในภาษาไทย และได้รับความนิยมอีกแบบหนึ่ง ละครร้องจึงแบ่งออกเป็น ๒ ชนิดคือ

๑. ละครร้องสลับทูต ใน พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์

๒. ละครร้องล้วน ๆ ใน สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธสยามมกุฎราชกุมาร

ผู้แสดง

ละครร้องสลับทูต ใช้ผู้หญิงแสดงล้วน ยกเว้นตัวตลกหรือจำพวกที่เรียกว่า “ตลกตามพระ” ซึ่งใช้ผู้ชายแสดง มีบทบาทเป็นผู้ช่วยพระเอกแสดงบทตลกขบขันจริง ๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ละครร้องล้วน ๆ ใช้ผู้ชาย และผู้หญิงแสดงจริงตามเนื้อเรื่อง

เรื่องที่แสดง

ละครร้องสลับทูต พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ เป็นผู้พระนิพนธ์บท และกำกับการแสดง เรื่องที่แสดงได้แก่ ตึกตายอดรัก ขวดแก้วเจียรไน เครื่องรางค์ กากี

ละครร้องล้วน ๆ เรื่องที่แสดง คือ เรื่องสาวตรี





การแสดง

ละครร้องสลับทูต มีทั้งบทร้อง และบทพูด ยึดถือการร้องเป็นส่วนสำคัญ บทพูดเจรจาสอดแทรกเข้ามาเพื่อทวนบทที่ตัวละครร้องออกมานั่นเอง แม้ตัดบทพูดออกทั้งหมดเหลือแต่บทร้องก็ยังได้เนื้อเรื่องสมบูรณ์ มีลูกคู่คอยร้องรับอยู่ในฉาก ยกเว้นแต่ตอนที่เป็นการเกริ่นเรื่องหรือดำเนินเรื่อง ลูกคู่จะเป็นผู้ร้องทั้งหมด ตัวละครจะทำท่าประกอบตามธรรมชาติมากที่สุดทรงเรียกว่า “ละครกำแบ”

ละครร้องล้วน ๆ ตัวละครขับร้องโต้ตอบกัน และเล่าเรื่องเป็นทำนองแทนการพูดดำเนินเรื่องด้วยการร้องเพลงล้วน ๆ ไม่มีบทพูดแทรก มีเพลงหน้าพาทย์ประกอบกิริยาบถของตัวละคร จัดฉากตามท้องเรื่อง ใช้เทคนิคอุปกรณ์แสงสีเสียงเพื่อสร้างบรรยากาศให้สมจริง

ดนตรี

ละครร้องสลับทูต บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ไม้นวมหรืออาจใช้วงมโหรีประกอบ ในกรณีที่นักแสดงเรื่องเกี่ยวกับชนชาติอื่น ๆ

ละครร้องล้วน ๆ บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ไม้นวม

เพลงร้อง

ละครร้องสลับทูต ใช้เพลงชั้นเดียวหรือเพลง ๒ ชั้น ในขณะที่ตัวละครร้องใช้ซออุคตลอดตามเบา ๆ เรียกว่า “ร้องคลอ”

ละครร้องล้วน ๆ ใช้เพลงชั้นเดียวหรือเพลง ๒ ชั้น ที่มีลำนำทำนองไพเราะ

สถานที่แสดง มักแสดงตามโรงละครทั่วไป



ละครพูด

ละครพูดเริ่มขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการแสดงละครพูดสมัครเล่นเป็นครั้งแรก เนื้อเรื่องละครพูดที่แสดงในสมัยนี้ ดัดแปลงมาจากบทละครรำที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

พ.ศ. ๒๔๒๒ หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์ลิลิตนิทราชาคริต จบบริบูรณ์แล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมาคม “แมจิกกลัซโซเอติ” โดยมีสมเด็จพระเจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ เป็นนายกสมาคมจัดการแสดงละครเรื่องนี้ขึ้น ทรงเป็นผู้กำหนดตัวละครเอง โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมหมื่นทิฆารวงษ์ประวัติ เป็นอาบู่หะซัน พระองค์เจ้าจิตรเจริญ คือ สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ เป็นตัวนางนอกชาติอล

พ.ศ. ๒๔๒๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดการแสดงละครเรื่องอิเหนาในงานเฉลิมพระราชมณเฑียร พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท ละครที่แสดงในครั้งนี้เป็นละครรำ แต่มีบทเจรจาที่





ทรงพระราชนิพนธ์เองบ้าง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงพิชิตปรีชากรและเจ้านายพระองค์อื่นๆ แต่งถวายบ้าง

พ.ศ. ๒๔๔๗ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงสำเร็จการศึกษา และเสด็จนิวัติประเทศไทยแล้ว ทรงตั้ง "ทวีปัญญาสโมสร" ขึ้นในพระราชอุทยานสราญรมย์ แต่ในสมัยเดียวกันนี้ได้มีการตั้ง "สามัคยาจารย์สโมสร" ซึ่งมีเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีเป็นประธานอยู่ก่อนแล้ว กิจกรรมของ ๒ สโมสรที่คล้ายคลึงกัน คือการแสดงละครพูดแบบใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากละครตะวันตก สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ทรงมีส่วนร่วมในกิจการการแสดงละครพูดของทั้ง ๒ สโมสรนี้ จึงได้ถวายพระเกียรติว่าทรงเป็นผู้ให้กำเนิดละครพูด

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นยุคทองของละครพูด ประชาชนให้ความสนใจต่อละครประเภทนี้มาก เพราะเห็นว่าเป็นของแปลกและแสดงได้ง่าย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสนับสนุนละครพูดอย่างยิ่ง ทรงพระราชนิพนธ์บทละครพูดที่ดีเด่นเป็นจำนวนมาก และทรงร่วมในการแสดงด้วยหลายครั้ง

ละครพูดแบ่งได้เป็นประเภทใหญ่ๆ คือ

๑. ละครพูดล้วนๆ หรือละครพูดแบบร้อยแก้ว
๒. ละครพูดแบบร้อยกรอง
๓. ละครพูดสลับลำ

ผู้แสดง

ละครพูดล้วนๆ ในสมัยโบราณใช้ผู้ชายแสดงล้วน ต่อมานิยมใช้ผู้แสดงเป็นชายล้วน ต่อมานิยมใช้ผู้แสดงชายจริงหญิงแท้

ละครพูดแบบร้อยกรอง ใช้ผู้แสดงทั้งชายและหญิง มีบุคคลิกและการแสดงเหมาะสมตามลักษณะที่บ่งไว้ในบทละคร น้ำเสียงแจ่มใสชัดเจนดี เสียงกังวาน พุดฉะฉาน ไหวพริบดี

ละครพูดสลับลำ ใช้ผู้แสดงทั้งชายและหญิง เหมือนละครพูดแบบร้อยกรอง

การแต่งกาย

ละครพูดล้วนๆ แต่งกายตามสมัยนิยม ตามเนื้อเรื่องโดยคำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของตัวละคร

ละครพูดแบบร้อยกรอง แต่งให้เหมาะสมถูกต้องตามบุคลิกของตัวละคร และยุคสมัยที่บ่งบอกไว้ในบทละคร

ละครพูดสลับลำ การแต่งกายเหมือนละครพูดล้วนๆ หรือแต่งกายตามเนื้อเรื่อง

เรื่องที่แสดง

ละครพูดล้วนๆ เรื่องที่แสดงเรื่องแรก คือ เรื่อง"โพงพาง" เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๓ เรื่องต่อมาคือ "เจ้าข้าสารวัด" ทั้งสองเรื่อง เป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ละครพูดแบบร้อยกรอง จำแนกตามลักษณะคำประพันธ์ดังนี้ คือ

๑. ละครพูดคำกลอน จากบทประพันธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เช่น เรื่องเวนิสวานิช ทรงแปลเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๙ เรื่องพระร่วง ทรงพระราชนิพนธ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๐

๒. ละครพูดคำฉันท์ ได้แก่ เรื่องมัทนะพาธา พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖





๓. ละครพูดคำโคลง ได้แก่ เรื่องสีนาคา ของอจรรพวรรณ(อาจารย์มนตรี ตราโมท) ประพันธ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๙

ละครพูดสลัปลำ ได้แก่ เรื่องชิงนาง และปล่อยแก่ ซึ่งเป็นของนายบัว ทองอิน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์บทร้องแทรก โดยใช้พระนามแฝงว่า "ศรีอยุธยา" และทรงแสดงเป็นหลวงเกียรติคุณ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๙

การแสดง

ละครพูดล้วนๆ การแสดงจะดำเนินเรื่องด้วยวิธีพูดใช้ท่าทางแบบสามัญชนประกอบ การพูดที่เป็นธรรมชาติ ลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของละครชนิดนี้คือ ในขณะที่ตัวละครคิดอะไรอยู่ในใจ มักจะใช้วิธีปองปากพูดกับผู้ดู ถึงแม้จะมีตัวละครอื่นๆ อยู่ใกล้ๆ ก็สมมติว่าไม่ได้ยิน

ละครพูดแบบร้อยกรอง การแสดงจะดำเนินเรื่องด้วยวิธีพูดที่เป็นคำประพันธ์ชนิด คำกลอน คำฉันท์ คำโคลง

ละครพูดสลัปลำ ยึดถือบทพูดมีความสำคัญในการดำเนินเรื่องแต่เพียงอย่างเดียว บทร้องเป็นเพียงสอดแทรก เพื่อเสริมความ ย้ำความ

ดนตรี

ละครพูดล้วนๆ บรรเลงโดยวงดนตรีสากลหรือวงปี่พาทย์ไม้นวม แต่จะบรรเลงประกอบเฉพาะเวลาปิดฉากเท่านั้น

ละครพูดแบบร้อยกรอง บรรเลงดนตรีคล้ายกับละครพูดล้วนๆ

ละครพูดสลัปลำ บรรเลงดนตรีคล้ายกับละครพูดล้วนๆ แต่บางครั้งในช่วงดำเนินเรื่อง ถ้ามีบทร้อง ดนตรีก็จะบรรเลงร่วมไปด้วย

เพลงร้อง

ละครพูดล้วนๆ เพลงร้องไม่มี ผู้แสดงดำเนินเรื่องโดยการพูด

ละครพูดแบบร้อยกรอง เพลงร้องไม่มี ผู้แสดงดำเนินเรื่องโดยการพูดเป็นคำประพันธ์ชนิดนั้นๆ

ละครพูดสลัปลำ มีเพลงร้องเป็นบางส่วน โดยทำนองเพลงขึ้นอยู่กับผู้ประพันธ์ที่จะแต่งเสริมเข้ามาในเรื่อง



ละครสังคีต

ละครสังคีต คำว่า "สังคีต" หมายถึง การรวมเอาการ ฟ้อนรำ และการละคร พร้อมทั้งดนตรีทางขับร้อง และดนตรีทางเครื่องด้วย ละครสังคีตหมายถึง ละครที่มีทั้งบทพูดและบทร้องเป็นส่วนสำคัญเสมอ จะตัดอย่างใดอย่างหนึ่งออกไม่ได้

ผู้แสดง ใช้ผู้ชายและผู้หญิงแสดงจริงตามเนื้อเรื่อง

การแต่งกาย แต่งตามสมัยนิยม คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของฐานะตัวละครตามเนื้อเรื่อง และความงดงามของ





เครื่องแต่งกาย

เรื่องที่แสดง นิยมแสดงบทพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มี ๔ เรื่อง ได้แก่ เรื่องหนามยอกเอาหนามบ่ง ทรงเรียกว่า "ละครสลับลำ" เรื่องวิวาห์พระสมุทร ทรงเรียกว่า "ละครพูดสลับลำ" เรื่องมิกาโดและวังดี ทรงเรียกว่า "ละครสังคีต"

การแสดง มุ่งหมายที่ความไพเราะของเพลง ตัวละครจะต้องร้องเองคล้ายกับละครร้อง แต่ต่างกันที่ละครร้องดำเนินเรื่องด้วยบทร้อง การพูดเป็นเจรจาทวนบท ส่วนละครสังคีตมุ่งบทร้องและบทพูดเป็นหลักสำคัญในการดำเนินเรื่อง เป็นการแสดงหมู่ทั้งดงาม ในการแสดงแต่ละเรื่องจะต้องมีบทของตัวละครประกอบเสมอ และมุ่งไปในทางสนุกสนาน

ดนตรี ดีลหุฟังที่ดีที่สุด บรรเลงด้วย วงปี่พาทย์มโหรี

เพลงร้อง ใช้ เพลงชั้นเดียว หรือ เพลง ๒ ชั้น มีลำนำที่ไพเราะ



ความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละครกับชีวิตมนุษย์

นาฏศิลป์กับบทบาททางสังคม

นาฏศิลป์เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่สร้างสรรค์สุนทรียะด้านจิตใจและอารมณ์ให้กับคนในสังคมและมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ที่สามารถสะท้อนวิถีชีวิตและกิจกรรมของคนในสังคม ทั้งที่เป็นกิจกรรมส่วนตัวและกิจกรรมส่วนรวม ดังพิจารณาได้จากบทบาทของนาฏศิลป์ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทางด้านต่าง ๆ เช่น บทบาทในพิธีกรรมรัฐพิธีและราชพิธี การแสดงนาฏศิลป์ในพิธีกรรมต่าง ๆ สามารถแสดงถึงความเชื่อในพลังเหนือธรรมชาติของภูตผีปีศาจ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย เช่น การพ้อนรำในพิธีรำผีฟ้าเพื่อรักษาโรค หรือสะเดาะเคราะห์ของภาคอีสาน การพ้อนผีมดผีเม็งในภาคเหนือ ที่จะมีผู้หญิงมาเข้าทรง เป็นต้น

นาฏศิลป์ไทยในสังคมปัจจุบัน

เมื่อกล่าวถึงคำว่า นาฏศิลป์ไทย ทุกคนคงนึกถึงภาพ คนแต่งกายแบบละคร สวมชุดมงกุฏ ทำท่าร้ายรำตามทำนองเพลง และมองว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่โบราณ คร่ำครึ ไม่เข้ากับสังคมยุคสมัยปัจจุบัน ที่ทุกสิ่งทุกอย่างต้องรวดเร็ว ฉับไว และดูเป็นสากล แต่คงไม่มีใครทราบว่าสิ่งที่ท่านมองเห็นว่าล้าหลังนั้น เป็นเครื่องยืนยันถึงอดีต ความเป็นมาและวัฒนธรรมที่สั่งสม อันมีคุณค่ายิ่งของชาติไทย

↓

คำว่า นาฏศิลป์ ตามความหมายของพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

นาฏ - น. นางละคร นางพ่อนรำ ไทยใช้หมายถึง หญิงสาวสวย เช่น นางนาฏ

นาฏกรรม - น. การละคร พ่อนรำ

นาฏศิลป์ - น. ศิลปะแห่งการละครหรือการพ่อนรำ

นอกเหนือจากนี้ ยังมีท่านผู้รู้ได้ให้ความหมายของคำว่า นาฏศิลป์ ในแง่มุมต่างๆ ไว้ดังนี้

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพฯ ทรงอธิบายถึงกำเนิดและวิวัฒนาการของนาฏศิลป์ที่ผูกพันกับมนุษย์ ดังนี้

↓

“ การพ่อนรำ ย่อมเป็นประเพณี ในเหล่านมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ไม่เลือกที่จะอยู่ ณ ประเทศถิ่นสถานที่ใดในพิภพนี้ คงมีวิธีการพ่อนรำตามวิสัยชาติของตนด้วยกันทั้งนั้น อย่าว่าแต่มนุษย์เลย ถึงแม้สัตว์เดรัจฉานก็มีวิธีพ่อนรำ ดังเช่น สุนัขกาไก่ เป็นต้น เวลาใดที่สບอารมณ์มันเข้ามันก็เต้นโลดกรีดกรายทำกิริยาท่าทางได้ต่างๆ ฯลฯ “ อาจารย์ธนิต อยู่โพธิ์ ได้ให้ความหมายของนาฏศิลป์ ไว้ดังนี้

“ คำว่า นาฏยะ หรือ นาฏะ ความจริงมีความหมายรวมเอาศิลปะ ๓ อย่างไว้ด้วยกัน คือ การพ่อนรำหนึ่ง การบรรเลงดนตรีหนึ่ง และการขับร้องหนึ่ง หรือพูดอย่างง่ายๆ คำว่า นาฏยะ มีความหมายรวมทั้งการพ่อนรำขับร้องและประโคมดนตรีด้วย ไม่ใช่มีแต่ความหมายเฉพาะศิลปะแห่งการพ่อนรำอย่างเดียวดังที่ท่านเข้าใจกัน “

สรุปความได้ว่า นาฏศิลป์ เป็นศิลปะที่มนุษย์แสดงออกเมื่อเกิดอารมณ์ขึ้น มีวิวัฒนาการมาพร้อมความเจริญของมนุษย์ มีการจัดระเบียบแบบแผนให้เกิดความงดงาม ประกอบไปด้วย การร้อง การรำ และการบรรเลงดนตรีการแสดงนาฏศิลป์ของไทย ปรากฏในรูปแบบของการละคร พ่อน รำ ระเบ้า เต้น การแสดงพื้นเมืองภาคต่างๆ ซึ่งมีการขับร้องและการบรรเลงดนตรี

รวมอยู่ด้วย ถือกำเนิดขึ้นมาจากธรรมชาติ ความเชื่อ ศาสนา ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต ผนวกกับได้รับอารยธรรมจากประเทศอินเดียที่มีความเจริญก้าวหน้าทางศิลปวิทยาการทางด้านต่างๆ ต่อมาได้มีการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง จนกลายมาเป็นนาฏศิลป์ไทยที่มีแบบแผน

↓



นาฏศิลป์ไทยในอดีตมีบทบาทสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดจนตาย บทบาทในงานสำคัญของหลวงพิธีกรรมต่างๆของชาวบ้าน รวมถึงการสร้างความบันเทิงให้กับผู้คนในสังคม เช่นการแสดงลิเก ละคร โขน เพลงพื้นเมืองต่างๆ เมื่อสังคมยุคปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นาฏศิลป์ไทยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตัวเองจากที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์อย่างในอดีต มาเป็นบทบาททางด้านต่างๆที่สามารถจำแนกบทบาทให้เห็นได้ ดังนี้



๑. บทบาททางการศึกษา การแสดงออกทางด้านศิลปะนั้นถือเป็นศาสตร์และศิลป์ ในอดีต การเรียนของศาสตร์แขนงนี้มักอยู่ในแวดวงที่จำกัดเฉพาะกลุ่มเท่านั้น แต่ปัจจุบันมีการเปิดกว้างมากขึ้น มีการจัดตั้งสถานศึกษาสำหรับการสอนนาฏศิลป์ขึ้นหลายแห่ง ทั้งของรัฐ ที่สอนทางด้านนาฏศิลป์ มีหน้าที่ทำนุบำรุงรักษาศิลปะโดยตรง สถานศึกษาของเอกชนที่สอนนาฏศิลป์ให้แก่กุลบุตรกุลธิดา เพื่อส่งเสริมความสามารถและบุคลิกภาพรวมถึงส่งเสริมลักษณะนิสัย



๒. บทบาททางธุรกิจและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งบทบาทนี้เห็นได้อย่างชัดเจน ในการแสดงตามงานเทศกาลท่องเที่ยวต่างๆ ที่ภาครัฐหรือเอกชนจัดขึ้น จะต้องมือนาฏศิลป์ไทยเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบมหรสพสมโภชหรือ การแสดงแสง เสียงสือและผสม โดยศิลปะการแสดงเหล่านี้ถือเป็นจุดขายที่สำคัญ นอกเหนือจากนี้ยังมีโรงละครของเอกชนเปิดทำการแสดงเพื่อให้ชาวต่างชาติหรือผู้ที่สนใจเข้าชมดำเนินการในรูปแบบธุรกิจอย่างชัดเจน



๓. บทบาทในการอนุรักษ์และเผยแพร่เอกลักษณ์ของชาติ ปัจจุบันวัฒนธรรมต่างชาติมี

บทบาทอย่างมากในสังคมไทย และเป็นไปได้ว่าอนาคตประเทศไทยอาจถูกกลืนทางวัฒนธรรมได้ เพื่อให้ความเป็นไทยคงอยู่ สิ่งที่จะช่วยได้นั้นคือ เอกลักษณ์ของชาติในด้านต่างๆ โดยใช้วิธีการเผยแพร่ อนุรักษ์ และสร้างสรรค์ศิลปะการแสดง นอกจากนี้ยังเป็นการประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจอันดี กับประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นอีกด้วย



จะเห็นได้ว่านาฏศิลป์ไทยได้ปรับตัวให้ดำรงอยู่ได้ในสังคมไทย ช่วยสร้างอาชีพให้กับผู้คน สร้างเสริม ความเข้าใจอันดีระหว่างสังคมหนึ่งกับอีกสังคมหนึ่ง ส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติให้ชัดเจน ส่งเสริม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจนรายได้เข้าประเทศ และอื่นๆอีกมากมายที่สอดแทรกอยู่ในวิถีชีวิตของผู้คน ในสังคม จึงเห็นได้ว่า สิ่งที่ย่างท่านอาจมองอย่างไม่เข้าใจ ดูว่าไม่เป็นสากลหรือเข้ากับยุคสมัย แต่สิ่งนี้ เป็นสิ่งสำคัญระดับชาติที่ช่วยให้ชาติไทยดำรงอยู่ได้ เป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ของตัวเองไม่เหมือน ประเทศใด จงภูมิใจและช่วยกันรักษาสິงนี้ให้คงอยู่กับประเทศไทยต่อไปตราบนานเท่านาน



การเขียนโครงเรื่อง

โครงเรื่องเป็นการกำหนดแนวทางการเขียน การเรียบเรียงข้อมูล การจัดลำดับความคิด และการจัดลำดับหัวข้อ หลังจากที่ได้รวบรวบข้อมูล การเขียนโครงเรื่องจึงเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในงานเขียน แต่ก็ได้หมายความว่าผู้เขียนจะต้องเขียนตามโครงเรื่องที่วางไว้เสมอ เพราะเมื่อลงมือเขียนจริงอาจมีการปรับเปลี่ยนโครงได้ตามความเหมาะสม นอกจากนี้การเขียนโครงเรื่องยังช่วยให้ผู้เขียนไม่สับสนเวลาเขียน หรือเขียนหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งยาวเกินไป และอาจจะลืมเขียนบางหัวข้อ ดังนั้นการเขียนโครงเรื่องก่อนที่จะลงมือเขียนจะทำให้งานเขียนมีความสมบูรณ์มากที่สุด ประการเขียนโครงเรื่องมีประโยชน์ในการเขียนหลายประการ ดังนี้

๑. โครงเรื่องช่วยในการนำเสนอเนื้อหา ทำให้ผู้เขียนเตรียมเนื้อหาได้อย่างเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการเขียน รู้จักกำหนดขอบข่ายของเนื้อหา รวมทั้งช่วยให้เห็นแนวทางการเรียบเรียงความคิด ว่าควรจะใช้แบบใด และมีเนื้อหาในประเด็นหรือหัวข้อใดที่เรายังไม่รู้ดีพอหรือยังหารายละเอียดไม่ได้ เราก็สามารถเตรียมความรู้เหล่านี้เพิ่มเติมได้อีกจนเพียงพอ

๒. โครงเรื่องช่วยแบ่งหัวข้อได้ชัดเจน การแบ่งหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยอย่างชัดเจนทำให้ผู้เขียนสามารถจัดลำดับเพื่อเชื่อมโยงหัวข้อย่อยกับหัวข้อย่อย หัวข้อใหญ่กับหัวข้อย่อยได้ง่าย

๓. โครงเรื่องช่วยเขียนเรื่องอย่างมีเหตุผล ทำให้ผู้เขียนมองเห็นความสัมพันธ์ของประเด็นต่างๆ ในเนื้อหาจากโครงเรื่องได้ชัดเจน ว่ามีประเด็นหรือหัวข้อใดเกี่ยวข้องกันบ้าง และความคิดของประเด็นต่างๆ เหล่านั้นเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร จึงจะทำให้เนื้อหาที่น่าสนใจและสมเหตุสมผล

๔. โครงเรื่องช่วยในการวางสัดส่วนของเรื่องได้เหมาะสม โครงเรื่องช่วยให้ทราบว่าควรเขียนในประเด็นอะไรบ้าง มีประเด็นใดที่ไม่ควรเขียน หรือประเด็นใดควรนำความคิดหรือรายละเอียดมาสนับสนุนมากน้อยแค่ไหน จึงจะพอเหมาะกับความยาว ซึ่งจะช่วยให้สัดส่วนของเรื่องเหมาะสม

๕. โครงเรื่องช่วยให้ลืมหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ในขณะที่เขียนเราอาจจะจดจ่อกับเรื่องที่เขียนจนลืมเขียนหัวข้ออื่นๆ ได้ แต่การเขียนโครงเรื่องจะช่วยเตือนความจำให้เราไม่ลืมเขียนหัวข้อ

๖. โครงเรื่องช่วยให้สับสนเวลาเขียน การเขียนโครงเรื่องก่อนลงมือเขียนเปรียบเสมือนการเขียนฉบับร่างของงานเขียน เมื่อลงมือเขียนจึงสามารถเขียนตามหัวข้อต่างๆ ที่ผู้เขียนได้วางโครงเรื่องไว้ทำให้ไม่เกิดความสับสนเวลาเขียนโยชน์ของโครงเรื่องรูปแบบของการเขียนโครงเรื่อง

๑. โครงเรื่องแบบคร่าวๆ เป็นการเขียนโครงเรื่องอย่างคร่าว ๆ ด้วยคำหรือวลีอย่างหยาบ ๆ เพื่อวางแผนเรื่องที่สั้น ๆ เรียงลำดับเหตุการณ์กันมา โดยอาจจัดเป็นหัวข้อใหญ่และมีหัวข้อย่อยก็ได้

ตัวอย่าง เรื่อง ภาวะโลกร้อน

- ความหมาย
- สาเหตุ
- ผลกระทบ
- สิ่งแวดล้อม
- เศรษฐกิจ
- สุขภาพ
- การแก้ปัญหา
- ลดการใช้พลังงาน
- ปลูกต้นไม้
- ลดใช้ถุงพลาสติก



๒. โครงเรื่องแบบหัวข้อ โครงเรื่องแบบนี้เขียนด้วยคำวลีสั้น ๆ หรืออนุประโยคที่ไม่ได้ความครบถ้วนในตัวเอง และมีตัวเลขหรืออักษรย่อกำกับประเด็นทุกประเด็นที่สังเขปด้วยคำวลีหรืออนุประโยคนั้น ๆ

ตัวอย่าง เรื่อง ภาวะโลกร้อน

๑. ความหมายภาวะโลกร้อน
๒. สาเหตุภาวะโลกร้อน
๓. ผลกระทบจากภาวะโลกร้อน
 - ๓.๑ ด้านสิ่งแวดล้อม
 - ๓.๒ ด้านเศรษฐกิจ
 - ๓.๓ ด้านสุขภาพ
๔. การแก้ปัญหา
 - ๔.๑ ลดการใช้พลังงาน
 - ๔.๒ ปลูกต้นไม้และรักษาป่าไม้
 - ๔.๓ ลดการใช้ถุงพลาสติก

๓. โครงเรื่องแบบประโยค โครงเรื่องแบบนี้เขียนด้วยข้อความซึ่งเป็นประโยคที่สมบูรณ์และชัดเจน มีเลขหรืออักษรย่อกำกับประโยคทุกประโยคที่เป็นประเด็นของเรื่องนั้น

ตัวอย่าง เรื่อง ภาวะโลกร้อน

๑. ความหมายของภาวะโลกร้อน
๒. สาเหตุของการเกิดภาวะโลกร้อน
๓. ผลกระทบจากภาวะโลกร้อน
 - ๓.๑ ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
 - ๓.๒ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
 - ๓.๓ ผลกระทบด้านสุขภาพ
๔. การแก้ปัญหาภาวะโลกร้อน
 - ๔.๑ อนุรักษ์พลังงาน
 - ๔.๒ อนุรักษ์ป่าไม้
 - ๔.๓ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

แนวทางการเขียนโครงเรื่อง

๑. การประมวลความคิด คือ รวบรวมข้อมูลเป็นหัวข้อต่างๆ
๒. การจัดสรรความคิด คือ จัดหมวดหมู่ข้อมูลและจัดลำดับความสำคัญของแต่ละหัวข้อ
๓. การจัดหมวดหมู่หรือแยกประเภทความคิด จัดลำดับของหัวข้อแต่ละหัวข้อให้มีเนื้อหาต่อเนื่องเป็นลำดับและสัมพันธ์กัน ผู้เขียนสามารถจัดลำดับเนื้อหาตามลำดับเวลา ตามประเพณีนิยม ตามความสำคัญน้อยไปสำคัญมากหรือสำคัญมากไปหาสำคัญน้อย เป็นต้น
๔. การเขียนโครงเรื่อง เขียนโครงเรื่องให้เป็นระเบียบโดยใช้รูปแบบการเขียนแบบเดียวกันตลอดเนื้อหา และจัดหัวข้อย่อยแต่ละข้อเยื้องไปทางขวา

วางแผนการจัดการแสดง

องค์ประกอบในการสร้างงาน นาฏศิลป์และศิลปะการแสดง

๑. นักแสดง ถือว่าเป็น "สื่อกลาง" ระหว่างนักแสดงหรือผู้สร้างงานกับผู้ชมคนดู ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด
๒. บท หรือ เรื่องราว แนวคิด ที่กำหนดวิธีการแสดงของนักแสดง ไม่ว่าจะเป็นบทละครภาพยนตร์ แนวคิดในการเดินรำ
๓. การแสดง ถือว่าเป็น "ตัวงาน" หรือ "ผลผลิต" จากการสร้างงาน
๔. ผู้ชม ผู้เสพผลงานนาฏศิลป์และศิลปะการแสดงที่ได้จัดสร้างขึ้น
๕. ฝ่ายงานต่างๆ เช่น ผู้กำกับ การแสดง ผู้กำกับเวที ทีมงานฝ่ายฉากอุปกรณ์ เครื่องแต่งกาย แต่งหน้า ฝ่ายดนตรี แสง เสียง และ ฝ่ายเทคนิคพิเศษต่างๆ

ขั้นตอนการดำเนินการ จัดการแสดง

๑. แบ่งหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ออกเป็น ๓ ฝ่าย
 - ฝ่ายอำนวยการแสดง
 - ฝ่ายจัดการแสดง
 - ฝ่ายธุรการ
๒. คัดเลือกนักแสดง การแสดงประเภทรำ ระบุนักแสดงที่มีรูปร่างลักษณะใกล้เคียงกัน
๓. เรียกประชุมเพื่อมอบหมายงานให้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ
๔. จัดการประชุมติดตามผลการทำงานของแต่ละฝ่าย
๕. ฝึกซ้อมการแสดง มีการกำหนดการซ้อมย่อยและซ้อมใหญ่
๖. จัดการแสดงจริง เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากที่สุด
๗. การสรุปและประเมินผล การแสดงเป็นขั้นตอนสุดท้าย

ประโยชน์และคุณค่าของ การแสดง

๑. ช่วยให้ผู้แสดงมีความกล้าแสดงออก
๒. รู้จักการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงอย่างมีเหตุผล
๓. สามารถนำไปบูรณาการเข้ากับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้
๔. เป็นการช่วยอนุรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ
๕. ทำให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน
๖. เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการคิดประดิษฐ์ชุดการแสดง
๗. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๘. ช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ภาคผนวก ค

- แบบประเมินตนเอง (Self Reflection Form)
- แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Logs)
- แนวคำถามการบันทึกผลหลังการสอนสำหรับครู (Reflection Question)

นาฏศิลป์

การประเมินตนเอง (Self Reflection) และการทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

การประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เป็นการประเมินตนเอง/บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จาก เนื้อหา บทเรียน หรือวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้ของตน การประเมินตนเอง/บันทึกการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่สะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนและการค้นพบปัญหาการเรียนรู้ รวมทั้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม

แนวทางการใช้แบบประเมินตนเอง (Self Reflection Form)/แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ก่อนการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความหมายของการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ ลักษณะของการบันทึกประโยชน์ ความยาวของการบันทึก การเรียนรู้ที่เขียนในแต่ละครั้ง เกณฑ์การเขียน การกำหนดเวลาส่งบันทึกการเรียนรู้ การยกตัวอย่างของการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนวางแผนการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ของตนเองได้ ทั้งนี้ในครั้งแรกครูควรให้เวลากับการทำแบบประเมินตนเอง/แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน โดยทำร่วมกับนักเรียนเพื่อแนะนำวิธีการประเมิน/การบันทึกแบบสะท้อนคิด

การประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ในระยะเริ่มต้น ควรให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน เพราะสามารถเขียนได้ง่ายกว่า จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการบันทึกการเรียนรู้

การให้ผลสะท้อนกลับของครูต่อนักเรียนควรทำด้วยความเต็มใจ ครูอ่านบันทึกการเรียนรู้แล้วพูดหรือเขียนตอบกลับไปบนบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนในทันที สิ่งที่ครูตอบกลับควรเป็นการแนะนำแนวทาง การให้ความคิดเห็น การให้กำลังใจ การชมเชย หรือตอบกลับปัญหาที่นักเรียนถาม รวมไปถึงการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้มีการคิดและตอบกลับมายังครูผู้สอน หากครูมีเวลาควรอ่านบันทึกการเรียนรู้และตอบกลับในชั้นเรียน และควรอ่านสิ่งที่นักเรียนบันทึกพร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับ ข้อเสนอแนะในเชิงบวกและสร้างสรรค์

การประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน โดยการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนคิดสิ่งที่เรียนรู้ทั้งที่ทำได้ดีและยังต้องพัฒนา นักเรียนทำแบบประเมินตนเองหลังจบการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้/หน่วยการเรียนรู้ย่อย และทำแบบบันทึกการเรียนรู้ในช่วงกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน/หลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยประเมินตนเองตามประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้หรือหัวเรื่องของแต่ละวิชา และเพื่อให้ครูได้นำข้อมูลจากแบบประเมินตนเอง/แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน ไปพัฒนาการสอนของตนเองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

แบบบันทึกการเรียนรู้

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
หน่วยการเรียนรู้ที่ _____ เรื่อง _____

คำชี้แจง นักเรียนเลือกตอบคำถาม

๑. สิ่งใด ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนหน่วยการเรียนรู้นี้

.....

.....

.....

.....

๒. สิ่งใดที่ฉันน่าจะทำได้ดีกว่านี้

.....

.....

.....

.....

๓. คำถามที่ฉันอยากทราบคำตอบ

.....

.....

.....

.....

๔. สิ่งที่เป็นปัญหาของฉันคือ

.....

.....

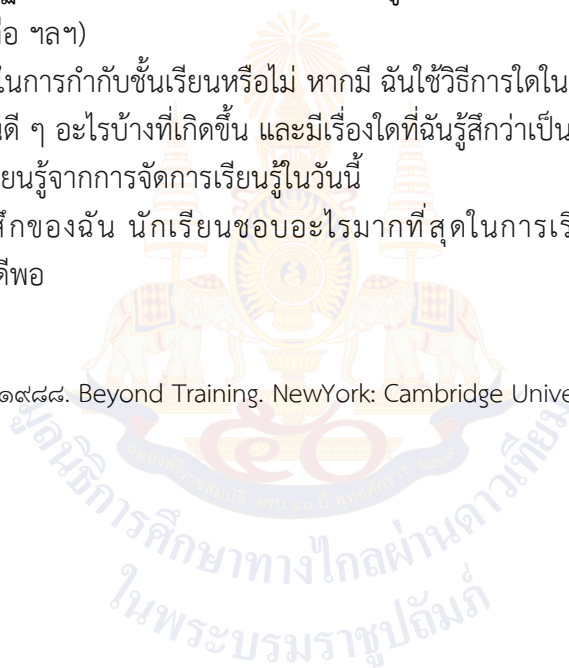
.....

.....

คำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูปลายทาง

๑. การเข้าสู่บทเรียนช่วยให้นักเรียนของฉันกระตือรือร้น กับบทเรียนที่จะเรียนต่อไปหรือไม่ เพียงใด
ฉันมีบทบาทในการช่วยให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยงกับบทเรียนหรือไม่ อย่างไร
๒. วันนี้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ในบทเรียน
ต่อไปฉันควรจะทำอย่างไร เพื่อสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น
๓. การจัดกิจกรรมในวันนี้ราบรื่นดีหรือไม่ ฉันพอใจกับการจัดกลุ่มของนักเรียนในระดับใด เพราะเหตุใด
มีสิ่งใด/เทคนิคใดที่ควรปรับให้การจัดการราบรื่น/ดีขึ้นกว่าเดิม
๔. วันนี้ฉันดูแลนักเรียนทั่วถึงและเป็นไปตามความแตกต่างของนักเรียนในชั้นหรือไม่ อย่างไร
๕. ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่น่าสนใจหรือแตกต่างในระหว่างการเรียนรู้จากที่ผ่านมาหรือไม่ อย่างไร
๖. ในวันนี้ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนของฉันในรูปแบบใดบ้าง (เช่น ให้กำลังใจ กล่าวชมเชย
ให้ความช่วยเหลือ ฯลฯ)
๗. วันนี้ฉันมีปัญหาในการกำกับชั้นเรียนหรือไม่ หากมี ฉันใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหา
๘. ในช่วงนี้มีส่วนดี ๆ อะไรบ้างที่เกิดขึ้น และมีเรื่องใดที่ฉันรู้สึกว่าเป็นไปตามความคาดหวัง
๙. สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้ในวันนี้
๑๐. ตามความรู้สึกของฉัน นักเรียนชอบอะไรมากที่สุดในการเรียนวันนี้ และสิ่งใดที่นักเรียน
ยังตอบสนองไม่ดีพอ

(ปรับจาก Richards, J.C. ๑๙๘๘. Beyond Training. New York: Cambridge University Press. หน้า ๑๖๙-๑๗๐.)



ภาคผนวก ง

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์



ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สมรรถนะที่ ๑ ความสามารถในการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ ๑

ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเองด้วยการพูดและการเขียน

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. พุทธยาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษาของตนเองได้	พุทธยาถ่ายทอดประเด็นสำคัญที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ	พุทธยาถ่ายทอดประเด็นสำคัญจากสถานการณ์ หรือหัวข้อที่กำหนด โดยเรียบเรียงประเด็น เนื้อหาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ	พุทธยาถ่ายทอดประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งประเมิน ความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสารที่ได้รับ
๒. พุทธยาถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเองจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษาของตนเองได้	พุทธแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเองจากสารที่ได้รับ	- พุทธแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเองจากสารที่ได้รับ - มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	- พุทธแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง - ประเมินค่าของสารที่ได้รับ - มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย โดยมีข้อเท็จจริงและหลักฐานประกอบ
๓. เขียนถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟังหรือดู ด้วยภาษาของตนเองได้	เขียนประเด็นสำคัญที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ	เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญจากสถานการณ์หรือหัวข้อที่กำหนด โดยเรียบเรียงประเด็นเนื้อหาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ	เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งประเมิน ความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสารที่ได้รับ

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๔. เขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเองจากสารที่อ่าน ฟง หรือ ดูด้วยภาษาของตนเองได้	เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ	- เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ - <u>มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย</u>	- เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ขอบคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง - <u>ประเมินค่าของสารที่ได้รับ</u> - <u>มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย โดยมีข้อเท็จจริงและหลักฐานจริงประกอบ</u>

ตัวชี้วัดที่ ๒ พุดเจรจาต่อรอง

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. พุดเจรจาโนมนาวได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาโนมนาว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูล ประกอบคำพุด ทาทาง และน้ำเสียง	พุดเจรจาโนมนาว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมอง และเหตุผล เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาโนมนาว โดยมีหลักการ เหตุผล หลักฐานอ้างอิง ที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ในการเสนอความคิดและสามารถตอบข้อซักถามของผู้ฟัง เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
๒. พุดเจรจาต่อรองได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาต่อรอง ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูล ประกอบคำพุด ทาทาง และน้ำเสียง	พุดเจรจาต่อรอง ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมอง และเหตุผล เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาต่อรอง โดยมีหลักการ เหตุผล หลักฐานอ้างอิง ที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ในการเสนอความคิดและสามารถตอบข้อซักถามของผู้ฟัง เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

ตัวชี้วัดที่ ๓ เลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์	รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และมีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล	- รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และมีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล - <u>วิเคราะห์และตีความข้อเท็จจริงเป็นแนวคิด หรือความรู้ และข้อคิดทั้งเชิงบวกและเชิงลบที่นำไปใช้ได้</u>	- รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และมีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล - <u>วิเคราะห์และตีความข้อเท็จจริงเป็นแนวคิด หรือความรู้ และข้อคิดทั้งเชิงบวกและเชิงลบ</u> - <u>สามารถเชื่อมโยงแนวคิดของสารที่ได้รับกับมุมมอง แนวคิดหรือประสบการณ์ของตนเองได้</u>
๒. ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีเหตุผล	ตรวจสอบ และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีเหตุผล สนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์และตรงตามวัตถุประสงค์	ตรวจสอบ และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีเหตุผล สนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์และตรงตามวัตถุประสงค์ <u>โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาตนเองและส่วนรวม</u>	ตรวจสอบ และประเมินความถูกต้องของข้อเท็จจริง ความน่าเชื่อถือ และความเป็นกลางของข้อมูล ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาตนเองและส่วนรวม

ตัวชี้วัดที่ ๔ เลือกใช้วิธีการสื่อสาร

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. เลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม	เลือกใช้วิธีการสื่อสารในลักษณะต่างๆ ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา ตลอดจนการสื่อสารผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อตนเอง	- เลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารที่<u>หลากหลายโดยปราศจากอคติ</u> - <u>สามารถสรุปประเด็น ดีความ มีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร</u> - <u>มีการผลิตสื่อและการออกแบบการสื่อสาร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม</u>	- เลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารที่หลากหลายโดยปราศจากอคติ - มีการสรุปประเด็น ดีความ <u>วิเคราะห์ และประเมินค่า</u> ในขั้นตอนที่ซับซ้อนขึ้น - <u>เข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับการสื่อสาร</u> - <u>มีชั้นเชิงในการสื่อสารที่มีการเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อตนเองและสังคม</u>



สมรรถนะที่ ๒ ความสามารถในการคิด ตัวชี้วัดที่ ๑ คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญ และเปรียบเทียบข้อมูลในบริบทของการดำเนินชีวิตประจำวัน	จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน	<u>ระบอบประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์</u> จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ <u>อย่างสมเหตุสมผล</u>	ระบอบประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ <u>ตั้งเกณฑ์</u> และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล <u>ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้</u> และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล
	จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน	<u>ระบอบประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์</u> จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ <u>อย่างสมเหตุสมผล</u>	ระบอบประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ <u>ตั้งเกณฑ์</u> และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล <u>ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้</u> และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล
๒. หาความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ ของข้อมูลที่พบเห็นในบริบทของการดำเนินชีวิตประจำวัน	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียด ระบุความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียดที่มากขึ้น อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหา <u>และมีรายละเอียดที่มากขึ้น</u> <u>เชื่อมโยงความสัมพันธ์</u> ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียด ระบุความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียดที่มากขึ้น อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหา และมีรายละเอียดที่มากขึ้น <u>เชื่อมโยง</u> ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล
๓. สามารถระบุหลักการสำคัญ แนวคิดหรือความรู้ที่ปรากฏในข้อมูลที่พบเห็นในบริบทของการดำเนินชีวิตประจำวัน	ระบุข้อเท็จจริง แนวคิด หลักการสำคัญ หรือความรู้ที่ปรากฏในข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตจริง	<u>อธิบาย</u> แนวคิด หลักการสำคัญ หรือความรู้ที่เพิ่มขึ้น ที่ปรากฏในข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตจริง	อธิบายแนวคิด หลักการสำคัญ หรือความรู้ที่ <u>เชื่อมโยงกัน</u> ที่ปรากฏในข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตจริง <u>และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์</u>



ตัวชี้วัดที่ ๒ คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การวางแผน ออกแบบ คำนวณ กำหนดเป้าหมายในอนาคต เพื่อประกอบการตัดสินใจต่อตนเองและสังคม	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการผสมผสานรวมกัน สร้างเป็นสิ่งใหม่ สร้างสิ่งใหม่ตาม วัตถุประสงค์ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจต่อตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่ป็นประโยชน์ในการผสมผสานรวมกัน สร้างเป็นสิ่งใหม่ <u>จัดทำกรอบแนวคิดในการสร้างสิ่งใหม่</u> สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์ <u>และตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้</u> อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจต่อตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการผสมผสานรวมกันสร้างเป็นสิ่งใหม่ <u>จัดทำกรอบแนวคิดในการสร้างสิ่งใหม่</u> สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์และตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยแสดง <u>เห็นถึงลักษณะเอกลักษณ์ และคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งนั้น</u> เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจต่อตนเอง <u>และสังคม</u>
	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการผสมผสานรวมกัน สร้างเป็นสิ่งใหม่ สร้างสิ่งใหม่ตาม วัตถุประสงค์ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจต่อตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่ป็นประโยชน์ในการผสมผสานรวมกัน สร้างเป็นสิ่งใหม่ <u>จัดทำกรอบแนวคิดในการสร้างสิ่งใหม่</u> สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์ <u>และตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้</u> อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจต่อตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการผสมผสานรวมกันสร้างเป็นสิ่งใหม่ <u>จัดทำกรอบแนวคิดในการสร้างสิ่งใหม่</u> สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์และตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยแสดง <u>ให้เห็นถึงลักษณะเอกลักษณ์ และคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งนั้น</u> เพื่อกำหนดเป้าหมายในการประกอบการตัดสินใจต่อตนเอง <u>และสังคม</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๒. คิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ คิดในทางบวก และสามารถประยุกต์สร้างสรรค์สิ่งใหม่ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่ จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด และสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมินและคัดเลือกความคิดเพื่อนำไปสร้างสิ่งใหม่ ที่ใช้งานได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่ จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง que คิด และสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมินและคัดเลือกความคิดเพื่อนำไปสร้างสิ่งใหม่ ที่ใช้งานได้ผลดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา ตัวชี้วัดที่ 1

ใช้กระบวนการแก้ปัญหาโดยวิเคราะห์ปัญหา วางแผนในการแก้ปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหา ตรวจสอบและสรุปผล

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. วิเคราะห์ปัญหา			
1.1 ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง	ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบที่สอดคล้องกับปัญหา จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย	ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบ <u>ทั้งทางตรงและทางอ้อม</u> ที่สอดคล้องกับปัญหา <u>จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือที่ตนเองสนใจ</u> ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย	ระบุปัญหา สาเหตุและ <u>ต้นตอ</u> ของปัญหา และผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สอดคล้องกับปัญหา จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือที่ตนเองสนใจ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย
2. ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคคลใกล้เคียง			
3. ระบุสาเหตุของ ปัญหา			
4. จัดระบบข้อมูล	ระบุเกณฑ์และจำแนกสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด พร้อมจัดลำดับความสำคัญของปัญหา	ระบุเกณฑ์และจำแนกสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด พร้อมจัดลำดับ ความสำคัญของสาเหตุของปัญหา <u>และเชื่อมโยง</u> <u>ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของปัญหา และผลกระทบ</u> โดยมีข้อมูลสนับสนุน	<u>แตกปัญหาที่มีความซับซ้อนให้เป็นปัญหาย่อยที่มีความซับซ้อนน้อยลง</u> ระบุเกณฑ์จำแนกสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด พร้อมจัดลำดับ ความสำคัญของสาเหตุของปัญหา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของปัญหาและผลกระทบ โดยมีข้อมูลสนับสนุน
1. การจำแนก			
2. การจัด ลำดับ			
3. เชื่อมโยง			

พฤติกรรมบงชี้	ม.1	ม.2	ม.3
5. การตั้งสมมติฐาน	เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ ระบุแนวโน้มของผลที่จะเกิดขึ้นจากวิธีการ แก้ปัญหานั้นและตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ ปัญหาโดยพิจารณาความเหมาะสมกับ ปัญหาและความยากง่ายของวิธีการแก้ ปัญหา	เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาที่หลากหลาย และเป็นไปได้ ระบุแนวโน้มของผลที่จะเกิด ขึ้น จากวิธีการแก้ปัญหานั้นและตัดสินใจเลือก วิธีการแก้ปัญหาโดยพิจารณาความเหมาะสม กับปัญหาและความยากง่ายของวิธีการ แก้ปัญหา พร้อมบอกข้อดีและข้อจำกัดของ วิธีการแก้ปัญหานั้นที่เลือก	เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาที่หลากหลาย และเป็นไปได้ ระบุแนวโน้มของผลกระทบ เชิง บวกและเชิงลบที่จะเกิดขึ้นจากวิธีการแก้ ปัญหานั้นรวมทั้งคาดการณ์อุปสรรคที่จะ เกิดขึ้นและตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหา โดยพิจารณาความเหมาะสมกับปัญหาและ ความยากง่ายของวิธีการแก้ปัญหา พร้อม บอกข้อดี และข้อจำกัดของวิธีการแก้ปัญหานั้นที่เลือก
6. การกำหนดทางเลือก			
7. การตัดสินใจเลือกวิธีการ			

2. การวางแผนในการแก้ปัญหา

	ออกแบบและวางแผนวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลประกอบ ระบุขั้นตอนของแผนงานอย่างชัดเจน	ออกแบบและวางแผนวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลประกอบ ระบุขั้นตอนของแผนงาน <u>และกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน</u>	ออกแบบและวางแผนวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลประกอบ ระบุขั้นตอนของแผนงาน กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน มี <u>แนวทางการจัดการความเสี่ยงเมื่อการดำเนินงานไม่ปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดไว้</u>
--	--	--	---

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
3. การดำเนินการแก้ปัญหา			
3.1 การปฏิบัติตามแผน	ดำเนินงานตามแผนการแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ บันทึกผลการปฏิบัติงาน รวบรวมจุดเด่น ข้อยกเว้น และอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อระบุข้อดีและข้อบกพร่องของแผนการดำเนินงาน	ดำเนินงานตามแผนการแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ บันทึกผลการปฏิบัติงาน รวบรวมจุดเด่น ข้อยกเว้น และอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อระบุข้อดีและข้อบกพร่องของแผนการดำเนินงาน <u>พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการลดหรือแก้ไขข้อบกพร่อง</u>	ดำเนินงานตามแผนการแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ บันทึกผลการปฏิบัติงาน รวบรวมจุดเด่น ข้อยกเว้น และอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อระบุข้อดีและข้อบกพร่องของแผนการดำเนินงาน <u>พร้อมทั้งดำเนินการลดหรือแก้ไขข้อบกพร่อง</u>
3.2 การตรวจสอบทบทวนแผน			
3.3 การบันทึกผลการปฏิบัติ			

4. สรุปผลและรายงาน			
	นำเสนอผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ ข้อดีและข้อบกพร่องของการ ดำเนินงาน และขอคนพบที่มีหลักฐานสนับสนุน	นำเสนอผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ ข้อดีและข้อบกพร่องของการ ดำเนินงาน ขอคนพบที่มีหลักฐานสนับสนุน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ <u>สถานการณ์อื่น</u>	<u>นำเสนอและเขียนรายงานผลการดำเนินงานตามรูปแบบที่กำหนด</u> โดยให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ ข้อดีและข้อบกพร่องของ การดำเนินงาน ขอคนพบที่มีหลักฐาน สนับสนุนสามารถนำไป ประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น

ตัวชี้วัดที่ 2 ผลลัพธ์ที่เกิดจากการแก้ปัญหา

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. คุณภาพของผลงาน/การแก้ปัญหา			
	ผลงาน/การแก้ปัญหามีประสิทธิผลตรงตาม วัตถุประสงค์และแผนการแก้ปัญหาที่ได้ออกแบบ ไว้ หรือระบุปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผล งาน/ การแก้ปัญหาไม่มีประสิทธิผล	ผลงาน/การแก้ปัญหามีประสิทธิผลตรง ตามวัตถุประสงค์และแผนการแก้ปัญหาที่ ได้ออกแบบไว้ หรือระบุปัญหาและ อุปสรรคที่ทำให้ผลงาน/การแก้ปัญหาไม่มี ประสิทธิผล <u>พร้อมเสนอแนวทางในการ เพิ่มประสิทธิผล</u>	ผลงาน/การแก้ปัญหามีประสิทธิผล <u>และ</u> <u>ประสิทธิภาพ</u> ตรงตามวัตถุประสงค์และตาม แผนการแก้ปัญหาที่ได้ออกแบบไว้หรือระบุ ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผลงาน/การแก้ ปัญหาไม่มีประสิทธิผล <u>และประสิทธิภาพ</u> พร้อมเสนอแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผล <u>และประสิทธิภาพ</u>
2. นำไปประยุกต์ใช้			
	นำผลงาน/การแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการ แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่กำหนดให้	นำผลงาน/การแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ ในการ <u>ป้องกันหรือ</u> แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ <u>มีบริบทใกล้เคียง</u>	นำผลงาน/การแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ ในการ <u>ป้องกันและ</u> แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่มี บริบทใกล้เคียง

สมรรถนะที่ ๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ตัวชี้วัดที่ ๑

นำกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายไปใช้ในชีวิตประจำวัน

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่หลากหลายมาสร้างผลงาน/โครงการที่เป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน และมีประสิทธิภาพ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	<u>นำความรู้ ทักษะมาสร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยระบุวิธีการทำงาน</u> เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบตอสังคมและสิ่งแวดล้อม	<u>นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่</u> <u>หลากหลายมาสร้างผลงาน/โครงการที่</u> <u>เป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน</u> ไปใช้ในการแก้ปัญหาและดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบตอสังคมและสิ่งแวดล้อม	<u>นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่</u> <u>หลากหลายมาสร้างผลงาน/โครงการ/นวัตกรรมที่</u> <u>เป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน มีประสิทธิภาพ</u> ไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบตอสังคมและสิ่งแวดล้อม



ตัวชี้วัดที่ ๒ เรียนรูด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร	ใช้วิธีการที่เหมาะสมในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ได้ตามจุดประสงค์จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ รวมทั้งประเมินความถูกต้องและกลั่นกรองข้อมูลที่อาจเป็นข่าวลวง (fake news)	ใช้วิธีการที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ได้ตามจุดประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่น่าเชื่อถือ <u>จับประเด็นสำคัญทั้งเชิงบวกและลบ</u> รวมทั้งประเมินความถูกต้องและกลั่นกรองข้อมูลที่อาจเป็นข่าวลวง (fake news)	ใช้วิธีการที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ได้ตามจุดประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยประเมินความน่าเชื่อถือ จับประเด็นสำคัญทั้งเชิงบวกและลบ <u>และนำเสนอองค์ความรู้</u> รวมทั้งประเมินความถูกต้องและกลั่นกรองข้อมูลที่อาจเป็นข่าวลวง (fake
๒. สามารถเชื่อมโยงความรู้	สังเคราะห์ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และเชื่อมโยงสิ่งที่ได้จากการสังเคราะห์กับบทเรียน	สังเคราะห์ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และเชื่อมโยงสิ่งที่ได้จากการสังเคราะห์กับเรื่องที่ต้องการศึกษาได้	news)สังเคราะห์ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และสามารถ <u>นำเสนอประเด็นที่เป็นแกนสาระสำคัญครบถ้วน และเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ</u> หลักการทฤษฎีได้อย่างสอดคล้องน่าเชื่อถือ
๓. มีวิธีการในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ตามความ สนใจอย่างต่อเนื่อง	มีวิธีการที่หลากหลายในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่	มีวิธีการที่หลากหลายในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ และสร้างองค์ความรู้ตามความสนใจ	มีวิธีการที่หลากหลายในการศึกษาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร เพื่อสร้างองค์ความรู้ตามความสนใจและประเด็นการเรียนรู้ใหม่ ๆ และนำไปประยุกต์ใช้

ตัวชี้วัดที่ ๓ ทำงานและอยู่รวมกันในสังคมอย่างมีความสุข

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. ทำงานร่วมกับผู้อื่น อย่างสร้างสรรค์ สามารถ แสดงความคิดเห็นของตน ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น	- ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ มี การวางแผนการทำงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ เขาใจยอมรับความแตกต่าง และรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น - ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบจนสำเร็จ โดยใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า	- ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์ <u>แสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น</u> - <u>ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบโดยพยายามพัฒนางานให้สำเร็จด้วยดี</u> โดยใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า	- ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีหลักการและเหตุผล <u>โดยมีข้อมูลที่นาเชื่อถือประกอบการสนับสนุน</u> รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น - <u>ทำงานของกลุ่มที่ตนรับผิดชอบโดยพยายามพัฒนางานและใช้ความสามารถของตนเองช่วยเหลือทีมด้วยความเข้าใจ และยอมรับความสามารถของสมาชิกทีมที่แตกต่างกัน ให้สำเร็จด้วยดี โดยใช้</u> ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า
๒. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ ความรับผิดชอบ	- รับผิดชอบและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ระเบียบ กฎ กติกา และแนวปฏิบัติ ตามวิถีวัฒนธรรมของชุมชน และท้องถิ่น ด้วยความเข้าใจ - เคารพตอสถาบันหลักของชาติ	- รับผิดชอบและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ เคารพและปฏิบัติตามกฎ กติกา ขอตกลง กฎหมาย และแนวปฏิบัติตามวิถีวัฒนธรรมของชุมชน และท้องถิ่น <u>ด้วยความเข้าใจในฐานะพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</u> - เคารพตอสถาบันหลักของชาติ	- รับผิดชอบและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ เคารพและปฏิบัติตามกฎ กติกา ขอตกลง กฎหมาย และแนวปฏิบัติตามวิถีวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย ด้วยความเข้าใจในฐานะพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข - เคารพตอสถาบันหลักของชาติ

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๓. การเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์	- รู้จักปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและ ผู้อื่น - ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่นทางร่างกายและวาจา - ยอมรับกับผู้อื่นที่แตกต่างทางร่างกายทางความคิด ต่างเพศ ต่างวัย	- รู้จักปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและผู้อื่น - ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่น ทางร่างกาย วาจา และความสัมพันธ์ทางสังคม (Social bullying) - ใ้เกียรติและช่วยเหลือผู้อื่น ไม่อคติ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathy)	- รู้จักปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและผู้อื่น - ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่น ทางร่างกาย วาจาและ ความสัมพันธ์ทางสังคม (Social bullying) และความสัมพันธ์ในโลกไซเบอร์ (Cyber bullying) - ใ้เกียรติผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่เลือกปฏิบัติ - ใ้เกียรติและช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่เลือกปฏิบัติ
๔. เห็นคุณค่าของการมีชีวิต	- บอกคุณลักษณะทางบวกของตน - รับรู้และจัดการอารมณ์ ความรู้สึก และละเว้นการกระทำที่ไม่ควรทำ	- ตัดสินใจ วางแผน บอกเป้าหมายและแนวทางในการไปสู่เป้าหมายในชีวิต - รั บ รู แ่ ละ จั ด ก า ร อ าร ม ณ์ แ่ ล ะ ความเครียด - แสดงออกถึงความเชื่อทางบวกในความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเร็จ	- ตัดสินใจ วางแผน บอกเป้าหมายและแนวทางในการไปสู่เป้าหมายในชีวิต - กำกับตนเองให้ลงมือทำตามแผน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด - รับรู้ จัดการอารมณ์และความเครียด - แสดงพฤติกรรมตามความเชื่อและจุดยืนของตนเอง
๕. เขาใจ ยอมรับ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ความเสมอภาคทางเพศ	เขาใจความแตกต่างของบุคคลทั้งทางกายทางความคิด ต่างเพศ ต่างวัย	ทำกิจกรรมร่วมกับผู้ที่แตกต่างทางกายทางความคิด เพศ และวัยได้	ยอมรับผู้ร่วมกิจกรรมที่แตกต่างทางกาย ทางความคิด เพศ และวัยอย่างจริงใจ

พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๖. ใช้ภาษา กิริยา ทาทาง เหมาะสมกับบุคคล และ โอกาสตามมารยาทสังคม	- ใช้ภาษา กิริยา มารยาทและแต่งกาย เหมาะสมตามโอกาส	- ใช้ภาษา กิริยา มารยาทและแต่งกาย เหมาะสม <u>ในทุกสถานที่และโอกาส ต่างๆ</u> - <u>พูดกับบุคคลทั่วไปด้วยความเป็นมิตร</u>	- ใช้ภาษา กิริยา มารยาทและแต่งกายเหมาะ สมในทุกสถานที่และโอกาสต่างๆ - <u>พูดอย่างมีเหตุผล ไม่ส่อเสียดให้เกิดความ เคืองดรอตนเองและผู้อื่น</u>
๗. ปฏิบัติงาน ในส่วนรวม อย่างมีความสุข	รวมปฏิบัติงานของตนเองและของกลุ่ม ในฐานะผู้นำ หรือในฐานะสมาชิกที่ดี ของกลุ่ม โดยคำนึงถึงผลกระทบตอ ตนเองและผู้อื่น	รวมปฏิบัติงานของตนเองและของกลุ่ม ด้วยความเต็มใจ ในฐานะผู้นำ หรือใน ฐานะสมาชิกที่ดีของกลุ่ม โดยคำนึงถึง ผลกระทบตอตนเอง ผู้อื่น <u>สังคม และสิ่ง แวดล้อม</u>	<u>มีทัศนคติเชิงบวกในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น ชื่นชม และเห็นความทุ่มเท พยายาม ในการ ทำงานของสมาชิกของกลุ่ม โดยใช้วิธีการที่ เหมาะสมกับบุคคลและ สถานการณ์ เพื่อ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีโดยคำนึงถึงผลกระทบ ตอตนเอง ผู้อื่น สังคม และสิ่งแวดลอม</u>

ตัวชี้วัดที่ ๔ จัดการกับปัญหาและความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

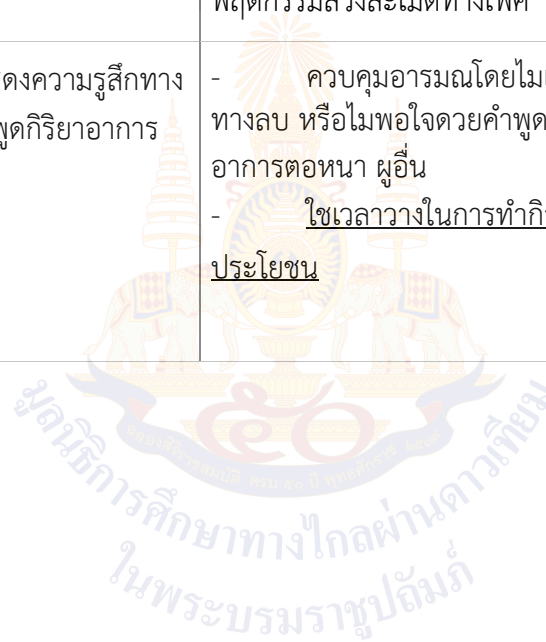
พฤติกรรมบงชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. วิเคราะห์ สถานการณ์ ปัญหาและมีการจัดการได้ เหมาะสม	- เข้าใจปัญหา แกปปัญหาและความขัด แย้งที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ชีวิต ด้วยการยอมรับความแตกต่างของ บุคคล - ใช้วิธีการแกปปัญหาและลดความขัด แย้งที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย	- <u>เผชิญปัญหาและยอมรับผลของปัญหา ที่เกิดจากการตัดสินใจของตนเอง</u> - แกปปัญหาและความขัดแย้งที่เกี่ยวข้อง กับสถานการณ์ชีวิต ด้วยการยอมรับ ความแตกต่างของบุคคล - ใช้วิธีการแกปปัญหาและลดความขัด แย้งที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย	- <u>เผชิญปัญหาและยอมรับผลของปัญหาที่ เกิดจากการตัดสินใจของตนเองและผู้อื่นที่ ส่งผลกระทบตอตนเองและส่วนรวม</u> - แกปปัญหาและความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ชีวิต ด้วยการยอมรับความแตก ต่างของบุคคล - ใช้วิธีการแกปปัญหาและลดความขัดแย้งที่ <u>หลากหลาย</u> ที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่ ๕ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อม

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบันของ สังคมโลก	ติดตาม สืบข่าวสาร และเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทาง ดานการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม จากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้ง <u>เฝ้าและแสดงความคิดจาก สถานการณ์ที่เกิดขึ้น</u>	ติดตาม สืบข่าวสาร และเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทาง ดานการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม จากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้ง <u>อธิบายผลกระทบจาก สถานการณ์ที่เกิดขึ้น</u>	ติดตาม สืบข่าวสาร และเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทาง ดานการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้ง <u>วิเคราะห์ผลกระทบจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น</u>
พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๒. ปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม สภาพแวดล้อม	<u>หาแนวทางรับมือกับปัญหาจาก สถานการณ์ ทางสังคมและเข้าร่วม กิจกรรมที่มุ่งสร้างความเปลี่ยนแปลง โดย คำนึงถึงความเท่าเทียมและпенธรรม ด้วย สันติวิธีและวิถีประชาธิปไตย</u>	<u>เลือกใช้วิธีการแก้ไขปัญหาเหมาะสมกับ สถานการณ์ทางสังคมและเสนอกิจกรรม ที่มุ่งสร้างความเปลี่ยนแปลง โดยคำนึง ถึงความเท่าเทียมและпенธรรม ด้วย สันติวิธีและวิถีประชาธิปไตย</u>	เลือกใช้วิธีการแก้ไขปัญหาเหมาะสมกับ สถานการณ์ทางสังคม พร้อมทั้ง <u>สร้างสรรค์ กิจกรรมและเชิญชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรม</u> ที่มุ่งสร้างความเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึง ความเท่าเทียมและпенธรรม ด้วยสันติวิธี และวิถีประชาธิปไตย

ตัวชี้วัดที่ ๖ หลีกเลี้ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. รู้จักป้องกัน หลีกเลี้ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ การลงละเมิดทางเพศ อุบัติเหตุ สารเสพติด และความรุนแรง	- หลีกเลี้ยงบุคคล สถานการณ์ สถานที่ สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเกี่ยวข้องกับ สาร เสพติด การติดเกม การพนัน ความรุนแรง อุบัติเหตุ และพฤติกรรมลงละเมิดทางเพศ	- หลีกเลี้ยงและป้องกันตนเองจาก บุคคล สถานการณ์ สถานที่ สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเกี่ยวข้องกับสาร เสพติด การติด เกม การพนัน ความรุนแรง อุบัติเหตุ และพฤติกรรมลงละเมิดทางเพศ	- หลีกเลี้ยงและป้องกันตนเองและผู้อื่นจาก บุคคล สถานการณ์ สถานที่ สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด การติดเกม การพนัน ความรุนแรง อุบัติเหตุ และพฤติกรรมลงละเมิดทางเพศ
๒. จัดการกับอารมณ์และความเครียดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	ควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงความรู้สึกทางลบ หรือไม่พอใจด้วยคำพูดกิริยาอาการ ต่อหน้า ผู้อื่น	- ควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงความรู้สึกทางลบ หรือไม่พอใจด้วยคำพูดกิริยาอาการต่อหน้า ผู้อื่น - <u>ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์</u>	- ควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงความรู้สึกทางลบ หรือไม่พอใจด้วยคำพูดกิริยาอาการต่อหน้าผู้อื่น - <u>ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์</u> - <u>ใช้วิธีการที่หลากหลายในการส่งเสริมสุขภาพจิตของตน</u>



สมรรถนะที่ ๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตัวชี้วัดที่ ๑ เลือกและใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการสืบค้นข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่อออนไลน์ <u>ด้วยตนเอง</u>	- เลือกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่หลากหลายในการสืบค้นข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูล จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ - <u>เปรียบเทียบข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เก็บรวบรวมจากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์</u>	- เลือกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการสืบค้นข้อมูล - <u>วิเคราะห์ จำแนกข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศก่อนนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์หรือนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้</u>
๒. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีในการรับส่งข้อมูล ขาวสารกับผู้อื่นโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มีตนเอง	- เลือกและใช้เทคโนโลยีในการรับส่งข้อมูล ขาวสาร ผ่านช่องทางที่หลากหลาย - <u>ไม่แบ่งปันข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น</u>	- เลือกและใช้เทคโนโลยีในการรับส่งข้อมูล ขาวสารผ่านช่องทางที่หลากหลาย - <u>แบ่งปันข้อมูลโดยคิดวิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริง และคำนึงถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อสังคม</u>
๓. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีเพื่อลดขั้นตอน เวลา ทรัพยากรในการทำงาน การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่มีประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคม	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากร ในการทำงาน การแก้ปัญหาและ <u>นำเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบตอสสิ่งแวดล้อม</u>	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากร ในการทำงาน การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม <u>โดยมีความหลากหลายแปลกใหม่ น่าสนใจ ไม่ลอกเลียนแบบไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน ไม่มีผลกระทบตอสสิ่งแวดล้อมและสามารถแนะนำผู้อื่นได้</u>
๔. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม			

ตัวชี้วัดที่ ๒ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๑. การกำหนดปัญหาหรือความต้องการ	กำหนดปัญหาหรือความต้องการในชีวิตประจำวัน	กำหนดปัญหาหรือความต้องการ <u>ค้นหาสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>	กำหนดปัญหาหรือความต้องการ วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น
๒. การรวบรวมข้อมูล	รวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการ	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ <u>สาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>	- รวบรวมและจัดอันดับความสำคัญของสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น - <u>รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุต่างๆ และผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>
๓. เลือกวิธีการ	เลือกวิธีการแก้ปัญหาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการ	เลือกวิธีการแก้ปัญหา <u>เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของวิธีการ</u> ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น	เลือกวิธีการแก้ปัญหา <u>เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียความสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ ความประหยัด และการนำไปใช้จริงของแต่ละวิธี</u> ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น
๔. การออกแบบและปฏิบัติการ	วางแผนและถ่ายทอดความคิดหรือจัดลำดับความคิดหรือจินตนาการให้เป็นขั้นตอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน หรือสนองความต้องการ ออกแบบและสร้างผลงานตามแนวทางที่ได้คิดและวางแผน	วางแผนและถ่ายทอดความคิดหรือจัดลำดับความคิดหรือจินตนาการ ให้เป็นขั้นตอนเกี่ยวกับ <u>วิธีการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนหรือสนองความต้องการ ลงมือปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน ออกแบบและสร้างผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ</u>	วางแผนและถ่ายทอดความคิดหรือจัดลำดับความคิดหรือจินตนาการ ให้เป็นขั้นตอนและ <u>เป็นระบบเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนหรือสนองความต้องการ ลงมือปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน และสร้างผลงานตามแนวทางที่ได้คิดและวางแผน</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.๑	ม.๒	ม.๓
๕. ทดสอบ	ทดสอบผลงานตามวิธีการที่กำหนด	<u>ออกแบบวิธีการทดสอบผลงานและทดสอบผลงานเองตามวิธีการที่ออกแบบ</u>	<u>ออกแบบวิธีการทดสอบผลงานและทดสอบผลงานอย่างเป็นระบบ ระบุข้อแก้ไข ปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นกับผลงาน</u>
๖. ปรับปรุงแก้ไขงาน	นำผลจากการทดสอบผลงาน มาปรับปรุงแก้ไข ให้สอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการ	นำผลจากการทดสอบผลงาน มาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลงานให้สามารถแก้ไข <u>ปัญหาหรือลดผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>	- นำผลจากการทดสอบผลงาน มาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลงาน ที่สามารถแก้ไข ปัญหาหรือลดผลกระทบที่เกิดขึ้น - <u>เกิดความคิดใหม่ในการพัฒนาผลงาน</u>
๗. การประเมินผล	ประเมินวิธีการและประสิทธิภาพของผลงาน โดยใช้เครื่องมือที่กำหนดให้	ประเมินวิธีการและประสิทธิภาพของผลงาน <u>โดยเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับวิธีการประเมิน</u>	ประเมินวิธีการและประสิทธิภาพของผลงาน <u>โดยออกแบบและสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมกับวิธีการประเมิน</u>



คณะกรรมการปรับปรุงคู่มือครู - แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ ๒
เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV)

ที่ปรึกษามูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

พลเอก ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ	ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์นราพร จันทรโอชา	รองประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายอนุสรณ์ พูเจริญ	ผู้ช่วยเลขาธิการมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	คณะกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ว่าที่ร้อยตรี ธนุ วงษ์จินดา	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางเกศทิพย์ ศุภวานิช	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายภูริวัตร คำอำยกาวิ	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวจรรยา ศรี แจบไธสง	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการอำนวยการ

รองศาสตราจารย์นราพร จันทรโอชา	ประธานคณะกรรมการ
รองประธานกรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	รองประธานคณะกรรมการ
กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	ในพระบรมราชูปถัมภ์
นางเกศทิพย์ ศุภวานิช	รองประธานคณะกรรมการ
กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายอนุสรณ์ พูเจริญ	คณะกรรมการ
ผู้ช่วยเลขาธิการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม	ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายภูริวัตร คำอำยกาวิ	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางสาวจรรยา ศรี แจบไธสง	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
นางสาวสุพัตรา ผาติวิสันต์	คณะกรรมการ
รองผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)	
นางสาวกุลศลิน มุสิกกุล	คณะกรรมการ

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)
 นายสมเกียรติ เพ็ญทอง คณะกรรมการ
 ผู้อำนวยการ สาขาคณิตศาสตร์ประถมศึกษา สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)
 นางสาวจิระพร สังข์เวทย์ คณะกรรมการ
 ผู้อำนวยการ สาขาเทคโนโลยี สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)
 นางราตรี ศรีไพรวรรณ คณะกรรมการ
 ผู้อำนวยการโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นายธีระพล ช่างวา คณะกรรมการ
 รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ ฝ่ายมัธยมศึกษา โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวศิริรัตน์ มูลไชยศรี คณะกรรมการ
 นักทรัพยากรบุคคล กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวทิพจุฑา ชุนเกษา คณะกรรมการ
 นักทรัพยากรบุคคล กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางวิภา ตันจุลพงษ์ คณะกรรมการและเลขานุการ
 รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวณัฐพร เพื่อดจันติก คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวนิสาชล แสงฟ้า คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นายพันธ์พัทธ์ ชัยดั่ง คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 นางสาวสรिता แก้วหาวงค์ คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะกรรมการตรวจและแก้ไขคู่มือครู - แผนการจัดการเรียนรู้

นายณัฐวุฒิ ขาวสมุทร	ครูชำนาญการ โรงเรียนหัวหิน สพม.ประจวบคีรีขันธ์
นางโชติกา สมพงษ์	ครูชำนาญการ โรงเรียนหัวหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
	ช่วยปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระ บรมราชูปถัมภ์
นายจักรพันธ์ สุวรรณเกิด	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์ สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน